

แนวทางการออกแบบเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน
กรณีศึกษาย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท

นางสาวสกวเนตร สะไบ

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DESIGN GUIDELINES FOR THE UTILIZATION OF PUBLIC AND SEMI-PUBLIC SPACES
ALONG THE STREET: A CASE STUDY OF ASOKE-NANA DISTRICT,
SUKHUMVIT ROAD

Ms. Sakawnet Sabai

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Architecture Program in Urban Design

Faculty of Architecture

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

520525

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการออกแบบเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่ง
สาธารณะตามแนวถนน กรณีศึกษาย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท

โดย

นางสาวสกวเนตร สะโบ

สาขาวิชา

การออกแบบชุมชนเมือง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ตาปนานนท์

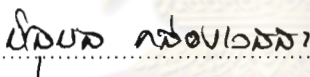
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

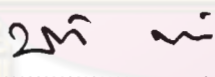
(ศาสตราจารย์ ดร. บัณฑิต จุลาลัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นิลุบล คล่องเวสสะ)

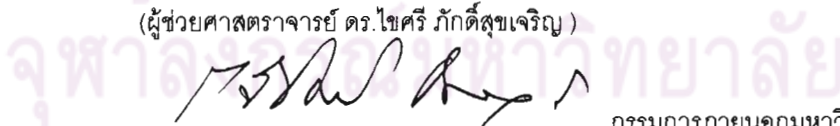
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ตาปนานนท์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชศรี ภัคดีสุขเจริญ)

กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิโรจน์ อนามนุตร)

สกวเนตร สะไบ: แนวทางการออกแบบเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตาม
 แนวถนน กรณีศึกษาย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท. (DESIGN GUIDELINES FOR THE
 UTILIZATION OF PUBLIC AND SEMI-PUBLIC SPACES ALONG THE STREET: A CASE
 STUDY OF ASOKE-NANA DISTRICT, SUKHUMVIT ROAD) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.
 นพนันท์ ตาปนานนท์, 273 หน้า.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของ
 พื้นที่ย่านอโศก-นานา โดยจุดประสงค์หลักคือการศึกษาถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่ง
 สาธารณะตลอดจนถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้น โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่และประมวลลักษณะทาง
 กายภาพทั้งรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ และรูปแบบของกิจกรรมเพื่อทำการวิเคราะห์
 ศักยภาพและปัญหา แล้วทำการสรุปแนวทางการพัฒนาของพื้นที่ตลอดจนการปรับปรุงรูปแบบของพื้นที่ให้
 เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่บริเวณย่านอโศก-นานามีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่ง
 สาธารณะที่หลากหลาย (multi-use) และซ้อนทับกันอยู่บนพื้นที่ที่จำกัดแตกต่างกันตามตำแหน่งที่ตั้ง ลักษณะ
 ของสภาพแวดล้อม หรือประเภทของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างตามช่วงเวลาต่างๆ แต่ก็สามารถจัดหมวดหมู่ตาม
 ลักษณะทางกายภาพได้คือลักษณะของรูปแบบหรือประเภทของพื้นที่ / ลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่ว่าง
 (ลักษณะการเข้าถึง / ลักษณะการเปลี่ยนระดับ / ลักษณะของการปิดล้อม) ซึ่งนอกจากลักษณะทางกายภาพของ
 พื้นที่ที่หลากหลายแล้ว ความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้หรือกลุ่มผู้สัญจรผ่านพื้นที่นั้นยังส่งผลถึงรูปแบบการใช้
 ประโยชน์พื้นที่ว่างที่แตกต่างกัน จากการสำรวจภาคสนามทั้งอัตราการสัญจร การเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า
 และรูปแบบการจับจองพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งจะเป็นตัวแสดงถึงความ
 มีชีวิตชีวาของย่านและเกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายของพื้นที่เป็นตัวดึงดูดให้มีคนจำนวนมากเข้ามา
 ใช้พื้นที่ว่างนั้นๆ

การวิเคราะห์ดังกล่าวทำให้สามารถสรุปประเภทและลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและ
 กึ่งสาธารณะ รวมทั้งรูปแบบของการพัฒนาการใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่สาธารณะในรูปแบบต่างๆซึ่งแนวทางใน
 การพัฒนาจะมีบทบาทสำคัญอย่างมากเพราะจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้และทำการพัฒนาพื้นที่และปรับปรุง
 พื้นที่ที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จภายในย่านให้ดีขึ้น โดยทำการเสนอรูปแบบของการพัฒนาและปรับปรุงทาง
 กายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในย่านอโศก-นานา และนำไปสู่แนวทางในการพัฒนา
 พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

สาขาวิชา การออกแบบชุมชนเมืองลายมือชื่อนิสิต..... สกนช. 2552
 ปีการศึกษา 2552ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... 25 2'

4974158725: MAJOR URBAN DESIGN

KEYWORDS: UTILIZATION/ PUBLIC SPACE/ SEMI-PUBLIC SPACE/ASOKE-NANA DISTRICT/
SUKUMVIT ROAD

SAKAWNET SABAI: DESIGN GUIDELINES FOR THE UTILIZATION OF PUBLIC AND SEMI-PUBLIC SPACES ALONG THE STREET: A CASE STUDY OF ASOKE-NANA DISTRICT, SUKHUMVIT ROAD. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. NOPANANT TAPANANONT, Ph.D., 273 pp.

The research aims at studying the spatial (physical), social and economic characteristics of Asoke-Nana district. The purpose of this research is to study the utilization of public and semi-public spaces and activity by field study and synthesis their space uses and activities, including analysis of potentials and problems and summarize as design development guidelines for the public and semi-public spaces in the area.

The result showed that the utilization of public and semi-public spaces in this area depended on the locations, environments, activities and times. They can be categorized by type of space/ accessibility/ floor level and enclosure. The diversity of these spatial properties had effected to the pattern of space using. According to the field observation, the pedestrian movement rate, the pedestrian movement trace and pedestrian activity pattern will present the lively district and allow the area to developed for the commercial activities that attracts people into the area.

From the analytical results, the spatial characteristics can be categorized and proposed be the utilization of public and semi-public space in this area. The guidelines are suggested in a form of design plans for the case study in Asoke-Nana district area. At the end, the studies suggested the implementation guidelines including the necessary recommendations in relation to the issues and established spatial development guidelines to apply in other similar cases.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Field of Study: Urban Design Student's Signature *ส.น.ต.*
Academic Year: 2009 Advisor's Signature *น.ต. น.*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนันท์ ตาปานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปได้ ด้วยดีผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นิลุบล คล่องเวสสะ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชศรี ภัคดีสุขเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิโรจน์ อนุามบุตร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ตลอดจนการศึกษาที่ผ่านมา และขอขอบคุณบุคคลากรในสาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมืองที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนคำแนะนำต่างๆ

ขอขอบคุณ Mr. Geoffrey L. Cresswell และขอใจ ที่ เพื่อน และน้องบริษัท RDG Planning & Design สำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจ รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุนและผลักดันข้าพเจ้าโดยตลอดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
สารบัญแผนที่.....	ฑ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 นิยามศัพท์ คำจำกัดความ ความหมาย.....	7
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับพื้นที่ว่างสาธารณะ.....	8
2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างสาธารณะ.....	19
2.4 ตัวอย่างงานวิจัยและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	21
3. สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษาและลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะ และกิ่งสาธารณะ.....	25
3.1 ประวัติความเป็นมาและการพัฒนาของพื้นที่ย่านอโศก-นานา.....	25
3.2 สภาพทางด้านกายภาพของพื้นที่ย่านอโศก - นานา.....	27
3.3 ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษา.....	50
3.4 สรุปผลการจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ.....	74
3.5 การเลือกกรณีศึกษาของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ เพื่อศึกษาในรายละเอียด.....	77

	หน้า
4. การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในการออกแบบ.....	81
4.1 การวิเคราะห์รูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะของ คนเดินเท้าภายในพื้นที่ศึกษา.....	82
4.2 การวิเคราะห์และสรุปลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนว ถนนภายในพื้นที่ศึกษาที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง..	108
5. กำหนดโปรแกรมการออกแบบ แผนงาน และผลการออกแบบ	119
5.1 การกำหนดโปรแกรมในการออกแบบเพื่อพัฒนาพื้นที่.....	119
5.2 แผนงานและผลงานการออกแบบ.....	139
5.3 สรุปผลการออกแบบปรับปรุง.....	181
5.4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	182
รายการอ้างอิง.....	184
ภาคผนวก.....	186
ภาคผนวก ก.....	187
ภาคผนวก ข.....	222
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	273

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีผลต่อการเกิดกิจกรรมกลางแจ้งประเภทต่างๆ.....	20
ตารางที่ 3.1	แสดงรายชื่อ ถนน ตรอก ซอย ภายในพื้นที่ย่านอโศกนาถา.....	31
ตารางที่ 3.2	แสดงราคาประเมินที่ดินปี พ.ศ. 2551-2554 บริเวณย่านอโศก-นาถา.....	47
ตารางที่ 3.3	ตารางสรุปประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและกึ่งสาธารณะ.....	59
ตารางที่ 3.4	ตารางสรุปประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา.....	60
ตารางที่ 3.5	ตารางสรุปลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility).....	65
ตารางที่ 3.6	ตารางสรุปลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change).....	65
ตารางที่ 3.7	ตารางสรุปลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure).....	68
ตารางที่ 3.8	ตารางสรุปการจำแนกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอน ของพื้นที่ศึกษาแยกตามประเภทพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท.....	71
ตารางที่ 3.9	ตารางสรุปรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะแยกตามประเภท.....	77
ตารางที่ 4.1	การให้ค่าคะแนนลักษณะการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ.....	116
ตารางที่ 5.1	ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในพื้นที่ศึกษา.....	123
ตารางที่ 5.2	ตารางสรุปทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาพื้นที่โดยรวม.....	124
ตารางที่ 5.3	ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายใน กรณีศึกษา ทั้ง 6 ประเภท.....	125
ตารางที่ 5.4	ตารางสรุปแนวทางการปรับปรุงและแก้ปัญหภายในกรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท.....	129
ตารางที่ 5.5	ตารางแนวความคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพ ระดับย่าน.....	131
ตารางที่ 5.6	ตารางแนวความคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพ ระดับพื้นที่เฉพาะ.....	132
ตารางที่ 5.7	สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน (ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ).....	150
ตารางที่ 5.8	รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ)	150
ตารางที่ 5.9	สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน (ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ ที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร้อนอาคาร).....	157
ตารางที่ 5.10	รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลาน โล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร้อนอาคาร).....	157

		หน้า
ตารางที่ ก.20	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 20.....	206
ตารางที่ ก.21	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 21.....	207
ตารางที่ ก.22	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 22.....	208
ตารางที่ ก.23	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 23.....	209
ตารางที่ ก.24	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 24.....	210
ตารางที่ ก.25	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 25.....	211
ตารางที่ ก.26	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 26.....	212
ตารางที่ ก.27	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 27.....	213
ตารางที่ ก.28	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 28.....	214
ตารางที่ ก.29	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 29.....	215
ตารางที่ ก.30	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 30.....	216
ตารางที่ ก.31	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 31.....	217
ตารางที่ ก.32	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 32.....	218
ตารางที่ ก.33	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 32.....	219
ตารางที่ ก.34	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 32.....	220
ตารางที่ ก.35	ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 33.....	221
ตารางที่ ข.1	การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา.....	222
ตารางที่ ข.2	สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องสะดวกรอยในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา.....	229

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ตัวอย่างพื้นที่ว่างสาธารณะ (public spaces)	10
ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ (semi-public spaces)	10
ภาพที่ 2.3 ระนาบในลักษณะต่างๆ.....	11
ภาพที่ 2.4 พื้นที่ลานโล่งบริเวณศูนย์การค้าสยามพารากอน.....	22
ภาพที่ 2.5 พื้นที่ลานโล่งหน้าศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์.....	23
ภาพที่ 2.6 ถนนคนเดิน ใน Copenhagen.....	23
ภาพที่ 2.7 บรรยากาศในพาร์เลย์ พาร์ค กรุงเทพมหานคร.....	24
ภาพที่ 3.1 แสดงสภาพทั่วไปของถนนสุขุมวิทในอดีต.....	26
ภาพที่ 3.2 แสดงสภาพทั่วไปของพื้นที่ย่านอโศก - นานาในปัจจุบัน.....	27
ภาพที่ 3.3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในพื้นที่ศึกษา.....	35
ภาพที่ 3.4 แสดงทัศนียภาพภายในพื้นที่ย่านอโศก - นานา.....	44
ภาพที่ 3.5 รูปตัดขวางบริเวณถนนสุขุมวิท.....	45
ภาพที่ 3.6 ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)	62
ภาพที่ 3.7 ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change).....	63
ภาพที่ 3.8 ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure).....	64
ภาพที่ 5.1 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงของพื้นที่ย่านอโศก - นานา.....	147
ภาพที่ 5.2 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุง.....	148
ภาพที่ 5.3 รูปตัดบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ.....	155
ภาพที่ 5.4 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ.....	156
ภาพที่ 5.5 รูปตัดบริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม).....	160
ภาพที่ 5.6 แบบขยายพื้นที่ด้านหน้าบริเวณที่ 22.....	161
ภาพที่ 5.7 รูปตัดแบบขยายพื้นที่ด้านหน้าบริเวณที่ 22.....	161
ภาพที่ 5.8 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต.....	162
ภาพที่ 5.9 รูปตัดบริเวณที่ 10 พื้นที่หลังอาคารพาณิชย์.....	166
ภาพที่ 5.10 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 10 พื้นที่หลังอาคารพาณิชย์.....	167
ภาพที่ 5.11 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายใน อาคารสุขุมวิทพลาซ่า.....	171
ภาพที่ 5.12 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น).....	175
รูปตัดบริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	179
ภาพที่ 5.13 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุงบริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	180

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ 1.1	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	หน้า 5
-------------	--------------------------------------	-----------

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนที่

	หน้า
แผนที่ 1.1	ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา..... 3
แผนที่ 3.1	ขอบเขตของพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 28
แผนที่ 3.2	ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณย่านอโศก-นานา..... 29
แผนที่ 3.3	แสดงโครงข่ายการสัญจรภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 33
แผนที่ 3.4	แสดงการเข้าถึงภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 34
แผนที่ 3.5	ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร..... 37
แผนที่ 3.6	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรวมภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 38
แผนที่ 3.7	แสดงตำแหน่งที่ตั้งอาคารสำคัญภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 39
แผนที่ 3.8	แสดงการใช้ประโยชน์อาคารภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 41
แผนที่ 3.9	แสดงสัดส่วนของมวลอาคารต่อพื้นที่ว่างของบริเวณพื้นที่ศึกษาและพื้นที่โดยรอบ..... 42
แผนที่ 3.10	แสดงการลักษณะและความสูงของอาคารภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 43
แผนที่ 3.11	แสดงราคาประเมินที่ดินภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา ในปี 2551-2554..... 48
แผนที่ 3.12	ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน ในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 54
แผนที่ 3.12A	ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน ในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 55
แผนที่ 3.12B	ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน ในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 56
แผนที่ 3.12C	ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน ในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 57
แผนที่ 3.12D	ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนน ในพื้นที่ย่านอโศก-นานา..... 58
แผนที่ 5.1	แผนผังหลังการปรับปรุงของพื้นที่ย่านอโศก - นานา..... 145
แผนที่ 5.2	แผนผังขยายพื้นที่ออกแบบหลังการปรับปรุง..... 146
แผนที่ 5.3	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ..... 152
แผนที่ 5.4	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ..... 153
แผนที่ 5.5	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ..... 154
แผนที่ 5.6	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)..... 159
แผนที่ 5.7	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 10 พื้นที่หลังอาคารพาณิชย์..... 165

แผนที่ 5.8	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายใน อาคารสุขุมวิทพลาซ่า.....	170
แผนที่ 5.9	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น).....	174
แผนที่ 5.10	แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	178
แผนที่ ข.1	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1ถึงซอยสุขุมวิท 3).....	234
แผนที่ ข.2	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1:บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ(2: หน้าอาคารเบซิฟิคเพลส ถึงซอยสุขุมวิท 3).....	235
แผนที่ ข.3	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ(3: ซอยสุขุมวิท11ถึงซอยสุขุมวิท 13).....	236
แผนที่ ข.4	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์.....	237
แผนที่ ข.5	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต.....	238
แผนที่ ข.6	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)	239
แผนที่ ข.7	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)	240
แผนที่ ข.8	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)	241
แผนที่ ข.9	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะประเภทที่ 3 บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์.....	242
แผนที่ ข.10	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์.....	243
แผนที่ ข.11	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 4 บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า.....	244
แผนที่ ข.12	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 5 บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)	245
แผนที่ ข.13	รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 6 บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	246
แผนที่ ข.14	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3).....	247

แผนที่ ข.15	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: หน้าอาคารแปซิฟิคเพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8)	248
แผนที่ ข.16	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)	249
แผนที่ ข.17	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์.....	250
แผนที่ ข.18	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต.....	251
แผนที่ ข.19	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)	252
แผนที่ ข.20	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)	253
แผนที่ ข.21	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)	254
แผนที่ ข.22	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์.....	255
แผนที่ ข.23	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์.....	256
แผนที่ ข.24	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 4 บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า.....	257
แผนที่ ข.25	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 5 บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)	258
แผนที่ ข.26	รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 6 บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	259
แผนที่ ข.27	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3).....	260
แผนที่ ข.28	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: หน้าอาคารแปซิฟิคเพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8)	261
แผนที่ ข.29	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)	262
แผนที่ ข.30	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์.....	263

	หน้า	
แผนที่ ข.31	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต.....	264
แผนที่ ข.32	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)	265
แผนที่ ข.33	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 2 บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)	266
แผนที่ ข.34	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)	267
แผนที่ ข.35	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์.....	268
แผนที่ ข.36	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 3 บริเวณที่ 10 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์.....	269
แผนที่ ข.37	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 4 บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า.....	270
แผนที่ ข.38	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 5 บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)	271
แผนที่ ข.39	รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 6 บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน.....	272

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ถนนสุขุมวิทเป็นถนนสายหลักสายหนึ่งของกรุงเทพมหานคร กล่าวได้ว่าเป็นถนนศูนย์กลางทางพาณิชยกรรมแห่งหนึ่ง พื้นที่บริเวณถนนสุขุมวิทเป็นการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่หลากหลาย (multi-use) และเป็นพื้นที่ที่มีบทบาทที่แตกต่างกัน มีปริมาณความเข้มข้นในการใช้สอยพื้นที่ค่อนข้างมากภายใต้พื้นที่ที่จำกัด โดยที่รูปแบบการใช้ประโยชน์ของพื้นที่และกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นแต่ละช่วงเวลามีความน่าสนใจเช่น เป็นที่พักอาศัยสำหรับชาวต่างชาติ โรงแรม สำนักงาน ศูนย์การค้า การบริการ และสถานบันเทิง เป็นต้น

ปัจจุบันพื้นที่ในบริเวณถนนสุขุมวิทมีการเปลี่ยนแปลงในการใช้ที่ดินจากอดีตอย่างมาก จากเดิมเป็นย่านที่พักอาศัยหนาแน่นน้อยย่านเมืองกรุงเทพมหานคร กลายมาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งกลางวันและกลางคืน การใช้พื้นที่จึงมีการเปลี่ยนแปลงอีกทั้งยังมีระบบคมนาคมขนาดใหญ่ภายในพื้นที่(mass transit) ทำให้การเข้าถึงตัวพื้นที่มีความสะดวกมากขึ้น ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ในบริเวณถนนสุขุมวิทเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้พบว่าผู้ที่เข้ามาในพื้นที่สามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ที่สัญจร“ผ่านพื้นที่”เช่น ผู้ที่มาใช้บริการของรถไฟฟ้า(สถานีนาฬิกา สถานีอโศก) และรถไฟใต้ดิน(สถานีสุขุมวิท) กลุ่มที่ 2 ผู้ที่สัญจร“สู่พื้นที่” คือมีจุดมุ่งหมายสู่พื้นที่เช่น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มารับการบริการในรูปแบบต่างๆ ด้วยเหตุนี้พื้นที่ในบริเวณถนนสุขุมวิท จึงเป็นพื้นที่ที่ดึงดูดผู้คนเข้ามาใช้พื้นที่อย่างมาก แต่ยังมีพื้นที่ว่างเพื่อรองรับกับกิจกรรมและจำนวนประชากรที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น โดยจะแบ่งประเภทของพื้นที่ว่างที่สนใจในการศึกษาออกเป็นดังนี้ พื้นที่ว่างสาธารณะ(public space)เช่น ลานโล่ง หรือพื้นที่ว่างสาธารณะที่อยู่ในจุดที่ไม่เกิดความสนใจ พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะเป็นต้น พื้นที่กึ่งสาธารณะ(semi-public space)เช่น พื้นที่หน้าอาคาร พื้นที่ระหว่างอาคาร หรือพื้นที่รอบอาคารที่เกิดจากข้อบังคับตามกฎหมาย พื้นที่ว่างขนาดเล็กที่อยู่ภายในกลุ่มอาคารที่เป็นลักษณะกึ่งสาธารณะ เป็นต้น

ดังนั้นการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในด้านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวเช่น พื้นที่ว่างที่อยู่ในจุดที่ไม่เกิดความสนใจสามารถพัฒนาเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างการใช้พื้นที่สาธารณะและกึ่งสาธารณะ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาการจัดประเภทหรือแนวทางการจัดการพื้นที่ กล่าวคือเป็นการกำหนดลักษณะทางกายภาพและกิจกรรมบนพื้นที่สาธารณะและกึ่งสาธารณะตามศักยภาพของพื้นที่นั้นๆภายในพื้นที่บริเวณย่านอโศก – นาฬิกา ถนนสุขุมวิท

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์พัฒนาการการใช้ที่ดินพาณิชยกรรมและการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวถนนในพื้นที่บริเวณย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท
- 1.2.2 วิเคราะห์สภาพปัญหา ข้อจำกัด ศักยภาพ และแนวโน้มทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวถนนบริเวณย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท
- 1.2.3 ศึกษาและเสนอแนะแนวทางการออกแบบการพัฒนาเชิงกายภาพให้มีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวถนนในพื้นที่บริเวณย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท

1.3 ขอบเขตการวิจัย

- 1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหา ประเด็นสำคัญในการพิจารณาจะทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่โดยจะมุ่งเน้นทำการศึกษากการใช้ประโยชน์ที่ดิน สภาพทางกายภาพของพื้นที่โดยรวมแล้วทำการวิเคราะห์บทบาทและจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและพื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะ ศึกษากิจกรรมที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ในช่วงเวลาต่างๆ และทำการศึกษาแนวโน้มในการพัฒนารวมทั้งการขยายตัวของพื้นที่และพื้นที่ต่อเนื่อง
- 1.3.2 ขอบเขตด้านกายภาพของพื้นที่ศึกษา คือ พื้นที่ต่อเนื่องตามแนวถนนสุขุมวิททั้งสองข้างออกไปข้างละ 200 เมตร ตั้งแต่บริเวณซอยสุขุมวิท 1 จนถึงซอยสุขุมวิท 21 ทั้งนี้เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และพื้นที่โดยรอบในเรื่องของการใช้ที่ดิน การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและพื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะ ระบบคมนาคม รวมทั้งศึกษาถึงรูปแบบของกิจกรรมในสภาพการปัจจุบันซึ่งมีขอบเขตดังนี้ (ดังแผนที่ 1.1)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 1.1 ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา (พื้นที่ต่อเนื่องตามแนวถนนสุขุมวิททั้งสองข้างออกไปข้างละ 200 ม. ตั้งแต่บริเวณสุขุมวิท 1 จนถึงสุขุมวิท 21)

ที่มา: สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์
■■■■■■■■■■ ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

1.4.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทราบถึงประเด็นปัญหา กำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยแบ่งลักษณะข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ก. ข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นถึงลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่ ได้แก่

1) การศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ

2) วิเคราะห์จำแนกรูปแบบลักษณะของกิจกรรมและการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระบบการสัญจร ลักษณะการเปลี่ยนถ่ายการคมนาคมภายในพื้นที่กับพื้นที่ว่างสาธารณะ

3) วิเคราะห์และทำการกำหนดตำแหน่งหรือลักษณะของพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมสำคัญทางพาณิชยกรรมการท่องเที่ยวและการคมนาคมที่เกิดขึ้นของย่าน (nodes) ในการศึกษาจะทำการศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ งานวิจัย และทำการศึกษาทฤษฎีแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ข. ข้อมูลปฐมภูมิ ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่เช่น การเก็บข้อมูลทางกายภาพ รูปแบบกิจกรรม การใช้พื้นที่ โดยทำการบันทึกภาพ และสังเกตการณ์

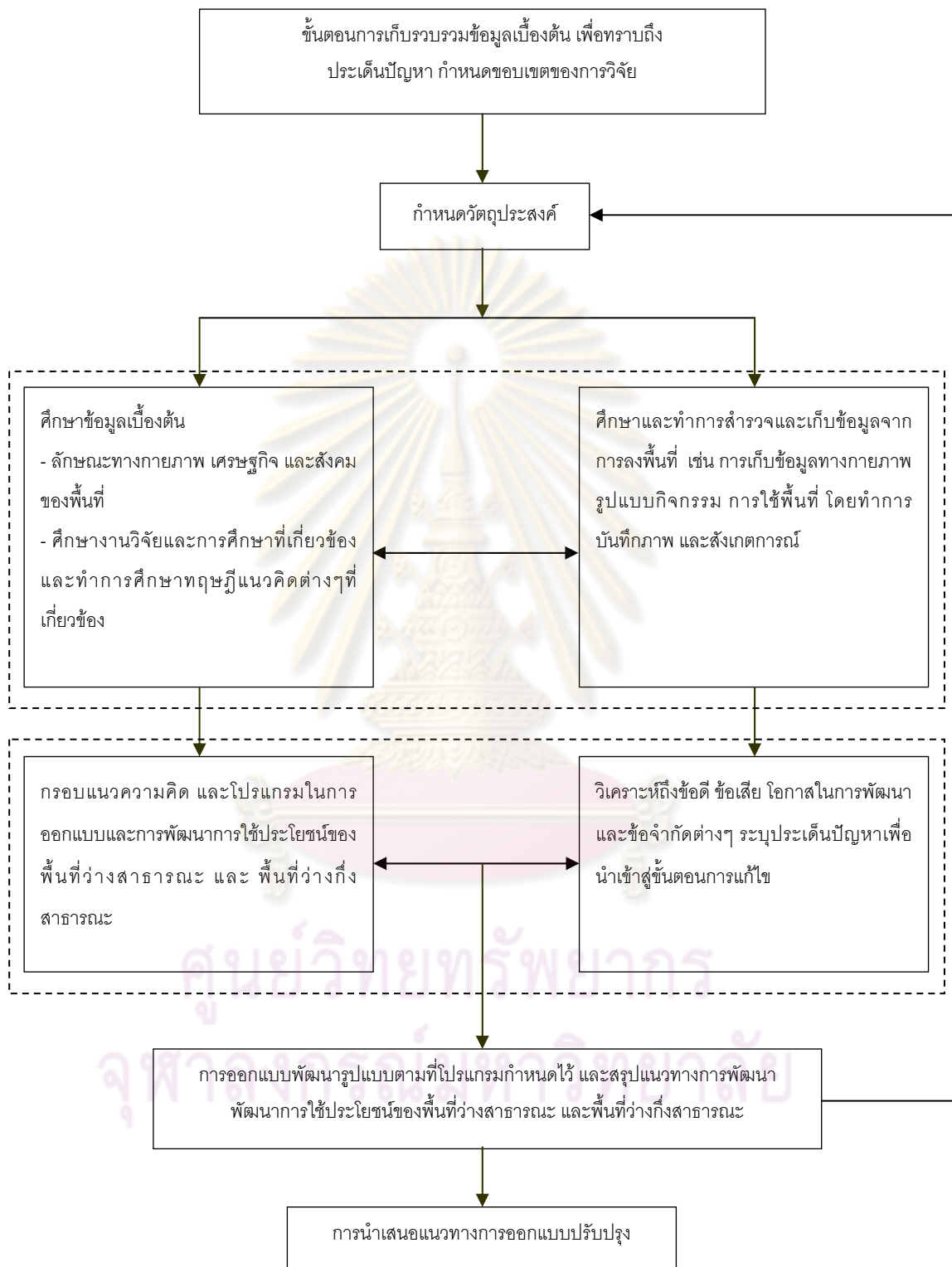
1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ทำการศึกษาข้างต้นมาวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียโอกาสในการพัฒนาและข้อจำกัดต่างๆระบุประเด็นปัญหาเพื่อนำเข้าสู่ขั้นตอนการแก้ไขและศึกษาทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนา

1.4.3 การสังเคราะห์ข้อมูล โดยการนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสร้างแนวความคิดโปรแกรมในการออกแบบและการพัฒนาการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะในย่านสุขุมวิท

1.4.4 การออกแบบพัฒนารูปแบบตามที่โปรแกรมกำหนดไว้ แล้วสรุปแนวทางการพัฒนาการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนในย่านนอศอก-นานา

1.4.5 การนำเสนอแนวทางการออกแบบปรับปรุง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิ 1.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยคาดว่าจะสามารถเข้าใจถึงสภาพทางกายภาพของพื้นที่ได้แก่ การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะกับการใช้ประโยชน์ของอาคาร หรือที่ดินเอกชน รูปแบบของกิจกรรม ระบบการสัญจร ระบบโครงข่ายคมนาคม การเปลี่ยนถ่ายการคมนาคมของพื้นที่ ปัญหาทางกายภาพ ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังสภาพเศรษฐกิจและสังคมของย่านอโศก-นานา และการจัดประเภทหรือแนวทางการจัดการพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะของย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท ตลอดจนการปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมบนพื้นที่ให้เหมาะสมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นิยามศัพท์ คำจำกัดความ ความหมาย

2.1.1 **พื้นที่ว่างสาธารณะ (public space)** ในความหมายของ Moudon (1991)(อ้างถึงในอริยา อรุณินท์, 2545) คือพื้นที่ที่สำหรับผู้คนมาพบปะกันเพื่อรับอากาศ แสงแดด เพื่อให้ความชุ่มชื้นมีชีวิตชีวาของเมือง(irrigate the city) ส่วน Kevin Lynch (1981) และ J. B. Jackson (1984) เน้นถึงความเป็นสาธารณะว่าเป็นโครงร่างของการพัฒนาวัฒนธรรมมวลชนให้งอกงามซึ่งทั้งนี้ทั้งนอกแบบชุมชนเมืองและภูมิสถาปนิกมักจะใช้ลำดับความเป็นสาธารณะในการระบุลักษณะพื้นที่โดยขยายความหมายแค่จากกายภาพสู่ส่วนที่เป็นพฤติกรรมในเชิงมนุษย์ศาสตร์มากขึ้น และ Jacobs J. (1961) ได้กล่าวไว้ว่าพื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อความเป็นเมืองทั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้พื้นที่เมืองเกิดกิจกรรมและผู้คนที่หลากหลายส่งผลให้เมืองมีชีวิตชีวา

พื้นที่ว่างสาธารณะ (จิตติศักดิ์ ธรรมภรณ์พิลาศ, 2547) ภายในเมืองเป็นส่วนประกอบทางกายภาพที่สำคัญส่วนหนึ่งของเมืองที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมมนุษย์ เป็นพื้นที่ที่มนุษย์ใช้ประกอบกิจกรรมทางสังคมและในส่วนตัวของแต่ละบุคคลเป็นพื้นที่ที่องค์ประกอบหลากหลายทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมรวมกันอยู่ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นองค์ประกอบของเมืองมีความสำคัญมากในการออกแบบชุมชนเมืองเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดกิจกรรมและความสัมพันธ์กันในระหว่างคนและภายในเมือง ซึ่งคำว่า “สาธารณะ” ในที่นี้ในภาษาอังกฤษหมายถึง “public” (Ervin, 1989: 123) นั้นมีความหมายถึงพื้นที่นอกเหนือและอยู่ระหว่างพื้นที่ private เช่น ลาน สวนสาธารณะ ถนน เป็นต้น ส่วนคำว่า “private” หมายถึงพื้นที่ (space) ในร่ม (indoor) หรือกลางแจ้ง(outdoor) ที่มีความเป็นส่วนบุคคล ในการศึกษาพื้นที่สาธารณะระดับเมืองนั้นจะต้องมีความเข้าใจใน urban form, figure and ground, pattern และ grain ของเมือง พื้นที่ในระดับเมืองมี 2 ลักษณะคือ urban space เกิดจากการปิดล้อมของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ นับตั้งแต่ถนนอาคารและสิ่งอื่นๆที่มนุษย์สร้างขึ้นและ open space คือพื้นที่ว่างที่เกิด

ขึ้นในบรรยากาศซึ่งเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว หรือเกิดจากการสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยของคนในเมืองเช่น สนามสวนสาธารณะ ซึ่งทั้งสองลักษณะอาจมีหน้าที่ที่ซ้อนทับกันได้

ดังนั้น **พื้นที่ว่างสาธารณะ (public space)** คือ พื้นที่ที่อยู่ภายนอกและส่วนที่สอดประสานระหว่างพื้นที่ภายในที่เป็นพื้นที่สาธารณะ (พื้นที่ที่อยู่นอกเหนือและอยู่ระหว่างพื้นที่ส่วนบุคคล) และเป็นที่สำคัญสำหรับผู้อยู่ในเมืองมารวมตัวกันและใช้ประโยชน์พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรม โดยที่ไม่จำกัดช่วงเวลา ในที่นี้คือ ถนน ตรอก ซอยย่อย ทางเดินเท้าสาธารณะ ลานคนเมือง อนุสาวรีย์

2.1.2 **พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ (semi-public space)** หมายถึงพื้นที่ที่สอดประสานกันระหว่างพื้นที่สาธารณะ (public) และพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนบุคคล (private) หรือเป็นการสอดแทรกระหว่างพื้นที่ภายนอกและภายในสามารถ จำแนกได้ดังนี้

1) พื้นที่ว่างบริเวณรอบอาคาร หมายถึงพื้นที่ว่างซึ่งรวมอยู่กับอาคารอันเกิดจากข้อบังคับ เช่น เกิดจากระยะร่น พื้นที่รอบอาคารในระยะที่กำหนด เป็นต้น ซึ่งพื้นที่ว่างในลักษณะนี้มักจะไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน

2) พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร หมายถึงพื้นที่ว่างที่มีการใช้พื้นที่ในลักษณะกึ่งส่วนบุคคลซึ่งมีขนาดเล็ก แทรกอยู่ในกลุ่มอาคารเพื่อเป็นทางสัญจร พื้นที่พักผ่อนเพื่อสาธารณะ เป็นต้น

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับพื้นที่ว่างสาธารณะ

2.2.1 ประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะ

จากการสรุปและการศึกษาความหมายของพื้นที่ว่างสาธารณะในหัวข้อข้างต้นทำให้ทราบว่าได้มีผู้ให้ความหมายของพื้นที่ว่างสาธารณะไว้มากมายและสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆตามลักษณะของพื้นที่ แต่ในการทำการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาการแบ่งประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะตามประเด็นหัวข้อหลัก ดังนี้

2.2.1ก. การแบ่งประเภทตามความสำคัญในระดับเมือง

1) พื้นที่ว่างสาธารณะระดับชุมชน (public space of community level) หมายถึงพื้นที่ที่มีการยึดใช้ภายในชุมชน โดยอาจแทรกตัวอยู่ในพื้นที่ว่างหรือ เกาะตัวตามโครงข่ายการสัญจรย่อยภายในชุมชน หรือเป็นพื้นที่ที่เว้นไว้เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์เป็นสาธารณะสำหรับชุมชน เพื่อทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันอย่างสม่ำเสมอตามช่วงวันและเวลาต่างๆ เช่นทางเท้าริมถนน สวนสาธารณะ ตลาดนัด ลานเด็กเล่น ลานวัด ลานเอนกประสงค์ เพื่อกิจกรรมทางสังคม ศาสนาและเศรษฐกิจ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้คนที่มาใช้พื้นที่มักรู้จักกัน มีความสัมพันธ์ทางสังคมต่อกัน

2) พื้นที่ว่างสาธารณะระดับเมือง (public space of civic level) เป็นพื้นที่ที่มีการยึดใช้ในระดับเมืองเพื่อรองรับกิจกรรมสาธารณะของคนหลากหลายประเภทภายในเมืองร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ตามช่วงเวลาต่างๆ เช่นถนนคนเดิน ทางเท้าริมถนนสายหลัก สวนสาธารณะ ตลาด ลานหน้าสถานีราชการ/ อนุสาวรีย์ สนามกีฬา หรือพื้นที่เอนกประสงค์ที่มีการใช้งานของคนหลากหลายประเภทในเมือง

2.2.1ข. การแบ่งประเภทตามลักษณะประโยชน์ใช้สอย (ปาจารย์ ประเสริฐ อ่างถึงใน ธิติมา กลางกำจัต, 2550: 16) ได้แบ่งพื้นที่ว่างสาธารณะตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

1) สวนสาธารณะ (public park) เป็นพื้นที่โล่งสีเขียวของเมือง ที่มีไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆภายในสวนสาธารณะ มักมีการปลูกพืชพรรณนานาชนิด

2) ลานโล่งหรือจัตุรัส (plaza) เป็นพื้นที่สาธารณะที่เปิดโล่งส่วนใหญ่มักก่อสร้างเป็นลานที่แข็งแรงคงทน เหมาะสำหรับแต่ละกิจกรรม เช่น ตลาด สถานที่จัดแสดงดนตรี สถานที่ชุมนุมทางการเมือง พื้นที่ตรงกลางของจัตุรัสมักมีสัญลักษณ์ที่สำคัญ ได้แก่ บ่อน้ำพุ บ่อน้ำ อนุสาวรีย์หรือปูชนีย

3) ถนน ทางเท้า (street walkway) เป็นพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมและออกแบบไว้เพื่อการเดินเท้าโดยเฉพาะโดยปราศจากการสัญจรของยานพาหนะ

4) สนามกีฬา (stadium/ play field) เป็นพื้นที่สาธารณะที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับและตอบสนองของผู้ใช้งานและผู้สนใจด้านกีฬา มีทั้งที่เป็นสนามหญ้า ลานคอนกรีต ลานดิน มีที่นั่งสำหรับผู้ชม เช่นสนามฟุตบอล บาสเก็ตบอล เปตอง เป็นต้น

5) สนามเด็กเล่น (playground) เป็นพื้นที่สาธารณะพื้นฐานสำหรับเด็กใช้พื้นที่เล็กน้อย มีเครื่องเล่นต่างๆ เช่น ม้าหมุน กระดานลื่น ชิงช้า เป็นต้น ตั้งอยู่ในชุมชนในระยะเดินเท้าหรือไม่เกิน 800 เมตร และมีการเข้าถึงได้ง่าย

6) พื้นที่ไร้ประโยชน์ (non-utilized area) หมายถึงพื้นที่ที่ถูกปล่อยให้ว่างโดยไม่มีการใช้ประโยชน์ เช่น พื้นที่รกร้างริมทางรถไฟ ทางด่วน ทางยกระดับต่างๆ เป็นต้น

2.2.2 ประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ

พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ (semi-public space) คือ พื้นที่ที่สอดประสานกันระหว่างพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนบุคคล สามารถแบ่งตามลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้ดังนี้

1) พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร (plaza)
 2) พื้นที่ว่างรอบอาคาร (building entourage) หมายถึงพื้นที่ว่างซึ่งรวมอยู่กับอาคารอันเกิดจากข้อบังคับเช่น ระยะถอยร่น (set back) พื้นที่ว่างรอบอาคารในระยะที่กฎหมายกำหนด เป็นพื้นที่พักผ่อนหรือเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์เช่น พื้นที่ว่างหน้าและหลังอาคาร เป็นต้น

3) พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร (inner block void) หมายถึงพื้นที่ว่างที่มีการใช้พื้นที่ในลักษณะกึ่งส่วนบุคคล (semi-private) ซึ่งมีขนาดเล็กแทรกอยู่กับกลุ่มอาคารเพื่อเป็นทางสัญจร พื้นที่พักผ่อนหรือเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์เช่น พื้นที่ว่างหน้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร หรือพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในอาคารที่มีความต่อเนื่องกับภายนอกอาคาร เป็นต้น

4) พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน (private recreation areas or private parks) เช่นสวนสาธารณะ พื้นที่สวนหน้าบ้าน

5) พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน เช่น พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน หรืออาคารที่หยุดทำการก่อสร้าง

2.2.3 สรุปการแบ่งประเภทพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ

ในการแบ่งประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ จากคำจำกัดความและความหมายข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบได้ดังนี้

พื้นที่ว่างสาธารณะ (public spaces)	พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ (semi-public spaces)
S1: ลานคนเมืองหรือจัตุรัสเมือง (urban plazas)	S7: พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร เช่น ลานโล่งหน้าอาคาร ลานจอดรถ
S2: ถนน ทางเท้า (street/ walkway)	S8: พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back)
S3: สนามกีฬา (stadium/ playing field)	S9: พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร
S4: สนามเด็กเล่น (playground)	S10: พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน
S5: สวนสาธารณะ (public park)	S11: พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน เช่น พื้นที่ว่าง
S6: พื้นที่ไร้ประโยชน์ (non-utilized area)	

S1: ลานคนเมืองหรือจัตุรัสเมือง

S2: ถนน ทางเท้า

S3: สนามกีฬา

S4: สวนสาธารณะ

S5: สนามเด็กเล่น

S6: พื้นที่ไร้ประโยชน์

ภาพที่ 2.1 ตัวอย่างพื้นที่ว่างสาธารณะ (public spaces)

S7: ลานโล่งหน้าอาคาร

S8: พื้นที่ว่างรอบอาคาร

S9: พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร

S10: สวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน

S11: พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

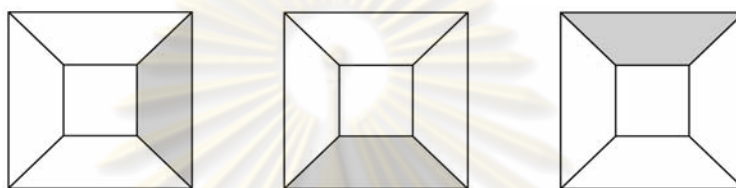
ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ (semi-public spaces)

2.2.3 ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะในชุมชนเมือง

ในการศึกษาลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะจะเป็นการศึกษาถึงลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่ว่างสาธารณะซึ่งจะมีปัจจัยในหลายบริบทที่มีความเกี่ยวข้องคือ รูปร่าง ขอบเขต ขนาด ตำแหน่งที่ตั้ง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรม ดังนี้

1) รูปร่างของพื้นที่ว่าง จะมีผลมาจากประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักและมีรูปร่างได้หลายชนิด ได้แก่ สี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า วงกลม วงรี รูปแปดเหลี่ยม หรือมีรูปร่างที่ไม่แน่นอนเป็นรูปทรงธรรมชาติซึ่งรูปร่างที่ไม่แน่นอนนี้อาจเป็นผลมาจากบริเวณที่ว่างนั้นประกอบด้วยพื้นที่ว่างรูปร่างหลายชนิดมาเชื่อมต่อกัน นอกจากนี้รูปร่างของพื้นที่ว่างในเมืองยังเป็นผลมาจากระบบถนน หรือระบบทางเดินเท้าของเมือง เป็นต้น

- 2) ขอบเขตของพื้นที่ว่าง จะถูกกำหนดโดยองค์ประกอบ 3 อย่างในทาง 3 มิติ ได้แก่
- ระนาบผนังหรือระนาบแนวตั้ง (panel, wall or frame) ได้แก่โครงสร้างต่างๆที่เรียงรายอยู่โดยรอบอาคาร กำแพง รั้ว ทางเดินที่มีหลังคาคลุม แนวเสา และหลังคาที่ยื่นออกจากตัวอาคาร หรือแม้แต่แนวของไม้ยืนต้นและไม้พุ่ม
 - ระนาบพื้นหรือระนาบแนวนอน (floor) ซึ่งถูกกำหนดโดยแนวอาคาร แนวถนน ทางเท้าหรือด้วยลวดลายวัสดุปูพื้น
 - ระนาบเพดานหรือระนาบเหนือศีรษะ (ceiling) มักจะไม่มีขอบเขตที่แน่นอนแต่จะเปิดโล่งสู่ท้องฟ้า

ระนาบผนัง

ระนาบพื้น

ระนาบเพดาน

ภาพที่ 2.3 ระนาบในลักษณะต่างๆ

3) ขนาดของพื้นที่ว่าง เมื่อพิจารณาถึงขนาดของพื้นที่ว่างสาธารณะจำเป็นต้องพิจารณาขนาดของเมืองหรือชุมชนนั้นประกอบด้วยโดยจะคำนึงถึงจำนวนคน ขนาดความกว้างของถนน ทางเท้า และประโยชน์ใช้สอยของบริเวณพื้นที่ว่างนั้นประกอบด้วยเช่น สถานที่นั้นมีการใช้งานเป็นตลาดใหญ่ของเมืองหรือเป็นเพียงแคสียแยกจุดตัดของถนนเพียงเท่านั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่เป็นตัวกำหนดของบริเวณพื้นที่ว่างที่พบอยู่เสมอ ได้แก่

- บริเวณที่ว่างหลักของเมืองใหญ่จะมีขนาดใหญ่ตามขนาดของเมือง
- บริเวณพื้นที่ว่างที่ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุดหรือเป็นที่ว่างหลักของเมืองมักจะเป็นบริเวณที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและมีพื้นที่มากที่สุด ส่วนพื้นที่ว่างที่มีความสำคัญรองลงมาก็จะมีขนาดเล็กลดหลั่นลงไป ขนาดของพื้นที่ว่างจะมีความสัมพันธ์กับขนาดของอาคารที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงหรืออาคารที่ตั้งอยู่โดยรอบโดยมักจะมีสัดส่วนที่พอเหมาะพอดีถึงแม้บางครั้งจะไม่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพก็ตามแต่ขนาดจะถูกกำหนดจากมุมมองตามสัดส่วนที่พอเหมาะ

4) ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ว่างสาธารณะในระดับเมือง ที่ตั้งของพื้นที่ว่างสาธารณะจะชี้ให้เห็นถึงการใช้งานหรือประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นอย่างชัดเจนอันเป็นผลมาจากความต้องการของประชาชนและแนวความคิดในการวางผังบริเวณซึ่งพอที่จะบอกตำแหน่งที่ตั้งสำคัญดังนี้

- บริเวณใจกลางเมือง จะดูเหมือนว่าเป็นจุดศูนย์กลางของถนน อาคาร หรือเป็นศูนย์กลางของการขยายตัวของเมืองทั้งหมด
- บริเวณจุดตัดกันของถนนสายหลักจะอยู่บนถนนสายหลักบริเวณทางร่วมทางแยกเกิดเป็นสี่แยกสามแยก หรือวงเวียน ในบางครั้งอาจเป็นจุดเดียวกันกับศูนย์กลางเมืองก็ได้
- บริเวณโดยรอบอาคารที่มีความสำคัญเปรียบเสมือนทางเข้าหลักไปสู่อาคารสาธารณะ โบสถ์ ศาลากลาง ตลาด หรืออยู่ในบริเวณย่านธุรกิจ ความสำคัญของพื้นที่ว่างประเภทนี้จะเห็นจากการที่อาคารและบริเวณโดยรอบดูเหมือนจะหันหน้าเข้าหาศูนย์กลางเดียวกันหมด

- บริเวณประตูทางเข้าเมือง ส่วนมากเมืองสมัยกลางมักจะมีที่ว่างอยู่ภายในกำแพงเมืองตรงจุดประตูทางเข้ามักมีการใช้งานเป็นตลาดเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าผลผลิตจากนอกเมืองเข้าสู่ในเมืองหรือเป็นเพียงจุดหยุดพัก ลานโล่งบริเวณทางเข้าเมืองนี้มักจะมีถนนแยกออกหลายสายกระจายไปสู่ส่วนต่างๆของเมือง

2.2.4 ปัจจัยที่กำหนดสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะ

ปัจจัยที่กำหนดสภาพและส่งผลต่อการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะสามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัยสำคัญ ดังนี้

1) ปัจจัยทางธรรมชาติหรือกายภาพ (natural or physical determination) แบ่งย่อยได้ดังนี้

- ความต่อเนื่องของเนื้อเมือง (Whyte, 1980: 90) หากเมืองมีขนาดใหญ่แต่เนื้อเมืองที่กระจัดกระจายก็อาจเกิดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีประสิทธิภาพได้

- ประเภทการใช้ที่ดินภายในพื้นที่ที่มีผลต่อลักษณะทางกายภาพและสภาพการใช้ประโยชน์ในโครงข่ายพื้นที่ว่างสาธารณะ (Stuart อ้างถึงใน ถนนอมศักดิ์, 2536: 269-270)

- พื้นที่โล่งว่างต้องมียุทธศาสตร์ประกอบทางกายภาพที่ให้ความรู้สึกในเชิงจิตวิทยาที่เชื่อเชียว และให้ความรู้สึกว่าเป็นพื้นที่สาธารณะที่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย (public realm) โดยพื้นที่ว่างต้องมีความต่อเนื่องกลมกลืนไปกับพื้นที่รอบข้างในลักษณะที่ว่าไม่สามารถจะแบ่งพื้นที่โล่งออกมาได้อย่างชัดเจน การเชื่อมต่อนี้รวมไปถึงการเชื่อมต่อทางสายตาด้วย (Whyte อ้างถึงใน กตัญญู, 2545: 17)

- ปัจจัยด้านที่ตั้งและรายละเอียดของการออกแบบพื้นที่ (Marcus and Francis, 1990: 5) พื้นที่ว่างที่ดีของย่านควรตั้งอยู่ในเขตอิทธิพลครั้งแรกของบริเวณย่านที่มีความหลากหลายและความหนาแน่นการใช้ที่ดินในระดับสูง

2) ปัจจัยทางวัฒนธรรมหรือพฤติกรรม (civilization or behavioral determination) แบ่งย่อยได้ดังนี้

- ปัจจัยทางสังคม ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความสัมพันธ์ของตัวบุคคล และจะยิ่งมีความชัดเจนขึ้นในกลุ่มสังคมที่มีเชื้อชาติเดียวกัน หรือมีลักษณะทางสังคมอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมของกลุ่ม และจะสะท้อนออกมาในรูปทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดตำแหน่งและรูปร่างของพื้นที่ว่างและสาเหตุของการรวมกลุ่มกันในพื้นที่ว่างสาธารณะคือ เพื่อการค้า เพื่อเป็นตลาดแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า ธุรกิจหรือผลผลิต ประโยชน์ใช้สอยในทางธุรกิจมีผลต่อขนาด รูปร่างและตำแหน่งของพื้นที่ว่างอย่างมาก

- ปัจจัยทางการเมือง พื้นที่ว่างถูกใช้เพื่อการรวมกลุ่มกันในทางการเมือง หรือทางการเมือง โดยเฉพาะในยุคสมัยที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย ประชาชนมีการรวมกลุ่มกันในทางสังคม และการเมืองอย่างมาก มีการรวมกลุ่มกันแสดงความคิดเห็นของคนจำนวนมากดังนั้นขนาดและสัดส่วนของบริเวณพื้นที่ว่างมักจะแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่

- ปัจจัยทางด้านศาสนา ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความคารวะ ศรัทธา รวมทั้งการยอมรับในแนวปรัชญาของลัทธิ ความเชื่อต่างๆ ทำให้พื้นที่โล่งว่างที่เกิดขึ้นมีความเรียบง่ายและต้องการแสดงออกถึงความน่าเกรงขามในแง่ของจิตวิทยา

2.2.5 ความสำคัญของพื้นที่ว่างสาธารณะในชุมชนเมือง

พื้นที่ว่างสาธารณะส่วนใหญ่มักเกิดจากการต้องการพื้นที่ภายในเมืองเพื่อกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนอยู่อาศัยอยู่ร่วมกันในเมืองนั้นๆ โดยเกิดจากวัตถุประสงค์หลายประการดังนี้

- 1) เพื่อการค้า เป็นสถานที่ซื้อขายแลกเปลี่ยน การผลิตสินค้า สถานที่รับฝากของและเป็นบริเวณเพื่อธุรกิจ ตลาดเพื่อการค้าอาจมีมากกว่าหนึ่งแห่งในเมืองบางแห่งอาจไม่มีพื้นที่ว่างเฉพาะเพื่อการค้าขายแต่ใช้ถนนมาเป็นบริเวณทำการซื้อขายแทน
- 2) เพื่อการสื่อสาร เป็นสถานที่เพื่อทำกิจกรรมทางสังคม เป็นจุดที่มีการเปลี่ยนการสื่อสาร การถ่ายทอด กระจายข่าว เป็นสถานที่ที่ผู้คนจะมาพบปะกันหรือเพื่อเยี่ยมและให้ข่าวสาร
- 3) เพื่อการนันทนาการ ทั้งการพักผ่อนหย่อนใจแบบไม่ใช้แรง (passive) หรือแบบใช้แรง (active) สำหรับคนเมืองซึ่งมีการดำรงชีวิตค่อนข้างซับซ้อนภายในสังคมเมืองที่ประชากรเพิ่มสูงขึ้นรูปแบบการทำงานเปลี่ยนไปวิถีชีวิตที่ต้องแข่งขันกับเวลาการต้องเผชิญกับมลพิษจากการจราจรจำเป็นต้องได้รับการพักผ่อนหรือการนันทนาการ (John Ratclife: 1975, 177-179)
- 4) เพื่อสนองต่อความเชื่อศรัทธา เช่น บริเวณที่มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
- 5) เพื่อเน้นให้ความสำคัญกับสถานที่ หรือเป็นเอกลักษณ์ของอาคารที่มีความสำคัญ เช่น ศาลากลาง โบสถ์ ศาลเจ้า อนุสาวรีย์ เป็นต้น
- 6) เพื่อผลทางด้านกรมมองเห็นเน้นให้เห็นความสำคัญ เช่นบริเวณพื้นที่โล่งหน้าอาคารสำคัญ หรืออนุสาวรีย์ต่างๆ และในบางครั้งเพื่อเป็นที่รองรับคนจากตัวสถาปัตยกรรม

Charles Eliot ได้พยายามศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขการใช้ประโยชน์และหน้าที่ของที่ว่างในฐานะการเป็นส่วนประกอบของเมือง และได้แบ่งหน้าที่ของที่ว่างออกเป็น 2 ส่วนคือที่ว่างเพื่อการบริการ และที่ว่างเพื่อการเป็นส่วนประกอบของเมือง

Christopher Tunnard and Boris Pushkarew (1967) ได้กล่าวถึงความสำคัญของพื้นที่ว่างในชุมชนเมืองว่าที่ว่างในชุมชนเมืองนั้นจะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่างๆ ในเมืองไม่ว่าจะเป็นกระบวนการผลิตแรงงาน ระบบการป้องกัน และรักษาความสงบ การตกแต่งประดับประดาเมืองตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง

Stanley B Tankel กล่าวถึงความสำคัญของที่ว่างในชุมชนเมืองไว้ 3 ประการ

- 1) เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง ไม่ว่าจะในรูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ต้องออกแรงออกกำลังกาย (passive Recreation) หรือการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องการออกแรง (active recreation)
- 2) เป็นจุดหมายตา เป็นองค์ประกอบของทิวทัศน์เมือง รวมทั้งทำให้เกิดมุมมองที่สวยงามสำหรับผู้พบเห็นในขณะเดินและพักผ่อนท่องเที่ยว
- 3) ทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว หลุดพ้นจากสภาพเมืองที่สับสนวุ่นวายเกิดความรู้สึกสบายช่วยให้เมืองดูกว้างขวางและเป็นสัดส่วน

Leslie J. King และ Reginald G. Golledge (1978) ได้พิจารณาลักษณะภูมิศาสตร์ชุมชนเมืองโดยเน้นความสัมพันธ์ในมิติแห่งที่ว่าง (spatial dimension) ของเมืองซึ่งประกอบด้วย 2 ลักษณะคือ

- 1) แนวความคิดพื้นฐานในเรื่องระยะทาง (distance) ทิศทาง (direction) ท่าเล ที่ตั้ง (location) พื้นที่ (area) การเกาะกลุ่ม (grouping) และภูมิภาค (regions) ซึ่งอธิบายลักษณะต่างๆ ของการใช้ที่ดิน การสัญจรและ

สาธารณูปโภค

2) ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมืองเป็นความผูกพันที่มีความสลับซับซ้อน พฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ถูกกำหนดโดยรูปทรงของที่ว่าง (spatial form) ในขณะเดียวกัน ลักษณะรูปทรงของที่ว่างก็ถูกกำหนดขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์

2.2.6 ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพ

องค์ประกอบที่ทำให้พื้นที่ว่างสาธารณะมีคุณภาพนั้นประกอบไปด้วยปัจจัยหลายอย่างซึ่งมีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัณฐานวิทยาของสถาปัตยกรรมและเมืองโดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ผ่านรูปแบบทางกายภาพซึ่งได้แนวความคิดและทฤษฎีที่หลากหลาย ดังนี้

Jacobs (1961) (อ้างถึงในสกุลชัย, 2549: 11) เป็นผู้ริเริ่มวางแนวความคิดพื้นฐานเดียวกับปัจจัยทางกายภาพหรือคุณสมบัติเชิงสัณฐานวิทยาของสถาปัตยกรรมและเมืองโดยศึกษาถึงความมีชีวิตชีวาและกิจกรรมอันหลากหลายที่เกิดขึ้นบนถนนโดย Jacobs อ้างว่าพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่สาธารณะที่สำคัญที่สุดของเมือง โดยเป็นส่วนหนึ่งของการค้นหาแนวความคิดในการพัฒนาเมืองให้ประสบความสำเร็จ

Gibberd (1967) (อ้างถึงใน ไชศรี ภัคดิ์สุขเจริญ, 2547: 5-7) ได้ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ โดยเน้นคุณสมบัติทางกายภาพและสัณฐานวิทยาของเมืองและได้มีการสนับสนุนในการสร้างจัตุรัสเมือง (urban square) เพื่อเป็นพื้นที่ยังประโยชน์ส่วนรวม (civic space) และได้สรุปว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของจัตุรัสเมืองก็คือ ตำแหน่งที่ตั้งซึ่งควรอยู่ใกล้กับเส้นทางหรือพื้นที่ที่มีระดับการสัญจรของคนเดินเท้าในอัตราที่สูง

Sitte (ใน Collins and Collins, 1986) ได้เสนอแนวความคิดของการจัดองค์ประกอบระหว่างที่ว่างสาธารณะในเมือง เช่น plaza หรือ square กับอาคารภูมิทัศน์โดยรอบโดยการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของพื้นที่ว่างที่ควรเชื่อมต่อถึงกันอย่างเป็นระบบตลอดจนการกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมพอดีของพื้นที่ปิดล้อมนั้นๆกับการใช้งานของมนุษย์และขนาดของเมือง

Lennard และ Lennard (1985, 1987) ได้ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพ และประโยชน์ใช้สอย ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาด ขอบเขต อุณหภูมิระดับถนน และอาคารที่เป็นฉากหลังของพื้นที่สาธารณะโดยเน้นความสำคัญของโครงข่ายการประสานระบบทางเดินเท้า (pedestrian network) ที่ดีว่าจะต้องปลอดภัยจากการสัญจรของยวดยานพาหนะและพื้นที่สาธารณะดังกล่าวควรทำหน้าที่เป็นจุดรวมกิจกรรมหรือชุมทางของเมือง (node)

Carr et al. (1995) ได้ศึกษาพื้นที่สาธารณะของเมือง ด้วยวิธีสังเกตการณ์ (observation) รวมทั้งเก็บข้อมูลความต้องการและความสม่ำเสมอในการใช้งานของพื้นที่สาธารณะในเมืองของคนเดินเท้า โดยเน้นการค้นหาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสะดวกและความสะดวกในการเข้าถึง การแสดงพฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่างๆ และสามารถสรุปจากการศึกษาได้ว่าปริมาณการใช้งานพื้นที่สาธารณะในเมืองที่ประสบความสำเร็จอย่างมากนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของประโยชน์ใช้สอยของพื้นที่ที่ผู้ออกแบบกำหนดให้เท่านั้นแต่เป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ความสะดวกสบาย การมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการพักผ่อนหย่อนใจ และความมีชีวิตชีวา

Burden (1977) และ Miles et al., (1978) ได้ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อสนับสนุนแนวความคิดที่ว่า ลักษณะและรูปแบบการใช้พื้นที่สาธารณะของคนในเมืองนั้นมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของเมือง (urban structure) โดยตรง และ Burden อ้างว่า "ตำแหน่ง ที่ตั้ง และความสัมพันธ์กับถนน" เป็นปัจจัยที่จะชี้ว่าพื้นที่ใด

พื้นที่หนึ่งในเมืองถูกใช้งานและมีกิจกรรมสาธารณะมากน้อยเพียงใด ส่วน Miles et al. เน้นว่า“การเชื่อมต่อของมุมมองและการเข้าถึง” ส่งผลโดยตรงต่อระดับการใช้ที่ว่างสาธารณะของคนเดินเท้า

Whyte (1980, 1988) ได้เสนอแนวความคิดที่ว่า “การเคลื่อนไหวเชื่อมต่อของมุมมอง”และ“การแทรกซึมเชื่อมต่อของทางสัญจรที่มีประสิทธิภาพ” คือ ปัจจัยสำคัญที่สุดในการสร้างพื้นที่สาธารณะให้ประสบความสำเร็จ โดยที่ได้ทำการสรุปผลการศึกษาวิจัยพื้นที่โล่งว่างสาธารณะประเภทลาน (plaza) ขนาดเล็กหลายแห่งในเมือง Whyte เน้นว่าปัจจัยสำคัญที่แท้จริงไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพของลานนั้นๆ (นัยยะสำคัญของการศึกษาคือปัจจัยทางด้านความงาม องค์ประกอบตกแต่งต่างๆ กระทั่งรูปร่างและขอบเขตของที่ว่างสาธารณะนั้น ไม่มีผลสำคัญเท่าใดนักกับระดับความนิยมในการเข้าใช้พื้นที่) แต่ขึ้นอยู่กับประเด็นที่ว่า พื้นที่ลานตั้งอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโครงข่ายสัญจรโดยรอบมากเพียงใด(Whyte,1980: 54) องค์ประกอบสำคัญ 2 ประการที่มีผลต่อการสร้างควมมีชีวิตชีวาของพื้นที่ว่างสาธารณะของเมืองคือ ปริมาณความหนาแน่นของการสัญจรของคนเดินเท้าในบริเวณโดยรอบพื้นที่ และความสะดวกในการเข้าถึงและเชื่อมต่อพื้นที่นั้นๆกับพื้นที่อื่นภายในเมือง

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นทำให้เห็นถึงองค์ประกอบของพื้นที่ว่างสาธารณะที่สำคัญหลายประการ โดยการพิจารณาพื้นที่สาธารณะที่มีคุณภาพจำเป็นต้องเกิดขึ้นจากองค์ประกอบทางกายภาพที่สำคัญดังนี้

1) องค์ประกอบในลักษณะสามมิติ (three-dimensional in space)

- ขนาด (size) การกำหนดขนาดที่เหมาะสมของพื้นที่ว่างเกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

ก. ความสำคัญหรือหน้าที่ของพื้นที่ว่างที่มีต่อชุมชนเมืองจะต้องพิจารณาอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีความสำคัญมาก มักจะมีขนาดใหญ่กว่าพื้นที่ว่างสาธารณะอื่นๆที่มีความสำคัญน้อยกว่า

ข. ปริมาณของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่ว่าง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับจำนวนของผู้ใช้ดังนั้นขนาดของพื้นที่ว่างจึงต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรมได้

ค. ผลกระทบทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้สึกในการรับรู้ (perception) ซึ่งพื้นที่โล่งว่างที่มีขนาดใหญ่จะทำให้การรับรู้ลดลงดังนั้นพื้นที่ว่างโดยทั่วไปจึงควรมีขนาดไม่เกิน 60-150 เมตร นอกจากนี้วัตถุประสงค์เป็นอย่างไรก็ดีในการกำหนดขนาดของพื้นที่ว่างอาจกำหนดได้จากระยะการมองเห็นของมนุษย์ซึ่งระยะ 24 เมตร เป็นระยะห่างที่เหมาะสมสำหรับการมองเห็นของคนปกติส่วนพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ควรมีระยะไม่เกิน 135 เมตร

- รูปร่าง (shape) รูปร่างที่ดีจะช่วยให้เกิดการรับรู้และเข้าใจในพื้นที่ว่างนั้นๆดังนั้นพื้นที่ว่างที่ดีควรมีรูปร่างที่เรียบง่าย (simple) เพื่อช่วยให้เกิดความรู้สึกรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว

- ขอบเขต (edge) ขอบเขตเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการกำหนดความชัดเจนของพื้นที่ว่าง โดยทั่วไปแล้วขอบเขตซึ่งมีความต่อเนื่องกัน (continuity) จะช่วยให้พื้นที่ว่างนั้นๆมีความชัดเจนมากแต่หากขอบเขตได้รับผลกระทบให้ขาดความต่อเนื่องการกำหนดความชัดเจนก็จะลดลง

- ส่วนปิดล้อม (enclosure) โดยทั่วไปความสูงของอาคารที่เป็นส่วนปิดล้อมพื้นที่ว่างควรใกล้เคียงกันหรืออาจมีความสูงแตกต่างกันได้แต่ไม่ควรเกินร้อยละ 25 ซึ่งความสูงของส่วนปิดล้อมพื้นที่ว่างที่ใกล้เคียงกันนี้จะเปรียบเสมือน“เพดาน” ที่ช่วยกำหนดความสูงของพื้นที่ว่างได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามส่วนปิดล้อมที่มีความสูงไม่มากอาจใช้อาคารที่มีความสูงมาก (tower) มาประกอบเพื่อทำให้ส่วนปิดล้อมนั้นคล้ายกับมีความสูงมากขึ้น

- ลักษณะของส่วนปิดล้อม (character of wall) อาคารซึ่งเป็นส่วนปิดล้อมพื้นที่ว่างจะประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งทางด้านรูปธรรม เช่น ความสูง ความยาว เป็นต้น และทางด้านวัฒนธรรม เช่น แนวแกน เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบต่างๆเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ว่างนั้นๆทั้งสิ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าลักษณะของพื้นที่ว่างที่เกิดจากองค์ประกอบในลักษณะสามมิติจะมีความสัมพันธ์กันระหว่างรูปร่างของพื้นที่ ขนาดของพื้นที่ และขอบเขตของพื้นที่ ซึ่งทำให้เกิดรูปแบบส่วนที่ปิดล้อมที่แตกต่างกันไป เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของพื้นที่นั้นและยังทำให้เกิดรูปร่างใหม่ๆกับพื้นที่ว่างนั้นอีกด้วยหรืออาจจะกล่าวได้ว่าลักษณะของการปิดล้อมจะเกิดจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรืออาคารเป็นตัวกำหนดรูปแบบการปิดล้อมของพื้นที่

2) องค์ประกอบในลักษณะสองมิติ (two-dimensional in space) เป็นการจัดลักษณะของระนาบพื้น (floor configuration) โดยทั่วไปแล้วหากอาคารที่เป็นส่วนปิดล้อมพื้นที่ว่างมีความชัดเจนอาจลดความสำคัญของระนาบพื้นลงได้แต่ในทางตรงกันข้ามหากอาคารที่เป็นส่วนปิดล้อมไม่ชัดเจนเท่าที่ควรแล้วก็จำเป็นต้องเน้นรูปลักษณะของระนาบพื้นให้ชัดเจนขึ้นเพื่อช่วยเสริมการรับรู้ในพื้นที่โล่งว่างนั้นเพิ่มขึ้นเช่น การเพิ่มหรือลดระดับภายในพื้นที่โล่งว่างหรือการใช้ลายพื้นในการกำหนดขอบเขตของพื้นที่ เป็นต้น

3) สิ่งประกอบในพื้นที่โล่งว่าง (object in Space)

- จุดสนใจ ซึ่งเป็นตัวช่วยทำให้เกิดความทรงจำต่อพื้นที่ว่าง (memorable) จุดสนใจดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่เกิดตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น ประติมากรรม น้ำพุ เป็นต้น

- กิจกรรม (activities) ซึ่งเกิดจากการใช้สอยพื้นที่เป็นสิ่งที่จะช่วยให้พื้นที่ว่างมีชีวิตชีวามากขึ้นและนับเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพซึ่งกิจกรรมในพื้นที่ว่างสาธารณะในแต่ละพื้นที่จะช่วยสะท้อนถึงวิถีชีวิตของผู้ใช้พื้นที่นั้นๆได้เป็นอย่างดี (life style) กิจกรรมที่เกิดขึ้นจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้พื้นที่ คือ

ก. กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหยุดนิ่งในพื้นที่ (static) เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวน้อย ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่มีผลด้านจิตใจต้องการความสงบ เช่น บริเวณพื้นที่ที่ประกอบพิธีกรรมที่ต้องเน้นความศรัทธาและความน่าเกรงขาม เป็นต้น

ข. กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหว (dynamic) เป็นกิจกรรมที่มีความเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดชีวิตชีวาในพื้นที่ (livable) เช่นบริเวณตลาด ถนนคนเดิน เป็นต้น ซึ่งการเคลื่อนไหวอาจเกิดได้จากระยะห่างของพื้นที่ว่าง ความต่อเนื่องของพื้นที่ อย่างไรก็ตามพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพควรมีกิจกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวเพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายในพื้นที่เดียวกัน

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะสามารถสรุปได้ว่า พื้นที่ว่างนั้นมีหลายลักษณะและสิ่งที่เป็นตัวบอกถึงศักยภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะในขั้นต้นนั้นคือ "ตำแหน่งของพื้นที่ว่าง การเข้าถึง ขอบเขตของพื้นที่ สภาพแวดล้อมโดยรอบ" องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวบอกว่าคุณภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะนั้นมีศักยภาพเพียงใดอย่างไรก็ตามในการประเมินศักยภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะนั้นมักจะมี ความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับประเภทหรือกลุ่มผู้ใช้งานเสมอ เพราะเป็นผู้ตัดสินใจหรือเป็นผู้ประเมินการใช้โดยที่กลุ่มผู้ใช้งานแตกต่างกันอาจจะมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันเช่น กลุ่มผู้ใช้ที่เป็นครอบครัวใหม่มีความต้องการมากในเรื่องของสนามเด็กเล่นและพื้นที่โล่งสำหรับเล่นกีฬาแต่กลุ่มผู้ใช้ที่อยู่มานานแล้วอาจต้องการพื้นที่พักผ่อนแบบสงบมากกว่ากลุ่มผู้ใช้ที่เป็นเด็กเล็กต้องการอุปกรณ์สำหรับ

เล่นและสนามปลอดภัยขนาดย่อมที่จะวิ่งเล่นได้ส่วนวัยรุ่นต้องการที่โล่งกว้างสำหรับการเล่นกีฬาและผู้สูงอายุต้องการที่สำหรับนั่งพักผ่อนเงียบๆที่ไม่ไกลจากกิจกรรมที่เคลื่อนไหวไปมาอื่นๆ แต่กลุ่มวัยทำงานอาจต้องการพื้นที่สำหรับเล่นกีฬาหรือเกมที่เล่นกับเพื่อนฝูงได้เฮฮากันเป็นกลุ่มๆหรือเป็นที่พบปะสังสรรค์ เป็นต้น

และจากการประเมินคุณภาพพื้นที่สาธารณะกว่า 1,000 แห่งโดยสถาบัน project for public space (PPS) สหรัฐอเมริกา สามารถสรุปปัจจัยที่ทำให้พื้นที่สาธารณะประสบความสำเร็จในการตอบสนองการใช้งานได้ 4 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1) การเข้าถึงและเชื่อมต่อ (access & linkages) การเชื่อมต่อกับพื้นที่สาธารณะโดยรอบทั้งในด้านมุมมองและทางด้านกายภาพซึ่งอาจมองได้อย่างระยะไกลหรือระยะใกล้ ขอบเขตของพื้นที่สาธารณะเป็นสิ่งที่สำคัญมากยกตัวอย่างเช่น การเดินไปในถนนที่รอบข้างเป็นร้านค้าจะน่าสนใจว่าการเดินในพื้นที่ผนังโล่งๆ ซึ่งจะต้องสามารถจอดรถและกลับได้ดีด้วย

2) สภาพที่สบายและภาพลักษณ์ที่สวยงาม (comfort & image) ความปลอดภัยเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ทำให้พื้นที่สาธารณะมีคุณภาพ การที่คนในชุมชนโดยเฉพาะผู้หญิงตัดสินใจที่จะนั่งพักในจุดที่เป็นสาธารณะได้ สถานที่นั้นต้องมีความปลอดภัยพอสมควร สามารถบอกได้ว่าสถานที่ๆมีผู้หญิงอยู่มากจะปลอดภัยมีที่นั่งเพียงพอหรือไม่สามารถใช้งานได้สะดวกสบายหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องมีความงดงามสบายตาและสะอาดด้วย พื้นที่สาธารณะต้องสร้างความประทับใจในครั้งแรกที่เห็น (first impression)

3) ผู้ใช้งานและกิจกรรมที่เกิดขึ้น (users & activities) กิจกรรมคือสิ่งที่พื้นฐานในการกรอบหรือกำหนดขอบเขตของพื้นที่สาธารณะนั้น และเป็นสิ่งที่ยืนยันและเป็นเหตุผลว่าคนที่ใช้งานจะกลับมาใช้งานอีกครั้ง พื้นที่ว่างสาธารณะที่ว่างเปล่าไม่มีกิจกรรมใดๆถือว่าไม่ประสบความสำเร็จ กิจกรรมที่เกิดขึ้นต้องมีคนเป็นผู้มีส่วนร่วมและต้องมีความสมดุลระหว่างหญิงและชาย สมดุลระหว่างคนๆเดียวและคนเป็นกลุ่มรวมทั้งอายุของผู้ใช้งาน และต้องมีอุปกรณ์ที่ช่วยให้เกิดทางเลือกในการทำกิจกรรม

4) สังคม (sociability) คุณสมบัตินี้เป็นสิ่งที่อาจทำได้ยากที่สุดคือต้องทำให้คนที่ใช้งานมีความรู้สึกเป็นมิตร เป็นเพื่อนกัน มีการพูดคุยยิ้มแย้มแจ่มใสและรู้จักกันอย่างลึกซึ้งพอสมควร

นอกจากนั้นยังมีการกล่าวถึงลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพในเชิงสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะในเมือง ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงปัจจัยในการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะในแง่สังคมและเศรษฐกิจ (สกุลชัย, 2549: 23) ดังนี้

Whyte (1980: 90) การพัฒนาพื้นที่ว่างให้มีสภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของประชากรเมืองได้อย่างดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ทั้งที่เป็นปัจจัยในระดับเมือง ระดับย่าน และระดับของพื้นที่ว่างและพื้นที่โดยรอบเอง ปัจจัยขั้นต้นในระดับเมืองที่มีผลต่อความสำเร็จของพื้นที่ว่างคือขนาดของเมืองความหนาแน่นที่สูงของเมืองขนาดใหญ่ทำให้เกิดอุปทานคือ ผู้ใช้จำนวนมากที่มีศักยภาพต่อการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของโครงข่ายพื้นที่ว่างในเมือง

Childs (1999: 24) พื้นที่ว่างสาธารณะที่ดีควรตั้งอยู่ใกล้อาณาเขตครอบคลุมของย่านที่มีความหลากหลายและความหนาแน่นของการใช้ที่ดินในระดับสูงคือในรัศมีประมาณ 275 เมตร ซึ่งโดยมากจะขยายออกไปถึงระยะการเดิน 5 นาที หรือประมาณ 610 เมตร

Amos Rapport และ Haryadi กล่าวว่า วิถีชีวิต การทำกิจกรรมและการใช้พื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กันซึ่งเริ่มจากคำว่า “วัฒนธรรม” คือสิ่งที่ส่งผลต่อความเชื่อ สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพสังคมเศรษฐกิจ เป็นต้น สิ่งนั้นจะก่อให้เกิดโลกทัศน์ที่มนุษย์สามารถตีค่า แล้วเลือกเอาคุณค่านั้นมาเป็นค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่แสดงออกมาในรูปแบบระบบของกิจกรรมในที่สุดก็จะเกิดการใช้พื้นที่หรือระบบที่ตั้ง

August Heckscher (1997: 315-316) กล่าวว่าพื้นที่ว่างภายในแต่ละย่านของเมืองนั้นมีความแตกต่างกัน พื้นที่ว่างภายในย่านพาณิชย์กรรมหลักของเมืองมักจะมีลักษณะทางกายภาพ (spatial texture) ที่ละเอียดกว่า เมื่อเทียบกับพื้นที่โล่งย่านพักอาศัยเนื่องจากพื้นที่แรกมีราคาที่ดินค่อนข้างสูงซึ่งส่งผลให้การใช้ที่ดินต้องคำนึงถึงผลตอบแทนทางธุรกิจเป็นหลักต่างกับย่านที่พักอาศัยที่มีราคาที่ดินที่ต่ำกว่าอีกทั้งยังมีการใช้ที่ดินประเภทอื่นๆ ประกอบเช่น โบสถ์ โรงเรียน เป็นต้น ที่ช่วยเพิ่มสัดส่วนของพื้นที่โล่งย่านพักอาศัยอีกด้วย

ตัวชี้วัดความสำเร็จของพื้นที่ว่างที่สำคัญ คือการใช้ประโยชน์ การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างนั้นเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆอันเนื่องมาจากพฤติกรรมของคนที่เกิดขึ้นตามความต้องการ หรือเป้าหมายของบุคคลนั้น จนเกิดการเข้าร่วมกับผู้คนในวิถีชีวิตทางสังคมและการเมือง พื้นที่ว่างของเมืองในอดีตมีบทบาทสำคัญต่อเมืองเป็นอย่างมากดังเช่น พื้นที่ว่างของเมืองในยุคกลางของประเทศยุโรปเช่น จตุรัสหน้าวิหารใจกลางเมือง มีการใช้ประโยชน์เสมือนเป็นห้องนั่งเล่นกลางแจ้ง เป็นที่พบปะสังสรรค์ ที่ตั้งของตลาด ที่จัดงานเฉลิมฉลองต่างๆ และเป็นสถานที่คนไปเพื่อรับรู้ข่าวสารบ้านเมือง ซื้ออาหาร สูบน้ำจากบ่อน้ำของเมือง พุดคุยแลกเปลี่ยนทรรศนะของเมือง หรือแม้แต่เพื่อดูความเป็นไปของเมือง (Marcus & Francis, 1990: 1) เช่นเดียวกับลานในวัดของไทยก็เป็นศูนย์กลางของชุมชนและมีการใช้ประโยชน์ที่หลากหลาย ในปัจจุบันพื้นที่โล่งของเมืองดังกล่าวได้เปลี่ยนจากย่านสถาบันศาสนาเป็นย่านพาณิชย์กรรมใจกลางเมือง (central business district) ตามกระแสการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งความเป็นส่วนตัวที่สูงขึ้นในการใช้ชีวิตของประชากรเมืองปัจจุบัน และการกระจายตัวของกิจกรรมและบริการไปสู่สถานที่เฉพาะต่างๆเช่น โทรศัพท์ จุดหมาย คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ทำให้พื้นที่ว่างดังกล่าวลดบทบาทลงไปอีกทั้งกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ก็แคบลงและมีการใช้ประโยชน์เฉพาะในช่วงเวลากลางวันของวันทำงานเท่านั้น

แม้บทบาทของพื้นที่ว่างของเมืองปัจจุบันจะลดลง แต่การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างดังกล่าวก็ยังคงมีความหลากหลายอยู่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นมีตั้งแต่การใช้เป็นที่นัดพบ ที่รวมตัวกันของกลุ่มวัยรุ่นที่ทานข้าวกลางวันและที่นั่งพักผ่อน ทั้งสำหรับผู้ที่พักอาศัยอยู่ในเมืองและนักท่องเที่ยวเป็นทั้งที่พบปะสังสรรค์ สถานที่ออกร้านขายของ สถานที่สำหรับงานเทศกาลประเพณีต่างๆสถานที่สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น (อ้างถึงใน กตัญญู, 2545: 14-15)

จากบทความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพของชาวเมืองนั้นมีความสำคัญต่อคนภายในชุมชนเมืองดังนั้นการพิจารณาถึงลักษณะของพื้นที่ว่างที่มีคุณภาพนั้นจะต้องครอบคลุมทั้งลักษณะพื้นที่ว่างสาธารณะในเชิงพื้นที่ เชิงสังคมและเศรษฐกิจโดยอาจแบ่งได้หลายลักษณะ ดังนี้

1) พื้นที่ที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ปัจเจก พื้นที่ของครอบครัว พื้นที่ละแวกบ้านหรือพื้นที่ของชุมชนพื้นที่ของย่าน พื้นที่ของเมืองซึ่งพื้นที่แต่ละระดับจะต้องโอบอุ้มเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระดับต่างๆเอาไว้

2) พื้นที่ในระดับความสัมพันธ์ต่างๆ เหล่านี้ต้องสามารถเชื่อมถึงกันได้ง่าย และมีระบบการเปิดปิดที่ดี คือต้องเข้าถึงได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันต้องมีลักษณะปกป้องตนเอง(defensible) ตามความต้องการของแต่ละระดับความสัมพันธ์

- 3) ต้องมีชีวิตชีวา แต่ไม่แออัด
- 4) ต้องมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม
- 5) มีสาธารณูปโภคที่ดีและถูกสุขลักษณะ
- 6) มีความงดงาม

7) ช่องทางคมนาคมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพื้นที่ว่างต้องมีลักษณะเปิดเชื่อมกับกิจกรรมของพื้นที่ว่างได้และต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมในพื้นที่ทางวัฒนธรรม เราสามารถมีเมืองสมัยใหม่มีการคมนาคมสื่อสารสมัยใหม่แบบต้นทาง ปลายทางได้ โดยรักษาพื้นที่ทางวัฒนธรรมของชาวเมืองไปพร้อมๆกัน เราสามารถหลีกเลี่ยงเมืองสองเมืองไม่ให้ทำลายกันได้

- 8) ความสำคัญในการเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- 9) การสร้างความรู้สึกปลอดภัยและบรรยากาศที่สดชื่นมีชีวิตชีวา
- 10) การป้องกัน แดด ฝน ลม เสียง ฯลฯ

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างสาธารณะ

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะสามารถจำแนกได้ 3 รูปแบบ (Gehl, 2001: 11-16) ซึ่งแต่ละรูปแบบมักจะเกิดจากความแตกต่างของสถานที่และลักษณะทางด้านกายภาพของสภาพแวดล้อมสามารถแบ่งดังนี้

1) กิจกรรมจำเป็น (necessary activities) หมายถึงกิจกรรมที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในเมืองโดยมักจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเดินทางเป็นส่วนใหญ่ เช่น การเดินทางไปโรงเรียน ไปทำงาน หรือการจอดรถโดยสารประจำทางหรือการรอคน โดยกิจกรรมส่วนใหญ่จะเกิดจากความต้องการของคนในเมืองเพราะเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นและเป็นกิจกรรมที่คนไม่มีทางเลือกในการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้นๆ

2) กิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมทางเลือก(recreation activities or optional) หมายถึงกิจกรรมที่เกิดจากความต้องการของคนที่จะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยมีการตัดสินใจแล้วว่า จะใช้สถานที่ใดและช่วงเวลาไหนที่จะสะดวกและมีความเป็นไปได้ในการทำกิจกรรมนั้นๆ โดยที่กิจกรรมส่วนใหญ่มักเป็นกิจกรรมที่เป็นลักษณะการพักผ่อนหย่อนใจและมีความเกี่ยวเนื่องกับสภาพแวดล้อมภายนอก รวมทั้งสภาพอากาศที่อำนวย เช่น การเดินเล่น ยืน หรือนั่ง เพื่อการพักผ่อน

3) กิจกรรมทางสังคมหรือกิจกรรมผลลัพธ์(social activities or resultant) หมายถึงกิจกรรมผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมทั้งสองข้อข้างต้น (กิจกรรมจำเป็น และ กิจกรรมทางเลือก) โดยจะกล่าวได้ว่าหากจะทำให้เกิดกิจกรรมทางสังคมนั้นจะต้องอาศัยการที่มีคนอยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆและร่วมกันทำกิจกรรมเสียก่อนเช่น การละเล่น การตกทาย การสนทนาและมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันหรือกิจกรรมที่หลากหลายอันเกิดจากการรวมกลุ่มของคนในชุมชนทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทางอ้อม

กิจกรรมกลางแจ้งและคุณภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะนั้นจะมีความสัมพันธ์กันกล่าวคือเมื่อคุณภาพของสภาพแวดล้อมแย่งจะมีแค่กิจกรรมจำเป็นเท่านั้นที่เกิดขึ้นและถึงแม้ว่าคุณภาพของสภาพแวดล้อมสูงหรือดีขึ้น

กิจกรรมจำเป็นก็ยังคงเกิดขึ้นในระดับที่เท่าเดิมเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามกิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมทางเลือกมักจะปรากฏขึ้นเมื่อคุณภาพสภาพแวดล้อมดีทำให้เกิดโอกาสในการเกิดกิจกรรมที่สามารถเชิญชวนให้คนหยุด นิ่ง หรือพูดคุย ในพื้นที่ว่างสาธารณะนั้นเป็นต้น ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่าเมื่อพื้นที่ว่างสาธารณะมีคุณภาพสภาพแวดล้อมที่ดีคนก็จะสามารถเข้ามาใช้พื้นที่นั้นเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีผลต่อการเกิดกิจกรรมกลางแจ้งประเภทต่างๆ

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างสาธารณะ	คุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Quality of the physical environment)	
	แย่(poor)	ดี(good)
กิจกรรมจำเป็น (necessary activities)	●	●
กิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมทางเลือก (recreation activities or Optional)	●	●●●
กิจกรรมทางสังคมหรือกิจกรรมผลลัพธ์ (social activities or resultant)	●	●

ที่มา: (Gehl, 2001: 13)

จากตารางจะสามารถสรุปได้ว่าไม่ว่าคุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพจะดีหรือแย่กิจกรรมจำเป็นก็ไม่ได้มีความเปลี่ยนแปลงแต่เมื่อคุณภาพของสภาพแวดล้อมดีหรือสูงขึ้นการเกิดกิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมทางเลือกก็จะสูงขึ้นด้วยส่วนกิจกรรมทางสังคมหรือกิจกรรมผลลัพธ์นั้นจะเป็นผลอันเกิดจากกิจกรรมจำเป็นและกิจกรรมทางเลือกเมื่อสภาพแวดล้อมที่ดีย่อมมีโอกาสในการเกิดกิจกรรมประเภทนี้มากกว่าสภาพแวดล้อมที่แย่ ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า “การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างสาธารณะไม่ได้เกิดจากกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีการผสมผสานรูปแบบของกิจกรรมประเภทต่างๆข้างต้นเข้าด้วยกันถึงจะเกิดกิจกรรมที่สมบูรณ์”

ระบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ในระดับบุคคล และระดับกลุ่ม จะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วนใหญ่คือ

- 1) เวลา (the time of activity) แบ่งเป็นช่วงเวลาของการทำกิจกรรม (Duration) และเวลาที่ทำกิจกรรม (time of occurrence)
- 2) พื้นที่ที่ถูกใช้ทำกิจกรรม (the space over which the activity takes place)
- 3) ชนิดของกิจกรรม (the type of Activities)

อย่างไรก็ตาม ระบบกิจกรรมยังขึ้นอยู่กับ ลักษณะทางสังคม และเศรษฐกิจ ตำแหน่งที่ตั้งของบ้าน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ณ ที่ตั้งนั้น รสนิยมของการเดินทาง หรือการเคลื่อนที่ ซึ่งจะเกี่ยวกับต้นทุนที่ใช้ในการ

เดินทาง การเป็นเจ้าของยานพาหนะ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ประเภทของเที่ยวการเดินทาง โอกาสที่จะทำกิจกรรม ฯลฯ องค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลให้เกิดเป็นโครงสร้างของรูปแบบกิจกรรม ทั้งในระดับวัน ฤดูกาล และช่วงชีวิต ระบบกิจกรรมนี้ยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของมนุษย์ มีอยู่สองแบบคือ

1. การใช้พื้นที่ระยะใกล้ เป็นการเดินทางในระยะสั้นๆ และเดินทางเป็นประจำ เช่นไปซื้อของ ทำงาน ไปโรงเรียน เป็นต้น
2. การใช้พื้นที่ระยะไกลจะใช้เวลาในการเดินทางนานกว่า และจะต้องใช้การตัดสินใจเป็นพิเศษ เช่น การท่องเที่ยว การอพยพย้ายถิ่น เป็นต้น

2.4 ตัวอย่างงานวิจัยและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ตัวอย่างงานวิจัย

2.4.1ก. แนวทางการออกแบบเพื่อการประสานระบบพื้นที่โล่งว่างในเมืองย่านธุรกิจถนนสีลม สมฤทัย เล็กสกุล (2544) ได้ทำการศึกษาระบบพื้นที่โล่งว่างในเมืองย่านธุรกิจ ถนนสีลม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งอันจำกัดและกิจกรรมของผู้ใช้แต่ละกลุ่มในแต่ละช่วงเวลาเพื่อเสนอแนวทางการออกแบบประสานพื้นที่โล่ง จากผลการศึกษาจะสามารถสรุปประเด็นปัญหาของระบบพื้นที่โล่งได้ดังนี้ ขาดแคลนพื้นที่รองรับกิจกรรม ความขัดแย้งของกิจกรรมที่เกิดขึ้น พื้นที่ว่างบางส่วนใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ สภาพภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม โดยที่ผู้ที่ทำการวิจัยได้เสนอแนวทางการออกแบบโดยเพิ่มทางสัญจร และพื้นที่โล่ง เพื่อกระจายความหนาแน่นจากพื้นที่เดิมแล้วทำการปรับปรุงพื้นที่รองรับที่มีอยู่เดิม โดยการทำทางยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟฟ้าและอาคาร อีกทั้งยังประสานพื้นที่บางส่วนของเอกชนให้เกิดประโยชน์เพื่อสาธารณะที่มีความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ

2.4.1ข. แนวทางการพัฒนาด้านกายภาพของพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ภายในย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร สุกุลชัย ดันติเศรณี (2548) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาด้านกายภาพของพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ภายในย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประมวลรูปแบบและศึกษาลักษณะทางกายภาพในเชิงสัญญาณของพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ภายในย่านถนนข้าวสารในปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ภายในย่านถนนข้าวสารมีความซับซ้อนและเป็นระบบที่เข้าใจยากและมีการใช้งานที่แตกต่างกันตามตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่โล่งว่างนั้นๆ และสามารถทำการจัดหมวดหมู่ของพื้นที่โล่งว่างตามลักษณะเชิงสัญญาณ สามารถสรุปได้ว่าลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบการใช้พื้นที่ของกลุ่มผู้ใช้งานในพื้นที่โล่งว่าง เกิดกิจกรรมที่หลากหลาย และมีผู้ใช้งานหลากหลายเวลาทำให้พื้นที่โล่งว่างมีชีวิตชีวา และในบางพื้นที่เป็นบริเวณที่เงียบ กล่าวคือมีผู้ใช้งานประเภทเดียวเฉพาะบางช่วงเวลา และทำกิจกรรมประเภทเดียว

โดยที่ผู้ทำการศึกษาได้ทำการศึกษาประเด็นเรื่องการประมวลผลลักษณะทางกายภาพในเชิงสัญญาณของพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ เพื่อสร้างความเข้าใจในการจำแนกลักษณะของพื้นที่ว่างตามลักษณะเชิงสัญญาณ และศึกษาลักษณะพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีผลต่อรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ต่างกัน

2.4.2 กรณีศึกษา

เป็นการศึกษาตัวอย่างการใช้ประโยชน์บนพื้นที่ว่างที่แตกต่างกันไปตามลักษณะกิจกรรม สภาพแวดล้อม ภายในพื้นที่ สถานที่ตั้ง และประเภทของพื้นที่ว่าง ซึ่งพื้นที่ว่างแต่ละพื้นที่มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ภายในพื้นที่ตามแนวนอนในย่านอโคก-นানাได้ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.4.2ก. ตัวอย่างการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในประเทศ

1) พื้นที่ลานโล่งบริเวณศูนย์การค้าสยามพารากอน เป็นพื้นที่ลานโล่งหน้าอาคารขนาดใหญ่ กล่าวคือ และพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างสยามเซ็นเตอร์ และสยามพารากอนทำให้มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ที่ชัดเจน มี องค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่น่าสนใจ เช่น น้ำพุ และยังมีม้านั่งสำหรับพักผ่อน ซึ่งบริเวณพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มี ระดับการสัญจรผ่านในอัตราที่สูงเนื่องจากพื้นที่ว่างอยู่ที่ระดับชั้น 2 สามารถเชื่อมกับสถานีรถไฟฟ้าสยาม ซึ่งเป็นจุดรวมหรือจุดศูนย์กลางของระบบคมนาคมขนาดใหญ่ ทำให้พื้นที่ว่างความเด่นชัด มีการเข้าถึงที่ว่างและ สะดวก ทั้งนี้ยังมีกิจกรรมที่หลากหลายจึงทำให้พื้นที่ว่างสามารถเป็นจุดศูนย์กลางหรือจุดรวมของกลุ่มคนที่ได้ ดังนั้นจึงมักพบรูปแบบการใช้กิจกรรมบนลานโล่งหน้าอาคารที่หลากหลายรูปแบบ หลากหลายเวลา เช่น การใช้ พื้นที่ลานโล่งเพื่อจัดงานนิทรรศการ การจัดงานเปิดตัวสินค้า เป็นต้น

2) พื้นที่ลานโล่งหน้าศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ถือเป็นพื้นที่ลานโล่งขนาดใหญ่ที่มีการจัดกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ทั้งกิจกรรมส่งเสริมการขาย กิจกรรมของภาคเอกชน รวมทั้งกิจกรรมของทางภาครัฐที่นิยมจัดขึ้น ใน วันที่ไม่มีกิจกรรมมักจะมีผู้คนจำนวนมากเข้ามาใช้พื้นที่เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และสามารถเป็นจุดรวมหรือศูนย์กลางของกลุ่มคนได้ พื้นที่ลานโล่งหน้าอาคารเป็นลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มี ขนาดที่ค่อนข้างใหญ่ ทำให้สามารถใช้งานเพื่อจัดกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ และทำให้ผู้ใช้งานจดจำพื้นที่ได้ง่ายอีก ทั้งพื้นที่ยังมีการเข้าถึงได้ง่าย ภายในพื้นที่ว่างมีองค์ประกอบเช่น น้ำพุ ประติมากรรมที่ช่วยดึงดูดผู้คน สร้างความ เป็นเอกลักษณ์ และมีการวางตำแหน่งพื้นที่อาคารจะสามารถช่วยบังแดดได้ แต่ยังไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาใน เรื่องร่มเงาหรือปัญหาเรื่องฝนได้ และเนื่องจากพื้นที่ว่างมีขนาดที่กว้างเกินไปทำให้บรรยากาศที่เกิดขึ้นโดยรวม ของพื้นที่ตอนกลางวันยังขาดความน่าสนใจและยังไม่เกิดการใช้งานอย่างเต็มประสิทธิภาพเท่าใดนัก

ภาพที่ 2.4 พื้นที่ลานโล่งบริเวณศูนย์การค้าสยามพารากอน
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ภาพที่ 2.5 พื้นที่ลานโล่งหน้าศูนย์การค้าเซิลทรัลเวิลด์

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

จากการศึกษาพื้นที่ว่างทั้งสองพื้นที่จะสามารถบอกได้ว่าพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ติดนั้นควรมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก สามารถมองเห็นพื้นที่และรับรู้ขอบเขตพื้นที่ได้ชัดเจน อีกทั้งพื้นที่ว่างสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่โดยรอบได้ และยังคงคำนึงถึงบรรยากาศที่ดีและองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างอีกด้วย

2.4.2ข. ตัวอย่างการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในต่างประเทศ

1) The first pedestrian street: Stroget ถนนคนเดิน ใน Copenhagen เป็นถนนสายแรกที่ปรับปรุงจากถนนมาเป็นทางเดินเท้า ซึ่งเป็นถนนสำหรับการซื้อขายสินค้าและยังเป็นถนนที่สามารถเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของเมืองได้ กล่าวได้เป็นถนนสายแรกที่เชื่อมโยงระหว่างย่านสำคัญใจกลางเมือง คือพื้นที่สำหรับการซื้อขายสินค้า ไปเชื่อมโยงสถานที่สำคัญ ซึ่งถนนสายนี้จะประกอบไปด้วย ลานโล่งขนาดใหญ่ น้ำพุ ประติมากรรมเป็นต้น นอกจากนี้รูปแบบของพื้นที่ยังถูกออกแบบให้มีการรับรู้ของการพักผ่อน และสร้างความรู้สึกที่ตื่นเต้น ซึ่งกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้คนกับผู้คน ผู้คนกับร้านค้า รวมทั้งกิจกรรมสองข้างถนน ชั้นแรกเป็นร้านค้า ส่วนชั้นที่สองและสามเป็นที่พักอาศัย ร้านอาหารและเครื่องดื่มมีการนำเก้าอี้ตั้งอยู่นอกร้าน ทำให้เห็นผู้คนเดินผ่านไปมา ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้พื้นที่มีชีวิตชีวา

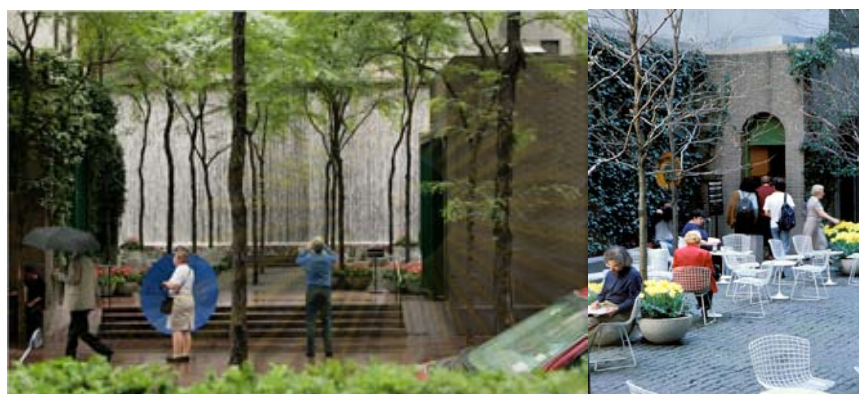

ภาพที่ 2.6 ถนนคนเดิน ใน Copenhagen

ที่มา: <http://www.flickr.com>

2) พาร์เลย์พาร์ค (Palay Park) ใน นิวยอร์ก เป็นสวนสาธารณะขนาดกระเป๋ (vast-pocket park) (Trancik, 1986: 84-85) อยู่ระหว่างอาคารในย่านธุรกิจกลางเมืองแมนฮัตตัน ซึ่งเป็นลักษณะสวนขนาดเล็กในเมืองที่ค่อนข้างประสบผลสำเร็จเนื่องจากการออกแบบตามแนวคิดโดยเน้นเรื่องการใช้สอย พฤติกรรมมนุษย์ และ

ความสวยงามเช่น วาองค์ประกอบที่สำคัญภายในพื้นที่ การวางโต๊ะ เก้าอี้หรือม้านั่งที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวและตกแต่งพื้นที่ด้วยสีเขียวจากต้นไม้เป็นแผงหลังและยังมีการใช้เสียงของน้ำตก เป็นตัวช่วยในการสร้างบรรยากาศภายในพื้นที่ รวมทั้งมีการบริการอาหาร หรือกิจกรรมทางสังคมโดยทั่วไปที่คน ภายในเมืองต้องการจึงทำให้เป็นพื้นที่ที่เป็นที่รู้จักและนิยมของคนภายในเมือง

ภาพที่ 2.7 บรรยากาศในพาร์เลย์ พาร์ค กรุงนิวยอร์ก

ที่มา: <http://www.pps.org/>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ

3.1 ประวัติความเป็นมาและการพัฒนาของพื้นที่ย่านอโศก-นานา

ในอดีตย่านอโศก-นานาแต่เดิมเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ต่อมาได้เริ่มมีการพัฒนาพื้นที่ขึ้นหลังจากที่มีการตัดถนนใหม่คือถนนสุขุมวิทซึ่งเป็นถนนสายหลักที่ตัดผ่านพื้นที่ถนนสายนี้ถูกสร้างขึ้นในปีพ.ศ.2479 โดยมีพระพิศาลสุขุมวิท อธิบดีกรมทางหลวง ในสมัยนั้นเป็นผู้บุกเบิกและควบคุมการก่อสร้างจึงทำให้พื้นที่บริเวณนี้มีการพัฒนาขึ้นโดยกลุ่มคนที่มีรายได้สูงในสมัยนั้นซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้านายในราชวงศ์ข้าราชการระดับสูงและคหบดี การพัฒนาที่อยู่อาศัยเริ่มขึ้นสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว

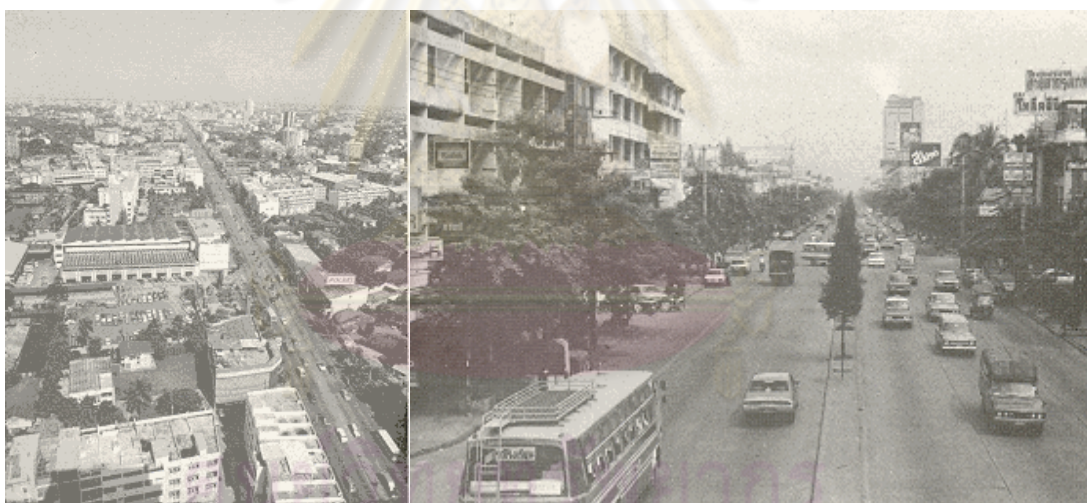
ต่อมาราวปีพ.ศ.2500 มีการขยายถนนสุขุมวิทในช่วงต้นทางรถไฟไปจนถึงซอยวัฒนา(สุขุมวิท19)จะมีลักษณะเป็นถนนอยู่ด้านเหนือและคูน้ำข้างถนนอยู่ด้านใต้คู่กันไปจนถึงซอยวัฒนาโดยที่ถนนจะเลี้ยวเข้าซอยไปยังโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ส่วนแนวถนนต่อจากนั้นไปเป็นลูกรังที่มีคูน้ำขึ้นขนานไปโดยตลอด ด้วยความที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมราคาที่ดินจึงยังไม่สูงผู้ที่ซื้อที่ดินเพื่อพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยจึงสามารถซื้อที่ดินขนาดใหญ่เพื่อปลูกสร้างบ้านเรือนที่มีบริเวณสำหรับปลูกต้นไม้และสนามหญ้า เกิดบ้านพักอาศัยที่มีคุณภาพดีและเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อยๆโดยเฉพาะที่ดินทางด้านเหนือซึ่งไม่มีคลองเดิมเป็นอุปสรรคจนพัฒนากลายเป็นย่านพักอาศัยหนาแน่นน้อยชานเมืองกรุงเทพมหานคร ในสมัยนั้นการจัดสรรที่ดินบริเวณนี้เริ่มแรกโดยนาย เอ อี นานา ซึ่งซื้อที่ดินแถบนี้ไว้มากได้เริ่มจัดสรรที่ดินของตนขึ้นเป็นบริษัทคือที่ดินบริเวณซอยนานาแยกเข้าไปทั้งสองฟากของถนนสุขุมวิทในปัจจุบัน(เบญจวรรณ อ้างถึงในเจนการ, 2547: 28) ต่อมาจึงได้มีเจ้าของที่ดินอื่นๆเริ่มจัดสรรที่ดินของตนเองขึ้นเช่นกัน

ในช่วงที่การพัฒนาพื้นที่ริมถนนสุขุมวิทช่วงต้นเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยนั้นพื้นที่พาณิชย์กรรมก็ได้มีการพัฒนาควบคู่กันไปโดยมีการขยายตัวของอาคารพาณิชย์ลักษณะตึกแถวออกไปริมสองข้างทางมีตลาดสดเกิดขึ้นตามปากทางแยกจากถนนสุขุมวิทเช่น ตลาดสดปากซอยอโศก ประกอบกับได้มีหน่วยงานราชการแห่งใหม่เข้ามาตั้งในพื้นที่ได้แก่ วิทยาลัยครูประสานมิตร(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)ต่อมาได้มีการตัดถนนเพชรบุรีตัดใหม่ขึ้นพร้อมกับการขยายถนนซอยเพื่อเชื่อมต่อกับถนนสุขุมวิทไปยังถนนเพชรบุรีได้แก่ ถนนอโศกมนตรี (ซอยสุขุมวิท 21) และถนนนานา (สุขุมวิท3) เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็มีการขยายซอยทางทิศใต้ของถนนสุขุมวิทเพื่อเชื่อมกับถนนพระราม 4 การเชื่อมโยงถนนทั้งสามสายเข้าหากันช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงสูงพื้นที่ภายนอกและเกิดความคล่องตัวในการเดินทางเข้าออกพื้นที่มากขึ้น การพัฒนาของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในย่านนี้ที่เห็นได้ชัดเจนคือการปลูกสร้างอาคารพาณิชย์และการปลูกบ้านให้เช่าเนื่องจากที่ดินมีราคาสูงเจ้าของที่ดินที่เคยจัดสรรที่ดินแปลงขนาดใหญ่ก็เริ่มซอยแบ่งพื้นที่ให้เล็กลงหรือเอกชนก็ลงทุนซื้อที่ดินเพื่อพัฒนาเป็นอาคารพาณิชย์ โรงเรียน หรือโรงพยาบาลจนกระทั่งช่วงหลังปี พ.ศ.2510 จึงได้มีการก่อสร้างอาคารสูงขึ้นและก็ได้เริ่มมีการสร้างอาคารสำนักงานอื่นๆรวมทั้งโรงแรมหรืออพาร์ทเมนท์ตามมา เป็นต้น

ในช่วงสงครามเวียดนามเป็นระยะที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก เนื่องจากมีทหารอเมริกันเข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทยหลายแห่งเมื่อมีการพักผ่อนก็เดินทางเข้ามาเช่าที่พักอยู่แถวบริเวณถนนสุขุมวิทเป็นส่วนใหญ่เพราะสะดวกในการเดินทาง ทั้งยังมีโรงแรมและบ้านพักให้บริการในระดับราคาที่หลากหลายเช่น โรงแรมชวลิตบริเวณซอยชัยยศ (สุขุมวิท 11) ที่พัฒนามาเป็นโรงแรมแอมบาสเดอร์ โรงแรมแลนด์มาร์ค โรงแรมนานา และโรงแรมแมน

ฮัตตัน เป็นต้น ดังนั้นจึงเกิดการบริการ ร้านอาหาร สถานบันเทิงและกลุ่มอาคารคอมเพล็กซ์ขนาดใหญ่ขึ้นในบริเวณตอนต้นของถนนสุขุมวิท (ย่านนานา-อโศก) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติที่ได้ยินชื่อเสียงของบริเวณนี้

การพัฒนาของย่านอโศก-นานาในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539 มีการพัฒนาถึงขั้นสูงสุดเนื่องจากเป็นช่วงที่ประเทศไทยมีนโยบายในการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่จึงมีบริษัทข้ามชาติเข้ามาภายในประเทศส่งผลทำให้มีชาวต่างชาติเดินทางมาทำงานมากขึ้นเป็นจำนวนมากอีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวกอยู่ใกล้สถานทูตของประเทศต่างๆเช่น สถานทูตศรีลังกา สถานทูตบราซิล เป็นต้น จึงทำให้ย่านนี้มีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วโดยจะเห็นได้จากการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่หรืออาคารสูงเช่น อาคารสำนักงาน อาคารที่พักอาศัย คอนโดมิเนียม โรงแรม และห้างสรรพสินค้า ซึ่งจะมีความหนาแน่นมากและกระจุกตัวในภายในย่านนี้ ในช่วงปี พ.ศ.2541 จนถึงปัจจุบันได้เกิดโครงการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ได้แก่ รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา (รถไฟฟ้า BTS) กับรถไฟฟ้ามหานคร (MRT) ที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ทำให้เกิดการพัฒนาในช่วงนี้อีกครั้งเห็นได้จากการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่และมีความสูงมากขึ้นอีกเช่น อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า โรงแรมและคอนโดมิเนียม เป็นต้น

ภาพที่ 3.1 แสดงสภาพทั่วไปของถนนสุขุมวิทในอดีต
(ที่มา: <http://bbs.soizaa.com/thread-2924-1-1.html>)

3.2 สภาพทางด้านกายภาพของพื้นที่ย่านอโศก - นานา

3.2.1 ที่ตั้งและสภาพทั่วไป

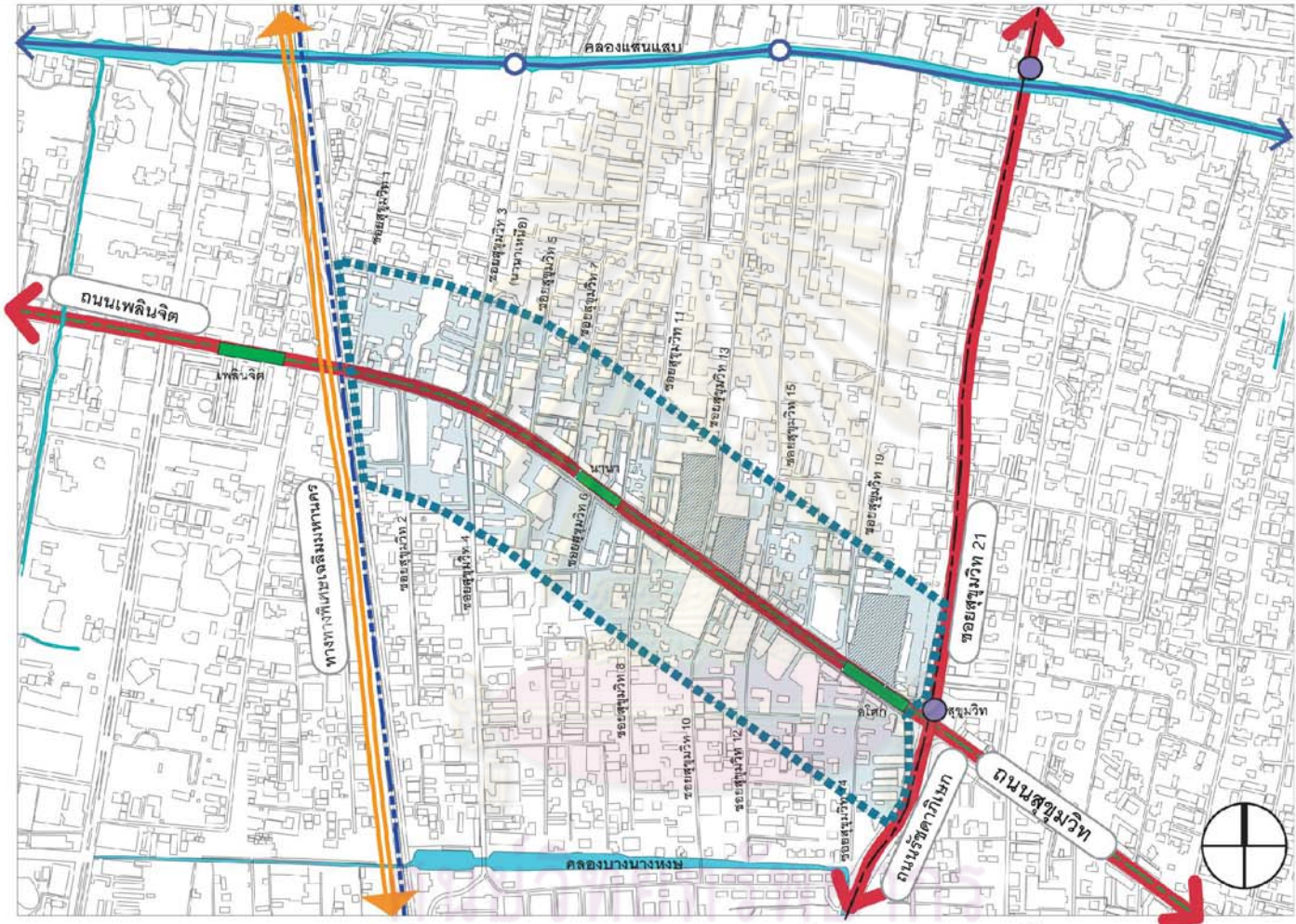
ในการกำหนดขอบเขตพื้นที่ย่านอโศก-นานาเพื่อที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้จะครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่ริมถนนสุขุมวิทคือ พื้นที่ต่อเนื่องตามแนวถนนสุขุมวิททั้งสองข้างออกไปข้างละ 200 เมตร ตั้งแต่บริเวณซอยสุขุมวิท 1 จนถึงซอยสุขุมวิท 21(ดังแผนที่ 3.1) ซึ่งตั้งอยู่ในเขตวัฒนาและเขตคลองเตย (ดังแผนที่ 3.2) พื้นที่ย่านอโศก-นานานี้เป็นย่านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นย่านที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานามีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์และกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เป็นแหล่งที่พักอาศัย กิจกรรมการค้า การบริการหรือสถานบันเทิงสำหรับนักท่องเที่ยว ย่านอาคารสำนักงาน และอาคารชุดพักอาศัย อีกทั้งยังเป็นจุดเชื่อมต่อของระบบขนส่งขนาดใหญ่ (mass transit) เป็นต้น

ภาพที่ 3.2 แสดงสภาพทั่วไปของพื้นที่ย่านอโศก - นานาในปัจจุบัน

(ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

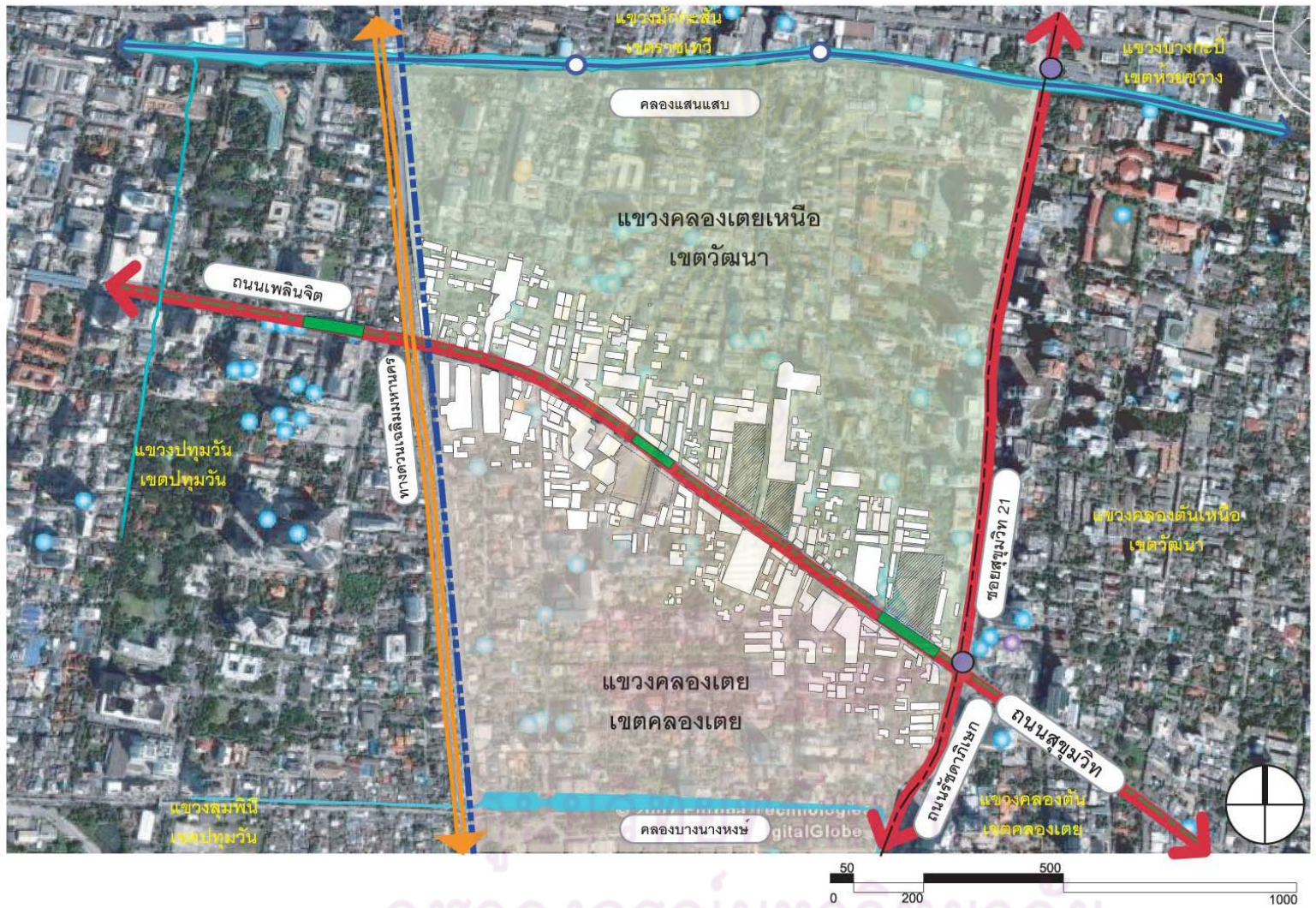

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.1 ขอบเขตของพื้นที่ย่านอนุโตก-นานา

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์					
	ขอบเขตพื้นที่ศึกษา		ถนนหลัก		ตำแหน่งท่าเรือ
	ทางพิเศษ		รถไฟฟ้า บีทีเอช		รถไฟฟ้ามหานคร
	ทางรถไฟ				

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.2 ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณย่านนอโศก-นานา
แสดงเขตการปกครอง

ที่มา: www.googleearth.com

สัญลักษณ์	ขอบเขตพื้นที่ศึกษา	ถนนหลัก	ตำแหน่งท่าเรือ
	ทางด่วน	รถไฟฟ้า บีทีเอส	
	ทางรถไฟ	รถไฟฟ้ามหานคร	

3.2.2 สภาพทางกายภาพ

ก. ระบบโครงข่ายการสัญจร พื้นที่ย่านอโศก-นานามีเส้นทางการเข้าถึงได้หลายทางโดยสามารถแบ่งออกเป็นระบบได้ (ดังแผนที่ 3.3) ดังนี้

1) ระบบโครงข่ายถนน เป็นโครงข่ายหลักที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ภายในย่านอโศก-นานาได้มากที่สุด โดยแบ่งเป็น

- ถนนสายหลัก ได้แก่

ก. ถนนสุขุมวิท (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3) เริ่มจากบริเวณทางรถไฟท่าเรือต่อจากถนนเพลินจิตไปยังจังหวัดตราดซึ่งเป็นถนนสายหลักที่ตัดผ่านกลางพื้นที่ย่านอโศก-นานาตั้งแต่บริเวณซอยสุขุมวิท 1 ถึงบริเวณแยกอโศกมนตรี (ซอยสุขุมวิท 21) และเป็นจุดที่มีปริมาณการจราจรหนาแน่นมาก โดยเฉพาะในช่วงชั่วโมงเร่งด่วน

ข. ถนนอโศกมนตรีหรือวงแหวนรัชดาภิเษก แบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ด้านเหนือได้แก่พื้นที่ซอยอโศก (ซอยสุขุมวิท 21) มีช่องทางการจราจรบริเวณแยกสุขุมวิท 8 ช่องทาง ลดเหลือ 4 ช่องทางบริเวณกลางซอย และเพิ่มเป็น 6 ช่องทางบริเวณแยกอโศก-เพชรบุรี ส่วนด้านใต้ ได้แก่ พื้นที่ปากซอยสุขุมวิท 16 เดิมตัดไปเชื่อมกับถนนพระราม 4 มีขนาด 8 ช่องทางบริเวณแยกสุขุมวิทและลดเหลือ 6 ช่องทางไปตลอดแยกคลองเตยและมีทางข้ามแยกต่อเนื่องไปยังถนนพระราม 3 ได้เป็นโครงการถนนวงแหวนรอบในที่เชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพฯ เพื่อให้การจราจรกระจายอยู่ภายนอกศูนย์กลางเมือง จากศักยภาพของถนนทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ไปตลอดสองข้างทาง

- ถนนสายรอง ลักษณะของถนนสายรองในพื้นที่ย่านอโศก-นานาเป็นถนนโครงข่ายที่พัฒนาจากซอยเดิมทำหน้าที่เชื่อมโยงถนนสายหลักในพื้นที่คือ ถนนสุขุมวิท และถนนพระราม 4 กับถนนนอกพื้นที่คือ ถนนเพชรบุรีเข้าหากันและยังสามารถเชื่อมต่อกับถนนซอยภายในย่านหรือนำไปสู่สถานที่ที่สำคัญอีกด้วย ถนนสายรองในย่านอโศก-นานา ที่สำคัญได้แก่

ก. ถนนนานาเหนือ (ซอยสุขุมวิท 3) เชื่อมโยงถนนเพชรบุรีสู่ถนนสุขุมวิทเปิดเดินรถทางเดียว (one way) จากแยกถนนเพชรบุรีมาแยกนานามีความกว้างของถนนคือ 16.00 เมตร ยาว 0.892 กิโลเมตร ในชั่วโมงเร่งด่วนจะมีปริมาณการจราจรหนาแน่นมากเนื่องจากเป็นพื้นที่ต้นสุขุมวิทที่เชื่อมสู่ถนนเพลินจิต

ข. ถนนนานาใต้ (ซอยสุขุมวิท 4) เริ่มจากถนนสุขุมวิทสุดที่คลองบางนางหวังสามารถเชื่อมต่อกับซอยสุขุมวิท 6 ได้

ค. สุขุมวิทซอย 19 (ซอยวัฒนา) เริ่มจากถนนสุขุมวิทถึงโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยจะสามารถเชื่อมต่อกับถนนสุขุมวิท 15 และสุขุมวิท 21 (ซอยอโศกมนตรี) ได้

นอกจากนี้ภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานายังมีโครงข่ายถนนซอยย่อยที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงถนนสายรองเข้าด้วยกันและเป็นทางสัญจรเพื่อเข้าสู่พื้นที่ด้านในของย่านอโศก-นานา บ้างเป็นถนนซอยที่ไม่สามารถเชื่อมต่อกับถนนสายอื่นได้ หรือเป็นถนนซอยสำหรับทางเดินเท้าเท่านั้น (ดังตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 แสดงรายชื่อ ถนน ตรอก ซอย ภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา

รายชื่อ	ช่วงระหว่าง		กว้าง (เมตร)	ยาว (ก.ม.)
	จาก	ถึง		
ถนน ตรอก ซอย				
ซอยสุขุมวิท 1(ซอยรัตนฤดี)	ถนนสุขุมวิท	คลองแสนแสบ	(10.00)	(0.596)
ซอยแยกสุขุมวิท 1	สุขุมวิท 1	คลองแสนแสบ	(6.00-7.00)	(0.357)
ซอยสุขุมวิท 2(ซอยผาสุก)	ถนนสุขุมวิท	บ้านเลขที่ 84	9.50	0.577
ถนนสุขุมวิท 3(นานาเหนือ)	ถนนสุขุมวิท	ถนนเพชรบุรี	16.00(20.00)	0.892(0.636)
ซอยสุขุมวิท 3 เชื่อมสุขุมวิท 11	สุขุมวิท 3	สุขุมวิท 11	(7.00)	(0.253)
ซอยสุขุมวิท 4(ซอยนานาใต้)	ถนนสุขุมวิท	โรงงานยาสูบ	(10.00)	(0.930)
ซอยอุทิศแยกซอยสุขุมวิท 4	ซอยสุขุมวิท 4	สุดซอย	(4.00)	(0.035)
ซอยสุขุมวิท 5 (ซอยเลิศสิน 1)	ถนนสุขุมวิท	สุขุมวิท 7	8.00(7.00-7.50)	0.460(0.445)
ซอยสุขุมวิท 6(ซอยใจสมาน)	ถนนสุขุมวิท	ซอยสุขุมวิท 4	6.50	0.353
ซอยสุขุมวิท 7(ซอยเลิศสิน 2)	ถนนสุขุมวิท	สุดซอย	7.00	0.461(0.421)
ซอยสุขุมวิท 8(ซอยปรีดา)	ถนนสุขุมวิท	บ้านเลขที่ 199	8.00	0.600
ซอยสุขุมวิท 10 (ซอยแสนสำราญ)	ถนนสุขุมวิท	บ้านเลขที่ 42	5.00	0.500
ซอยสุขุมวิท 11 (ซอยไชยศ)	ถนนสุขุมวิท	บ้านเลขที่ 30/3-4 คลองแสนแสบ	12.50 (11.00)	0.552 (0.954)
ซอยสุขุมวิท11เชื่อมสุขุมวิท 13	สุขุมวิท 11	สุขุมวิท 13	(9.00)	(0.133)
ซอยสุขุมวิท 11 เชื่อมสุขุมวิท 13	ซอยสุขุมวิท 11 เชื่อมซอยสุขุมวิท 13	คลองแสนแสบ	(7.00) (4.00-10.00)	(0.348)
ซอยสุขุมวิท 12(ซอยสุขใจ)	ถนนสุขุมวิท	สุดซอย	(6.50)	(0.480)
ซอยสุขุมวิท13 เชื่อมสุขุมวิท 15	สุขุมวิท 13	สุขุมวิท 15	(6.00)	(0.085)
ซอยสุขุมวิท 14 (ซอยแพรกก้ามคี่)	ถนนสุขุมวิท	บ้านเลขที่ 19	6.00	0.343
ซอยสุขุมวิท 15(ซอยร่วมใจ)	ถนนสุขุมวิท	คลองแสนแสบ	8.00	1.037(1.052)
ซอยสุขุมวิท15 เชื่อมสุขุมวิท 19	สุขุมวิท 15	สุขุมวิท 19	6.00	(0.162)
ถนนสุขุมวิท 16(ซอยสามมิตร)	ถนนรัชดาภิเษก	ซอยไผ่ลิงหิโต	(11.00)	(1.000)
ซอยสุขุมวิท 17 (ซอยสามบ้าน)	ถนนสุขุมวิท 17	บ้านเลขที่ 8 (สุดเขตที่สาธารณะ)	5.00 (6.00)	0.162 (0.157)
ซอยสุขุมวิท 19(ซอยวัฒนา)	ถนนสุขุมวิท	รร.วัฒนา	12.50(21.00)	0.744(0.572)
ซอยสุขุมวิท19 เชื่อมสุขุมวิท 21	สุขุมวิท 19	สุขุมวิท 21	(20.00)	(0.162)
ซอยสุขุมวิท19 เชื่อมสุขุมวิท 21	สุขุมวิท 19	สุขุมวิท 21	(6.00)	(0.155)
ถนนสุขุมวิท 21 (อโศกมนตรี)	ถนนสุขุมวิท	ถนนเพชรบุรี (คลองแสนแสบ)	20.50 (20.00-40.00)	1.290 (1.228)

แผนที่ 3.4 แสดงให้เห็นถึงศักยภาพการเข้าถึงพื้นที่ย่านอโศก-นานา ซึ่งจะแสดงทิศทางการเดินรถทั้งในถนนหลักและถนนรอง รวมทั้งตำแหน่งของทางแยกหลักภายในพื้นที่ จากแผนที่จะเห็นได้ว่าทิศทางการเดินรถภายในถนนหลักและถนนรอง(ที่มีการเชื่อมต่อกับถนนหลัก) จะมีทิศทางการเดินรถแบบสองทางยกเว้นถนนสุขุมวิท 3

(นานาเหนือ) ส่วนถนนรองหรือถนนซอยภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานาจะมีทิศทางการเดินรถสองรูปแบบคือ การเดินรถทางเดียวและการเดินรถสองทาง ถนนซอยที่สามารถเชื่อมต่อกับถนนซอยย่อยมักจะเป็นลักษณะการเดินรถทางเดียวเช่น ซอยสุขุมวิท 3/1 ซอยสุขุมวิท 5 ที่เชื่อมต่อกับซอยสุขุมวิท 7 ซอยสุขุมวิท 7/1 ซอยสุขุมวิท 9 และซอยสุขุมวิท 13 เป็นต้น นอกจากนี้เส้นทางการเข้าถึงพื้นที่ของคนเดินเท้าก็เป็นระบบโครงข่ายสัญญาณหนึ่งเช่นกัน กล่าวคือผู้สัญจรมักใช้เส้นทางบนทางเดินเท้าหลักแล้วค่อยแยกย่อยเข้าสู่พื้นที่โดยการไต่ถนนซอย หรือตรอกที่รถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงได้ และเนื่องจากขนาดความกว้างของถนนซอยและทางเท้าในพื้นที่ย่านอโศก-นานามีขนาดเล็ก (ประมาณ 2.5-3 เมตร) ประกอบกับมีร้านค้าแผงลอยตั้งขายอยู่บนทางเดินเท้าทำให้ขนาดทางเท้าแคบลงในขณะที่มีผู้สัญจรจำนวนมากจึงมีการจัดการทางวิ่งของรถและแยกทางเดินคนโดยอัตโนมัติเช่น ถนนสุขุมวิท 4 (นานาใต้) บริเวณนานาพลาซ่า เป็นต้น และในช่วงเวลากลางคืนพบว่ามีปัญหาอุบัติเหตุจากการชนสิ่งกีดขวางและรถแท็กซี่ที่จอดภายในถนนซอยประกอบกับนักท่องเที่ยวเริ่มเดินทางเข้าพื้นที่ บ้างก็จับจองพื้นที่เพื่อรวมกลุ่มและพบปะพูดคุยกันทำให้ทางเดินเท้ามีพื้นที่รองรับผู้สัญจรไม่เพียงพอ

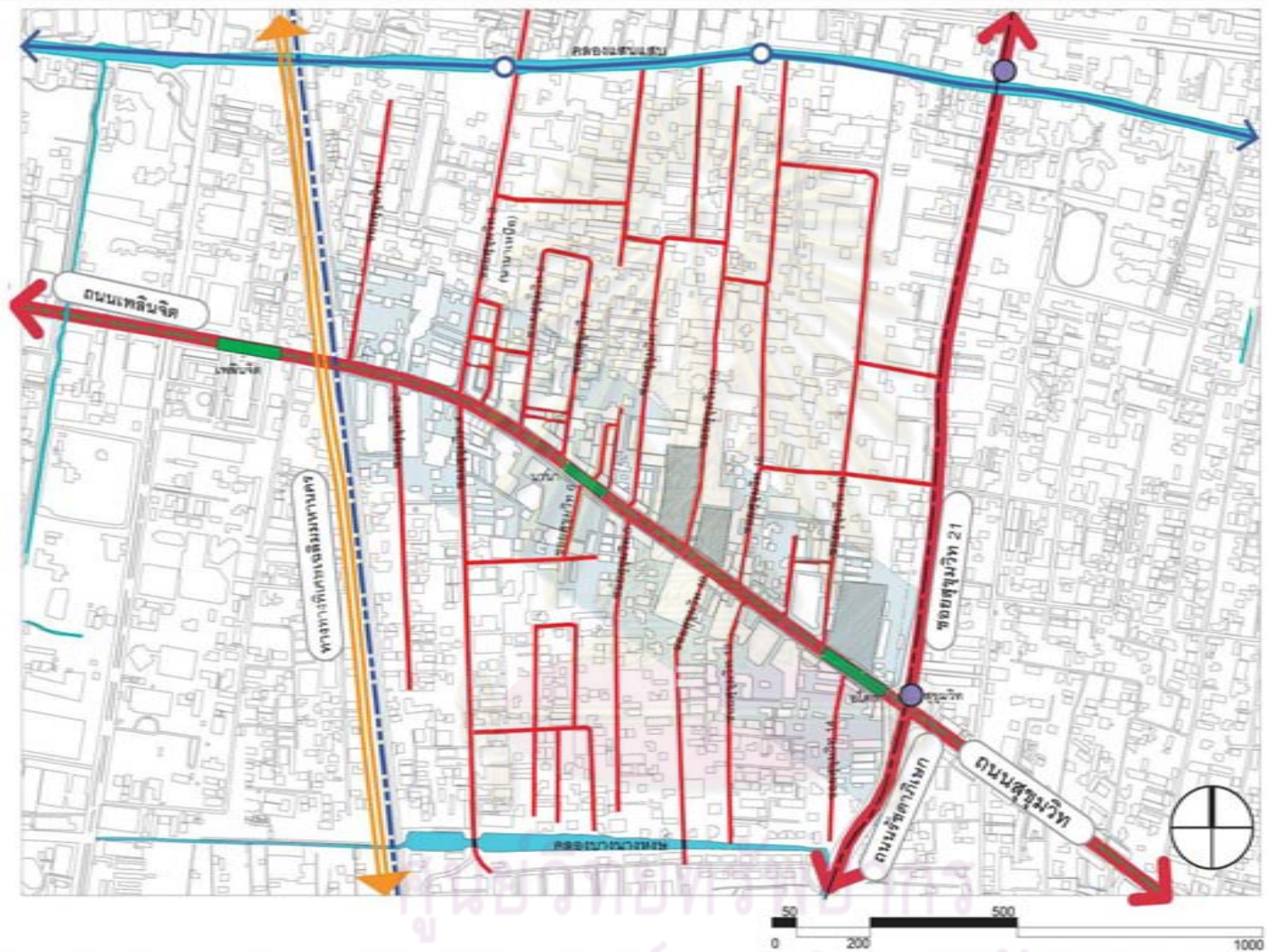
2) **ระบบทางด่วน** ระบบทางด่วนที่มีจุดขึ้นลงภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานาคือ ระบบทางด่วนขั้นที่ 1 หรือทางด่วนเฉลิมมหานคร (สายดินแดง-ท่าเรือ) โดยมีจุดสิ้นสุดทางด่วนด้านตะวันตกเฉียงใต้ที่บริเวณดาวคะนอง ด้านตะวันออกที่บริเวณบางนาและเชื่อมต่อกับทางพิเศษบูรพาวิถี ในขณะที่ทางด้านเหนือสิ้นสุดเส้นทางที่บริเวณถนนวิภาวดีรังสิตที่ด่านดินแดงซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับทางยกระดับดอนเมืองเพื่อเดินทางต่อไปยังพื้นที่รอบนอกของกรุงเทพมหานคร สำหรับจุดขึ้นลงทางด่วนที่อยู่ในพื้นที่คือ ด่านสุขุมวิทบริเวณถนนเพลินจิตต่อกับถนนสุขุมวิท

3) **ระบบโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน** มีการให้บริการอยู่ 2 เส้นทาง ดังนี้

- ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกรุงเทพ (BTS) เป็นระบบรถไฟฟ้าแบบยกระดับสายแรกของประเทศไทยเปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2542 ใน 2 เส้นทางคือ สายสุขุมวิทซึ่งได้รับชื่อพระราชทานว่า "รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษาสาย 1" และ สายสีลมซึ่งได้รับชื่อพระราชทานว่า "รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษาสาย 2" ให้บริการโดยบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ซึ่งรถไฟฟ้าที่ผ่านพื้นที่ย่านอโศก-นานาคือ เส้นทางสายสุขุมวิทโดยมีสถานีภายในพื้นที่ศึกษา 2 สถานีคือ สถานีนานาตั้งอยู่ระหว่างซอยสุขุมวิท 7 และซอยสุขุมวิท 11 และสถานีอโศกตั้งอยู่บริเวณแยกอโศก-มนตรี ซึ่งเป็นสถานีเป็นที่สามารถเปลี่ยนไปใช้ระบบรถไฟฟ้าใต้ดินสถานีสุขุมวิทได้

- ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (MRT) หรือรถไฟฟ้ามหานครเป็นระบบรถไฟฟ้าใต้ดินได้เปิดบริการเดินรถเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2547 ซึ่งเป็นรถไฟฟ้าใต้ดินสายแรกของประเทศไทย ระยะทาง 20 กิโลเมตร ช่วงหัวลำโพง-ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์-บางซื่อ มีสถานีภายในพื้นที่ศึกษาคือสถานีสุขุมวิทตั้งอยู่บริเวณแยกอโศกมนตรีซึ่งเชื่อมต่อกับสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอสที่สถานีอโศก

4) **ระบบคมนาคมทางน้ำ** ปัจจุบันย่านอโศก-นานามีการเดินทางเรือโดยสารประจำทางในคลองแสนแสบซึ่งอยู่บริเวณด้านเหนือของพื้นที่ศึกษาตลอดแนวคลอง โดยที่ท่าเรือขึ้นลงภายในพื้นที่ศึกษาคือ ท่านานาเหนือบริเวณใต้สะพานข้ามคลอง และท่าสะพานอโศก

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.3 แสดงโครงข่ายการสัญจรภายในพื้นที่ย่านฮอโตก-นานา

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

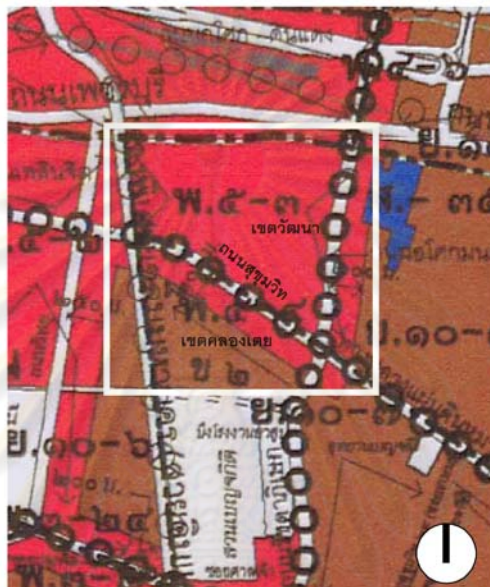
สัญลักษณ์	
	ทางพิเศษ
	ทางรถไฟ
	ถนนหลัก
	รถไฟฟ้า บีทีเอส
	ตำแหน่งท่าเรือ
	ถนนรอง
	รถไฟฟ้า อีทีเอส

 <p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>แผนที่ 3.4 แสดงการเข้าถึงภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา</p> <p>ที่มา: จากการสำรวจของผู้นวิจัย</p>	<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> เดินรถทางเดียว เดินรถ 2 ทาง ตำแหน่งทางแยกหลัก ทางเดินเท้า
--	---	--

ข. สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินย่านอโศก-นานา

1) การใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ย่านอโศก-นานาจะครอบคลุมพื้นที่สองฝั่งถนนสุขุมวิทตอนต้นซึ่งอยู่ในบริเวณแขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา และแขวงคลองเตย เขตคลองเตย (แผนที่ 3.5) มีลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นเขตพื้นที่สีแดง (พ ๕-๓ และ พ ๕-๔ ดังภาพที่ 3.3)¹ เป็นการใช้ที่ดินแบบพาณิชยกรรม ตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภททำกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549

ภาพที่ 3.3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในพื้นที่ศึกษา

ที่มา: สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันพื้นที่ย่านอโศก-นานาเป็นบริเวณที่กระจุกตัวของกิจกรรมด้านการบริการอันประกอบด้วยอาคารสำนักงาน โรงแรม ธนาคาร ภัตตาคาร ร้านค้าและที่อยู่อาศัยในอาคารสูงตั้งอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณสองฟากถนนสุขุมวิทตอนต้น เป็นบริเวณที่มีอาคารสูงกระจุกตัวกันหนาแน่นมากที่สุด บริเวณดังกล่าวเป็นแหล่งงานขนาดใหญ่ที่เป็นสำนักงานเอกชนรวมถึงบริการที่พักแรมและสินค้าที่มีความสัมพันธ์กับระดับนานาชาติ พื้นที่นี้จะมีกลุ่มอาคารสูงที่ปลูกสร้างติดต่อกันอย่างหนาแน่นทำให้ย่านนี้เป็นแหล่งทำงานในอนาคตที่มีศักยภาพอีกทั้งยังดึงดูดให้เกิดย่านการค้าที่สำคัญและสถานบันเทิงยามราตรีตามมา อีกทั้งยังมีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่พักอาศัยและพาณิชยกรรมในลักษณะผสม (mixed use) คือชั้นล่างประกอบกิจการค้าขายส่วนชั้นบนเป็นที่พักอาศัย เก็บสินค้าหรือให้เช่า เป็นต้น โดยที่ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันสามารถจำแนกได้ดังนี้ คือ (ดังแผนที่ 3.6)

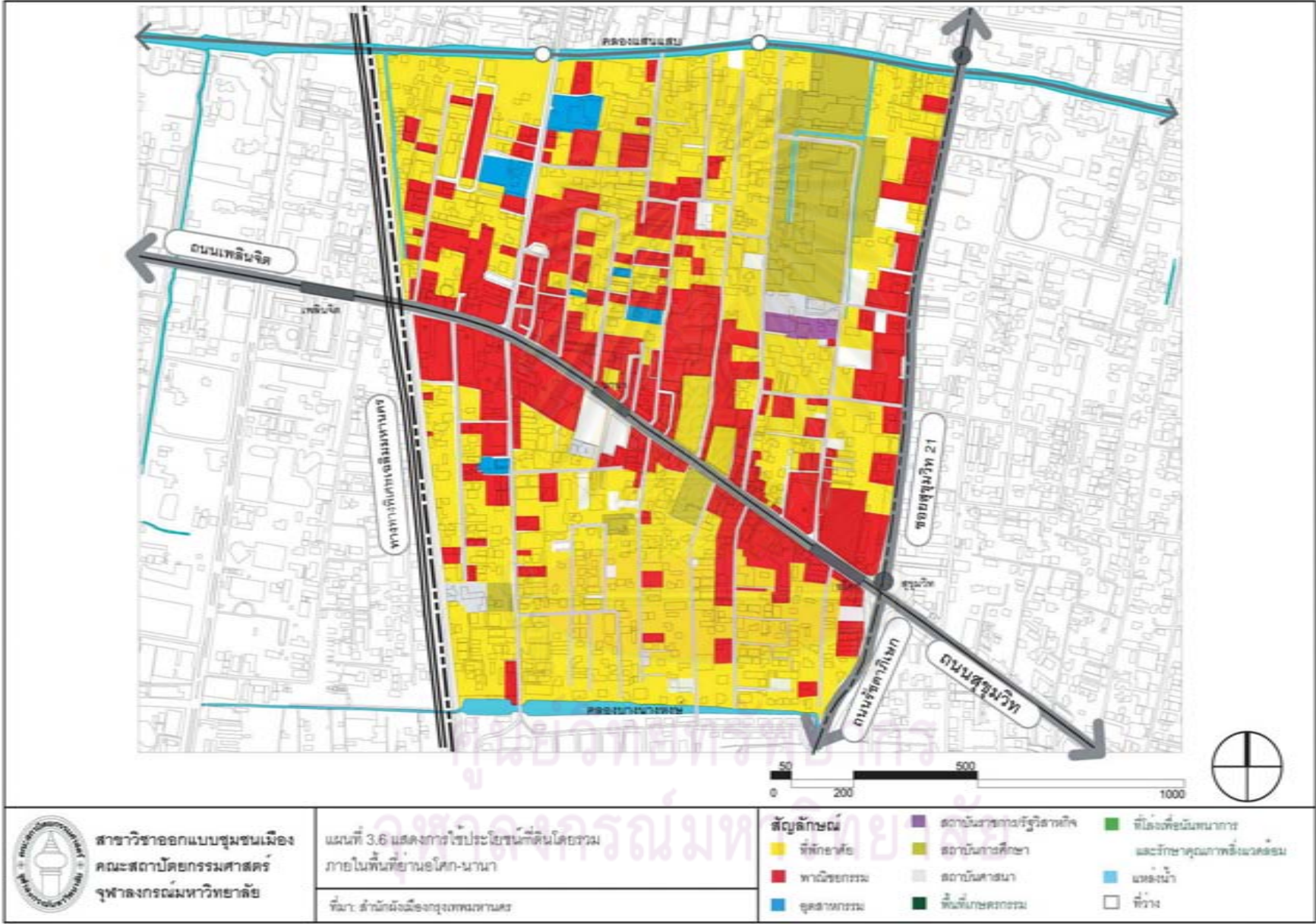
¹ พื้นที่ พ ๕ มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์เป็นศูนย์กลางพาณิชยกรรมหลักเพื่อส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การค้า การบริการและการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำแนกเป็นบริเวณ พ ๕-๑ ถึง พ ๕-๗ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรม การอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่สำหรับการใช้ประโยชน์เพื่อกิจการอื่นให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณ โดยที่ย่านอโศก-นานา จะเป็นที่ดินประเภท พ ๕-๓ (บริเวณนานา แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา) และ พ ๕-๔ (บริเวณนานาใต้ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย)

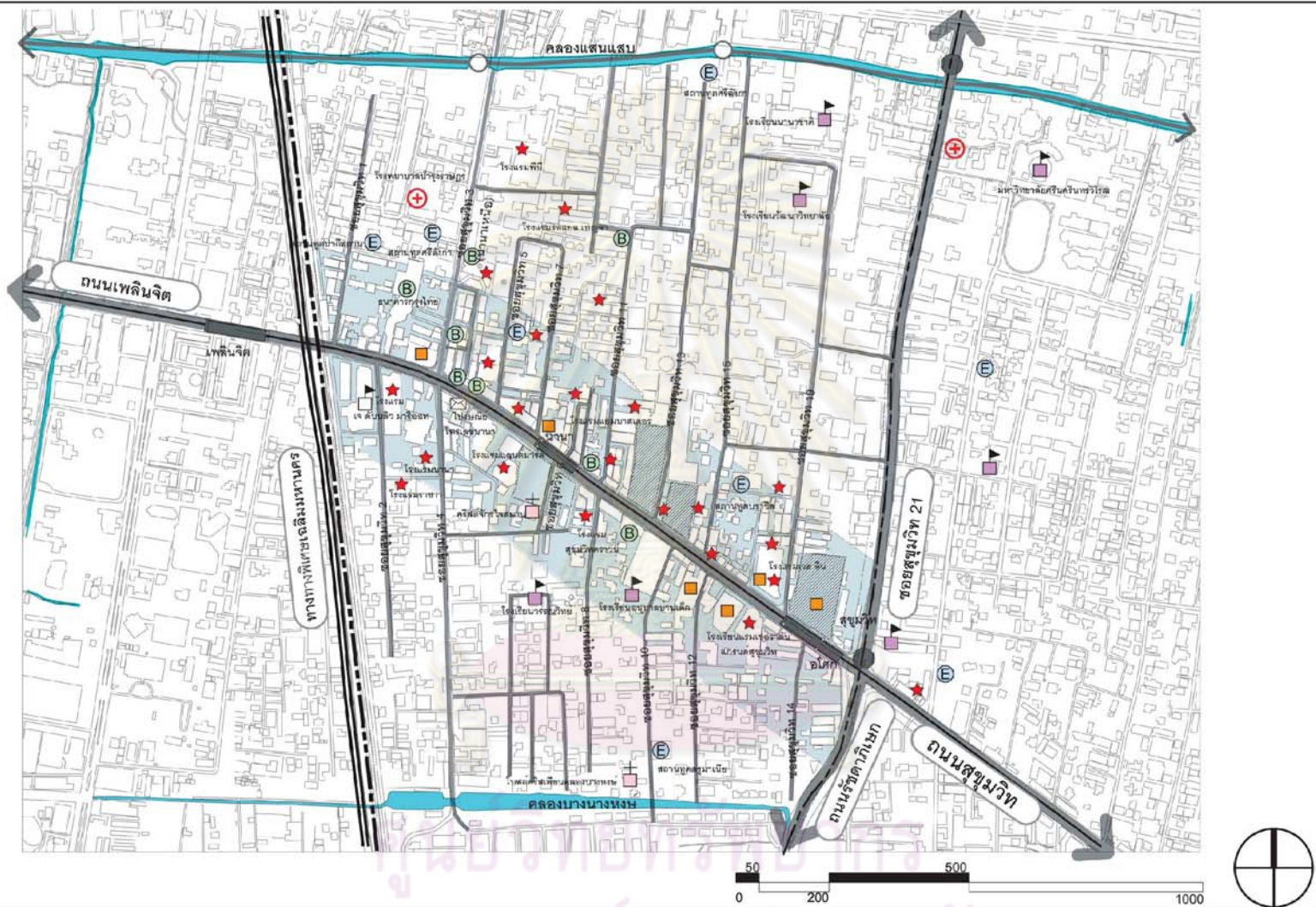
- **การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม** ในพื้นที่มีลักษณะการใช้อาคารเป็นอาคารพาณิชย์ อาคารพาณิชย์พักอาศัย อาคารสำนักงาน โรงแรม ธนาคาร ภัตตาคาร ร้านค้า สามารถแบ่งกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มพื้นที่ย่านตึกสูงถนนอโศก ซึ่งเป็นกลุ่มอาคารสูง ธุรกิจสำนักงานรวมทั้งอาคารพาณิชย์ที่กระจุกตัวอย่างชัดเจน ในพื้นที่สองฟากถนนอโศกหรือซอยสุขุมวิท 21 เนื่องจากอาคารสูงที่ปลูกสร้างเป็นอาคารขนาดใหญ่และขยายพื้นที่ก่อสร้างลึกห่างจากอโศกมากยิ่งขึ้นจึงมีแนวโน้มของการขยายตัวไปยังสุขุมวิท 19 และสุขุมวิท 23 อย่างเด่นชัด เช่น อาคารสำนักงานใหญ่ธนาคารกรุงไทย อาคารแปซิฟิกเพลสเป็นต้น ทั้งยังมีโรงแรม ห้างสรรพสินค้า และกลุ่มของอาคารที่เป็นลักษณะการให้บริการในรูปแบบต่างๆในกลุ่มพื้นที่บริเวณถนนสุขุมวิทตอนต้นทั้งสองฟากถนน (บริเวณนานาเหนือ-นานาใต้ กระจายตัวไปจนถึงบริเวณแยกอโศก) เช่น โรงแรมแอมบาสเดอร์ โรงแรมแลนด์มาร์ค โรงแรมนานา โรงแรมแมนฮัตตัน เป็นต้น (ผังแผนที่ 3.7)

- **การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย** มีลักษณะการกระจายตัวอยู่เต็มพื้นที่ในบริเวณพื้นที่ด้านในของแนวถนนจากการสำรวจพื้นที่พบว่าลักษณะของอาคารที่พักอาศัยจะเป็นอาคารสูงสลักับบ้านพักอาศัย โดยที่พื้นที่ริมถนนหรือช่วงต้นซอยของถนนสุขุมวิทช่วงต้นตั้งแต่ซอยสุขุมวิท 1 ถึงบริเวณแยกอโศกจะมีการกระจุกตัวของอาคารสูงสำหรับที่พักอาศัย ทั้งในรูปแบบคอนโดมิเนียม และอพาร์ทเมนท์ และในบริเวณด้านในจะเป็นลักษณะของบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่จะมีความสูงประมาณ 2-3 ชั้น ทั้งบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์

- **การใช้ที่ดินเพื่อกิจการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ** ได้แก่สถานที่ราชการ สถานศึกษา สวนสาธารณะ ซึ่งจะกระจายตัวอยู่ภายในพื้นที่เช่น สถานทูตปากีสถาน (สุขุมวิท 3) สถานทูตรูมาเนีย (สุขุมวิท 12) โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนนานาชาติ เป็นต้น (ผังแผนที่ 3.7)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.7 แสดงตำแหน่งที่ตั้งอาคารสำคัญในพื้นที่ย่านนอกโคก-นานา

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์	☐ ทางสรรพสินค้า ☐ โบสถ์ ☐ โรงเรียน / สถานศึกษาระดับต่างๆ ✉ ไปรษณีย์ ★ โรงแรม
+	โรงพยาบาล
E	สถานทูต
B	ธนาคาร

2) อาคารภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา

- **การใช้ประโยชน์อาคาร** (building use pattern) จากการสำรวจพื้นที่ย่านอโศก-นานาพบว่าการใช้ประโยชน์อาคารโดยส่วนมากจะเป็นลักษณะของอาคารพาณิชย์กรรม รองลงมาคือ โรงแรม อาคารประเภทที่พักอาศัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นบ้านชั้นเดียวและสองชั้น อาคารสำนักงาน อาคารชุดพักอาศัย และห้างสรรพสินค้า ตามลำดับ จากการวิเคราะห์พบว่าอาคารพาณิชย์กรรมมีการใช้งานในเชิงธุรกิจพาณิชย์กรรมเป็นส่วนใหญ่มักจะมีการใช้งานแบบผสม (mixed use) โดยที่พื้นที่ด้านล่างเป็นสถานประกอบการและบริการต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านค้าปลีก ในช่วงเวลากลางวันและมีการปรับเปลี่ยนเป็นไนต์คลับ บาร์ในช่วงเวลากลางคืน อีกทั้งด้านบนยังเป็นที่พักอาศัย เกสเฮ้าส์(เกิดจากการนำอาคารพาณิชย์มาดัดแปลงโดยทับซ้อนกันให้เกิดพื้นที่แล้วแบ่งเป็นห้องให้เช่า) เป็นต้น ส่วนลักษณะการใช้ประโยชน์อาคารประเภทโรงแรม อาคารสำนักงาน และอาคารชุดพักอาศัยจะเป็นอาคารสูงมักจะกระจายตัวอยู่บนพื้นที่ทั้งสองฝั่งถนนสุขุมวิท ในส่วนของพื้นที่ที่การเข้าถึงไม่สะดวกมักจะเป็นอาคารประเภทบ้านพักอาศัย ทั้งนี้ยังมีการใช้ประโยชน์อาคารประเภทสถานี่ราชการและศาสนสถานอีกด้วย (ดังแผนที่ 3.8) นอกจากนี้ในพื้นที่ย่านอโศก-นานายังมีโครงการก่อสร้างซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ได้แก่ อาคารชุดพักอาศัย (บริเวณปากซอยสุขุมวิท13) และยังมีโครงการห้างสรรพสินค้าและเทอร์มินัล (the terminal 21) เป็นอาคารสูงตั้งอยู่บนปากซอยสุขุมวิท 19 และติดกับสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอสอโศกและรถไฟฟ้าใต้ดินสุขุมวิท ซึ่งเป็นโครงการที่จะทำให้พื้นที่ในบริเวณนี้มีกิจกรรมเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้นในอนาคต

- **สัดส่วนของมวลอาคารต่อพื้นที่ว่าง** โดยการวิเคราะห์ด้วยแผนภาพและพื้นที่ (figure and ground map) สัดส่วนของมวลอาคารต่อพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษาจะมีลักษณะของมวลอาคารที่มีขนาดเล็กและขนาดใหญ่ผสมกันอยู่ (ดังแผนที่ 3.9) โดยที่มวลอาคารขนาดใหญ่จะอยู่ริมถนนหลัก มีการวางตัวอาคารขนานไปกับแนวถนนหลักเป็นอาคารประเภทอาคารสำนักงาน โรงแรม ส่วนกลุ่มอาคารพาณิชย์ที่มีมวลอาคารขนาดเล็กลดหลั่นกันลงมา จะมีการวางตัวอาคารขนานไปกับถนนซอยและขวางกับถนนหลักบ้างในบางช่วงซึ่งจะกระจายตัวกันออกไปตามแนวถนน ส่วนมวลอาคารขนาดเล็กที่ตั้งรวมกันและมีการวางตัวอาคารอยู่ด้านหลังมวลอาคารขนาดใหญ่จะเป็นมวลอาคารของบ้านพักอาศัยและอาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ลักษณะของพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษาจะมีพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาวคือพื้นที่ว่างที่เกิดจากแนวถนน ทั้งนี้ยังมีพื้นที่ว่างขนาดเล็กแทรกตัวอยู่โดยทั่วไประหว่างมวลอาคารซึ่งที่ว่างเหล่านี้เกิดจากพื้นที่ว่างรอบอาคารตามกฎหมายและยังมีพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ที่เกิดจากพื้นที่สวนสาธารณะ พื้นที่ลานหน้าอาคาร พื้นที่จอดรถ พื้นที่ที่มีโครงการก่อสร้าง เป็นต้น แต่พื้นที่ว่างในพื้นที่ศึกษามีสัดส่วนที่น้อยกว่ามวลอาคาร

- **ลักษณะอาคารและความสูงของอาคาร** อาคารภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานาโดยส่วนมากจะประกอบไปด้วยอาคารพาณิชย์ที่มีความสูงอาคารไม่เกิน 4 ชั้นและ 5-9 ชั้น ที่มีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปซึ่งอาคารที่มีความสูงอาคารไม่เกิน 4 ชั้น จะอยู่ในพื้นที่บริเวณระหว่างซอยสุขุมวิท 5 กับ 7 ภายในซอยสุขุมวิท 8 และบริเวณระหว่างซอยสุขุมวิท 12 กับ 14 และอาคารสูง5-9 ชั้นจะอยู่ในบริเวณซอยสุขุมวิท 3 และตั้งแต่ซอยสุขุมวิท 7/1 จนถึงซอยสุขุมวิท 15 เป็นต้น ส่วนอาคารที่ความสูง 30 ชั้นขึ้นไปส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณริมถนนสุขุมวิท โดยเฉพาะระหว่างซอยสุขุมวิท 2 ซอยสุขุมวิท 4 เช่น อาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย อาคารเพลินจิตเซ็นเตอร์ เป็นต้น และยังมีบริเวณโดยรอบสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส เช่น โรงแรมเซอราตัน แกรนด์ เป็นต้น (ดังแผนที่ 3.10)

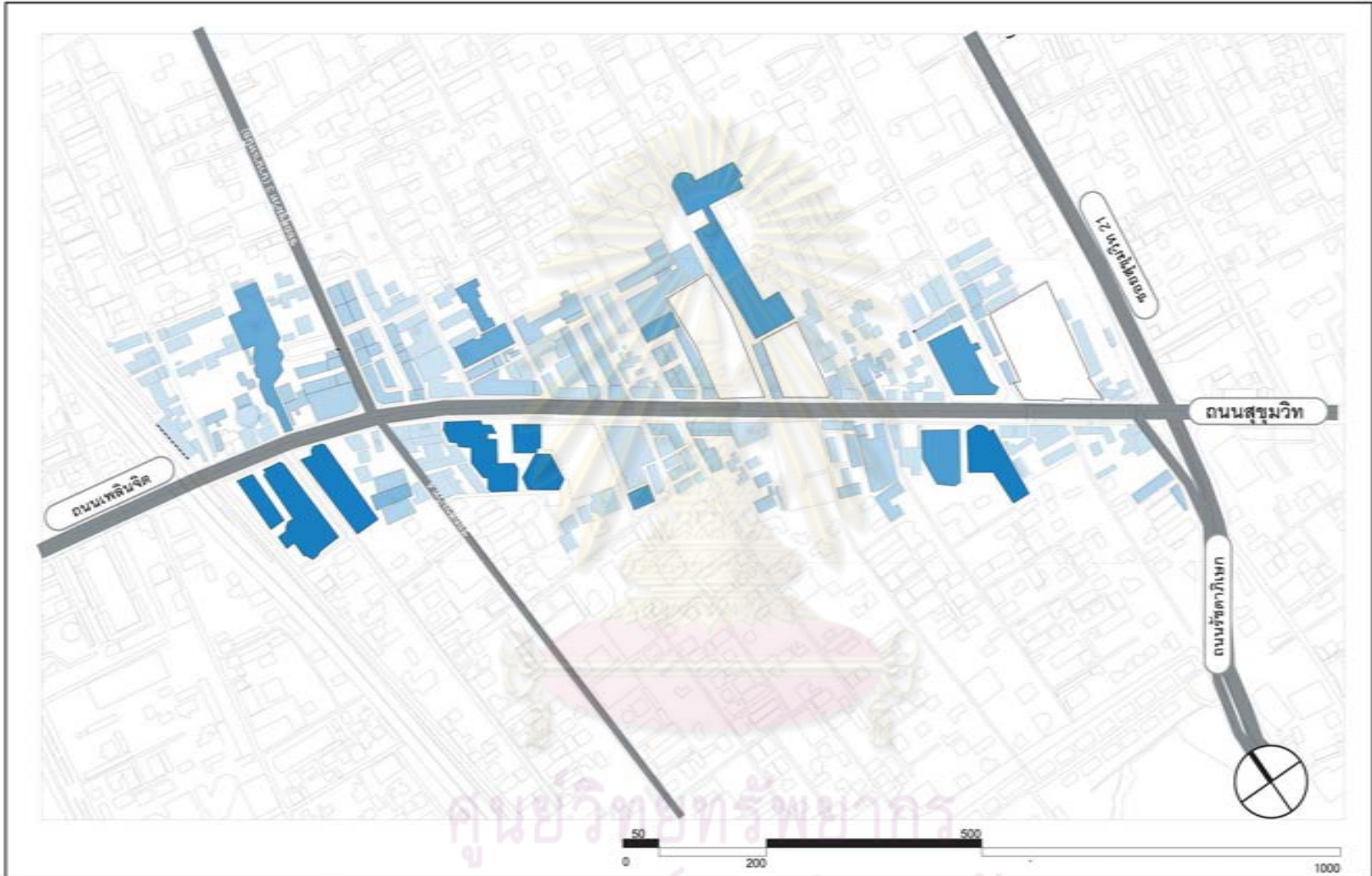

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.8 การไฮโปเธซอาคารในพื้นที่ศึกษา
 ที่มา: จากภาพถ่ายของเมืองวิจัย

สัญลักษณ์	
■	พักอาศัย
■	พาณิชย์กรรม
■	อาคารสำนักงาน สาธารณะ
■	อาคารรูปพักอาศัย
■	ห้างสรรพสินค้า
■	โรงแรม
■	ศาสนา
■	อาคารราชการ
	พื้นที่โครงการก่อสร้าง
	อาคารที่ยูทีก่อร่าง
—	ตำแหน่งสถานี และแนวถนน บนทางเดินเท้า

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ 3.9 แสดงสัดส่วนของมวลอาคารต่อพื้นที่ว่าง (figure and ground map) ของบริเวณพื้นที่ศึกษาและพื้นที่โดยรอบ	สัญลักษณ์ มวลอาคารในพื้นที่โดยรอบ มวลอาคารในพื้นที่ศึกษา
	ที่มา: สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร	

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

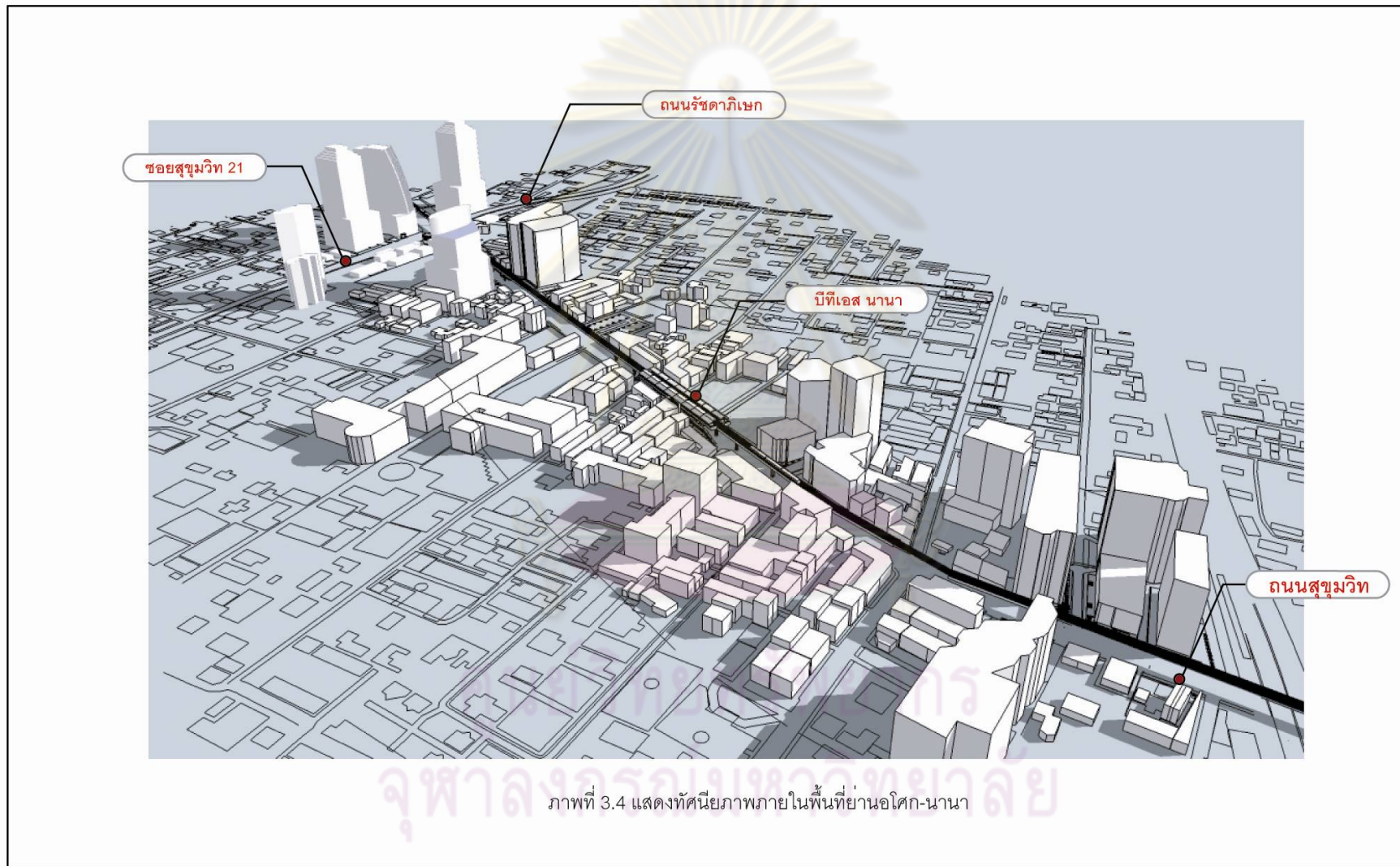
แผนที่ 3.10 แสดงลักษณะและความสูงของอาคาร
ภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา

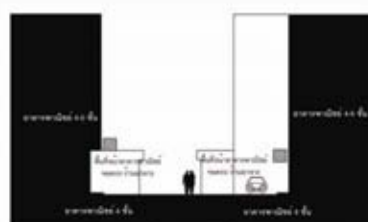
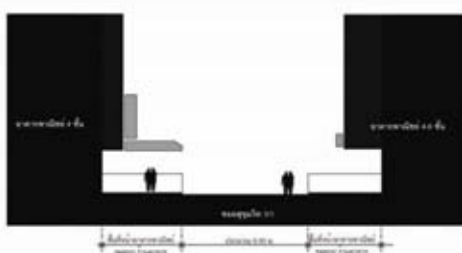
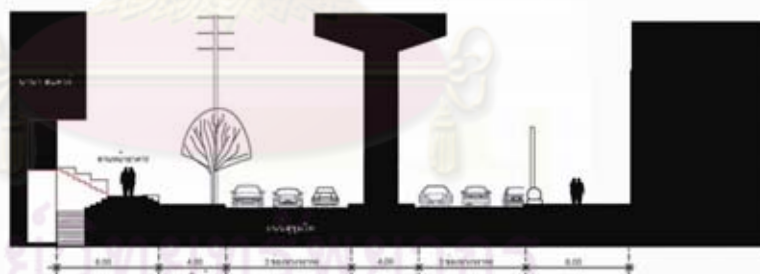
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

มาตราส่วน 1: 7,500

สัญลักษณ์

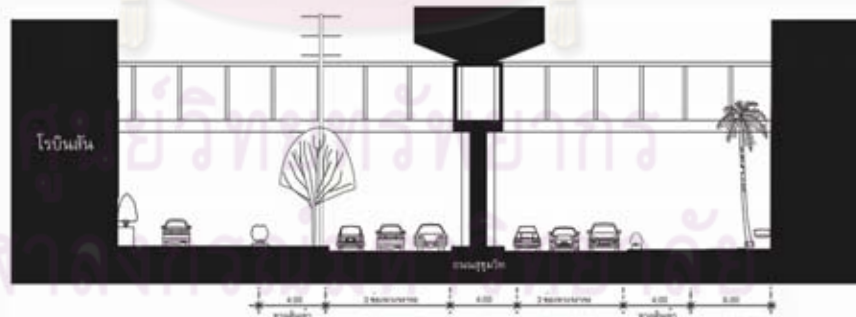
1 - 4 ชั้น	10 - 14 ชั้น	20 - 24 ชั้น	30 - 34 ชั้น
5 - 9 ชั้น	14 - 19 ชั้น	25 - 29 ชั้น	พื้นที่โครงการก่อสร้าง

รูปตัด 4-4

รูปตัด 5-5

ภาพที่ 3.5 รูปตัดขวางบริเวณถนนสุขุมวิท

3) **ราคาที่ดิน** ราคาที่ดินในย่านอโศก-นานา จะมีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆในพื้นที่ย่าน เนื่องจากราคาที่ดินจะเป็นตัวกำหนดการใช้ที่ดินและกำหนดขนาดของสิ่งก่อสร้างด้วย

ตารางที่ 3.2 แสดงราคาประเมินที่ดินปี พ.ศ. 2551-2554 บริเวณย่านอโศก-นานา

ลำดับ	ที่ดินบริเวณ	ราคาประเมิน(บาท/ตารางวา) ต่ำสุด – สูงสุด
1	ถนนสุขุมวิท	110,000-350,000
2	ซอยสุขุมวิท 3(ซอยนานาเหนือ)	210,000
3	ซอยสุขุมวิท 21(ซอยอโศกมนตรี)	260,000
4	ซอยสุขุมวิท 2,4,8,10,12	140,000
5	ซอยสุขุมวิท 6	130,000
6	ซอยสุขุมวิท 5,7	130,000
7	ซอยสุขุมวิท 5,9	110,000
8	ซอยสุขุมวิท 11,13,15	140,000
8	ซอยสุขุมวิท 17,19	130,000-140,000
9	ซอยสุขุมวิท 1	140,000

ที่มา: กรมธนารักษ์

สรุปราคาที่ดินจากตารางที่ 3.2 พื้นที่บริเวณย่านอโศก-นานาค่อนข้างมีศักยภาพและทำเลมีความเหมาะสมกับการพัฒนาค่อนข้างมากเนื่องจากการมีการคมนาคมที่สะดวกและยังเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับย่านสำคัญอื่นๆได้ ดังนั้นราคาที่ดินส่วนหนึ่งจะมีราคาค่อนข้างสูง จากการศึกษาราคาที่ดินในย่านอโศก-นานานั้นจะสามารถแบ่งกลุ่มราคาที่ดินได้ดังนี้(ดังแผนที่3.11)คือ กลุ่มแรก ราคาตั้งแต่ 210,000-300,000 บาท/ตารางวา มีการพัฒนาในลักษณะที่หนาแน่นสูงโดยจะเห็นได้จากลักษณะของอาคารในพื้นที่ได้แก่พื้นที่ริมถนนสุขุมวิททั้งสายหลักและสายรองเช่น ซอยสุขุมวิท 3(ซอยนานาเหนือ),ซอยสุขุมวิท 21(ซอยอโศกมนตรี) กลุ่มที่มีราคาที่ดินรองลงมาจะอยู่ในช่วงราคาตั้งแต่ 140,000-210,000บาท/ตารางวา ได้แก่พื้นที่ต่อเนื่องริมถนนสุขุมวิทและถนนซอยภายในพื้นที่ย่านเช่น พื้นที่ต่อเนื่องซอยสุขุมวิท 21(ซอยอโศกมนตรี) และกลุ่มสุดท้ายคือพื้นที่ชั้นในของซอยต่างๆจะมีราคาตั้งแต่ 110,000-140,000 บาท/ตารางวาเช่น ซอยสุขุมวิท 17,19 ที่มีราคาประเมินอยู่ระหว่าง 130,000-140,000 บาท/ตารางวา เป็นต้น

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.11 แสดงราคาประเมินที่ดิน ในย่านสุขุมวิท
ในปี พ.ศ. 2551-2554

ที่มา: กรมธนารักษ์

สัญลักษณ์

	210,000 - 350,000 บาท/ตร.จ.		80,000 - 110,000 บาท/ตร.จ.
	140,000 - 210,000 บาท/ตร.จ.		60,000 - 80,000 บาท/ตร.จ.
	110,000 - 140,000 บาท/ตร.จ.		

3.2.3 สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

พื้นที่ย่านอโศก-นานา เป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบโดยที่กิจกรรมหลักภายในพื้นที่ส่วนใหญ่ มักจะเป็นลักษณะของสถานประกอบการประเภทธุรกิจบริการจะกระจุกตัวกันอย่างหนาแน่นอยู่ในพื้นที่บริเวณ ซอยนานาเหนือ(สุขุมวิท 3) ซอยนานาใต้ (สุขุมวิท 4) และจะกระจายตัวไปจนถึงบริเวณแยกอโศก (สุขุมวิท 21) ประกอบด้วยบริการประเภทภัตตาคาร กิจกรรมบริการท่องเที่ยวவுกล่าวคือ เป็นย่านสถานบันเทิง โดยจะให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นหลัก กิจกรรมที่รองลงมาคือลักษณะของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แบ่งรูปแบบเป็นลักษณะของอาคารที่พักอาศัย อาคารสำนักงาน ซึ่งจะกระจายตัวอยู่ในพื้นที่เช่นกันรวมทั้งยังมีลักษณะของสถานประกอบการประเภทค้าปลีกและส่งกระจายตัวกันออกไปเช่น อาคารพาณิชย์ ห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก เป็นต้น

ลักษณะประชากรภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานา เป็นพื้นที่ที่มีประชากรหลากหลายอาศัยอยู่ซึ่งจะสามารถแยกกลุ่มประชากรภายในพื้นที่ได้ดังนี้คือ กลุ่มที่ 1 เป็นชาวมุสลิม จากการสำรวจพบว่าประชากรมุสลิมส่วนมากที่อาศัยและทำงานภายในพื้นที่นี้ได้แก่ ชาวปากีสถาน อิหร่าน และอินเดียจะรวมตัวและอาศัยอยู่ในบริเวณซอยนานาเหนือ (สุขุมวิท 3) กลุ่มที่ 2 จะเป็นลักษณะของกลุ่มชาวต่างชาติที่เข้ามาภายในพื้นที่เช่น ชาวยุโรปและอเมริกา ชาวแอฟริกันซึ่งเป็นทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักภายในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่มาจากนอกพื้นที่ (บริเวณซอยสุขุมวิท 5 ถึงซอยสุขุมวิท 13) กลุ่มที่ 3 ได้แก่ชาวไทยที่ค้าขายอยู่ในพื้นที่จะมีทั้งกลุ่มที่พักอาศัยภายในพื้นที่และภายนอกพื้นที่แต่โดยส่วนมากจะเป็นประชากรจากภายนอกซึ่งเดินทางมาทำงานภายในพื้นที่ เช่นพนักงานบริษัทซึ่งเป็นประชากรช่วงกลางวันทำงานภายในอาคารสำนักงานต่างๆในซอยสุขุมวิท 2 ถึงซอยสุขุมวิท 6

ลักษณะทางสังคมพบว่าบริเวณย่านอโศก-นานา นอกจากจะมีพื้นที่พาณิชยกรรมที่สำคัญต่างๆที่สามารถเป็นแหล่งงานที่สำคัญแล้วยังมีความเชื่อมโยงกับพื้นที่ย่านธุรกิจและย่านพักอาศัยที่สำคัญในย่านอื่นๆของกรุงเทพมหานครด้วยระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพอีกด้วยรวมทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีการให้บริการด้านต่างๆที่ครบครัน เช่น โรงพยาบาล โรงเรียนและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โรงเรียนนานาชาติ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษา

ในการศึกษาลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษาจะทำการศึกษาและวิเคราะห์จากข้อมูลตามลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่าง ซึ่งจะดำเนินการศึกษาโดยการสำรวจภาคสนามและทำการบันทึกข้อมูล ในการสำรวจภาคสนามภายในพื้นที่ศึกษาจะสามารถแบ่งวิธีการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ การสำรวจและเก็บข้อมูลของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษาในเชิงกายภาพ และการสำรวจและเก็บข้อมูลระบบการสัญจรทางเท้าซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ (ข้อมูลเชิงประจักษ์) เพื่อหารูปแบบและลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษา

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการสำรวจภาคสนาม

จะทำการสำรวจและเก็บข้อมูลของพื้นที่ว่างภายในพื้นที่โดยมีประเด็นในการสำรวจคือ การสำรวจพื้นที่ศึกษาเพื่อหารูปแบบและจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษา โดยจะทำสำรวจพื้นที่ที่มีรูปแบบและลักษณะตามประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะดังที่กล่าวมาแล้วในบทข้างต้น โดยจะเลือกศึกษาพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์จากผู้สัญจรทางเท้าเป็นหลัก แล้วจะทำการจัดกลุ่มของพื้นที่ว่างนั้นๆตามลักษณะทางกายภาพและลักษณะเชิงสัดส่วนพร้อมทั้งทำการเลือกกลุ่มพื้นที่ตัวอย่างเพื่อนำไปสู่การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการกำหนดโปรแกรมการออกแบบ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประจักษ์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในขั้นต่อไป

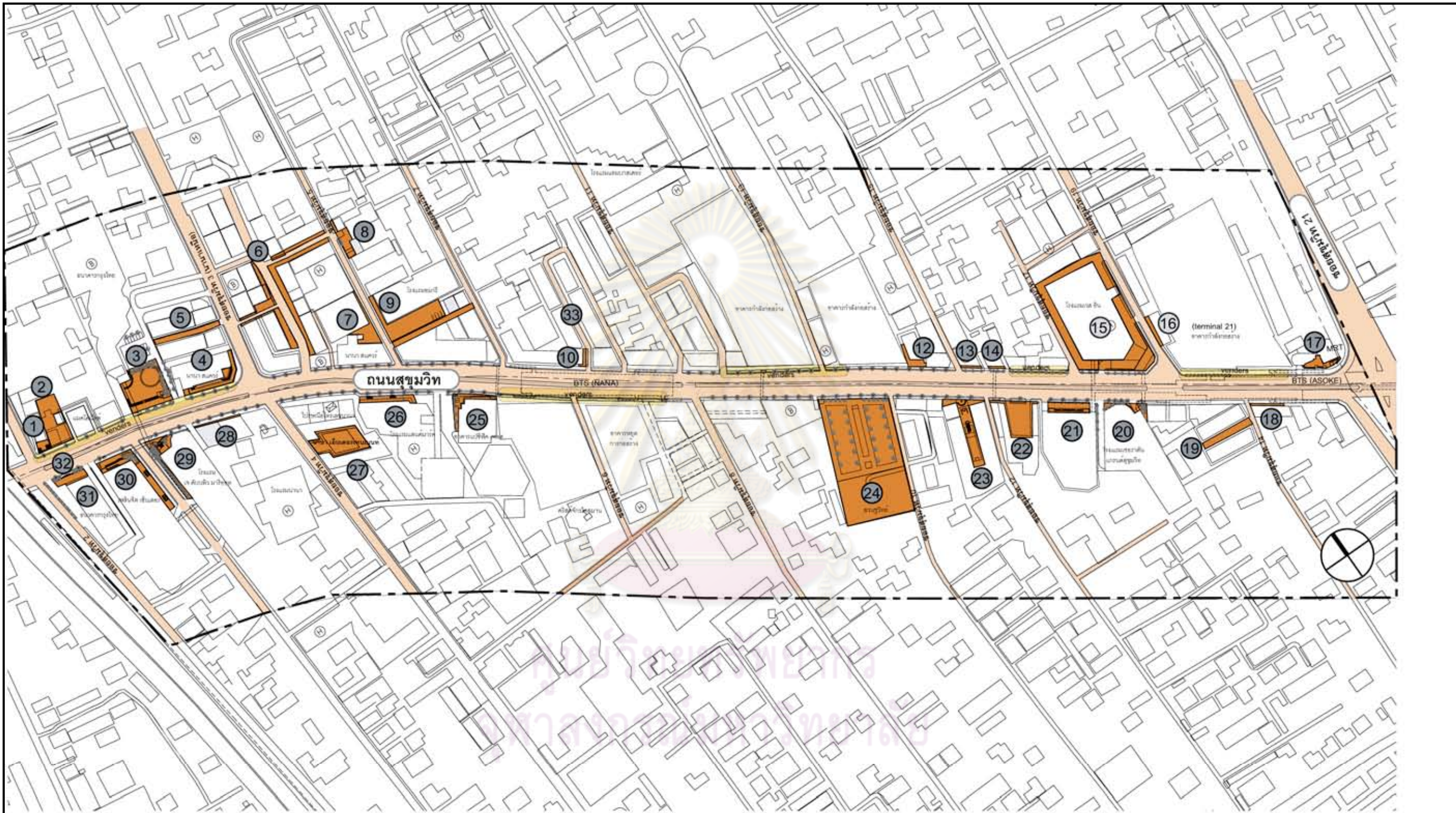
จากการสำรวจภาคสนามพบว่าพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ย่านอนุสาวรีย์ โดยส่วนใหญ่มักจะเป็นพื้นที่ว่างที่รวมอยู่กับอาคารอันเกิดจากข้อบังคับ เช่น พื้นที่ว่างที่เกิดจากกระยะร่นของอาคารพาณิชย์ซึ่งจะถูกปรับปรุงเป็นพื้นที่สำหรับการประกอบธุรกิจในเชิงพาณิชย์กรรมมีการใช้งานที่ต่อเนื่องกับทางเท้าสาธารณะ ผู้สัญจรสามารถใช้ทางหน้าอาคารเป็นทางสาธารณะได้ รวมทั้งพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณกระยะร่นของอาคารจากถนนหลัก เช่น บริเวณลานโล่งหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว มาริออท ลานโล่งหน้าอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย ลานโล่งหน้าอาคารนานา สแควร์ โดยที่พื้นที่ว่างบางพื้นที่เปรียบเสมือน nodes ของคนบางกลุ่มคน เช่น โถงภายในของสุขุมวิทพลาซ่าเปรียบเสมือนพื้นที่รวมตัวของคนเกาหลี หรือจุดรวม (ศูนย์กลางการท่องเที่ยว) ของชาวต่างชาติบริเวณนานาเหนือ (สุขุมวิท 3/1 หรือที่เรียกว่าซอยอาหรับ) และนานาใต้ (สุขุมวิท 4) เป็นต้น ทั้งนี้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษายังมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของกิจกรรมรวมทั้งลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่นั้นๆ อีกด้วย จากการสำรวจพบว่ามีพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่น่าสนใจอยู่ 33 พื้นที่ ดังนี้ (แผนที่ 3.12 และ ตารางที่ ก.1-ก.35)

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท แต่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคารการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหารขนาดเล็ก มีร้านค้าและแผงลอยในช่วงกลางวัน กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่หยุดนิ่งและมีการใช้พื้นที่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เช่น เป็นที่พักคอย พบปะ พูดคุย และการใช้บริการร้านค้า และร้านอาหาร
- บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่มีการใช้พื้นที่ในช่วงกลางวันเป็นตลาดนัดและกลางคืนเป็นร้านอาหารมีช่วงเวลาการใช้งานอย่างชัดเจน มีอาคารพาณิชย์ล้อมรอบและมีหลังคาคลุมเป็นบางส่วน

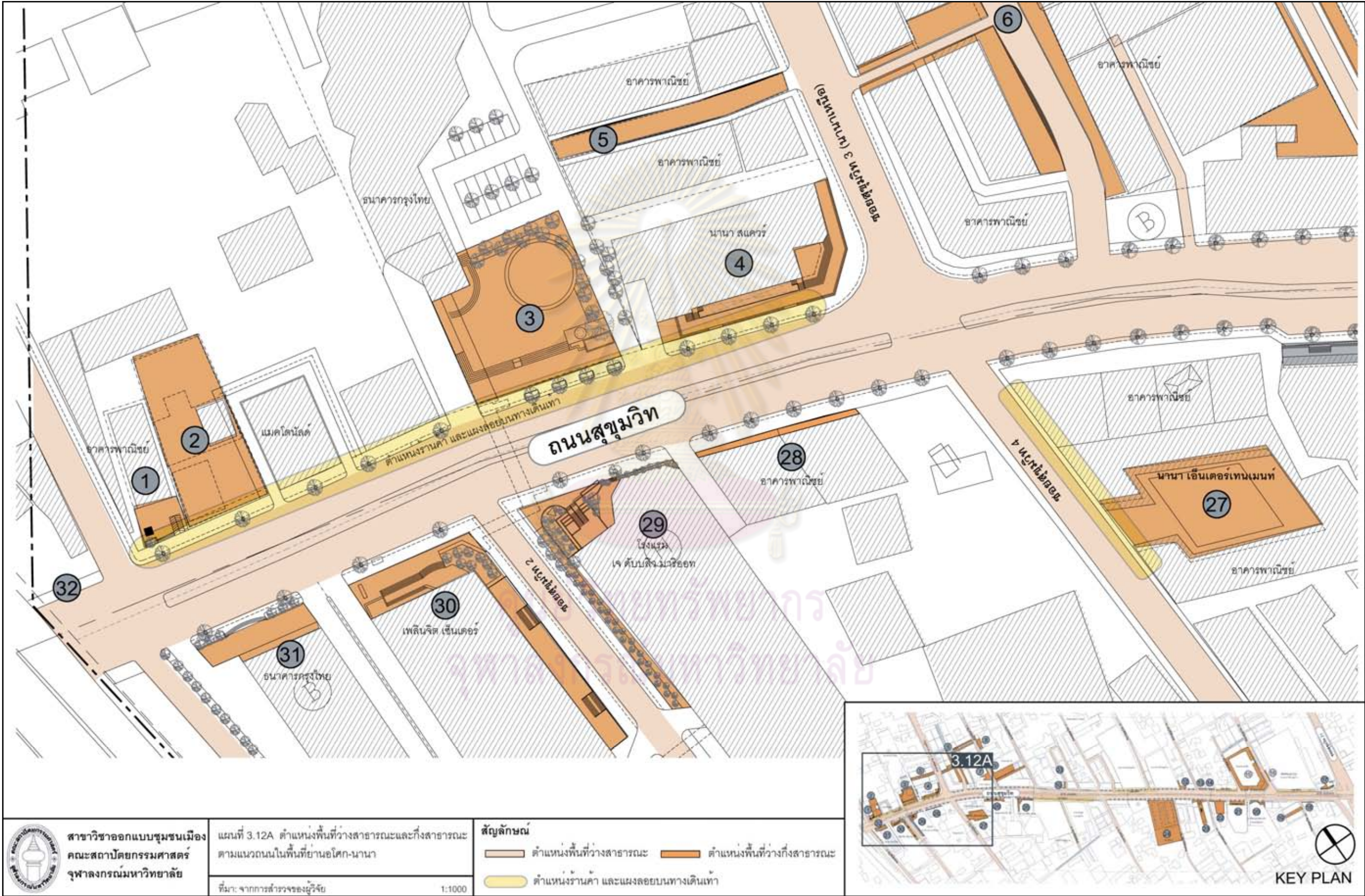
- บริเวณที่ 3 พื้นที่ลานโล่งหน้าอาคารกรุงเทพฯ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการใช้งานที่ต่อเนื่องกับกับทางเท้าสาธารณะ ผู้สัญจรสามารถใช้ทางหน้าอาคารเป็นทางสาธารณะได้แต่จะมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร มีอาคารล้อมรอบทั้งสามด้าน มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ลานโล่งขนาดใหญ่และจัดภูมิทัศน์หน้าอาคาร
- บริเวณที่ 4 พื้นที่ลานด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านา สแควร์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิทและซอยสุขุมวิท 3 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านค้าแพทที่มีความต่อเนื่องเข้าไปภายในอาคารและเป็นพื้นที่พักผ่อนเป็นกิจกรรมที่หยุดนิ่งและใช้ระยะเวลาสั้นๆ
- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 3 ซึ่งเชื่อมต่อกับถนนหลัก ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ถนนระหว่างอาคารพาณิชย์มีการใช้พื้นที่เป็นที่พักผ่อน และจับกลุ่มกันของชาวแอฟริกันเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์เป็นร้านอาหารแอฟริกัน มีการใช้พื้นที่ว่างภายในผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวของผู้ใช้งาน
- บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 3 และ 3/1 ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ที่เกิดจากระยะรั้วมีการใช้พื้นที่เป็นที่จับกลุ่มกันของชาวอาหรับเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์เป็นร้านอาหาร อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ตั้งของร้านจำหน่ายตัวเดินทางประเภทต่างๆให้บริการ
- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟู๊ดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่เพื่อกำหนดขอบเขต มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ตั้งของร้านค้าและแผงลอย จุดรับส่งสินค้าและเป็นที่จัดกิจกรรมเพื่อการพาณิชย์เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะหยุดนิ่งและเคลื่อนไหว
- บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่เพื่อกำหนดขอบเขต มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านอาหารและจุดรับส่งสินค้าเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะหยุดนิ่งและเคลื่อนไหว
- บริเวณที่ 9 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเล็กน้อยเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ และพื้นที่ด้านข้างอาคารเป็นลานเอนกประสงค์เพื่อการพาณิชย์ของโรงแรมซึ่งให้บริการในช่วงเวลากลางคืน
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 และ 7 ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์) มีการใช้พื้นที่เป็นร้านอาหาร สถานบันเทิงยามค่ำคืน และเป็นจุดจับกลุ่มและพักผ่อนของกลุ่มพนักงานร้านอาหารภายในพื้นที่รวมทั้งเป็นทางสัญจรที่เชื่อมระหว่างซอยย่อย
- บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าร้านคอฟฟี่ เวิลด์ เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และซอยสุขุมวิท 7/1 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่และมีรั้วเตี้ยเพื่อกำหนดขอบเขตของพื้นที่อย่างชัดเจนสร้างความเป็นส่วนตัว มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านอาหารและร้านค้าแพทเพื่อพักผ่อนของผู้สัญจรภายในพื้นที่
- บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าโรงแรมร่วมจิตต์ เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่ลานหน้าอาคารเป็นที่เทียบรถและได้ต่อเติมพื้นที่ด้านข้างอาคารเป็นร้านอาหารซึ่งเพิ่มระดับจากทางเดินเท้า

- บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15 เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่ลานหน้าอาคารและจัดภูมิทัศน์ เพื่อกำหนดขอบเขตของพื้นที่
- บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะบันตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็กมีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร และเปลี่ยนวัสดุปูพื้น เพื่อแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน
- บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสติน แกรนด์ สุขุมวิท มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิทและถนนซอยสุขุมวิท 19 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ ถนนภายใน และมีการจัดภูมิทัศน์ แต่จะไม่มีต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ และมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร
- บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 19 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ มีความต่อเนื่องจากระดับถนนและอาคารบางอาคารยังเป็นพื้นที่คลองอยู่ด้านหน้า
- บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และทำการยกระดับจากทางเดินเท้ามีการใช้พื้นที่หน้าอาคารและภายในอาคารเป็นโถงขนาดใหญ่ซึ่งมีความต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอกเนื่องจากเป็นอาคารสาธารณะและเพื่อรองรับกับปริมาณคนจำนวนมากที่มาใช้บริการรถไฟฟ้า
- บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเล็กน้อยเมื่อเข้าสู่พื้นที่ ใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นร้านอาหารและร้านกาแฟเพื่อพักผ่อนของผู้สัญจรภายในพื้นที่ เกิดกิจกรรมที่หยุดนิ่งและมีการใช้พื้นที่เป็นระยะเวลาสั้นๆ
- บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ เข้าถึงพื้นที่จากถนนซอยสุขุมวิท ไม่มีมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์มีการใช้พื้นที่เป็นร้านอาหารมีความต่อเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตัน แกรนด์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นการจัดภูมิทัศน์ทำให้เกิดความสวยงามมากขึ้น และมีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานขนาดใหญ่ มีการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะและทำการยกระดับขึ้นที่ลานหน้าอาคาร และเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีความต่อเนื่องจากระดับถนนซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ และที่จอดรถ โดยรอบพื้นที่ว่างมีร้านอาหารขนาดเล็กให้บริการแก่คนที่สัญจรในพื้นที่
- บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และทำการยกระดับจากทางเดินเท้า มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารและภายในอาคารเป็นโถงขนาดใหญ่ซึ่งมีความต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอก เป็นที่พักผ่อนและพักผ่อนและยังเป็นศูนย์กลางของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี
- บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์์เด็น) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และเป็นสวนสาธารณะ (ที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล) แต่เปิดให้ใช้ประโยชน์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจของคนภายในพื้นที่

- บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างอาคารแปซิฟิกเพลส มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดความสวยงามมากขึ้น และยกระดับจากพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะแต่มีความต่อเนื่องกันในด้านมุมมอง
- บริเวณที่ 26 ลานหน้าโรงแรม แลนมาร์ค มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหาร ร้านขายสินค้า ของฝาก มีการจัดภูมิทัศน์และพื้นที่เพื่อการค้าจะทำการยกระดับจากทางเดินเท้าสาธารณะ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น
- บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 4 มีการใช้พื้นที่อาคารเพื่อการค้าและสถานบันเทิงยามค่ำคืน มีการใช้พื้นที่หน้าอาคาร และพื้นที่ระหว่างอาคารมีความต่อเนื่องกับตัวอาคารเป็นลักษณะปิดล้อมทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น
- บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคาร เพื่อการค้าต่อเนื่องกับทางเดินเท้าสาธารณะ
- บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรม เจ ดับบลิว แมริออท มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหาร มีการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นและมีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ สูพื้นที่ลานหน้าอาคารแต่จะมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร
- บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคารและข้างอาคารเฟลนิจิตเซ็นเตอร์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และซอยสุขุมวิท 2 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเอนกประสงค์ มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ และพื้นที่ลานหน้าอาคาร มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร บริเวณด้านข้างอาคารเป็นพื้นที่ร้านค้าที่มีความต่อเนื่องจากด้านในอาคาร และทำการยกระดับจากพื้นที่สาธารณะ
- บริเวณที่ 31 ลานหน้าธนาคารกรุงไทย มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเอนกประสงค์ มีการจัดภูมิทัศน์ มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ และพื้นที่ลานหน้าอาคาร แต่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร
- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ(ริมถนนสุขุมวิทและถนนซอยหลัก)สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะดังนี้
 1. การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้าสาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์ และมีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ในที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่าง ซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 3
 2. การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้าสาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์ และมีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดิน (ด้านใน) ในที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างหน้าอาคารแปซิฟิกเพลสถึงซอยสุขุมวิท 8
 3. การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้าสาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์ และมีร้านค้าแผงลอย 2 ด้านของทางเดิน ในที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13
- บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ

 <p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>แผนที่ 3.12 ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและที่จอดรถในพื้นที่ย่านอโศก-นานา</p> <p>ที่มา: จากการสำรวจของยูวีจี</p>	<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะ ตำแหน่งพื้นที่ว่างที่จอดรถสาธารณะ ตำแหน่งร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า
<p>1:4000</p>		

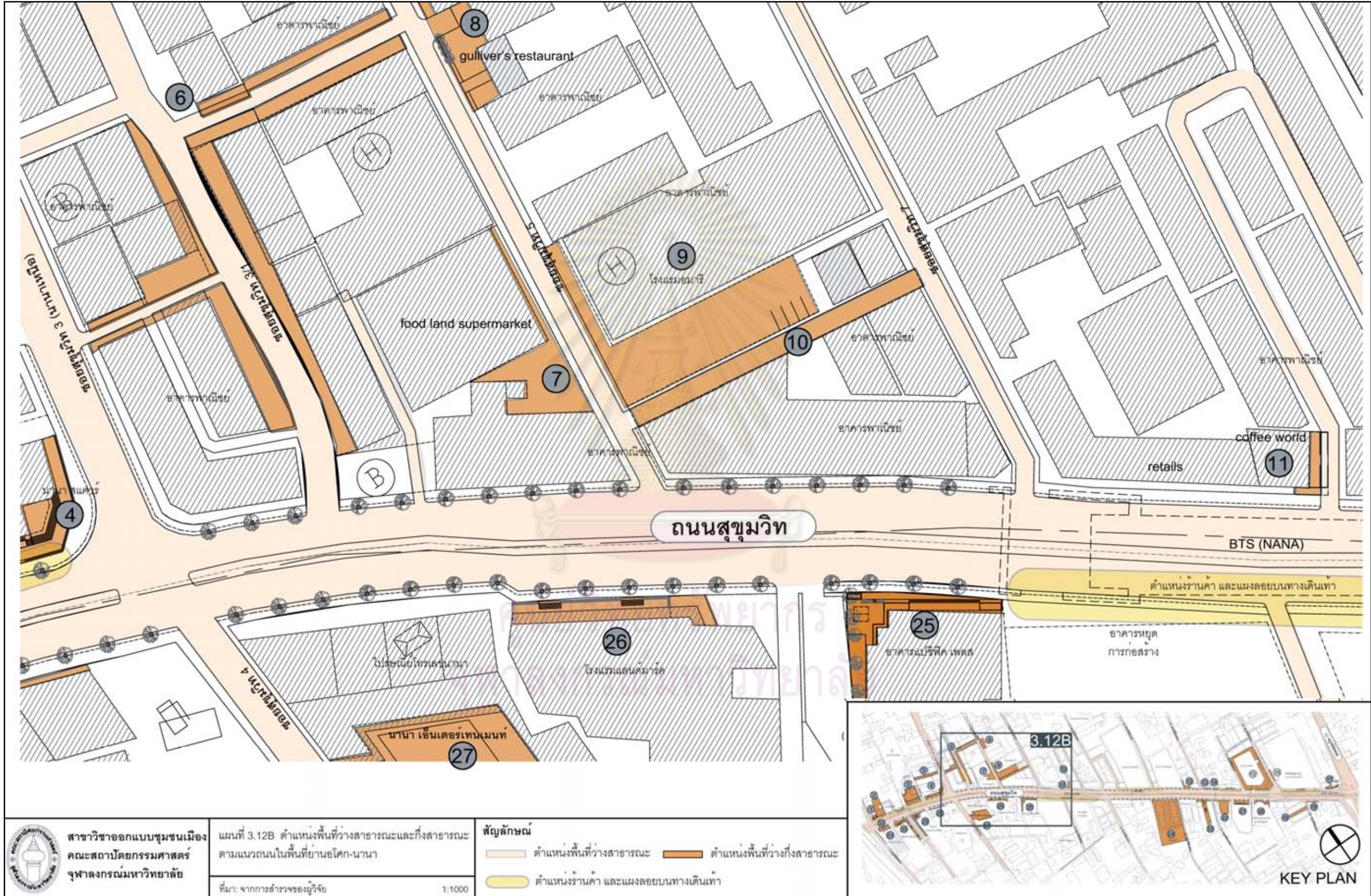

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.12A ตำแหน่งพื้นที่วางสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
 ตามแนวถนนในพื้นที่ย่านอโศก-นานา
 ที่มา: จากการสำรวจของยูวีซี

สัญลักษณ์
 [Light Orange Box] ตำแหน่งพื้นที่วางสาธารณะ
 [Dark Orange Box] ตำแหน่งพื้นที่วางกิ่งสาธารณะ
 [Yellow Box] ตำแหน่งร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า

KEY PLAN

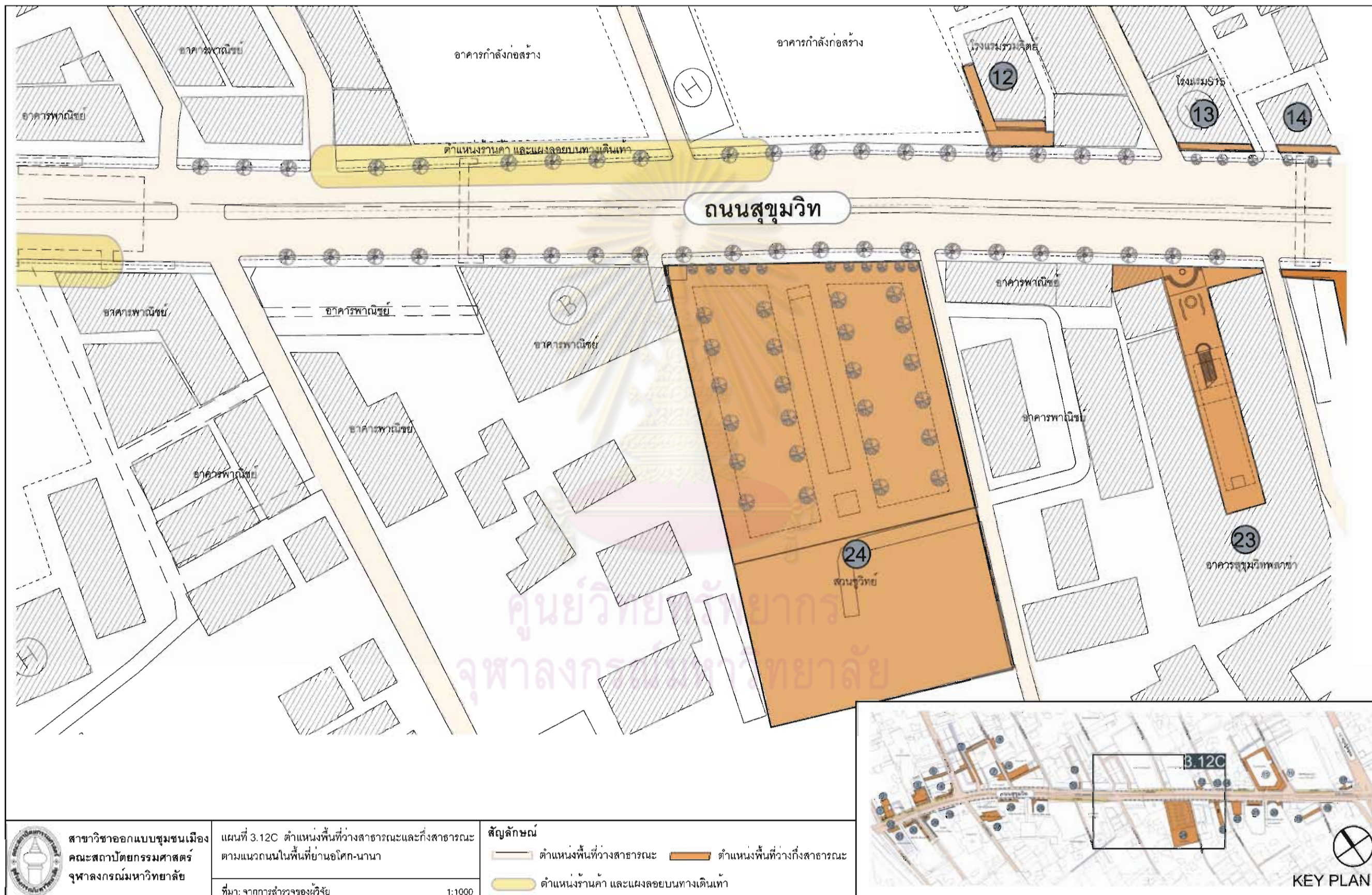

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.12B ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ตามแนวถนนในพื้นที่ย่านอโศก-นานา
ที่มา: จากการสำรวจของยูวีซีบี
1:1000

สัญลักษณ์
 - ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะ
 - ตำแหน่งพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ
 - ตำแหน่งร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า

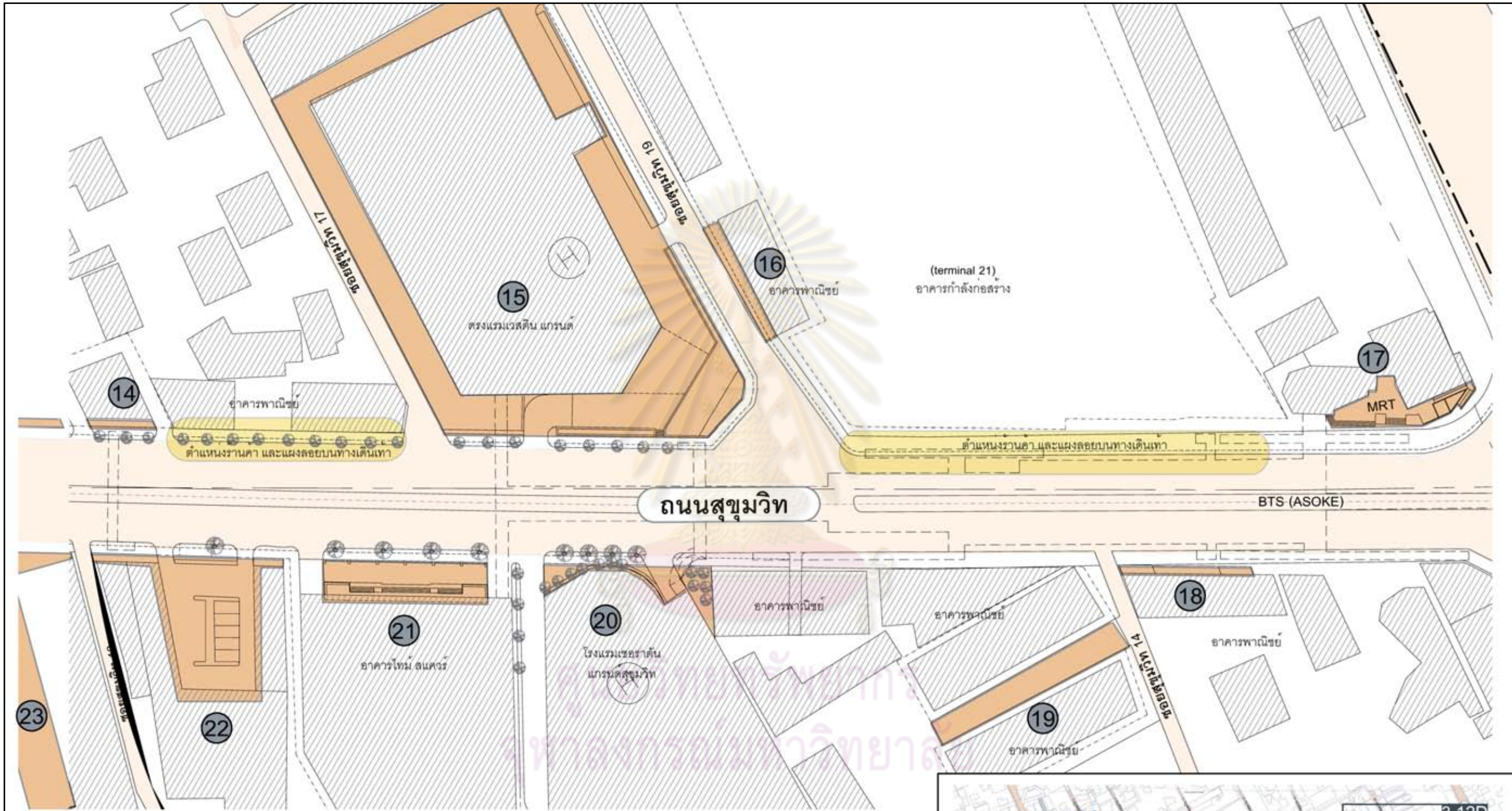
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.12C ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
ตามแนวถนนในพื้นที่ย่านอโศก-นานา
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย 1:1000

สัญลักษณ์
 ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะ
 ตำแหน่งพื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะ
 ตำแหน่งร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า

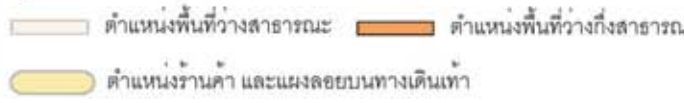

KEY PLAN

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.12D ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
 ตามแนวถนนในพื้นที่ย่านอโศก-นานา
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย
 1:1000

สัญลักษณ์

 ตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะ
 ตำแหน่งพื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะ
 ตำแหน่งร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า

KEY PLAN

3.3.2 การจัดประเภทพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา

จากการสำรวจภาคสนามข้างต้นจะสามารถทำการจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ย่านอโศก-นานาได้โดยทำการจัดประเภทจากการสรุปประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและกึ่งสาธารณะดังที่กล่าวมาในบทข้างต้นซึ่งสามารถสรุปรูปแบบของพื้นที่ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.3 ตารางสรุปประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ

กลุ่มประเภทพื้นที่ว่างสาธารณะ	กลุ่มประเภทพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะ
S1: ลานคนเมืองหรือจัตุรัสเมือง (urban plazas)	S7: พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร เช่น ลานโล่งหน้าอาคาร ลานจอดรถ
S2: ถนน ทางเท้า (street/ walkway)	S8: พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back)
S3: สนามกีฬา (stadium/ playing field)	S9: พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร เช่น โถงอาคาร ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร
S4: สนามเด็กเล่น (playground)	S10: พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน
S5: สวนสาธารณะ (public park)	S11: พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน เช่น พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน
S6: พื้นที่ไร้ประโยชน์ (non-utilized area)	

จากตารางจะสามารถจำแนกประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่พบภายในพื้นที่ศึกษาได้ดังนี้

ประเภทพื้นที่ว่าง	จำนวนพื้นที่ว่าง
S1: ลานคนเมืองหรือจัตุรัสเมือง (urban plazas)	ไม่พบพื้นที่ลักษณะนี้ภายในพื้นที่ศึกษา
S2: ถนน ทางเท้า (street/ walkway)	มี 2 พื้นที่
S3: สนามกีฬา (stadium/ playing field)	ไม่พบพื้นที่ลักษณะนี้ภายในพื้นที่ศึกษา
S4: สนามเด็กเล่น (playground)	ไม่พบพื้นที่ลักษณะนี้ภายในพื้นที่ศึกษา
S5: สวนสาธารณะ (public park)	ไม่พบพื้นที่ลักษณะนี้ภายในพื้นที่ศึกษา
S6: พื้นที่ไร้ประโยชน์ (non-utilized area)	ไม่พบพื้นที่ลักษณะนี้ภายในพื้นที่ศึกษา
S7: พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร เช่น ลานโล่งหน้าอาคาร ลานจอดรถ	มี 14 พื้นที่
S8: พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back)	มี 13 พื้นที่
S9: พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคาร เช่น โถง ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร	มี 2 พื้นที่
S10: พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน	มี 1 พื้นที่
S11: พื้นที่อาคารร้างหรืออาคารที่หยุดทำการก่อสร้างที่เป็นพื้นที่เอกชน	มี 1 พื้นที่

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่พบภายในพื้นที่ศึกษามีทั้งหมด 6 ประเภทดังนี้

ตารางที่ 3.4 ตารางสรุปประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา

ประเภทพื้นที่ว่าง	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 1 S2: พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (street/ walkway)	มี 2 พื้นที่ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ(ริมถนนสุขุมวิทและถนนซอยหลัก) • บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ
ประเภทที่ 2 S7: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรั้วอาคาร	มี 14 พื้นที่ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 3 ลานโล่งด้านหน้าธนาคารกรุงไทย • บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้าานานา สแควร์ • บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต • บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's) • บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี • บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสตินแกรนด์ สุขุมวิท • บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตัน แกรนด์ • บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) • บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) • บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคารแปซิฟิก เพลส • บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค • บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท • บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเฟลินจิตเซ็นเตอร์ • บริเวณที่ 31 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย
ประเภทที่ 3 S8: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะรั้วตามข้อบังคับ (set back)	มี 13 พื้นที่ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง) • บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าร้านคอฟฟี่ เวลด์ • บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย์ • บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15

ตารางที่ 3.4 ตารางสรุปประเภทของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา (ต่อ)

ประเภทพื้นที่ว่าง	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 3 S8: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back)	<ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก • บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ • บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์) • บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์
ประเภทที่ 4 S9: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร	<p>มี 2 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท • บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า
ประเภทที่ 5 S10: พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน	<p>มี 1 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)
ประเภทที่ 6 S11: พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน	<p>มี 1 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> • บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

3.3.3 การวิเคราะห์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามลักษณะเชิงสัณฐาน

หลังจากทำการจัดประเภทของพื้นที่ว่างในหัวข้อข้างต้นแล้วจะได้รูปแบบหรือประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา แล้วนำพื้นที่ว่างดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามลักษณะเชิงสัณฐานซึ่งในการวิเคราะห์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามลักษณะเชิงสัณฐานนั้นจะมีจุดประสงค์คือ ทำการพิจารณาและประมวลผลข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะทั้ง 6 ประเภทพื้นที่จากการสำรวจแล้วทำการคัดเลือกกลุ่มพื้นที่ที่มีความครอบคลุมและมีลักษณะที่เป็นมาตรฐานของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะอื่นๆ ซึ่งการจำแนกตามลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่ที่มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

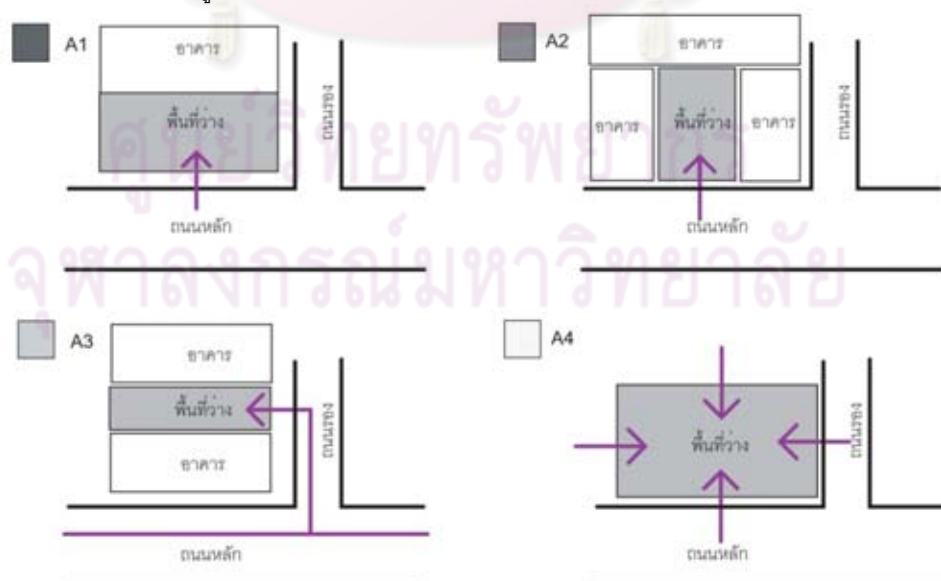
1) **ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)** การเข้าถึงพื้นที่เป็นส่วนสำคัญในการแสดงศักยภาพของพื้นที่นั้นๆ เพราะเมื่อมีการเข้าถึงพื้นที่ว่างนั้นได้สะดวกก็จะทำให้พื้นที่มีอัตราการสัญจรของผู้ใช้งานที่สูงและมีผลต่อการใช้พื้นที่ ซึ่งจากการสำรวจพื้นที่ว่างทั้งหมดภายในพื้นที่ศึกษาจะสามารถแบ่งลักษณะการเข้าถึงได้ดังนี้ (ดังภาพที่ 3.6)

- A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน(ทั้งถนนหลักและถนนรอง) คือเป็นพื้นที่ที่อยู่ติดริมถนนมีการเข้าพื้นที่ได้ง่าย สะดวก มองเห็นชัดเจนและมีความต่อเนื่องของพื้นที่ไปตามแนวถนน เช่น ลานหน้าอาคาร

- A2: การเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนและเป็นพื้นที่ปลายตัน เป็นการเข้าถึงพื้นที่ว่างจากถนนได้โดยตรงเช่นเดียวกับแบบแรกแต่ปลายตัน ซึ่งการเข้าถึงพื้นที่แบบนี้มักเป็นพื้นที่ที่มีสวนโอบล้อมทั้งสามด้าน

- A3: การเข้าถึงพื้นที่ได้จากถนนซอยซึ่งเชื่อมต่อกับถนนหลัก แต่ไม่สามารถมองเห็นจากพื้นที่ภายนอกได้ หรือเป็นการเข้าถึงโดยการสัญจรผ่านระหว่างอาคารซึ่งปิดล้อมโดยอาคารเพียงสองด้านการเข้าถึงรูปแบบนี้จะเป็นพื้นที่ค้าขายร่วมถนนซอย ตรอก หรืออาคารที่มีหน้าร้านริมทางเดินซึ่งบางพื้นที่อาจจะเกิดจากการใช้พื้นที่ร่วมกันและมีกิจกรรมที่น่าสนใจร่วมกันเป็นตัวดึงดูดกลุ่มคน

- A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง เป็นการเข้าถึงพื้นที่ได้หลายทิศทางซึ่งพื้นที่ลักษณะนี้มักเป็นพื้นที่สาธารณะและเป็นศูนย์กลางของพื้นที่หรือกิจกรรม

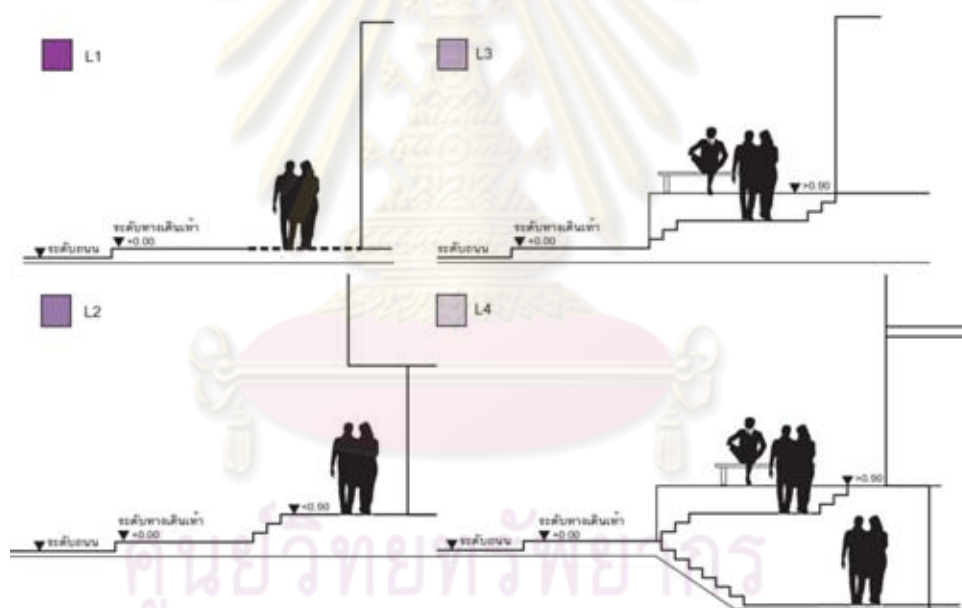

ภาพที่ 3.6 ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

2) **ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)** เป็นลักษณะการเปลี่ยนระดับของพื้นที่ทำให้ขอบเขตการรับรู้เปลี่ยนไปและยังเป็นการแบ่งส่วนการใช้พื้นที่นั้นๆ ได้ เมื่อมีระดับที่สูงขึ้นยังเป็นการเพิ่มมุมมองให้กับพื้นที่อีกด้วย ซึ่งจากการสำรวจพื้นที่ว่างทั้งหมดภายในพื้นที่ศึกษาจะสามารถแบ่งการลักษณะเปลี่ยนระดับพื้นได้ดังนี้ (ดังภาพที่ 3.7)

- L1: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าแสดงขอบเขตพื้นที่ที่วัสดุปูพื้น หรือยกกระดุมจากระดับทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
- L2: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.20 เมตร แต่ไม่เกิน 0.90 เมตร เพื่อแยกพื้นที่เพิ่มความเป็นส่วนตัว เช่น ลานหน้าร้านค้า อาคารพาณิชย์
- L3: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร เพื่อเป็นการเพิ่มจุดสนใจของพื้นที่และเพิ่มความเป็นส่วนตัว เช่น ลานหน้าห้างสรรพสินค้า
- L4: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร และลดระดับจากระดับทางเดินเท้าสู่ระดับพื้นชั้นใต้ดินของอาคาร

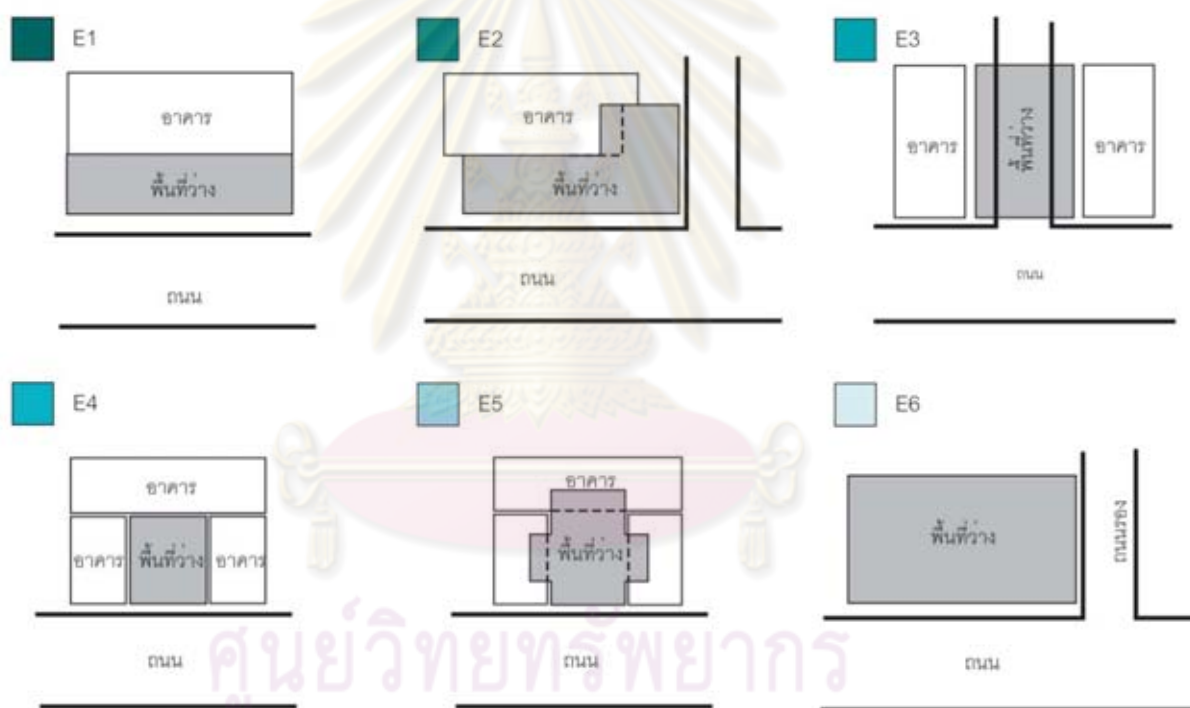
ภาพที่ 3.7 ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

3) **ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)** เป็นลักษณะการกำหนดขอบเขตทางกายภาพของรูปทรง เพื่อสร้างขอบเขตของกิจกรรมโดยการปิดล้อม ซึ่งจากการสำรวจพื้นที่ว่างทั้งหมดภายในพื้นที่ศึกษาจะสามารถแบ่งลักษณะขอบเขตการปิดล้อม ได้ดังนี้ (ดังภาพที่ 3.8)

- E1: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว เช่น พื้นที่ว่างริมถนนหลักที่ถนนมีความกว้างมากจนไม่สามารถรับรู้ถึงการปิดล้อมจากอาคารฝั่งตรงข้าม

- E2: พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียวและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน หรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายในทั้ง 2 ด้าน เช่น พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตรงหัวมุมถนน
- E3: พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่อยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม
- E4: พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านทำให้พื้นที่มีขอบเขตที่จำกัด
- E5: พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน
- E6: พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่ไม่มีการปิดล้อม

ภาพที่ 3.8 ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ดังนั้นสามารถสรุปการจำแนกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายใต้ตามแนวนอนภายในย่านอโศก-นานาตามลักษณะเชิงสัญลักษณ์ของพื้นที่ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1) **ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)** สามารถแบ่งได้ดังนี้

ตารางที่ 3.5 ตารางสรุปลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)

ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
<p>A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน (ทั้งถนนหลักและถนนรอง)</p>	<p>มี 17 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง) ● บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน ● บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต ● บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's) ● บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี ● บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ร้านกาแฟ coffee world) ● บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย์ ● บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15 ● บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตาม <p>กฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 20 โรงแรมเชอราตันแกรนด์ ● บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) ● บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคารแปซิฟิก เพลส ● บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค ● บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 31 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย
<p>A2: การเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนและเป็นพื้นที่ปลายตัน</p>	<p>มี 3 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์)

ตารางที่ 3.5 ตารางสรุปลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)

ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
A3: การเข้าถึงพื้นที่ได้จากถนนซอยซึ่งเชื่อมต่อกับถนนหลัก แต่ไม่สามารถมองเห็นจากพื้นที่ภายนอกได้	<p>มี 2 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ภายในซอยอาหรับ) ● บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์
A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง	<p>มี 11 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 3 ลานโล่งด้านหน้าอาคารกรุงเทพฯ ● บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์ ● บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสติน แกรนด์ สุขุมวิท ● บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท ● บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) ● บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า ● บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น) ● บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท ● บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเฟลิมินจิตเซ็นเตอร์ ● บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (ตำแหน่งร้านค้าและแผงลอย) ● บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ

2) ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change) สามารถแบ่งได้ ดังนี้
ตารางที่ 3.6 ตารางสรุปลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)

ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
L1: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าแสดงขอบเขตพื้นที่ที่วัสดุปูพื้น หรือยกระดับจากระดับทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร	<p>มี 21 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน ● บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ภายในซอยสุขุมวิท 3/1) ● บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟู้ดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต ● บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's) ● บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี ● บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ตารางที่ 3.6 ตารางสรุปลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)

<p>ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)</p>	<p>พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ</p>
<p>L1: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าแสดงขอบเขตพื้นที่ที่วัสดุปูพื้น หรือยกกระดานจากระดับทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ร้านกาแฟ coffee world) ● บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย ● บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15 ● บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก ● บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) ● บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น) ● บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานาเอ็นเตอร์เทนเมนท์) ● บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้า (ตำแหน่งร้านค้าและแผงลอย) ● บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ
<p>L2: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.20 เมตร แต่ไม่เกิน 0.90 เมตร</p>	<p>มี 4 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) ● บริเวณที่ 20 โรงแรมเชอราตันแกรนด์ ● บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคารแปซิฟิก เพลส ● บริเวณที่ 31 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย
<p>L3: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร</p>	<p>มี 7 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 3 ลานโล่งด้านหน้าธนาคารกรุงไทย ● บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย ● บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสติน แกรนด์ สุขุมวิท ● บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินสุขุมวิท ● บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า ● บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค ● บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเฟลนิจิตเซ็นเตอร์

ตารางที่ 3.6 ตารางสรุปลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)

ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
L4: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร และลดระดับจากระดับทางเดินเท้าสู่ระดับพื้นชั้นใต้ดินของอาคาร	<p>มี 3 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ● บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) ● บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท

3) ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure) สามารถแบ่งได้ดังนี้
ตารางที่ 3.7 ตารางสรุปลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)

ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
E1: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว	<p>มี 17 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) ● บริเวณที่ 3 ลานโถงด้านหน้าธนาคารกรุงไทย ● บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ● บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย ● บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15 ● บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะรั้วตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก ● บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสติน แกรนด์ สุขุมวิท ● บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตันแกรนด์ ● บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) ● บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคารแปซิฟิก เพลส ● บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค ● บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเฟลินจิตเซ็นเตอร์ ● บริเวณที่ 31 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย ● บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้า (ตำแหน่งร้านค้าและแผงลอย)

ตารางที่ 3.7 ตารางสรุปลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)

ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)	พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
E2: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียวและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน	<p>มี 2 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท ● บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท
E3: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่อยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม	<p>มี 6 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ภายในซอยสุขุมวิท 3/1) ● บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ร้านกาแฟ coffee world) ● บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ ● บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ
E4: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านทำให้พื้นที่มีขอบเขตที่จำกัด	<p>มี 5 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน ● บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต ● บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's) ● บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี ● บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)
E5: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน	<p>มี 2 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า ● บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์)
E6: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ไม่มีการปิดล้อม	<p>มี 1 พื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์์เด็น)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า (ดังตารางที่ 3.8) พื้นที่ว่างหน้าอาคารส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ว่าง กึ่งสาธารณะที่เกิดจากระยะร่นของและระยะรอบอาคารตามกฎหมาย โดยมีการใช้ประโยชน์ดังนี้คือ เป็นที่จัดภูมิทัศน์ ที่พักคอยหน้าอาคาร ร้านอาหารภายนอกอาคาร จัดกิจกรรมต่างๆ และยังเปิดพื้นที่ภายในอาคารให้มีความต่อเนื่องกับภายนอกเพื่อเป็นการดึงดูดผู้สัญจรไปมาเข้ามาใช้บริการโดยแบ่งส่วนของพื้นที่ชัดเจนด้วยระดับที่แตกต่างหรือพื้นผิวที่เปลี่ยนไปจากระดับทางเดินเท้า เป็นต้น

ในภาพรวมของอาคารพาณิชย์กรรมในพื้นที่มักจะมีการปรับปรุงหน้าร้านให้มีความต่อเนื่องกับทางเดินเท้า แต่ไม่ได้มีการแบ่งพื้นที่ที่ชัดเจน และยังมีลักษณะการใช้พื้นที่ระหว่างอาคารให้เป็นพื้นที่ร้านค้า และสถานบันเทิงในเวลาากลางคืน เช่น บริเวณสุขุมวิทซอย 3/1 ซอยอาหารับที่มีร้านอาหารเป็นจำนวนมากเกิดการจับจองพื้นที่และสัญจรผ่านทำให้เป็นจุดรวมของชาวอาหารับ พื้นที่ซอยย่อยระหว่างอาคารพาณิชย์ที่เป็นปลายตันได้ปรับปรุงเป็นร้านอาหารและสถานบันเทิงยามค่ำคืนโดยใช้มีการจับจองพื้นที่ทางเดินเท้าเป็นที่พบปะสังสรรค์(ซอยย่อยของถนนสุขุมวิท 3 ที่เป็น node ของชาวแอฟริกัน) บริเวณของทางเดินเท้าบางช่วงถนนจะมีร้านค้าแผงลอยซึ่งจะทำให้การสัญจรติดขัด ลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่สามารถแบ่งได้เป็น 2 ช่วงเวลาคือ เวลากลางวัน ลักษณะกิจกรรมส่วนใหญ่ของผู้ที่สัญจรเข้ามาในพื้นที่ และผู้อยู่ในพื้นที่คือการบริการประเภทร้านค้า โรงแรมที่พักอาศัย รวมถึงสำนักงานต่างๆ และในเวลาากลางคืน กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เป็นความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ร้านค้า ร้านอาหาร เป็นต้น และกิจกรรมที่คงอยู่ทั้งสองช่วงเวลาคือ ร้านค้าและแผงลอยที่ขายสินค้าที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวและผู้สัญจรไปมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.8 ตารางสรุปการจำแนกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนของพื้นที่ศึกษาแยกตามประเภทพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท

ประเภทพื้นที่ว่าง	ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)				ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)				ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)					
	A1	A2	A3	A4	L1	L2	L3	L4	E1	E2	E3	E4	E5	E6
ประเภทที่ 1														
• บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ				○	○				○					
• บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ				○	○						○			
ประเภทที่ 2														
• บริเวณที่ 3 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย				○			○		○					
• บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้า นานา สแควร์				○				○	○					
• บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต	○				○								○	
• บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกิลลิเวอร์ (gulliver's)	○				○								○	
• บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี	○				○								○	
• บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสตินแกรนด์ สุขุมวิท				○			○		○					
• บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตัน แกรนด์	○						○		○					
• บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์	○							○	○					
• บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)				○	○								○	
• บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคาร แปซิฟิก เพลส	○						○		○					
• บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนมาร์ค	○						○		○					

ตารางที่ 3.8 ตารางสรุปการจำแนกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนของพื้นที่ศึกษาแยกตามประเภทพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท

ประเภทพื้นที่ว่าง	ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)				ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)				ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)					
	A1	A2	A3	A4	L1	L2	L3	L4	E1	E2	E3	E4	E5	E6
• บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท				○				○		○				
• บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเพลินิจิตเซ็นเตอร์				○			○		○					
• บริเวณที่ 31 ลานหน้าธนาคารกรุงไทย	○					○			○					
ประเภทที่ 3														
• บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)	○					○			○					
• บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์		○			○						○			
• บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์			○		○						○			
• บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์			○		○						○			
• บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าร้านคอฟฟี่ เวลด์	○				○						○			
• บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย	○						○		○					
• บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15	○				○				○					
• บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตาม กฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก	○				○				○					
• บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์	○				○				○					
• บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์	○				○				○					

ตารางที่ 3.8 ตารางสรุปการจำแนกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนของพื้นที่ศึกษาแยกตามประเภทพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท

ประเภทพื้นที่ว่าง	ลักษณะการเข้าถึง (characteristics of accessibility)				ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น (characteristics of floor level change)				ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม (characteristics of spatial enclosure)					
	A1	A2	A3	A4	L1	L2	L3	L4	E1	E2	E3	E4	E5	E6
• บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์		○			○						○			
• บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์)		○			○								○	
• บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์	○				○				○					
ประเภทที่ 4														
• บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดิน สุขุมวิท				○			○			○				
• บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า				○			○						○	
ประเภทที่ 5														
• บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)				○										○
ประเภทที่ 6														
• บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน	○				○								○	

ที่มา : จากการสำรวจของผู้วิจัย

3.4 สรุปผลการจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ

จากตารางที่ 3.8 สามารถสรุปประเภทและจัดกลุ่มของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษาได้ดังนี้

- ก. ประเภทที่ 1 S2:** พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (street/ walkway) มี 2 กลุ่ม ดังนี้
- กลุ่ม A คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง
L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้า (ตำแหน่งร้านค้าและแผงลอย)
- กลุ่ม B คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง
L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E3: พื้นที่ว่างอยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ
- ข. ประเภทที่ 2 S7:** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณ
- ระยะร่นอาคาร มี 7 กลุ่ม ดังนี้
- กลุ่ม A คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E4: พื้นที่ว่างที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้าน
- มี 3 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's) และบริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี
- กลุ่ม B คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L2: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.20 เมตร แต่ไม่เกิน 0.90 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 3 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 20 โรงแรมเชอราตัน แกรนด์ บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคารแปซิฟิก เพลส และบริเวณที่ 31 ลานหน้าธนาคารกรุงไทย
- กลุ่ม C คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L3: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค
- กลุ่ม D คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L4: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร และลดระดับจากระดับทางเดินเท้าสู่ระดับพื้นที่ใต้ดินของอาคาร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)
- กลุ่ม E คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง

- L1: ระดับต่องเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E4: พื้นที่ว่างที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้าน
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)
กลุ่ม F คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง
L3: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 3 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 3 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสตินแกรนด์ สุขุมวิท และบริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเพลินจิตเซ็นเตอร์
กลุ่ม G คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง
L4: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร และลดระดับจากระดับทางเดินเท้าสู่ระดับพื้นชั้นใต้ดินของอาคาร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์
- ค. ประเภทที่ 3 S8: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back)**
มี 7
กลุ่ม ดังนี้
- กลุ่ม A คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L1: ระดับต่องเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 4 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15 บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ และบริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์
- กลุ่ม B คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L1: มีระดับต่องเนื่องกับระดับทางเดินเท้าแสดงขอบเขตพื้นที่ที่วัสดุปูพื้น หรือยกระดับจากระดับทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
E3: พื้นที่ว่างอยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าร้านคอฟฟี่ เวลด์
กลุ่ม C คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L2: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.20 เมตร แต่ไม่เกิน 0.90 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)
กลุ่ม D คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน
L3: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร
E1: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว
- มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตย์
กลุ่ม E คือ A2: การเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนและเป็นพื้นที่ปลายตัน

L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
 E3: พื้นที่ว่างอยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม
 มี 2 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ และบริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์

กลุ่ม F คือ A2: การเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนและเป็นพื้นที่ปลายตัน

L1: มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าแสดงขอบเขตพื้นที่ที่วัสดุปูพื้น หรือยกระดับจากระดับทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร

E5: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน

มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์)

กลุ่ม G คือ A3: การเข้าถึงพื้นที่ได้จากถนนซอยซึ่งเชื่อมต่อกับถนนหลัก

L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
 E3: พื้นที่ว่างอยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม
 มี 2 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์ และบริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ง. **ประเภทที่ 4 S9:** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร มี 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง

L3: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร
 E2: พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียวและบางส่วนอยู่ในอาคาร

มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท

กลุ่ม B คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง

L3: เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร
 E5: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้านและบางส่วนอยู่ในอาคารหรือมีความต่อเนื่องกับพื้นที่ภายใน

มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

จ. **ประเภทที่ 5 S10:** พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน มี 1 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A คือ A4: การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง

L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
 E6: พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ไม่มีการปิดล้อม

มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์์เด็น)

ฉ. **ประเภทที่ 6 S11:** พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน เช่น พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน 1 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A คือ A1: การเข้าถึงโดยตรงจากถนน

L1: ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร
 E4: พื้นที่ว่างที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้าน

มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

3.5 การเลือกกรณีศึกษาของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเพื่อศึกษาในรายละเอียด

จากการศึกษาถึงลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษาทำให้สามารถจำแนกลักษณะของพื้นที่ได้ดังนี้ คือ การจำแนกตามลักษณะหรือประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ และการจำแนกตามลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่โล่งว่าง(ลักษณะการเข้าถึง/ ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น/ ลักษณะการปิดล้อม) ซึ่งในการวิเคราะห์เพื่อเลือกกรณีศึกษาในรายละเอียดได้ทำการเลือกโดยการเปรียบเทียบข้อมูลของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะจำนวน 33 พื้นที่ (ตาราง 3.8) ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดของเวลา จึงจำเป็นต้องเลือกกรณีศึกษาของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีความครอบคลุม ครอบคลุม ซึ่งมีวิธีการคัดเลือกคือ จากการจัดประเภทของพื้นที่ว่างในข้างต้นจะได้กลุ่มของพื้นที่ว่างแตกต่างกัน ดังนั้นจึงได้ทำการจัดรูปแบบของพื้นที่ว่างที่ได้ในแต่ละประเภท โดยจะทำการเปรียบเทียบกลุ่มของพื้นที่ว่างที่มีลักษณะเชิงสัญญาณที่ตรงกัน 2 ลักษณะ(2 ใน 3 ของเกณฑ์ในการจำแนกพื้นที่ตามลักษณะเชิงสัญญาณ ดังตารางที่3.9) แล้วทำการเลือกพื้นที่ตัวอย่างที่มีลักษณะที่เป็นมาตรฐาน

ตารางที่ 3.9 ตารางสรุปรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะแยกตามประเภท

ประเภท กลุ่ม	ลักษณะการเข้าถึง				ลักษณะการเปลี่ยนระดับ				ลักษณะขอบเขตการปิดล้อม					
	A1	A2	A3	A4	L1	L2	L3	L4	E1	E2	E3	E4	E5	E6
ประเภทที่ 1														
กลุ่ม A				○	○				○					
กลุ่ม B				○	○						○			
ประเภทที่ 2														
กลุ่ม A	○				○								○	
กลุ่ม B	○					○			○					
กลุ่ม C	○						○		○					
กลุ่ม D	○							○	○					
กลุ่ม E				○	○								○	
กลุ่ม F				○			○		○					
กลุ่ม G				○				○	○					
ประเภทที่ 3														
กลุ่ม A	○				○				○					
กลุ่ม B	○				○							○		
กลุ่ม C	○					○			○					
กลุ่ม D	○						○		○					
กลุ่ม E		○			○							○		
กลุ่ม F		○			○									○
กลุ่ม G			○		○							○		
ประเภทที่ 4														
กลุ่ม A				○			○			○				
กลุ่ม B				○			○						○	
ประเภทที่ 5				○	○									○
ประเภทที่ 6	○				○							○		

จากตารางสามารถสรุปรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะแยกตามประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (S2) มี 1 รูปแบบ คือ มีการเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร แต่จะมีลักษณะการปิดล้อมที่ต่างกัน และมี 2 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (ริมถนนสุขุมวิทและถนนซอยหลัก) และ คือ บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ

ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรัศมีอาคาร (S7) มี 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 คือ กลุ่ม A, E คือ มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว แต่มีลักษณะการเข้าถึงที่ต่างกันมี 4 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนด ชูเปอร์มาร์เก็ต
- บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์ (gulliver's)
- บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)
- และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 2 พื้นที่คือ บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนด ชูเปอร์มาร์เก็ต และบริเวณที่

22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

รูปแบบที่ 2 คือ กลุ่ม B, C, D คือการเข้าถึงโดยตรงจากถนน พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว แต่มีการเปลี่ยนระดับที่แตกต่างกัน มี 5 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตัน แกรนด์
- บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างของอาคาร แปซิฟิค เพลส
- บริเวณที่ 31 พื้นที่ด้านหน้าธนาคารกรุงไทย
- บริเวณที่ 26 โรงแรมแลนด์มาร์ค
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)

และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)

รูปแบบที่ 3 คือ กลุ่ม F, G คือ การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว แต่มีการเปลี่ยนระดับที่แตกต่างกัน มี 4 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 3 ลานโล่งด้านหน้าธนาคารกรุงไทย
- บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์
- บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสตินแกรนด์ สุขุมวิท
- บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคาร และข้างอาคารเฟลินจิตเซ็นเตอร์

และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์

ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะรัศมีตามข้อบังคับ (S8) มี 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 คือ กลุ่ม A, C, D คือ การเข้าถึงโดยตรงจากถนน พื้นที่ว่างที่อยู่ด้านหน้าอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารด้านเดียว แต่มีการเปลี่ยนระดับที่แตกต่างกัน มี 5 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)

- บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าอาคารร่วมจิตต์
- บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15
- บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก
- บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ และบริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์

ได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)

รูปแบบที่ 2 คือ กลุ่ม B, G คือ มีระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร พื้นที่ว่างอยู่ตรงกลางระหว่างสองอาคารเป็นการปิดล้อมโดยอาคารสองด้านตรงข้าม แต่มีลักษณะการเข้าถึงที่ต่างกัน มี 3 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าร้านคอฟฟี่ เวลด์
- บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

รูปแบบที่ 3 คือ กลุ่ม E, F คือ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนและเป็นพื้นที่ปลายตัน ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร แต่จะมีลักษณะการปิดล้อมที่ต่างกัน มี 3 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 19 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นานา เอ็นเตอร์เทนเมนท์)

และได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์

ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร (S9) มี 1 รูปแบบ ดังนี้ คือ กลุ่ม A, B คือ การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง เพิ่มระดับสูงขึ้นจากระดับทางเดินเท้ามากกว่า 0.90 เมตร แต่พื้นที่มีลักษณะการปิดล้อมที่ต่างกัน มี 2 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท และบริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า โดยทำการคัดเลือกพื้นที่ 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

ประเภทที่ 5 พื้นที่เน้นทางการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน (S10) มี 1 รูปแบบ ดังนี้ การเข้าถึงพื้นที่จากหลายทิศทาง ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร และพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ไม่มีการปิดล้อม มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)

ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชนมี 1 รูปแบบ ดังนี้ การเข้าถึงโดยตรงจากถนน ระดับต่อเนื่องกับระดับทางเดินเท้าหรือเพิ่มระดับสูงขึ้นจากทางเดินเท้าไม่เกิน 0.20 เมตร พื้นที่ว่างที่มีการปิดล้อมโดยอาคารสามด้าน มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

ดังนั้นจากวิธีการคัดเลือกกรณีศึกษาในข้างต้นจะได้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเพื่อศึกษาในรายละเอียดทั้งหมด 11 พื้นที่ ดังนี้คือ

● **ประเภทที่ 1** พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (S2) คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ(ริมถนนสุขุมวิทและถนนซอยหลัก)

● **ประเภทที่ 2** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร (S7) มี 3 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์
- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟู๊ดแลนด์
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

● **ประเภทที่ 3** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) (S8) มี 3 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)
- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

● **ประเภทที่ 4** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร (S9) คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

● **ประเภทที่ 5** พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน (S10) คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชูวิทย์ การ์เด้น)

● **ประเภทที่ 6** พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน (S11) คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในบทข้างต้นจะสามารถเลือกกรณีศึกษาได้จากการจำแนกตามลักษณะหรือประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะและการจำแนกตามลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่โล่งว่าง (ลักษณะการเข้าถึง/ ลักษณะการเปลี่ยนระดับพื้น/ ลักษณะการปิดล้อม) ซึ่งจะสามารถคัดเลือกพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่เป็นกรณีศึกษาเพื่อศึกษาในรายละเอียดได้ทั้งหมด 6 ประเภท (11 พื้นที่) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความครอบคลุมครบถ้วนและมีลักษณะที่เป็นมาตรฐานของพื้นที่ว่างอื่นๆ สามารถแบ่งตามประเภทของพื้นที่ได้ ดังนี้

ประเภทที่ 1 (S2): พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย

ประเภทที่ 2 (S7): พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นของอาคาร มี 4 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์
- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟูดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

ประเภทที่ 3 (S8): พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ คือ

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)
- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 10 พื้นที่หลังอาคารพาณิชย์

ประเภทที่ 4 (S9): พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโล่งภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

ประเภทที่ 5 (S11): พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)

ประเภทที่ 6 (S12): พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน หลังจากนั้นจะทำการวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของกรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท (11 พื้นที่) ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบของพื้นที่ที่เหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง ซึ่งข้อพิจารณาในการหาพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่ศึกษาจะทำการวิเคราะห์จากผลการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ (observation procedures) ของรูปแบบการใช้พื้นที่ (space use pattern) กิจกรรมการสัญจร (moving activity) และ กิจกรรมการจับจองพื้นที่ (static activity)

การเก็บข้อมูลการใช้พื้นที่แบบเชิงประจักษ์ (observation procedures) เป็นขั้นตอนการประเมินศักยภาพของพื้นที่ว่างเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ประกอบแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ โดยการมองโครงข่ายพื้นที่ว่างสาธารณะที่ฝังตัวอยู่ในโครงสร้างของเมืองผ่านโครงข่ายสัญจรภายใต้กรอบความคิดของทฤษฎีการสัญจรอย่าง

อิสระ (theory of natural movement) ที่ว่าพื้นที่สาธารณะใดๆจะมีศักยภาพที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีความนิยมในการเข้าถึงด้วยการสัญจรอย่างอิสระที่ต่างกันตามลักษณะโครงสร้างเชิงสัณฐานของพื้นที่นั้น เมื่อเทียบกับเมือง ดังนั้นปริมาณผู้คนที่สัญจรในพื้นที่ที่ต่างกันทำให้การใช้ประโยชน์ของแต่ละพื้นที่ต่างกันไปด้วย กล่าวได้ว่า “พื้นที่” และ “การสัญจร” เป็นปัจจัยหลักพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของเมือง (Hiller, 1987)

4.1 การวิเคราะห์รูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ศึกษา (พื้นที่ทั้ง 6 ประเภท)

ในการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการใช้พื้นที่ว่างของคนเดินเท้าจะทำการศึกษาดังกล่าวด้วยวิธีการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์คือการเก็บข้อมูลด้วยการเข้าสังเกตการณ์ในพื้นที่ แต่พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะส่วนใหญ่จะเปิดทางเลือกให้ผู้คนสัญจรโดยการเดินเท้าได้อย่างอิสระ ดังนั้นในการศึกษาและวิเคราะห์จึงจำเป็นต้องทำอย่างเป็นระบบ ซึ่งการศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่ว่างของคนเดินเท้านั้นจะประกอบไปด้วย อัตราการสัญจรผ่านของคนเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ทั้งนี้รูปแบบของข้อมูลเชิงประจักษ์จะทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้พื้นที่ และความสัมพันธ์กับพื้นที่ว่างนั้นๆ ได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์จะมีรูปแบบการวิเคราะห์อยู่ 2 วิธี คือ

1) การสังเกตการณ์ที่มีการบันทึกข้อมูลและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างที่ทำการศึกษารูปแบบเป็นระบบโดยทำการบันทึกปรากฏการณ์เหล่านั้นลงบนแผนที่และแสดงผลในรูปแบบกราฟิก

2) การบรรยายคุณภาพและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ทำการศึกษาเพื่อบ่งบอกถึงความนิยมในการใช้งานของพื้นที่ ซึ่งปัจจัยที่สามารถบ่งบอกว่าพื้นที่ว่างนั้นๆ มีศักยภาพและมีความเป็นสถานที่ (place) ที่ชัดเจนนั้นจะต้องประกอบด้วย 3 ปัจจัยดังนี้

- การที่พื้นที่มีการเข้าถึงของกลุ่มผู้ใช้ที่หลากหลาย อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าพื้นที่ว่างที่มีการเข้าถึงและเชื่อมต่อกับพื้นที่สาธารณะโดยรอบทั้งในด้านมุมมองและทางด้านกายภาพได้ง่ายทำให้เกิดความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้

- การที่พื้นที่มีการใช้งานหรือมีกิจกรรมหลายช่วงเวลา

- การที่พื้นที่มีกิจกรรมและการใช้ประโยชน์ที่หลากหลาย หรืออาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของกิจกรรมการสัญจรและกิจกรรมการจับจองพื้นที่และเป็นการสร้างควมมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่ว่างนั้นๆ

ดังนั้นในการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสามารถวัดค่าศักยภาพของพื้นที่ว่างได้และเมื่อนำไปประกอบกับลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จะทำให้ได้พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการเข้าสังเกตการณ์ภายในพื้นที่ทั้งหมด 3 วิธี คือ

1) การเก็บข้อมูลอัตราการสัญจรของคนเดินเท้า (pedestrian movement rate) เป็นการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการนับปริมาณผู้สัญจรผ่านด่านหรือประตู (gate observation)

2) การเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า (pedestrian movement trace)

3) การเก็บข้อมูลรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า (pedestrian static activity pattern) เป็นการเก็บข้อมูลรูปแบบและปริมาณของกิจกรรมด้วยวิธี static snapshots

การเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้ง 3 วิธีข้างต้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความนิยมในการใช้งานของพื้นที่ว่างที่ทำการศึกษาเพราะสามารถนำมาอธิบายถึงการมีบรรยากาศของกิจกรรมคนเดินเท้า การมีความหลากหลายของกิจกรรม ความหลากหลายของกลุ่มคนที่เข้ามาใช้พื้นที่ว่าง รวมทั้งการซ้อนทับกันของกิจกรรมและเวลา เมื่อทำ

การบันทึกเรียบร้อยแล้วจะทำการวิเคราะห์หารูปแบบความสัมพันธ์ของรูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ว่างกับรูปแบบกิจกรรมการสัญจรของคนเดินเท้าและทำการสรุปผลการสำรวจ ทั้งนี้เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์มาวิเคราะห์กับลักษณะเชิงสัจฐานของพื้นที่ที่จะทำให้สามารถสรุปพื้นที่ที่กรณีศึกษาที่มีการใช้พื้นที่ว่างที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการปรับปรุง โดยจะตั้งประเด็นคำถามในการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา ดังนี้

- 1) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา ในปัจจุบันมีรูปแบบการใช้งานอย่างไร มีความเพียงพอต่อความต้องการและมีการใช้งานเต็มศักยภาพหรือไม่
- 2) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาประเภทใดที่ได้รับความนิยมในการใช้งาน เกิดกิจกรรมที่หลากหลายและมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา เช่น การพบปะ การซื้อขายสินค้า ของกลุ่มผู้สัญจรหลายประเภท
- 3) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาในประเภทใด ที่เกิดกิจกรรมแบบหยุดนิ่ง (static activity) เช่น การหยุด นิ่ง หรือยืน และกิจกรรมการเคลื่อนไหว (moving activity) เช่น เดิน วิ่ง และกิจกรรมดังกล่าวมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่หรือไม่
- 4) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาใดที่มีศักยภาพและความเป็นสถานที่ตามปัจจัย 3 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อนำมาเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการกำหนดแนวทางการปรับปรุงพื้นที่
- 5) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาใดที่ไม่มีศักยภาพของพื้นที่ ไม่มีความสอดคล้องของกิจกรรมการใช้พื้นที่ มีการเข้าถึงของผู้ใช้งานในปริมาณที่น้อย ขาดความมีชีวิตชีวาเพื่อนำมาเป็นพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงในรายละเอียดต่อไป

ในการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ทำการเก็บข้อมูลโดยจะทำการสำรวจใน 2 ช่วงเวลา คือ ในระหว่างช่วงเวลา 09:00-13:00 น. และช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยกำหนดการเก็บข้อมูลจากวันในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ซึ่งเป็นวันที่อาคารสำนักงานส่วนใหญ่เปิดทำการ ขอบเขตของการเก็บข้อมูลคือจะทำการเก็บข้อมูลกระจายไปตามตำแหน่งของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ได้ทำการคัดเลือกเป็นกรณีศึกษาทั้ง 11 พื้นที่ โดยจัดกลุ่มผู้ใช้พื้นที่เพื่อการบันทึกข้อมูลออกเป็น 4 กลุ่มคือ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 4) กลุ่มคนในพื้นที่

ในการเก็บข้อมูลอัตราการสัญจรของคนเดินเท้า และการเก็บข้อมูลรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า จะทำการเก็บตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น กล่าวคือเป็นลักษณะการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการบันทึกจำนวนคนเดินเท้าและรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้าในพื้นที่ยังว่างนั้นๆ ส่วนการเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า จะต้องทำการสำรวจปริมาณการสัญจรแต่ละประตูก่อน เพื่อนำไปหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการติดตามในแต่ละประตู

4.1.1 การเก็บข้อมูลอัตราการสัญจรของคนเดินเท้า (pedestrian movement rate)

การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษาเป็นการนับปริมาณของผู้สัญจรผ่านด้านในแต่ละด้านหรือประตู (gate) ในระยะเวลาที่กำหนด โดยในการศึกษาค้างนี้ได้กำหนดการนับเวลาในการเก็บข้อมูลด้านละ 10 นาที เพื่อนำมาคำนวณหาอัตราเฉลี่ยเป็นจำนวนคนต่อชั่วโมง (คน/ ชม.) โดยที่การกำหนดตำแหน่งของด้านนั้นจะทำการกำหนดในจุดตัดหรือทางแยกที่สำคัญที่แสดงถึงทางเข้าหลักของคนเดินเท้าสู่พื้นที่ที่กรณีศึกษานั้นๆ ซึ่งในแต่ละกรณีศึกษาจะมีจำนวนด้านหรือประตูที่แตกต่างกันโดยจะมีจำนวนทั้งหมด 28 ด้าน เนื่องจากพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่หลากหลายซ้อนทับกันทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืนดังนั้นในการทำการนับอัตราการสัญจรของคนเดินเท้าจะทำใน 2 ช่วงเวลาเพื่อทำการเปรียบเทียบอัตราการสัญจร โดยจะทำการเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมที่มีกิจกรรมภายในพื้นที่ในช่วงกลางวันและเวลาที่เริ่มมีกิจกรรมภายในพื้นที่ในช่วงกลางคืนและเป็นช่วงเวลาที่มีการใช้พื้นที่มากที่สุดของวัน ได้แก่ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00–13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00–23:00 น. ซึ่งจัดกลุ่มผู้สัญจรผ่านพื้นที่เป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 4) กลุ่มคนในพื้นที่ ทั้งนี้ได้ทำการบันทึกในช่วงระหว่างวันที่ 25 มกราคม-10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

ในการบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษาสามารถสรุปได้ตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

4.1.1ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย จะทำการสำรวจพื้นที่โดยการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ (บทที่ 3 คือ วิเคราะห์ขนาดความกว้างและรูปตัดทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย) และจะทำการสำรวจเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ตามรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างสามารถจำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

1) การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้าด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 3 มีด้านทั้งหมด 3 ด้าน (ดังแผนที่ ข.1) จากการศึกษปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้า (ดังตารางที่ ข.1) พบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 606 คน/ชั่วโมง ซึ่งในช่วงกลางวันมักจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการส่วนใหญ่และในช่วงกลางคืนมักจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย โดยด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 354 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 168 คน/ชั่วโมง รองลงมาคือกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 120 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 54คน/ชั่วโมง และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยสุดคือกลุ่มคนในพื้นที่มี 12 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 3 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 48 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 12 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 36 คน/ชั่วโมง

2) การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้า(ด้านใน) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างอาคารแปซิฟิค เพลส ถึงซอยสุขุมวิท 8 มีด้านทั้งหมด 4 ด้าน (ดังแผนที่ ข.2) จากการศึกษปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้า (ดังตารางที่ ข.1) พบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 918 คน/ชั่วโมง ซึ่งในช่วงกลางวันมักจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการและในช่วงกลางคืนมักจะเป็น

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทย โดยด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด่านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 564 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 252 คน/ชั่วโมง รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 216 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 96 คน/ชั่วโมง ส่วนด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด่านที่ 4 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 36 คน/ชั่วโมง ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น

3) การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในนี้ที่ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13 มีด่านทั้งหมด 2 ด่าน (ดังแผนที่ ข.3) จากการศึกษ ปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้า (ดังตารางที่ ข.1) พบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด่านและทุกช่วงเวลา คือ 498 คน/ ชั่วโมง ซึ่งในช่วงกลางวันมักจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ รวมทั้งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนในช่วงกลางคืนมักจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด่านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 390 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 336 คน/ชั่วโมง รองลงมาคือกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 36 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ 18 คน/ชั่วโมง ส่วนด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด่านที่ 1 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 150 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 60 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ 78 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนในพื้นที่ 12 คน/ชั่วโมง

4.1.1ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร มี 4 พื้นที่ (ดังตารางที่ ข.1) คือ

1) บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์ มีด่านทั้งหมด 3 ด่าน (ดังแผนที่ ข.4) จากการศึกษ ปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามี การสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้เกือบทุกกลุ่ม และมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด่านและทุกช่วงเวลา คือ 345 คน/ชั่วโมง ส่วนมากจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและกลุ่มผู้ให้บริการ โดยด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด่านที่ 2 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 216 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 180 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 36 คน/ชั่วโมง ส่วนด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด่านที่ 1 และด่านที่ 2 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 66 คน/ชั่วโมงเท่ากันทั้งสองด่าน

2) บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต มีด่านทั้งหมด 2 ด่าน (ดังแผนที่ ข.5) จากการศึกษ ปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามี การสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้เกือบทุกกลุ่ม และมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด่านและทุกช่วงเวลา คือ 141 คน/ ชั่วโมง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ รวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด่านที่ 2 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 102 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 72 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงานพนักงานหรือผู้ให้บริการ 18 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 12 คน/ชั่วโมง ส่วนด่านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด่านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 54 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 36 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ 12 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 คน/ชั่วโมง

3) บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) มีด้านทั้งหมด 2 ด้าน (ดังแผนที่ ข.6) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้เกือบทุกกลุ่ม และมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 297 คน/ชั่วโมง ซึ่งส่วนมากจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 186 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ 108 คน/ชั่วโมง รองลงมาคือกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 48 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 30 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 96 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 60 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 36 คน/ชั่วโมง

4) บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต มีด้านทั้งหมด 3 ด้าน (ดังแผนที่ ข.7) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม และมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 150 คน/ชั่วโมง โดยด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 114 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มคนในพื้นที่มี 54 คน/ชั่วโมง รองลงมาคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 30 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 24 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 6 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. และ 18:00- 23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 30 คน/ชั่วโมง

4.1.1ค. ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ (ดังตารางที่ ข.1) คือ

1) บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) มีด้านทั้งหมด 1 ด้าน (ดังแผนที่ ข.8) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 168 คน/ชั่วโมง เนื่องจากพื้นที่ว่างเป็นลานหน้าอาคารจึงสามารถเข้าถึงได้ทางเดียว โดยช่วงเวลาที่มีคนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 216 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 168 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยกลุ่มละ 24 คน/ชั่วโมง

2) บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ มีด้านทั้งหมด 1 ด้าน (ดังแผนที่ ข.9) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลา คือ 153 คน/ชั่วโมง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การเข้าถึงพื้นที่ว่างสามารถเข้าถึงได้ทางเดียวเนื่องจากเป็นพื้นที่ขอยตัน จากการสำรวจพบว่าช่วงเวลาที่มีคนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 198 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 144 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 38 คน/ชั่วโมง และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 คน/ชั่วโมง ซึ่งมีจำนวนมากกว่าเกือบสองเท่าของช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. ซึ่งจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่จะน้อยกว่าแต่สัดส่วนระหว่างกลุ่มผู้สัญจรผ่านพื้นที่ยังคงเหมือนเดิมคือ จำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีมากกว่ากลุ่มชาวไทย

3) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ มีด้านทั้งหมด 2 ด้าน (ดังแผนที่ ข.10) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มและมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลาคือ 297 คน/ชั่วโมง โดยด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 180 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 84 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 54 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 30 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนในพื้นที่มี 12 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 108 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 42 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 30 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 24 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนในพื้นที่มี 12 คน/ชั่วโมงตามลำดับ แต่จากการสำรวจพบว่าพื้นที่ว่างนี้มีปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าผ่านพื้นที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน

4.1.1ง. ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า มีด้านทั้งหมด 3 ด้าน (ดังแผนที่ ข.11) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้า (ดังตารางที่ ข.1) พบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้เกือบทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มคนภายในพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย และมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลาคือ 240 คน/ชั่วโมง โดยด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00-23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 150 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 84 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 48คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 18 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 3 ในช่วงเวลา 18:00-23:00 น. มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 36 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 6 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 12 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 18 คน/ชั่วโมง

4.1.1จ. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน มี 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ(ซุวิทย์ การ์เด้น) มีด้านทั้งหมด 2 ด้าน (ดังแผนที่ ข.12) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่ผู้ใช้ทุกกลุ่ม (ดังตารางที่ ข.1) ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ และกลุ่มคนภายในพื้นที่ โดยมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกด้านและทุกช่วงเวลาคือ 219 คน/ชั่วโมง ซึ่งด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านมากที่สุดคือ ด้านที่ 1 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 174 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 78 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนในพื้นที่ 60 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 24 คน/ชั่วโมงและกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 12 คน/ชั่วโมง ส่วนด้านที่คนเดินเท้าสัญจรผ่านน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 18:00- 23:00 น.มีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 66 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 30 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนในพื้นที่ 30 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 6 คน/ชั่วโมง

4.1.1ฉ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน มี 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน มีด้านทั้งหมด 1 ด้าน (ดังแผนที่ ข.13) จากการศึกษาปริมาณการสัญจรของคนเดินเท้าพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่ผู้ใช้ทุกกลุ่ม (ดังตารางที่ ข.1) ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ และกลุ่มคนภายในพื้นที่ โดยมีอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ยรวมในทุกช่วงเวลาคือ 225 คน/ชั่วโมง ซึ่งช่วงเวลาที่คนเดินเท้า

สัญจรผ่านมากที่สุดคือ ในช่วงเวลา 09:00- 13:00 น. โดยมีจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่เฉลี่ย 312 คน/ชั่วโมง แบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 24 คน/ชั่วโมง กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 48 คน/ชั่วโมง กลุ่มคนในพื้นที่ 60 คน/ชั่วโมง และกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 180 คน/ชั่วโมง

4.1.2 การเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า (pedestrian movement trace)

เป็นการวิเคราะห์ความนิยมของรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า โดยการสะกดรอยคนเดินเท้าผ่านด้านที่กำหนดไว้ตามแต่ละพื้นที่วางที่เป็นพื้นที่ศึกษาตามช่วงเวลาต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้เพื่อหาค่าเฉลี่ยในการเข้าถึงพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ที่มีคุณภาพมักเป็นพื้นที่ที่พบการสัญจรของคนเดินเท้าที่หลากหลายวัตถุประสงค์ หลากหลายกลุ่มผู้ใช้งาน และหลากหลายช่วงเวลา ทั้งการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ (moving to) และการสัญจรผ่านพื้นที่ (moving through) โดยกำหนดการเก็บข้อมูลจากวันจันทร์ถึงวันศุกร์ (ทำการบันทึกในช่วงระหว่างวันที่ วันที่ 25 มกราคม- 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553) โดยมีข้อกำหนดในการติดตามคนดังนี้

- เวลาในการสะกดรอย 5 นาที
- เลิกติดตามเมื่อหมดเวลา 5 นาที หรือหยุดทำกิจกรรมเกินกว่า 3 นาที โดยจะถือว่าผู้ถูกติดตามถึงจุดหมายปลายทางในการสัญจรแล้ว
- ผู้ติดตามออกนอกพื้นที่ที่ทำการศึกษา

โดยจัดกลุ่มผู้ใช้พื้นที่เพื่อการบันทึกข้อมูลเป็น 4 กลุ่มคือ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 4) กลุ่มคนในพื้นที่ โดยทำการสังเกตการณ์ในระหว่างช่วงเวลา 09:00-13:00 น. (ช่วงเวลากลางวัน) และช่วงเวลา 18:00- 23:00 น. (ช่วงเวลากลางคืน) ขอบเขตของการเก็บข้อมูลคือจะทำการเก็บข้อมูลกระจายไปตามตำแหน่งของพื้นที่วางสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ได้ทำการคัดเลือกทั้ง 10 พื้นที่ศึกษา ในการวิเคราะห์รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า จะต้องศึกษาความนิยมของการเข้าถึงพื้นที่แต่ละด้าน เพื่อนำไปหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการติดตามในแต่ละด้านต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้จะกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการกำหนดเกณฑ์ โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากรในการพิจารณา¹ ซึ่งในการทำการศึกษานี้จะทำการติดตามจำนวนผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่นั้นๆ ร้อยละ 25 ของจำนวนผู้สัญจรผ่านด้านแต่ละด้านทั้งหมดในช่วง 10 นาทีโดยแยกตามกลุ่มของผู้ใช้พื้นที่ (ดังตารางที่ ข.2)

ในการเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้าภายในพื้นที่วางสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษาสามารถสรุปได้ตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

¹ วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดเกณฑ์ในกรณีนี้ผู้วิจัยต้องทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนก่อนแล้วใช้เกณฑ์โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากรในการพิจารณาดังนี้

- ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักร้อยละ ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 25%
- ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักพัน ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 10%
- ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักหมื่น ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 5%
- ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักแสน ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 1%

4.1.2ก. **ประเภทที่ 1** พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้า สาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย จะทำการสำรวจพื้นที่และเก็บข้อมูลตามรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างและสามารถ จำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

1) การเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้าด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้า ระหว่าง ซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 3 (ดังแผนที่ ข.1) จากการสำรวจพบว่าจะมีการสัญจรผ่านพื้นที่ที่ทุกกลุ่ม ผู้ใช้งานโดยสามารถแบ่งรูปแบบตามช่วงเวลาได้คือ ในช่วงเวลากลางวัน โดยที่กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติจะ ใช้พื้นที่ว่างเพื่อเป็นทางสัญจรผ่านพื้นที่อื่นๆ เป็นการสัญจรแบบไม่หยุด และมีบางส่วนที่มีการหยุดพูดคุย และ ซื้อของบ้าง และในส่วนของคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการจะเป็นลักษณะการสัญจรที่มีจุดมุ่งหมายและทั้ง การผ่านพื้นที่ที่พื้นที่อื่น กล่าวคือกลุ่มพนักงานหรือผู้ให้บริการจะมาจับจ่าย ซื้อของร้านค้า แผงลอยที่ตั้งอยู่บน ทางเท้า และมีการหยุด พบปะทักทาย ทำให้เกิดการสัญจรที่ค่อนข้างหนาแน่น ทั้งนี้กลุ่มพนักงานหรือผู้ให้บริการ ยังใช้พื้นที่ว่างเป็นที่สัญจรผ่านพื้นที่ว่างอื่นๆ อีกด้วย อีกทั้งยังสังเกตได้ว่าในช่วงเวลากลางวันกลุ่มนักท่องเที่ยว ชาวไทยยังมีเป็นจำนวนน้อยที่เข้ามาใช้งานในพื้นที่ และในช่วงเวลากลางคืน นักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติมักเลือกเส้นทางนี้เป็นเส้นทางสัญจรพื้นที่ว่างอื่นในบริเวณใกล้เคียง และมีเพียงบางส่วนที่มีการ หยุดซื้อของ และพูดคุย พักคอยภายในพื้นที่

2) การเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้า (ด้านใน) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างหน้าอาคารถึง ซอยสุขุมวิท (ดังแผนที่ ข.2) จากการสำรวจพบว่ามีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ อย่างมีจุดมุ่งหมายโดยใช้พื้นที่เป็นที่เชื่อมต่อสู่พื้นที่อื่น เนื่องจากพื้นที่ว่างมีส่วนที่เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้าบีทีเอส สถานีนาเนา ทำให้มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยไม่หยุด และหยุดทำกิจกรรมในช่วง 5 นาทีแล้วเริ่มสัญจรผ่านพื้นที่ โดยที่กลุ่มผู้สัญจรผ่านพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งมีจำนวนมากทั้งกลางวันกลางคืน โดยจะสัญจรผ่านพื้นที่โดยไม่หยุดเพื่อผ่านสู่พื้นที่อื่นๆ รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ จะใช้ พื้นที่เพื่อเป็นการสัญจรผ่านสู่พื้นที่อื่น และขนส่งสินค้าเพื่อมาให้บริการบนพื้นที่ทางเดินเท้า

3) การเก็บข้อมูลรูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13 (ดังแผนที่ ข.3) จากการสำรวจพบว่ามีสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม โดยใช้พื้นที่เป็นทาง เชื่อมต่อสู่พื้นที่ว่างอื่นๆ และเป็นการใช้พื้นที่อย่างมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบตามช่วงเวลาได้คือ ในช่วง เวลากลางวันโดยนักท่องเที่ยวต่างชาติจะใช้พื้นที่ว่างเป็นทางสัญจรผ่านสู่พื้นที่อื่นๆ เป็นการสัญจรแบบไม่ หยุด และมีบางส่วนที่มีการหยุดพูดคุย และซื้อของทั้งนี้กลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการ ยังใช้พื้นที่ว่าง เป็นที่สัญจรผ่านสู่พื้นที่ว่างอื่นๆ และใช้ขนส่งสินค้าอีกด้วย ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีเป็นจำนวนน้อยที่ เข้ามาใช้งานในพื้นที่แต่จะมีจำนวนมากขึ้นในช่วงกลางคืน ในช่วงเวลากลางคืนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติมักเลือกเส้นทางนี้เป็นเส้นทางสัญจรพื้นที่ว่างอื่นในบริเวณใกล้เคียง และมีเพียงบางส่วนที่มีการ หยุดซื้อของ และพูดคุย พักคอยภายในพื้นที่ทำให้เกิดการสัญจรที่ค่อนข้างหนาแน่น

4.1.2ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร มี 4 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์ (ดังแผนที่ ข.4) จากการสำรวจพบว่าจะมีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยทุกกลุ่มผู้ใช้งาน สามารถแบ่งรูปแบบตามช่วงเวลาได้คือ ในช่วงเวลากลางวันนักท่องเที่ยวต่างชาติจะใช้พื้นที่ว่างเป็นทางสัญจรผ่านสู่พื้นที่อื่นๆ และผ่านเข้าสู่ตัวอาคารเป็นการสัญจรแบบไม่หยุดและมีจุดหมาย และมีบางส่วนที่มีการหยุดพูดคุย และซื้อของบ้าง และในส่วนของคนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการจะเป็นการสัญจรที่มีจุดหมายและตั้งการผ่านพื้นที่ และในช่วงเวลากลางคืนมีการสัญจรผ่านพื้นที่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างมากโดยกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งจะสัญจรผ่านพื้นที่แบบไม่หยุด และหยุดทำกิจกรรมเช่น มีการหยุด ทักทาย และพูดคุยในขณะหนึ่งแล้วค่อยเริ่มการสัญจรใหม่อีกครั้ง

2) บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.5) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยไม่หยุดและมีจุดหมาย มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยใช้เพื่อเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆแต่มีการหยุดทำกิจกรรมในบางขณะเช่น การหยุดทักทาย หยุดซื้อของ โดยที่กลุ่มผู้ใช้ที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่มากที่สุดคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งได้ใช้เส้นทางนี้เป็นการสัญจรหลักเข้าสู่พื้นที่ของตัวอาคารและใช้เป็นทางผ่านสู่พื้นที่อื่นๆ ส่วนกลุ่มคนไทยในที่นี้มักจะเป็นกลุ่มของผู้ให้บริการได้ทำการผ่านพื้นที่โดยใช้เส้นทางในการขนส่งสินค้าและการบริการ โดยจะเห็นได้ชัดเจนว่าในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนของผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และผ่านพื้นที่มากกว่าช่วงเวลากลางวัน เป็นเพราะว่าบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่างเริ่มมีการค้าขายและกาให้บริการในลักษณะของร้านอาหารและสถานบันเทิง

3) บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.6) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยไม่หยุดและมีจุดหมาย อีกทั้งยังมีการสัญจรผ่านพื้นที่เพื่อเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ โดยที่กลุ่มผู้ใช้ที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่มากที่สุดคือ กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรองลงมา ซึ่งได้ใช้เส้นทางนี้เป็นการสัญจรหลักเข้าสู่พื้นที่ของตัวอาคารและใช้เป็นทางผ่านสู่พื้นที่อื่น รวมทั้งมีการหยุด พบปะ และซื้อของในบริเวณทางเดินเท้า แต่จะเห็นได้ชัดเจนว่าในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนของผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และผ่านพื้นที่น้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน เพราะว่าเป็นบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ จะมีการสัญจรผ่านพื้นที่สู่พื้นที่อื่นเป็นส่วนใหญ่

4) บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.7) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่มแต่เป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย และเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดหมาย และมีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยใช้เพื่อเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ โดยที่กลุ่มผู้ใช้ที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่มากที่สุดคือ กลุ่มคนภายในพื้นที่โดยใช้พื้นที่เป็นทางเดินลัดสู่ซอยสุขุมวิท 12 โดยสามารถสัญจรผ่านทางด้านข้างของตัวอาคาร ส่วนกลุ่มผู้ใช้พื้นที่ที่รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการ ซึ่งได้ใช้เส้นทางนี้เป็นการสัญจรหลักเข้าสู่พื้นที่ของตัวอาคารและใช้เป็นทางผ่านสู่พื้นที่อื่น รวมทั้งมีการหยุด พบปะ และซื้อของในบริเวณทางเดินเท้า แต่จะเห็นได้ชัดเจนว่าในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนของผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และผ่านพื้นที่น้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน เพราะว่าเป็นบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้

และตัวพื้นที่ว่างเองก็ไม่ค่อยมีกิจกรรมในช่วงเวลานี้เท่าใดนักจึงอาจทำให้กลุ่มผู้ใช้พื้นที่ประเภทอื่นๆ เกิดความรู้สึกไม่ค่อยปลอดภัย

4.1.2ค. ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.8) จากการสำรวจพบว่ามีส่วนการสัญจรผ่านพื้นที่ค่อนข้างน้อยทุกกลุ่ม โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าสู่พื้นที่แบบมีจุดหมาย เป็นการเข้าสู่ตัวอาคารโดยส่วนใหญ่กลุ่มผู้ผ่านพื้นที่มักจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ และจะมีสัดส่วนในตอนกลางวันมากกว่ากลางคืน เนื่องจากบริเวณพื้นที่ว่างโดยรอบมีกิจกรรมที่หลากหลาย

2) บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.9) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม และเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยไม่หยุดและมีจุดหมาย จะไม่มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยใช้เพื่อเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ เพราะเป็นพื้นที่ปลายตัน และมีการหยุดทำกิจกรรมเช่น การหยุดพักท่าย หยุดซื้อของ โดยที่กลุ่มผู้ใช้ที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่มากที่สุดคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งได้ใช้เส้นทางนี้เป็นการสัญจรหลักเข้าสู่พื้นที่ของตัวอาคาร และใช้เป็นจุดนัดพบเนื่องจากพื้นที่ว่างนี้ค่อนข้างเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มคนคือเป็นพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวแอฟริกันเป็นจำนวนมากเข้ามาใช้บริการเนื่องจากตัวอาคารเป็นร้านอาหาร แอฟริกัน สถานบันเทิง และโรงแรมเพื่อรองรับสำหรับชาวแอฟริกันทำให้สัดส่วนการผ่านพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และเนื่องจากพื้นที่ว่างมีความเป็นรูปแบบที่เฉพาะกลุ่มคน และเป็นพื้นที่ปลายตันอาจทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยไม่ค่อยกล้าสัญจรผ่านพื้นที่ ส่วนกลุ่มคนไทยที่ใช้พื้นที่มักจะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการซึ่งได้ทำการผ่านพื้นที่โดยใช้เส้นทางในการขนส่งสินค้าและการให้บริการ โดยจะเห็นได้ชัดเจนว่าในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนของผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และผ่านพื้นที่มากกว่าช่วงเวลากลางวัน

3) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.10) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม และเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่แบบไม่หยุดและมีกิจกรรมแบบมีจุดหมาย โดยใช้พื้นที่ว่างเพื่อการสัญจรผ่านพื้นที่อื่นๆ เนื่องจากพื้นที่ว่างเป็นชอยย่อยที่สามารถเชื่อมระหว่างชอยสุขุมวิท 5 และชอยสุขุมวิท 7 แต่ก็จะมีการหยุดการสัญจรและทำกิจกรรมเกินกว่า 5 นาที เช่น การหยุดพักท่าย หยุดซื้อของ โดยที่กลุ่มผู้ใช้ที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่มากที่สุดคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและกลุ่มคนทำงานพนักงาน และผู้ให้บริการโดยใช้พื้นที่เป็นทางสัญจรผ่านเพื่อสู่พื้นที่อื่นๆ และใช้ขนส่งสินค้า เป็นที่พบปะ พักร่อนของผู้ให้บริการในช่วงกลางวัน และในช่วงกลางคืนจะมีสัดส่วนการผ่านพื้นที่มากกว่าตอนกลางวันโดยกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยที่มาใช้บริการร้านอาหาร ร้านค้าที่ให้บริการอยู่ภายในพื้นที่ว่างและยังใช้เป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่ว่างบริเวณโดยรอบ

4.1.2ง. ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.11) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม โดยเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่แบบมีจุดหมายปลายทาง และเป็นการสัญจรแบบไม่หยุด โดยใช้พื้นที่ว่างเป็นทางสัญจรผ่านสู่พื้นที่ว่างอื่นๆ โดยส่วนใหญ่กลุ่มผู้ใช้งานจะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ และชาวไทยที่มีการสัญจรผ่านพื้นที่และเข้าสู่ตัวอาคารโดยจะสังเกตเห็นได้ว่าการสัญจรบางส่วนสิ้นไหลสู่ตัวอาคารทำให้ผู้ใช้

สามารถเข้าถึงตัวอาคารได้ง่าย อีกทั้งยังมีลักษณะการสัญจรเข้าสู่พื้นที่และทำการหยุดพักในเวลาไม่เกิน 5 นาทีและทำการเริ่มการสัญจรต่อไปสู่พื้นที่ตัวอาคารและพื้นที่ว่างบริเวณใกล้เคียง ส่วนกลุ่มพนักงาน และผู้ให้บริการมักจะสัญจรผ่านพื้นที่โดยมีจุดหมายปลายทางสู่พื้นที่อื่นๆ และมีการหยุดเกิน 5 นาที

4.1.2จ. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน มี 1 พื้นที่คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น) จากการสำรวจพบว่า(ดังแผนที่ ข.12) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม และเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่แบบไม่หยุด มีการสัญจรแบบมีจุดหมายปลายทาง โดยใช้พื้นที่ว่างเพื่อการสัญจรผ่านสู่พื้นที่อื่นๆ เนื่องจากพื้นที่ว่างเป็นสวนสาธารณะ ที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลจึงทำให้สัดส่วนของผู้ใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก ทั้งกลางวันและช่วงกลางคืน โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนในพื้นที่และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย โดยมีการสัญจรผ่านเข้าสู่พื้นที่แล้วทำกิจกรรม มีการหยุดมากกว่า 5 นาที เช่นการหยุดพัก นั่ง และยังมีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยกลุ่มพนักงาน และผู้ให้บริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยใช้พื้นที่เป็นทางเชื่อมระหว่าง ถนนสุขุมวิทและซอยสุขุมวิท 10

4.1.2ข. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน จากการสำรวจพบว่า (ดังแผนที่ ข.13) มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยผู้ใช้ทุกกลุ่ม และเป็นการสัญจรเข้าสู่แบบมีจุดหมายปลายทาง เนื่องจากพื้นที่ว่างเป็นตลาดนัดในช่วงกลางวันและกลางคืนมีร้านอาหารให้บริการทำให้มีผู้สัญจรเข้ามาใช้พื้นที่ค่อนข้างมากโดยเฉพาะกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ มักจะใช้พื้นที่ในช่วงเวลากลางวันเพื่อการเลือกซื้อสินค้าหรือใช้บริการประเภทอื่นในบริเวณพื้นที่ว่าง ส่วนในตอนกลางคืนผู้ใช้พื้นที่มักจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และชาวไทย

4.1.3 การเก็บข้อมูลรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า (pedestrian static activity pattern)

เป็นการบันทึกรูปแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างอย่างเป็นระบบด้วยวิธี static snapshots โดยจะทำการบันทึกรูปแบบของกิจกรรมแบบหยุดนิ่ง เช่น การยืน การนั่ง การนอน หยุดพูดคุย การซื้อของหรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันของคนเดินเท้าที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะทั้ง 10 พื้นที่ โดยจะทำการเลือกช่วงเวลาที่มีกิจกรรมภายในพื้นที่ในช่วงกลางวันและเวลาที่เริ่มกิจกรรมภายในพื้นที่ในช่วงกลางคืนและเป็นเวลาที่มีการใช้พื้นที่มากที่สุดของวัน ได้แก่ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00–13:00 น.และ ช่วงที่ 2 เวลา 18:00–23:00 น. ซึ่งจัดกลุ่มผู้สัญจรผ่านพื้นที่เป็น 4 กลุ่มคือ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ 4) กลุ่มคนในพื้นที่ ทั้งนี้ได้ทำการบันทึกในช่วงระหว่างวันที่ 25 มกราคม-10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ในการเก็บข้อมูลรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษาสามารถสรุปได้ตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

4.1.3ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย จะทำการสำรวจพื้นที่และเก็บข้อมูลตามรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างและสามารถจำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

1) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้าด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3(ดังแผนที่ ข.14) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการเป็นส่วนใหญ่ และกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระดับปานกลาง กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยืนจับกลุ่ม ซื้อของ และรอคอย เนื่องจากมีร้านค้าแผงลอย รถเข็นขายอาหารตั้งอยู่บนทางเดินเท้า โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการ ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวมักจะมีกิจกรรมการจับจองพื้นที่น้อยกว่าเพียงแค่

ยื่นรอและซื้อของกับร้านค้าแผงลอยเท่านั้น ซึ่งกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะกระจายตัวอยู่บนพื้นที่ทางเดินเท้า และในช่วงเวลากลางวันจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยเป็นการนั่งจับกลุ่ม ในบริเวณร้านค้าบนทางเดินเท้า และการยื่นจับกลุ่มเพื่อเลือกซื้อสินค้า อีกทั้งยังมีการยื่นดูการแสดงอยู่บนริมถนนแต่การจับจองพื้นที่มักกระจุกตัวอยู่ต้นซอยสุขุมวิท 3 (หน้าอาคารนานา สแควร์) เนื่องจากมีร้านค้า แผงลอย และตู้ขายอาหาร(kiosk)

2) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้า (ด้านใน) ในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างอาคารแปซิฟิค เพลส ถึงซอยสุขุมวิท 8 (ดังแผนที่ ข.15) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการเป็นส่วนใหญ่ และกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระดับปานกลาง กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ และเกิดกิจกรรมการสัญจรเป็นส่วนใหญ่ โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยื่นจับกลุ่ม ซื้อของ และรอคอยรถประจำทาง และการนั่งพัก และจับกลุ่มพูดคุยของกลุ่มผู้ให้บริการในบริเวณใต้สะพานทางเชื่อมและบันไดรถไฟฟ้า และเป็นการจับจองพื้นที่ของกลุ่มมอเตอร์ไซด์รับจ้างหน้าซอยสุขุมวิท 6 ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะมีกิจกรรมการจับจองพื้นที่น้อยกว่าเพียงแค่ ยื่นรอและซื้อของกับร้านค้าแผงลอยเท่านั้น และในช่วงเวลากลางวันจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยเป็นการยื่นรอ และการยื่นจับกลุ่มเพื่อเลือกซื้อสินค้าในบริเวณร้านค้าบนทางเดินเท้าเท่านั้น โดยที่การจับจองพื้นที่มักกระจุกตัวอยู่บริเวณทางขึ้นลงรถไฟฟ้ามหานคร บีทีเอส

3) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในพื้นที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13 (ดังแผนที่ ข.16) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทย รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการ กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างมากและหนาแน่นเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ รวมทั้งกิจกรรมการสัญจรก็ค่อนข้างหนาแน่นทำให้พื้นที่นี้มีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันและตอนกลางคืนหนาแน่นด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่เกิดจากการยื่นจับกลุ่ม ซื้อของ และการนั่งพัก และจับกลุ่มพูดคุยของกลุ่มผู้ให้บริการในช่วงเวลากลางวันการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และกลุ่มผู้ให้บริการ เนื่องจากกิจกรรมในช่วงกลางวันส่วนใหญ่เป็นร้านค้าทั่วไปเช่น ร้านขายของชำ ร้านขายยาและยังเป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่ที่กำลังก่อสร้าง กิจกรรมการจับจองพื้นที่ยังไม่ค่อยหนาแน่น โดยส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มผู้ให้บริการที่ทำการนั่งพัก และเตรียมตัวเพื่อที่จะเปิดร้านค้า กิจกรรมส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ช่วงต้นซอยสุขุมวิท 13 และในช่วงเวลากลางวันจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ และกลุ่มผู้ให้บริการ ซึ่งมีความหนาแน่นมากโดยกิจกรรมการจับจองพื้นที่ที่เกิดขึ้นคือ การยื่นรอ นั่งพัก พุดคุย และการยื่นจับกลุ่มเพื่อเลือกซื้อสินค้าในบริเวณร้านค้าบนทางเดินเท้าเท่านั้น โดยที่การจับจองพื้นที่มักกระจายตัวพื้นที่ทางเดินเท้าตั้งแต่ต้นซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

4.1.3ข. **ประเภทที่ 2** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรั้วของอาคาร มี 4 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์ (ดังแผนที่ ข.17) พบว่ามีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทย รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการโดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยืนรอและจับกลุ่มซื้อของเนื่องจากมีร้านค้าแผงลอย รถเข็นขายอาหารตั้งอยู่บนทางเดินเท้า กิจกรรมการจับจองพื้นที่จะกระจุกตัวอยู่บนบันไดทางขึ้นอาคารทั้งสองด้านของพื้นที่ว่างและในช่วงเวลากลางวันจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ รวมทั้งกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ โดยเป็นการจับกลุ่มนั่งพัก ยืนรอและพูดคุย นั่งดูคนที่สัญจรผ่านไปมาอยู่บนบันไดทางขึ้นอาคารและรอบๆ บริเวณลานหน้าอาคาร และยังมีการยืนจับกลุ่มเพื่อเลือกซื้อสินค้าหรือการหยุดดูกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนในบริเวณร้านค้าบนพื้นที่หน้าอาคารมีเก้าอี้สำหรับบริการลูกค้าทำให้พื้นที่มีการเดินไหลเข้าสู่ภายในตัวอาคาร

2) บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต (ดังแผนที่ ข.18) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการส่วนปานกลาง กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันและตอนกลางคืนโดยส่วนใหญ่เกิดจากการยืนจับกลุ่ม ซื้อของ และการนั่งพัก ยืนรอและจับกลุ่ม ในช่วงเวลากลางวันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ยังไม่ค่อยหนาแน่นโดยส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มผู้ให้บริการที่ทำการนั่งพักและเตรียมตัวเพื่อที่จะเปิดร้านค้า ในช่วงเวลากลางวันจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ และกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ โดยกิจกรรมการจับจองพื้นที่ที่เกิดขึ้นคือ การยืนรอ นั่งในร้านค้า พุดคีย์ และการยืนจับกลุ่มเพื่อรอ และเลือกซื้อสินค้าในบริเวณร้านค้าบนทางเดินเท้า

3) บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) (ดังแผนที่ ข.19) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวต่างชาติและ กลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการส่วนปานกลาง กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานโล่งขนาดใหญ่หน้าอาคารและสามารถเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ ได้ดังนั้นกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันและตอนกลางคืนโดยส่วนใหญ่เกิดจากการนั่งพัก หรือยืนจับกลุ่ม สูดบุหรี่ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมการจับจองพื้นที่ยังไม่ค่อยหนาแน่น

4) บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) (ดังแผนที่ ข.20) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ และคนภายในพื้นที่ กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานโล่งขนาดใหญ่ เพื่อเป็นที่จอดรถหน้าอาคารและมีซุ้มขายอาหารให้บริการอยู่ด้านหน้าของพื้นที่ว่างดังนั้นกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันและตอนกลางคืนส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะการนั่งรอและรับบริการจากร้านอาหารและร้านค้า

4.1.3ค. **ประเภทที่ 3** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) (ผังแผนที่ ข.21) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนทำงาน พนักงาน และผู้ให้บริการและคนภายในพื้นที่ กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในบริเวณนี้จะมีค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานโล่งหน้าอาคารที่ทำการก่อสร้าง แต่จะมีผู้ขายอาหารให้บริการอยู่ด้านหน้าเฉพาะในตอนกลางวันทำให้เกิดกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในลักษณะการนั่งรอและรับบริการจากร้านค้า ส่วนในตอนกลางคืนจะมีกิจกรรมการนั่งจับกลุ่มของพนักงานรักษาความปลอดภัยเท่านั้น

2) บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ (ผังแผนที่ ข.22) พบว่ามีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยืนรอและจับกลุ่มพูดคุยเนื่องจากพื้นที่ว่างนี้มีลักษณะเฉพาะกลุ่มคนตามที่กล่าวมาข้างต้น พื้นที่ว่างมีลักษณะเป็นชอยย่อยและปลายตันดังนั้นกิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่จึงเกิดจากการยืนจับกลุ่มคุยกันภายในพื้นที่เท่านั้นเพราะพื้นที่สำหรับนั่งพักไม่เพียงพอ โดยจะมีลักษณะกระจายตัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ว่าง ส่วนในช่วงเวลากลางคืนลักษณะกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะมีลักษณะเดิม คือมีการจับกลุ่มคุยกัน ถกเถียงปัญหา และเป็นสถานที่นัดพบกลุ่มคนที่มาจากประเทศเดียวกัน แต่ในช่วงกลางคืนจะมีร้านอาหาร และสถานบันเทิงเปิดให้บริการดังนั้นกิจกรรมจากภายนอกจึงสิ้นไหลเข้าสู่ภายในโดยมีกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวไทยบางจำนวนที่เข้าสู่พื้นที่และทำกิจกรรมการจับจองพื้นที่โดยการพูดคุยและนั่งรอ จึงทำให้ความหนาแน่นของกลุ่มผู้ใช้กิจกรรมการจับจองพื้นที่มีมากกว่าตอนกลางวัน

3) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ (ผังแผนที่ ข.23) พบว่ามีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ และคนในพื้นที่โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยืนและจับกลุ่มพูดคุย พักผ่อนของผู้ให้บริการเนื่องจากเป็นพื้นที่หลังอาคารพาณิชย์ที่ โดยมีร้านอาหาร ร้านค้าและบริการนวดแผนไทยให้บริการ ทำให้มีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมีกิจกรรมการจับจองพื้นที่และในช่วงเวลากลางคืนร้านอาหารและสถานบันเทิงบางร้านเปิดทำการจึงทำให้กิจกรรมการจับจองพื้นที่มีจำนวนมากขึ้นเกิดความหนาแน่นและความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้พื้นที่ทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติ และชาวไทย รวมทั้งกลุ่มพนักงานผู้ให้บริการภายในพื้นที่อีกด้วย

4.1.3ง. **ประเภทที่ 4** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร มี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโล่งภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่จะมีรูปแบบเดียวกันทั้งช่วงเวลากลางวันและกลางคืน โดยส่วนใหญ่เกิดจากกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่ง ลักษณะการจับจองพื้นที่ของกลุ่มโดยคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการจะเป็นลักษณะการจับกลุ่มพูดคุย และนั่งพัก ขณะว่างจากการทำงานและรอคอยเพื่อรับส่งสินค้า ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยส่วนใหญ่เป็นการนั่ง ยืนพักคอยหรือสูบบุหรี่ เป็นต้น (ผังแผนที่ ข.24)

4.1.3จ. **ประเภทที่ 5** พื้นที่นันทนาการหรือพื้นที่สีเขียวส่วนบุคคลมี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชวิตย การ์เด้น) พบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่จะมีลักษณะเดียวกันทั้งช่วงเวลากลางวันและ

กลางคืน โดยส่วนใหญ่เกิดจากกลุ่มคนในพื้นที่และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รองลงมาคือกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการ ซึ่งลักษณะการจับจองพื้นที่ของโดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะการจับกลุ่มพูดคุย นั่งรอ อ่านหนังสือ นอนพัก ออกกำลังกาย และนั่งรอขณะว่างจากการทำงาน (ดังแผนที่ ข.25)

4.1.3ฉ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน (ดังแผนที่ ข.26)พบว่ามีการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก โดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มคนทำงาน พนักงานและผู้ให้บริการโดยที่กิจกรรมการจับจองพื้นที่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่เกิดจากการยืนรอและจับกลุ่มซื้อของเนื่องพื้นที่ว่างเป็นตลาดนัดขายสินค้า และยังมีร้านค้าแผงลอย รถเข็นขายอาหารตั้งอยู่ บนทางเดินเท้า และในช่วงเวลากลางคืนจะพบว่ากิจกรรมการจับจองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยเป็นการรับบริการจากร้านอาหารและจะไม่ค่อยมีกลุ่มผู้ใช้พื้นที่กลุ่มอื่นๆมากนัก

4.1.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่กับรูปแบบการกิจกรรมการสัญจรของคนเดินเท้า

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่และรูปแบบการกิจกรรมการสัญจรของคนเดินเท้าภายในพื้นที่ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ที่โดยแบ่งตามประเภทผู้ใช้พื้นที่ซึ่งจะสามารถสรุปได้ตามประเภทของพื้นที่ได้ดังนี้

4.1.4ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย จะทำการสำรวจพื้นที่และเก็บข้อมูลตามรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างและสามารถจำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

1) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้าด้านนอก (ริมถนน สุขุมวิท) ในพื้นที่นี้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิทที่ 1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3 แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น.และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้าโดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคารนานา สแควร์ เนื่องจากเป็นบริเวณที่ตั้งร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของที่ระลึก โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวันทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเวลากลางคืนหน้าอาคารนานา สแควร์มีจำนวนร้านค้าที่มากขึ้นและพื้นที่ว่างโดยรอบเริ่มมีร้านอาหารและสถานบันเทิงเปิดให้บริการ

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามีสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณมากที่สุดโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้า และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้

ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณหน้าอาคารพาณิชย์(ต้นซอยสุขุมวิท 1) และบริเวณโดยรอบเนื่องจากในช่วงเวลา กลางวันจะมีตลาดนัดขายสินค้าให้บริการจึงทำให้มีจำนวนผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองพื้นที่มี ค่อนข้างมาก แต่ในช่วงเวลากลางคืนจะไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ของกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ ให้บริการในบริเวณนี้แต่จะไปพบในบริเวณหน้าอาคารนานา สแควร์ เนื่องจากมีร้านค้าและแผงลอยเปิดให้บริการ

- กลุ่มคนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่น้อยที่สุดเพียงเพื่อเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปสู่พื้นที่ ว่างโดยรอบเช่น การเดินผ่านพื้นที่เพื่อเข้าสู่พื้นที่พักอาศัยที่ตั้งอยู่ในบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่าง และไม่พบกิจกรรม การจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

2) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้า (ด้านใน) ในพื้นที่นี้ได้ทำการ สสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่าง หน้าอาคารแบชชีพิค เพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8 แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณมากที่สุด โดยส่วน ใหญ่จะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ มีทั้งเป็นการสัญจรโดยไม่หยุดและมีการหยุด เช่นการหยุดเพื่อ เลือกซื้อสินค้าของร้านค้าแผงลอยที่ให้บริการอยู่บนทางเดินเท้าบริเวณใกล้ทางขึ้นลงของรถไฟฟ้าบีทีเอสและโดย บางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าในบริเวณนั้น การสัญจรผ่าน พื้นที่เพื่อใช้บริการรถไฟฟ้า โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรม การจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักเกิดขึ้นที่บริเวณทางขึ้นลงของรถไฟฟ้าบีทีเอส เนื่องจาก เป็นบริเวณที่ตั้งร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของที่ระลึก โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่า ช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามีสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งใน ช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด เช่นการสัญจร ผ่านพื้นที่เพื่อใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอส และมีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ที่ค่อนข้างน้อย โดยจำนวนผู้สัญจรใน ช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ ค่อนข้างมากโดยจะใช้พื้นที่เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วน จะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการเดินทางเข้าสู่อาคาร และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลา กลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะ กระจุกตัวอยู่ในบริเวณทางขึ้นลงของรถไฟฟ้าบีทีเอส เนื่องจากเป็นบริเวณที่ตั้งร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของ ที่ระลึก และมีป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง ส่วนกลุ่มคนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่น้อยที่สุดเพียงเพื่อเป็น การสัญจรผ่านพื้นที่ไปสู่พื้นที่ว่างโดยรอบและไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลา กลางคืนจะมีใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มคนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่น้อยที่สุดเพียงเพื่อเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปสู่พื้นที่ ว่างโดยรอบเช่น การเดินผ่านพื้นที่เพื่อเข้าสู่พื้นที่พักอาศัยที่ตั้งอยู่ในบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่าง และไม่พบกิจกรรม การจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

3) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในนี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13 แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมากโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้าโดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะกระจายตัวตามที่ตั้งร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของที่ระลึก โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวันทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเวลากลางคืนมีจำนวนร้านค้าที่มากขึ้นและพื้นที่ว่างโดยรอบเริ่มมีร้านอาหารและสถานบันเทิงเปิดให้บริการ

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามีสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน ทำให้เกิดกิจกรรมการจับจองพื้นที่ที่ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างมากโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นในกลุ่มของให้ผู้บริการเองการจะให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ หรือการให้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้า จำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจายตัวอยู่ตามตำแหน่งร้านค้าที่ให้บริการจึงทำให้มีจำนวนผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองพื้นที่มีค่อนข้างมาก

- กลุ่มคนในพื้นที่ จะพบว่ามีสัญจรเข้าสู่พื้นที่เพียงเพื่อเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปสู่พื้นที่ว่างโดยรอบและเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การเดินผ่านพื้นที่เพื่อเข้าสู่พื้นที่พักอาศัยที่ตั้งอยู่ในบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่าง แต่จะไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

4.1.4ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยระรอนอาคารมี 4 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้ามามา สแควร์ แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการให้บริการของร้านค้าภายในอาคาร โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคารมามา สแควร์ เช่นการนั่งพัก รอ จับกลุ่มอยู่ตรงบันไดทางขึ้นทางด้านหน้าอาคารบริเวณหัวมุมถนนเพื่อพูดคุย และนั่งดูผู้คนสัญจรผ่านไปมา เป็นต้น และเนื่องจากมีร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของที่ระลึกตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงจึงทำให้พื้นที่ที่มีความคึกคักมากขึ้น ทั้งนี้จำนวนผู้จับจองพื้นที่ในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามี การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด และเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการให้บริการของร้านค้าภายในอาคาร โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่น้อย โดยส่วนใหญ่จะใช้เป็นเส้นทางสัญจรผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการให้บริการของร้านค้าภายในพื้นที่ และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจายตัวอยู่บริเวณหน้าอาคาร

- กลุ่มคนในพื้นที่ ไม่พบการสัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

2) บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการมาใช้บริการร้านค้าและร้านอาหารภายในตัวอาคารและในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนผู้สัญจรที่มากกว่าช่วงเวลากลางวันเนื่องจากมีการบริการร้านค้าและร้านอาหารโดยรอบ ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคาร เนื่องจากเป็นบริเวณที่ตั้งร้านค้าและแผงลอยที่จำหน่ายของที่ระลึก และจุดเรียกรถ โดยที่จำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามี การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย โดยที่จำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย และมักจะกระจายตัวอยู่บนพื้นที่ตามตำแหน่งร้านค้าและแผงลอย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณน้อยซึ่งส่วนมากจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการขนส่งสินค้าภายในพื้นที่ว่าง การให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณลานหน้าอาคารที่มีร้านค้าและแผงลอยและจุดบริการขนส่งสินค้า

- กลุ่มคนในพื้นที่ ไม่พบกิจกรรมการสัญจรผ่านพื้นที่และการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

3) บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square) แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่

พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการภายในอาคาร โดยสัญจรในช่วงเวลากลางวันมีจำนวนใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักเกิดขึ้นที่หน้าอาคารโถงสแควร์ เช่นเป็นพื้นที่นั่งพักคอยและหยุดคุยเนื่องจากพื้นที่เป็นลานหน้าอาคารขนาดใหญ่แต่จะกระจุกตัวในพื้นที่ที่มีส่วนอาคารยื่นออกมา โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางวันจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามี การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่น้อยมากทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด เช่นการสัญจรผ่านพื้นที่เพื่อไปใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอสสถานีอโศก และยังมี การเข้าสู่พื้นที่แบบมีจุดมุ่งหมายคือการเข้าสู่อาคารซึ่งจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางวันจะมีจำนวนมากกว่ากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณมากที่สุดโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการภายในอาคาร และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางวันจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณหน้าอาคาร เนื่องจากบริเวณด้านหน้าอาคารมีรถเข็นขายสินค้าให้บริการ ในช่วงเวลากลางวันจะพบกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนในพื้นที่ ไม่พบกิจกรรมการสัญจรผ่านพื้นที่และการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

4) บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่น้อย โดยที่จะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุดและบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การใช้บริการของร้านค้าภายในอาคารโดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางวันจะมีจำนวนใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางวัน พบกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ค่อนข้างน้อยส่วนใหญ่เกิดจากการรับบริการของร้านอาหารภายในพื้นที่

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามี การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยมากทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน โดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในระดับปานกลางซึ่งโดยมากจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การสัญจรผ่านพื้นที่เข้าทางด้านหลังอาคารเพื่อเป็นทางลัดจากซอยสุขุมวิท12 สู่อาคารสุขุมวิท โดยที่จำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางวันจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณหน้าอาคารทางเข้าของพื้นที่ว่าง และบริเวณโดยรอบเนื่องจากในช่วงเวลากลางวันมีร้านค้าและร้านอาหารเปิดให้บริการ

- กลุ่มคนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่มากที่สุดเพียงเพื่อเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปสู่พื้นที่ว่างโดยรอบ เช่นการสัญจรผ่านพื้นที่เข้าเพื่อเป็นทางลัดจากถนนหลักสู่ถนนซอยเพื่อสัญจรไปสู่พื้นที่อื่นๆในบริเวณที่ใกล้เคียงแต่จะไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

4.1.4ค. ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง) แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างน้อยโดยจะให้เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าภายในอาคารและร้านค้าบนพื้นที่ลานหน้าอาคาร ซึ่งจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่ในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคาร โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนจะน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเวลากลางคืนพื้นที่หน้าอาคารค่อนข้างมืดและดูไม่น่าปลอดภัย

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างน้อยโดยจะให้เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- คนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณมากที่สุดโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าหน้าอาคาร และเนื่องจากบริเวณโดยรอบจะมีตลาดนัดขายสินค้าให้บริการจึงทำให้มีจำนวนผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองพื้นที่มีค่อนข้างมากในช่วงเวลากลางวัน และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวันเป็นอย่างมาก ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณหน้าอาคารพาณิชย์ แต่ในช่วงเวลากลางคืนจะไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ของกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการในบริเวณนี้

- คนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่น้อยที่สุดเพียงเพื่อเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่และเข้าสู่ตัวอาคารและไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

2) บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์ แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย จะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ภายในอาคารโดยบางส่วน เช่นการใช้บริการของร้านค้าและร้านอาหาร โดยที่จำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคาร เนื่องจากเป็นบริเวณที่ตั้งร้านค้าอาหาร โดยจำนวนผู้จับจองพื้นที่ในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าตอนกลางวันเพราะในช่วงเวลากลางคืนพื้นที่ว่างโดยรอบเริ่มมีร้านอาหารและสถานบันเทิงเปิดให้บริการมากขึ้น รูปแบบของกิจกรรมการจับจองพื้นที่มักจะเป็นลักษณะการหยุด ยืนหรือนั่งพูดคุยกันเป็นกลุ่มๆ และเป็นจุดนัดพบเพื่อรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ อีกด้วย

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่กลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อยเนื่องจากพื้นที่เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับกลุ่มคนทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้กลุ่มผู้ใช้งานโดยทั่วไปไม่ค่อยกล้าสัญจรผ่านพื้นที่เท่าใดนัก

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ปานกลางโดยเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การให้บริการของร้านค้าและการขนส่งสินค้าซึ่งจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจายตัวอยู่บริเวณหน้าอาคารพาณิชย์ และในช่วงเวลากลางคืนจะพบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่บริเวณด้านหน้าทางเข้าของพื้นที่อีกด้วย

- กลุ่มคนในพื้นที่ที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่น้อยที่สุดโดยมีจุดมุ่งหมายคือการเข้าสู่ตัวอาคารและไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

3) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ (ทางเดินเชื่อมระหว่างซอยสุขุมวิท 5-7) แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่มากที่สุด โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การใช้บริการของร้านค้าและร้านอาหาร โดยที่จำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ทั้งนี้ยังมีการใช้พื้นที่เพื่อเป็นทางลัดสู่พื้นที่ว่างอื่นๆอีกด้วย ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะมีการกระจายตัวภายในพื้นที่ตามตำแหน่งร้านค้าและร้านอาหาร โดยจำนวนผู้จับจองในช่วงเวลากลางคืนมีจำนวนมากกว่าช่วงเวลากลางวัน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ปานกลางทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่กลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างมากเนื่องจากมาใช้บริการจากร้านค้าและร้านอาหาร

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในระดับปานกลางโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การใช้เป็นทางลัดสู่พื้นที่ว่างอื่นๆ และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณที่ใกล้เคียงกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจายตัวอยู่ภายในบริเวณตามตำแหน่งร้านอาหารโดยรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะเป็นลักษณะการจับกลุ่ม พูดคุย และพักผ่อนยามว่างเว้น จากการให้บริการ

- กลุ่มคนในพื้นที่มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในระดับปานกลางโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย

เช่น การใช้เป็นเส้นทางลัดสู่พื้นที่ว่างอื่นๆ กิจกรรมการจับจองพื้นที่โดยส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะการนั่งพูดคุย และพักผ่อน โดยจะมีจำนวนการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ใกล้เคียงกันทั้งช่วงเวลากลางวันและกลางคืน

4.1.4. ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคารที่มีความต่อเนื่องกับภายนอกมี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิท พลาซ่า แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่มากที่สุดโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การใช้บริการของร้านค้าภายในอาคาร เป็นจุดนัดพบของกลุ่มคนชาติเดียวกันเป็นต้น โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคาร โดยรูปแบบการจับจองพื้นที่เป็นลักษณะการพูดคุย และพักผ่อน

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมาก โดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การใช้บริการของร้านค้าภายในอาคาร โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมักจะไม่ค่อยพบเพราะโดยส่วนมากจะเป็นการเข้าสู่อาคารผ่านพื้นที่เพื่อเข้าสู่ตัวอาคารมากกว่า

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณปานกลางโดยส่วนใหญ่จะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมายเช่น การสัญจรเข้าสู่ตัวอาคาร มีปริมาณที่ใกล้เคียงกันทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณโถงด้านในโดยรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะเป็นลักษณะการจับกลุ่ม พูดคุย และพักผ่อนยามว่างเว้น จากการให้บริการ

- คนในพื้นที่ ไม่พบการสัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

4.1.4. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือพื้นที่สีเขียวส่วนบุคคลมี 1 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น) แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่มากที่สุดโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่น การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ เพื่อการออกกำลังกาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณที่ใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเกิดขึ้นกระจายตัวโดยรอบพื้นที่ โดยที่รูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะเป็นลักษณะการพักผ่อน พูดคุย และรอ

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จะพบว่ามี การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนโดยส่วนมากจะเป็นการสัญจรผ่านพื้นที่ไปยังที่ว่างอื่นโดยไม่หยุด โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในน้อยโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะม้น้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะไม่ค่อยพบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ในบริเวณนี้

- กลุ่มคนในพื้นที่ เส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างมากโดยจะใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยเป็นการสัญจรโดยไม่หยุด และโดยบางส่วนจะเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่น การสัญจรเข้าสู่พื้นที่ เพื่อการออกกำลังกาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณที่ใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่มักเกิดขึ้นกระจายตัวตามพื้นที่นั่งและรอบๆทางเดินเท้าภายในพื้นที่โดยที่รูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่จะเป็นลักษณะการพักผ่อน พุดคุย และอ่านหนังสือ

4.1.4จ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาดังนี้ ช่วงที่ 1 เวลา 09:00 – 13:00 น. และช่วงที่ 2 เวลา 18:00 - 23:00 น. จากการสำรวจพบว่า

- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างน้อยโดยจะใช้เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าภายในอาคารและร้านค้าบนพื้นที่ซึ่งจำนวนผู้สัญจรผ่านพื้นที่ในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนมากกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติมักเกิดขึ้นในช่วงเวลากลางคืนเนื่องจากพื้นที่มีร้านอาหารให้บริการตลอดทั้งคืนแก่นักท่องเที่ยว

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณค่อนข้างปานกลางโดยจะใช้เป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย โดยจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะมีจำนวนใกล้เคียงกันกับช่วงเวลากลางวัน เช่นเดียวกันกิจกรรมการจับจองพื้นที่ก็ค่อนข้างน้อย

- คนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ มีเส้นทางการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในปริมาณมากที่สุดในตอนกลางวันโดยเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่โดยมีจุดมุ่งหมาย เช่นการใช้บริการของร้านค้าภายในพื้นที่ และเนื่องจากพื้นที่ว่างมีตลาดนัดขายสินค้าให้บริการจึงทำให้มีจำนวนผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่และกิจกรรมการจับจองพื้นที่มีค่อนข้างมากในช่วงเวลากลางวัน และจำนวนผู้สัญจรในช่วงเวลากลางคืนจะน้อยกว่าช่วงเวลากลางวัน ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการจะกระจุกตัวอยู่บริเวณหน้าพื้นที่ว่าง แต่ในช่วงเวลากลางคืนจะไม่พบกิจกรรมการจับจองในพื้นที่ของกลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการในบริเวณนี้

- คนในพื้นที่มีการสัญจรเข้าสู่พื้นที่ในระดับปานกลางเพียงเพื่อเป็นการสัญจรเข้าสู่พื้นที่และเพื่อจับจ่ายใช้สอยและเลือกซื้อสินค้าแต่จะไม่พบการจับจองพื้นที่

4.1.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

จากการวิเคราะห์พบว่าพื้นที่ย่านอโศก-นานามีลักษณะการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่หลากหลายซึ่งรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างจะเป็นเพื่อการพาณิชยกรรมโดยส่วนใหญ่ ทั้งนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม จากคำถามย่อยก่อนการสำรวจหรือการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์นำมาสู่การสรุปผลดังนี้

1) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา ในปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ที่หลากหลาย และมีการซ้อนทับกันของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่ากิจกรรมหลักที่พบภายในพื้นที่มักเกิดจากกลุ่มนักท่องเที่ยว ทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย และกลุ่มของคนทำงาน พนักงานและคนให้บริการเป็นส่วนใหญ่ โดยที่กิจกรรมที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มจะค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยมักจะมีการสัญจร และมีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในพื้นที่ว่างนั้นๆค่อนข้างหนาแน่นทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืนโดยที่จะนิยมใช้ทั้งเส้นทางการสัญจรหลักและรอง มีการจับจองพื้นที่โดยการนั่งหรือใช้บริการภายในอาคารหรือพื้นที่ว่างค่อนข้างนาน อีกทั้งยังมีรูปแบบการใช้บริการจากกลุ่มร้านค้าแผงลอยตามทางเดินเท้าสาธารณะหลัก ทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืน มีความหนาแน่นและคึกคักโดยเฉพาะพื้นที่ทางเดินเท้าฝั่งถนนเลขที่ (ตั้งแต่ซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 21) และเนื่องจากมีการบริการร้านอาหารและสถานบันเทิงที่มีความหลากหลายจึงทำให้พื้นที่ว่างมีความหลากหลายของกิจกรรม และมีความหลากหลายและซ้อนทับกันของช่วงเวลาส่วนกลุ่มของคนทำงาน พนักงาน และคนให้บริการ จากการสำรวจสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้ คือ พนักงานที่ทำงานภายในอาคารสำนักงานและกลุ่มผู้ให้บริการ โดยที่พนักงานส่วนใหญ่มักจะมีการสัญจรค่อนข้างหนาแน่นในช่วงกลางวันทั้งสองฝั่งทางเดินเท้าสาธารณะ และมักจะใช้พื้นที่เป็นทางสัญจรผ่านพื้นที่อื่นๆ ส่วนกิจกรรมการจับจองพื้นที่มักกระจุกตัวอยู่ในบริเวณพื้นที่ว่างที่เป็นที่ตั้งของร้านค้า ร้านอาหาร รถเข็นหรือแผงลอย หรือในตำแหน่งของพื้นที่จอดรถโดยสาร หรือบริเวณหัวมุมถนนต่างๆ และกลุ่มของผู้ให้บริการหรือกลุ่มคนทำงานบริการจะมีการสัญจรผ่านพื้นที่หนาแน่นทั้งช่วงเวลากลางวันและกลางคืน และเป็นกลุ่มผู้ใช้ที่ค่อนข้างมีความหลากหลายในการใช้พื้นที่มากที่สุดเพราะสามารถเข้าถึงพื้นที่ในทุกส่วน และในส่วนของกลุ่มคนในพื้นที่ ส่วนใหญ่มักจะนิยมการสัญจรในเส้นทางการสัญจรเป็นทางลัดเข้าสู่พื้นที่ และนิยมการจับจองพื้นที่ที่เป็นพื้นที่สาธารณะหรือกึ่งสาธารณะที่ใกล้ที่พักอาศัยเท่านั้น ทั้งนี้จากการสำรวจยังสังเกตได้ว่ากลุ่มคนทั้ง 4 กลุ่ม มีลักษณะการจับจองพื้นที่กระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ เช่น พื้นที่ริมทางเดินเท้าสาธารณะหน้าอาคารขนาดใหญ่ พื้นที่ระหว่างอาคาร หรือพื้นที่หัวมุมอาคาร พื้นที่ทางขึ้นลงรถไฟฟ้าทำให้เกิดการขวางทางจราจรของผู้ใช้ทางเดินเท้าแต่ในทางกลับกันก็เป็นส่วนที่ทำให้พื้นที่มีชีวิตชีวาและคึกคัก ทำให้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในบางพื้นที่มีความปลอดภัยมากขึ้นเพราะมีกลุ่มคนหลายกลุ่มมาใช้บริการ หรือเป็นพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีหลังคาคลุมหรือพื้นที่ว่างที่ให้ร่มเงาและให้ความเป็นส่วนตัวแก่กลุ่มผู้ใช้งาน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ภายในพื้นที่ศึกษาเองยังขาดพื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็นจุดนัดพบหรือเพื่อรองรับกับกลุ่มคนที่สัญจรเข้าสู่พื้นที่ และทั้งกลุ่มคนที่สัญจรผ่านพื้นที่เท่าใดนัก

2) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาได้รับความนิยมนำมาใช้ทำงาน และเกิดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การพบปะ การซื้อขายสินค้า การเกิดกิจกรรมการจับจองพื้นที่ของกลุ่มผู้สัญจรหลายประเภทและมีการซ้อนทับกันของช่วงเวลา ได้แก่

- บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน
- บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์

- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย

จากการพิจารณาข้อมูล พบว่ากิจกรรมที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ว่างดังกล่าวจะมีความหลากหลายทั้งในรูปแบบของกิจกรรม ความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานและมีการซ้อนทับกันของช่วงเวลา โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะการใช้พื้นที่เพื่อเป็นที่พบบปะ ผู้คน พักผ่อน เป็นที่ที่คนมานั่งดูคน และเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมร่วมกัน หรือเป็นพื้นที่ของร้านค้าหรือร้านอาหาร ทำให้ผู้สัญจรทำกิจกรรมในระยะนานๆได้ หรือในบางพื้นที่เป็นการสัญจรผ่านไปสู่อื่นๆ

3) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา ที่เกิดกิจกรรมแบบหยุดนิ่ง (static activity) เช่น การหยุด นิ่ง หรือยืน จะสามารถพบรูปแบบกิจกรรมลักษณะนี้ในทุกพื้นที่ว่างแต่จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของกลุ่มคนสัญจรที่เข้าสู่พื้นที่ กล่าวคือลักษณะกิจกรรมที่เป็นลักษณะแบบหยุดนิ่งมักจะเกิดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างจะเป็นการหยุดรับบริการต่างๆ ส่วนกิจกรรมหยุดนิ่งที่เกิดจากกลุ่มพนักงานและกลุ่มผู้ให้บริการมักจะเป็นลักษณะการหยุดพักผ่อนหรือนอน และการพบปะพูดคุยเป็นต้น ส่วนกิจกรรมการเคลื่อนไหว (moving activity) เช่น เดิน วิ่ง ก็จะสามารถพบได้ในทุกพื้นที่ว่าง โดยที่ส่วนใหญ่มักจะเป็นกิจกรรมการสัญจรผ่านพื้นที่ของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ลักษณะของกิจกรรมการเคลื่อนไหวของคนกลุ่มนี้มักจะเป็นลักษณะการเดินทางผ่านไปสู่อื่นๆ ส่วนกลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการมักจะเป็นลักษณะการเดินทางเพื่อขนของหรือเคลื่อนย้าย รวมทั้งการให้บริการต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว

ทั้งนี้กิจกรรมแบบหยุดนิ่งที่กล่าวมาดังกล่าวในบางพื้นที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่แต่ยังมีบางพื้นที่ที่ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่ อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าในพื้นที่ว่างนั้นๆยังต้องการพื้นที่บางส่วนเพื่อรองรับกับจำนวนของกลุ่มผู้ใช้งานที่เพิ่มมากขึ้น เช่น บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์เป็นลักษณะพื้นที่ชอยย่อยหน้าอาคารพาณิชย์ และเป็นที่สำคัญของคนเดินเท้าและทางสัญจรสำหรับยานพาหนะ แต่เนื่องจากกิจกรรมภายในอาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร สถานบันเทิงและโรงแรมขนาดเล็กพื้นที่ภายในร้านไม่พอทำให้เกิดการบริการออกมาสู่พื้นที่ภายนอกผู้สัญจรเข้าสู่พื้นที่จึงยืนจับกลุ่มอยู่และรูก้าเข้ามาในพื้นที่ถนนเนื่องจากภายในพื้นที่ว่างขาดพื้นที่รองรับ เป็นต้น และในลักษณะของกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวมีทั้งในส่วนที่มีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กล่าวคือในพื้นที่เพื่อการสัญจรในบางพื้นที่ยังมีการรูก้าโดยร้านค้าหรือมีการตั้งแผงลอยเพื่อขายของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย ทำให้เกิดการกีดขวางบนทางเดินแต่กิจกรรมดังกล่าวกลับสร้างความหลากหลายและความคึกคักให้กับพื้นที่ว่างในบางพื้นที่เช่นกัน

4) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ที่มีศักยภาพและความเป็นสถานที่ตามปัจจัย 3 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจากการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของพื้นที่ศึกษาทั้ง 11 พื้นที่ที่สามารถสรุปลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีศักยภาพและมีความเป็นสถานที่ดังนี้

- มีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่มทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มคนทำงาน พนักงานหรือผู้ให้บริการ และกลุ่มคนภายในพื้นที่

- มีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง กิจกรรมแบบเคลื่อนที่ที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ

- มีการซ้อนทับกันของกิจกรรมการสัญจรและกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในหลายช่วงเวลา โดยพื้นที่ว่างที่มีศักยภาพและความเป็นสถานที่ตามปัจจัย 3 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้แก่

- บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านานา สแควร์
- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต
- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย

5) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพของพื้นที่ ไม่ความสอดคล้องของกิจกรรมการใช้พื้นที่ มีการเข้าถึงของผู้ใช้งานในปริมาณที่น้อย ขาดความมีชีวิตชีวา สามารถสรุปลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ไม่มีศักยภาพและความเป็นสถานที่ ดังนี้

- เป็นพื้นที่ที่ขาดความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งาน โดยอาจเป็นการใช้พื้นที่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

- เป็นพื้นที่ที่ขาดกิจกรรมที่หลากหลาย หรือขาดการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมทั้งกิจกรรมหยุดนิ่งและกิจกรรมแบบเคลื่อนไหวในพื้นที่ว่างนั้นๆ ส่งผลให้พื้นที่ขาดความมีชีวิตชีวา

- ขาดการซ้อนทับกันของกิจกรรมการสัญจรและกิจกรรมการจับจองพื้นที่ที่ทำให้เกิดการใช้งานในหลายช่วงเวลาเนื่องจากบางพื้นที่มีขาดความปลอดภัยในเวลาากลางคืน

โดยพื้นที่ว่างที่ไม่มีศักยภาพและความเป็นสถานที่ตามปัจจัย 3 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้แก่

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)
- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)
- บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า
- บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 การวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์ การสรุปพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงภายในพื้นที่ศึกษา

ในการสรุปหาพื้นที่ว่างที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ว่างที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงนั้นจะทำการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในเชิงกายภาพและข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีประเด็นปัจจัยที่ครอบคลุมทั้งลักษณะทางกายภาพ ลักษณะเชิงสัณฐานและรูปแบบกิจกรรมของคนเดินเท้าของพื้นที่ว่างนั้นๆ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในแต่ละด้าน ดังนี้

1) ทำการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพทั่วไปของพื้นที่โดยตั้งประเด็นในการพิจารณา คือการวิเคราะห์สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ว่าง โดยศึกษาสภาพปัจจุบันของพื้นที่ว่างและพื้นที่โดยรอบและศึกษาถึงความเหมาะสมในการใช้งานของพื้นที่หรือความเพียงพอของพื้นที่

2) ทำการวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ รวมทั้งรูปตัดของพื้นที่ว่างเพื่อศึกษาถึงลักษณะการเข้าถึงและความเชื่อมต่อหรือเชื่อมโยงกับพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะอื่นๆ ทั้งทางด้านมุมมองและทางด้านกายภาพโดยตั้งประเด็นในการวิเคราะห์ คือ

- ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่
- ความเหมาะสมในการเชื่อมต่อหรือเชื่อมโยงกับพื้นที่โดยรอบกับพื้นที่โดยรอบ
- ความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนทั้งนี้ จะครอบคลุมทั้งลักษณะขอบเขตการปิดล้อม การเปลี่ยนระดับที่เหมาะสม

- สัดส่วนของความสูงของอาคารและขนาดของพื้นที่ว่างที่เหมาะสม

3) ทำการวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อสรุปลักษณะของพื้นที่ที่ได้รับการนิยมนำมาใช้งานและเป็นพื้นที่ว่างที่มีความเป็นสถานที่โดยจะมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

- มีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่ม
- มีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง กิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ
- มีการซ้อนทับกันของกิจกรรมการสัญจรและกิจกรรมการจับจองพื้นที่ในหลายช่วงเวลา
- ความเหมาะสมของกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่าง กล่าวคือมีกิจกรรมที่ไม่ขัดแย้งกับพื้นที่หรือขัดแย้งกันระหว่างกิจกรรม เช่นการจับจองพื้นที่สาธารณะเช่นพื้นที่ถนน หรือทางเดินเท้าเพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนตัว การวางสินค้าบนทางสาธารณะ

4.2.1 การวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ

ในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ประโยชน์และสรุปหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงนั้นมีขั้นตอนดังนี้

1) การบรรยายและประเมินการวิเคราะห์สถานการณ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะโดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์แต่ละด้านดังที่กล่าวมาข้างต้น

2) การให้ค่าคะแนนข้อย่อยในแต่ละด้านโดยแบ่งค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้ (ดังตารางที่ 4.7)

- 4 หมายถึง ดีมาก
- 3 หมายถึง ดี
- 2 หมายถึง ปานกลาง
- 1 หมายถึง น้อย

3) นำคะแนนข้อย่อยมาหาค่าเฉลี่ย แล้วทำการสรุปหาค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละประเด็นพิจารณาเพื่อหาระดับศักยภาพของพื้นที่ทั้ง 6 ประเภทและทำการสรุปพื้นที่ในลำดับต่อไป

ในการวิเคราะห์สรุปหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงนั้นสามารถทำการวิเคราะห์แยกตามประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะได้ดังนี้

4.2.1ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย จะสามารถจำแนกพื้นที่ได้ดังนี้

1) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้าด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ระหว่างซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 3

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าบริเวณส่วนใหญ่มีการแยกพื้นที่อุปกรณ์ประกอบถนนและเขตพื้นที่สัญจรที่ชัดเจนแต่ไม่พบมาตรฐานความกว้างของทางเดินเท้าสาธารณะและเขตพื้นที่ทางการสัญจรจะถูกรุกล้ำด้วยแผงลอยขายสินค้าและหาบเร่ในบริเวณจุดขึ้นลงสะพานลอยและหน้าอาคารสำนักงานและกีดขวางการสัญจรอีกทั้งทำให้เหลือพื้นที่สัญจรค่อนข้างแคบแต่ก็ยังคงสัญจรได้สะดวกในบางช่วงทางเดินเท้าทำให้ไม่มีความเหมาะสมของการใช้พื้นที่เท่าที่ควรหรือเรียกได้ว่ามีความเพียงพอของพื้นที่ในระดับปานกลาง

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัดส่วนของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่างทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ว่างสาธารณะนี้เป็นพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะดังนั้นจะพบว่าพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สูงพื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากทุกทิศทางเป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาวและแคบขนานไปกับถนนหลักโดยความสูงของอาคารจะมีความสูงเฉลี่ยประมาณ 5 ชั้น มีความเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างโดยรอบที่ง่าย และมีขอบเขตการรับรู้ที่ค่อนข้างชัดเจนเนื่องจากมีการเปลี่ยนระดับที่เหมาะสมจากถนนหลักและมีวัสดุปูพื้นที่ชัดเจน มีอุปกรณ์ถนนและมีต้นไม้เพื่อร่มเงาแต่จะมีร้านค้าแผงลอยสลับในบางช่วงทำให้ปิดมุมมองที่จะสามารถมองเห็นอาคารหรือสถานที่สำคัญไป

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่ที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา แต่พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของพื้นที่ในการใช้งาน

2) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินเท้า(ด้านใน) ระหว่างอาคารแบชฟีค เพลส ถึงซอยสุขุมวิท 8

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าบริเวณส่วนใหญ่มีการแยกพื้นที่อุปกรณ์ประกอบถนนและเขตพื้นที่สัญจรที่ไม่ค่อยชัดเจนเนื่องจากเขตพื้นที่ทางการสัญจรจะถูกรุกล้ำด้วยแผงลอยขายสินค้าและบันไดทางขึ้นลงสถานีรถไฟฟ้า กีดขวางการสัญจรอีกทั้งทำให้เหลือพื้นที่สัญจรค่อนข้างแคบเกิดการสัญจรที่ไม่สะดวกทำให้ไม่มีความเหมาะสมของการใช้พื้นที่หรือเรียกได้ว่ามีความเพียงพอของพื้นที่ในระดับน้อย

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัดส่วนของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่าง ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ว่างสาธารณะนี้เป็นพื้นที่ทางเดินเท้าดังนั้นจะพบว่าพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของ

พื้นที่สูงพื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงจากทุกทิศทาง โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 2 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาว เกิดเป็นชอกแคบขนานไปกับถนนและสถานีรถไฟทำให้รู้สึกอึดอัด ซึ่งเป็นจุดบอดของพื้นที่ แต่พื้นที่ที่มีความเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างโดยรอบที่ง่าย และมีขอบเขตการรับรู้ที่ค่อนข้างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากถนนหลักและมีวัสดุปูพื้นที่ชัดเจน

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา แต่พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

3) พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าบริเวณส่วนใหญ่มีการแยกพื้นที่อุปกรณ์ประกอบถนนและเขตพื้นที่สัญจรที่ไม่ชัดเจนเนื่องจากเขตพื้นที่ทางการสัญจรจะถูกถูกล้ำด้วยแผงลอยขายสินค้าทั้งสองฝั่งทางเดินเท้าทำให้เกิดขวางการสัญจรอีกทั้งทำให้เหลือพื้นที่สัญจรค่อนข้างแคบเกิดการสัญจรที่ไม่สะดวกทำให้ไม่มีความเหมาะสมของการใช้พื้นที่หรือเรียกได้ว่ามีความเพียงพอของพื้นที่ในระดับน้อย

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่าง ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ว่างสาธารณะนี้เป็นพื้นที่ทางเดินเท้าดังนั้นจะพบว่าพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สูงพื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงจากทุกทิศทาง มีร้านค้าแผงลอยขนานไปกับแนวถนนทำให้ปิดมุมมองที่จะสามารถมองเห็นอาคารหรือสถานที่สำคัญไป และเป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาว เกิดเป็นชอกแคบขนานไปกับถนนหลักทำให้รู้สึกอึดอัด ซึ่งเป็นจุดบอดของพื้นที่แต่พื้นที่ที่มีความเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างโดยรอบที่ง่าย แต่มีขอบเขตการรับรู้ที่ค่อนข้างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากถนนหลักแต่พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ในการใช้งาน

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา แต่พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

4.2.1ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร มี 4 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้า นานา สแควร์

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบและเป็นลานโล่งหน้าห้างสรรพสินค้า มีการใช้ประโยชน์พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านค้ากาแฟ หรือร้านอาหารและเป็นพื้นที่นั่งพักที่มีความต่อเนื่องเข้าไปภายในอาคาร และพบว่าเป็นอาคารที่ค่อนข้างใหม่มีการออกแบบที่ดูทันสมัย และมีการดูแลรักษาอาคารและพื้นที่หน้าอาคารเป็นอย่างดีทำให้เป็นที่ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการ

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สูงพื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงจากทุกทิศทางได้ง่ายและสะดวก

โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 1 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาว และกว้างขนานไปกับอาคารสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้าออกแบบวัสดุปูพื้นที่มีความแตกต่างและมีการออกแบบลานโล่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว สัดส่วนของความสูงของอาคารจะค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ว่าง แต่มีการแก้ปัญหาโดยการยกระดับของพื้นที่ว่างเป็นสองระดับ และเปิดมุมมองจากภายนอกเข้าสู่พื้นที่บริเวณมุมของอาคาร เกิดความลื่นไหลของพื้นที่ว่างจากภายนอกสู่ภายในอาคาร

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมของพื้นที่ในการใช้งาน

2) บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบและเป็นพื้นที่ด้านหน้าและด้านข้าง มีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการขนส่งสินค้าและมีบางส่วนเป็นพื้นที่ร้านอาหาร ซึ่งให้บริการในตอนกลางวัน ซึ่งตัวอาคารมีการใช้งานมานานและค่อนข้างทรุดโทรม แต่เนื่องจากบริเวณโดยรอบเป็นพื้นที่พักอาศัย ร้านอาหารและโรงแรมเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการภายในอาคารค่อนข้างมาก

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สู่พื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 3 ด้าน มีพื้นที่ที่แคบและถูกจำกัดขอบเขตโดยอาคารรวมทั้งมีถนนด้านหน้าทำให้ไม่สามารถขยายตัวไปในทางใดทางหนึ่ง แต่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้าออกแบบวัสดุปูพื้นที่มีความแตกต่างเกิดความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่ง สัดส่วนของความสูงของอาคารกับขนาดของพื้นที่ว่างไม่เหมาะสม

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา พื้นที่มีความเหมาะสมของกิจกรรมในระดับค่อนข้างดี

3) บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบและเป็นพื้นที่หน้าอาคารสำนักงานและห้างสรรพสินค้า มีการใช้ประโยชน์พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานโล่งหน้าอาคาร และพบว่าเป็นอาคารที่ค่อนข้างใหม่เนื่องจากการดูแลรักษาตัวอาคารและพื้นที่หน้าอาคารเป็นอย่างดีอยู่ตลอดเวลาทำให้เป็นที่ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการและสะดวกต่อการสัญจรเข้าสู่พื้นที่

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สู่พื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงจากทุกทิศทางได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 1 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาว และกว้างขนานไปกับอาคารสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีความสามารถในการรับรู้

ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้าออกแบบวัสดุปูพื้นที่มีความแตกต่างและมีการออกแบบลานโล่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว สัดส่วนของความสูงของอาคารจะค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ว่าง มีการเปิดมุมมองจากภายนอกเข้าสู่พื้นที่ภายในของอาคาร เกิดความลื่นไหลของพื้นที่ว่างจากภายนอกสู่ภายในอาคาร

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ายังขาดความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งาน แต่มีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ ไม่มีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา แต่พื้นที่ที่มีความเหมาะสมของกิจกรรมในระดับค่อนข้างดี

4) บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบและเป็นพื้นที่ด้านหน้าอาคารที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อจอดรถและขนส่งสินค้า มีบางส่วนเป็นพื้นที่ร้านอาหารซึ่งตัวอาคารมีการใช้งานมานานและค่อนข้างทรุดโทรมโดยมีบางส่วนของโรงแรมได้หยุดให้บริการกลายเป็นอาคารที่รกร้าง แต่เนื่องจากบริเวณโดยรอบเป็นพื้นที่พักอาศัย จึงทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการภายในอาคารค่อนข้างมากเพื่อใช้เป็นทางผ่านและใช้บริการร้านอาหารหรือร้านค้าที่ยังให้บริการอยู่แต่มีจำนวนผู้ใช้บริการที่ค่อนข้างน้อย

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้น ของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สู่พื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 3 ด้าน มีพื้นที่ที่กว้างแต่ถูกจำกัดขอบเขตโดยอาคารแต่ทำให้มีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเกิดความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่ง และสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน สัดส่วนของความสูงของอาคารกับขนาดของพื้นที่ว่างไม่เหมาะสม

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้หลายกลุ่มทั้งนี้ยังไม่ค่อยพบความหลากหลายของกิจกรรม และไม่มีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา และพื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

4.2.1ค. ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) มี 3 พื้นที่ คือ

1) บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) และเป็นพื้นที่ด้านหน้าอาคารที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อจอดรถและขนส่งสินค้า มีบางส่วนเป็นพื้นที่ร้านค้าแผงลอย ซึ่งตัวอาคารหยุดทำการปรับปรุงและเปิดพื้นที่ได้อาคารบางส่วนให้บริการคือร้านมินิมาร์ท แต่เนื่องจากบริเวณโดยรอบเป็นพื้นที่พักอาศัย ตลาดนัดและกลุ่มอาคารสำนักงานจึงทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการภายในอาคารค่อนข้างมาก

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้น ของพื้นที่ว่างพบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเป็นลักษณะทางผ่านของพื้นที่สู่พื้นที่อื่นๆ และสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 1 ด้าน มีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้าเกิดความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่ง และสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆ

โดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน สัดส่วนของความสูงของอาคารกับขนาดของพื้นที่ว่างไม่เหมาะสม

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่มทั้งนี้ มีความหลากหลายของกิจกรรมในระดับหนึ่ง แต่ไม่มีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา และพื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

2) บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) และเป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ถนนชอยส่วนบุคคลและเป็นถนนปลายตัน การใช้ประโยชน์อาคารในบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่างเป็นลักษณะของอาคารพาณิชย์ที่ทำการปรับปรุงพื้นที่ด้านในเพื่อเป็นโรงแรมขนาดเล็ก ร้านอาหาร ผับและบาร์ ทำให้ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการแต่ขาดพื้นที่ว่างเพื่อรองรับกลับกลุ่มคนที่เข้ามา

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเข้าถึงทางเดียวจากถนนได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 2 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาวขนานไปกับอาคารมีพื้นที่ที่แคบและถูกจำกัดขอบเขตโดยอาคารรวมซึ่งมีถนนด้านหน้าทำให้ไม่สามารถขยายตัวไปในทางใดทางหนึ่ง แต่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ขาดความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและ สัดส่วนของความสูงของอาคารจะค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ว่าง

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าขาดความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานแต่เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา แต่พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

3) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) และเป็นพื้นที่หลังอาคารพาณิชย์ที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ถนนชอยและเป็นถนนที่สามารถเชื่อมต่อชอยสุขุมวิท 5 กับชอยสุขุมวิท 7 ได้โดยการใช้ประโยชน์อาคารในบริเวณโดยรอบพื้นที่ว่างเป็นลักษณะของอาคารพาณิชย์ที่ทำการปรับปรุงพื้นที่ด้านในเพื่อเป็นร้านอาหาร ผับและบาร์ ทำให้ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการแต่ขาดพื้นที่ว่างเพื่อรองรับกลับกลุ่มคนที่เข้ามา

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่าง พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงเข้าถึงค่อนข้างยากเนื่องจากเป็นตรอกแคบและมองไม่ค่อยเห็น โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 2 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาวและขนานไปกับอาคารมีพื้นที่ที่แคบและถูกจำกัดขอบเขตโดยอาคารทำให้ไม่สามารถขยายตัวไปในทางใดทางหนึ่ง ขาดความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะและ สัดส่วนของความสูงของอาคารจะค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ว่าง

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่อยู่ในพื้นที่ว่างนั้นๆ และมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา พื้นที่ว่างยังขาดความเหมาะสมของกิจกรรมภายในพื้นที่

4.2.1ง. ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างภายในกลุ่มอาคารที่มีความต่อเนื่องกับภายนอก และเป็นพื้นที่หน้าห้างสรรพสินค้า มีการใช้ประโยชน์พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในเพื่อเป็นที่พักผ่อน และพักผ่อนที่มีความต่อเนื่องเข้าไปภายในอาคาร และพบว่าเป็นอาคารที่ค่อนข้างเก่าและไม่ได้มีการปรับปรุงดูแลรักษาอาคารและพื้นที่หน้าอาคารมากนักแต่มีกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเนื่องจากเป็นจุดรวมตัวของชาวเกาหลีเพราะร้านค้าที่ให้บริการภายในส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและร้านขายของใช้ที่มาจากประเทศเกาหลี เป็นต้น

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่างพบว่าเป็นพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงจากทุกทิศทางได้ง่ายและสะดวก โดยมีมวลอาคารโอบล้อมอยู่ 3 ด้าน เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะแนวยาว และกว้างภายในอาคารมีความเชื่อมต่อกับพื้นที่ภายนอกและสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆ โดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้า วัสดุปูพื้นที่มีความแตกต่างและมีการออกแบบลานโล่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว สัดส่วนของความสูงของอาคารจะค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ว่างทำให้พื้นที่ว่างภายในที่เกิดขึ้นค่อนข้างแคบ แต่มีการแก้ปัญหาโดยการจัดพื้นที่ภูมิทัศน์แล้วใช้ต้นไม้ที่มีขนาดสูงเข้ามาช่วย และเปิดมุมมองจากภายนอกเข้าสู่พื้นที่บริเวณมุมของอาคาร เกิดความลื่นไหลของพื้นที่ว่างจากภายนอกสู่ภายในอาคาร

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่ม แต่ขาดความหลากหลายของกิจกรรม แต่มีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา พื้นที่ที่มีความเหมาะสมของกิจกรรมในระดับค่อนข้างดี

4.2.1จ. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่นันทนาการหรือพื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล โดยที่บริเวณโดยรอบเป็นอาคารพาณิชย์และที่พักอาศัยจึงทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการภายในพื้นที่ค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ที่เดียวในบริเวณพื้นที่ศึกษา แต่เนื่องจากพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลจึงทำให้มีการกำหนดเวลาการให้บริการอย่างชัดเจนเพื่อหยุดทำการดูแลรักษาพื้นที่สวนสาธารณะก่อนที่จะให้บริการ ทั้งนี้สามารถบอกได้ว่ากลุ่มคนที่อาศัยอยู่ภายในพื้นที่ยังต้องการพื้นที่ที่สามารถพักผ่อนหรือออกกำลังกายที่เป็นลักษณะสวนสาธารณะ

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัญญาณของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่างพบว่าเป็นพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงจากทุกทิศทางได้ง่ายและสะดวก เป็นพื้นที่ที่ไม่มีอาคารปิดล้อมและเป็นพื้นที่ว่างที่มีขนาดกว้างและสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีความสามารถในการรับรู้ขอบเขตของพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะได้อย่างชัดเจนเนื่องจากมีรั้วรอบ

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานหลายกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่ พื้นที่ว่างมีความเหมาะสมของพื้นที่ในการใช้งานในระดับหนึ่ง แต่ขาดการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา

4.2.1จ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างโดยรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

- การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพทั่วไปของพื้นที่ พบว่าเป็นพื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน โดยที่บริเวณโดยรอบเป็นอาคารพาณิชย์และที่พักอาศัยจึงทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการภายในพื้นที่ค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นพื้นที่ว่างที่เป็นตลาดนัดขายสินค้าที่เดียวในบริเวณพื้นที่ศึกษา แต่เนื่องจากภายในพื้นที่นี้มีอาคารรกร้างจึงทำให้สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่ดูสกปรกและค่อนข้างมืด เกิดมุมอับของพื้นที่จากอาคารเดิมที่มีความทึบโตรอบบางจุดมีน้ำท่วมขัง ไม่ค่อยมีไฟฟ้าแสงสว่างในพื้นที่และขาดการดูแลรักษา ลักษณะกายภาพของพื้นที่ยังไม่ค่อยมีความเหมาะสมของการใช้งานเท่าใดนัก

- การวิเคราะห์ลักษณะเชิงสัณฐานของพื้นที่จากข้อมูลภาพและพื้นที่ของพื้นที่ว่างพบว่าเป็นพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงจากถนนหลักได้ง่ายและสะดวก เป็นพื้นที่ที่มีการปิดล้อมโดยอาคารทั้งสามด้านและมีรั้วรอบที่ชัดเจนและเป็นพื้นที่ว่างที่มีขนาดกว้างและสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างอื่นๆโดยรอบได้ง่ายเนื่องจากสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

- การวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความหลากหลายของกลุ่มผู้ใช้งานคือเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงจากผู้ใช้งานกลุ่มทั้งนี้ยังมีความหลากหลายของกิจกรรม เป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับกันของรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมหยุดนิ่ง และกิจกรรมแบบเคลื่อนที่ พื้นที่ว่างมีความเหมาะสมของพื้นที่ในการใช้งานในระดับปานกลางมีการซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา

4.2.2 การสรุปลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนภายในพื้นที่ศึกษาที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถทำการสรุปหาพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนภายในพื้นที่ศึกษาที่มีความเหมาะสมที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงโดยใช้หลักการให้คะแนน โดยมีลำดับการให้คะแนนมากน้อยตามการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยจะมีเกณฑ์การให้คะแนนและสามารถสรุปตารางการวิเคราะห์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 การให้คะแนนลักษณะการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ

เกณฑ์พิจารณา	ลักษณะทางกายภาพ			ลักษณะเชิงสัญญาณ					ข้อมูลเชิงประจักษ์					ค่าเฉลี่ยรวม (4)
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)		
พื้นที่ว่างสาธารณะ และกิ่งสาธารณะ	สภาพอาคาร/พื้นที่ว่าง	ความเหมาะสม (พื้นที่)	ค่าเฉลี่ย	การเข้าถึง	การเชื่อมโยง	ความสามารภในการรับรู้	สัดส่วนพื้นที่ต่อส่วน	สูงอาคาร	ค่าเฉลี่ย	ช่วงเวลา	กลุ่มผู้ใช้	ความหลากหลาย (กิจกรรม)	ความเหมาะสม (กิจกรรม)	ค่าเฉลี่ย
ประเภทที่ 1														
บริเวณที่ 32 พื้นที่ ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอย 1 ด้าน ของทางเดินเท้าด้านนอก: ซอยสุขุมวิท 1 - 3	3	2	2.5	4	4	4	2	3.5	4	3	3	2	3	3
บริเวณที่ 32 พื้นที่ ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอย 1 ด้าน ของทางเดินเท้าด้านใน: อาคารแปซิฟิคเพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8	2	1	1.5	4	4	3	2	3.25	4	4	3	2	3.25	2.7
บริเวณที่ 32 พื้นที่ ทางเดินเท้าสาธารณะที่มี ร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้าน: สุขุมวิท 11- 13	2	1	1.5	4	4	2	2	3	4	4	4	2	3.5	2.6
ประเภทที่ 2														
บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้า และด้านข้างห้าง สรรพสินค้านานา สแควร์	4	4	4	4	4	3	3	3.5	4	4	4	3	3.75	3.75
บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุด แลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต	3	3	3	4	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3.3
บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้า อาคารไทม์ สแควร์	4	4	4	4	4	4	3	3.75	3	2	2	3	2.5	3.4
บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้า ซูเปอร์มาร์เก็ต	2	3	2.5	4	3	3	2	3	4	4	2	2	3	2.8

ตารางที่ 4.1 การให้ค่าคะแนนลักษณะการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ (ต่อ)

เกณฑ์พิจารณา	ลักษณะทางกายภาพ			ลักษณะเชิงสัดส่วน					ข้อมูลเชิงประจักษ์					ค่าเฉลี่ยรวม (4)
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)		
พื้นที่ว่างสาธารณะ และกึ่งสาธารณะ	สภาพอาคาร/พื้นที่ว่าง	ความเหมาะสม (พื้นที่)	ค่าเฉลี่ย	การเข้าถึง	การเชื่อมโยง	ความสามารถในการรับรู้	สัดส่วนพื้นที่ต่อส่วน	สูงอาคาร	ค่าเฉลี่ย	ช่วงเวลา	กลุ่มผู้ใช้	ความหลากหลาย (กิจกรรม)	ความเหมาะสม (กิจกรรม)	ค่าเฉลี่ย
ประเภทที่ 3														
บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้า อาคารพาณิชย์	2	3	2.5	4	4	4	2	3.5	4	3	2	2	2.75	2.9
บริเวณที่ 5 ถนนส่วน บุคคลระหว่างอาคาร พาณิชย์	3	2	2.5	4	3	2	2	2.75	2	4	4	2	3	2.75
บริเวณที่ 10 พื้นที่ ด้านหลังอาคารพาณิชย์	2	2	2	2	3	2	2	2.25	4	4	4	2	3.5	2.5
ประเภทที่ 4														
บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้า อาคารและโถงภายใน อาคารสุขุมวิทพลาซ่า	3	4	3.5	4	4	4	3	3.75	4	3	2	3	3	3.4
ประเภทที่ 5														
บริเวณที่ 24 สวนซูวิทย์ การ์เด็น	4	4	4	4	4	4	1	3.25	4	2	4	3	3.25	3.5
ประเภทที่ 6														
บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบ อาคารที่ไม่มีการใช้งาน	1	2	1.5	4	4	4	2	3.5	4	4	3	3	3.5	2.8

ที่มา: จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

การแบ่งช่วงระดับศักยภาพของพื้นที่ว่าง

ระดับที่ 1 (ช่วงคะแนน 1.00-1.90) หมายถึง พื้นที่ที่มีสถานการณ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างและเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมตามวิธีการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ “ต่ำ” มีความต้องการในการพัฒนาพื้นที่ค่อนข้างสูง เช่น เป็นพื้นที่ว่างที่เป็นมุมอับ และมีการซับซ้อนต่อการเข้าถึง ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการสัญจร

ระดับที่ 2 (ช่วงคะแนน 2.00-2.90) หมายถึง พื้นที่ที่มีสถานการณ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างและเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมตามวิธีการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ “ปานกลาง” มีความต้องการในการพัฒนาพื้นที่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ต้องการการส่งเสริมพื้นที่และปรับปรุงให้เต็มศักยภาพมากขึ้นทั้งทางด้านการพัฒนาพื้นที่และด้านการส่งเสริมกิจกรรม

ระดับที่ 3 (ช่วงคะแนน 3.00-3.90) หมายถึง พื้นที่ที่มีสถานการณ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างและเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมตามวิธีการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ “สูง” มีความต้องการในการพัฒนาพื้นที่ในระดับปานกลาง เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมแต่ยังใช้พื้นที่เต็มศักยภาพและมีความต้องการส่งเสริมทางด้านกิจกรรม

ระดับที่ 4 (คะแนน 4.00) หมายถึง พื้นที่ที่มีสถานการณ์การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างและเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมตามวิธีการวิเคราะห์จากลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ “สูงมาก” มีความต้องการในการพัฒนาพื้นที่ในระดับน้อยมาก ซึ่งอาจจะทำการส่งเสริมทางด้านกิจกรรมเท่านั้น

จากตารางสามารถสรุปพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการปรับปรุง ได้ 2 ระดับ ดังนี้

1) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ต้องการการส่งเสริมพื้นที่และปรับปรุงให้เต็มศักยภาพมากขึ้นทั้งทางด้านการพัฒนาพื้นที่และด้านการส่งเสริมกิจกรรม คือ

- บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)
- บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน
- บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์
- บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)
- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอยที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของ

ทางเดินเท้าด้านใน: อาคารแปซิฟิคเพลส ถึงซอยสุขุมวิท 8

- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอยที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้าน

ของทางเดินเท้า: ซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

2) พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่มีระดับศักยภาพอยู่ในระดับ “สูง” เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมแต่ยังใช้พื้นที่เต็มศักยภาพและมีความต้องการส่งเสริมทางด้านกิจกรรม คือ

- บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต
- บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)
- บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า
- บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชวิตย์ การ์เด้น)
- บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอยที่มีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของ

ทางเดินเท้าด้านนอก: ซอยสุขุมวิท 1 ถึงซอยสุขุมวิท 3

บทที่ 5

กำหนดโปรแกรมการออกแบบ แผนงาน และผลการออกแบบ

5.1 การกำหนดโปรแกรมในการออกแบบเพื่อพัฒนาพื้นที่

ในการศึกษาแนวทางในการพัฒนาทางกายภาพและการออกแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวดถนนภายในย่านอโศก-นานา ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะทางกายภาพ(จากการสำรวจสภาพทั่วไปและลักษณะกายภาพของพื้นที่) และกิจกรรม(การเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์) ทั้งในระดับย่าน และระดับพื้นที่เฉพาะ โดยทำการการศึกษาพื้นที่ศึกษาทั้ง 6 ประเภท ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นมาตรฐานของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะอื่นๆภายในพื้นที่ศึกษา ทำให้ได้พื้นที่ที่มีความเหมาะสมและต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มเติมตามลำดับ และเนื่องจากพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษาที่ได้ทำการวิเคราะห์ห็นขั้นต้นมีความคล้ายคลึงกันทางด้านกายภาพและด้วยขอบเขตเวลาที่จำกัดทางผู้วิจัยจึงทำการเลือกพื้นที่ตัวอย่างที่ต้องได้รับการปรับปรุงพื้นที่จากตารางที่ 4.1 (การให้ค่าคะแนนลักษณะการใช้ประโยชน์และการสรุปเลือกพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่มีความเหมาะสมและพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม) โดยทำการเลือกพื้นที่ที่มีระดับศักยภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำสุดในแต่ละประเภทพื้นที่ เพื่อการออกแบบที่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหา โดยที่พื้นที่ที่ต้องได้รับการออกแบบแยกตามประเภทของพื้นที่ว่างทั้ง 6 ประเภท มีดังนี้

ก. ประเภทที่ 1 (S2): พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า คือ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย สองด้านของทางเดินเท้าในระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

ข. ประเภทที่ 2 (S7): พื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรัศมีอาคารมี 4 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

ค. ประเภทที่ 3 (S8): พื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจกระยะรัศมีตามข้อบังคับ (set back) บริเวณที่ 10 พื้นที่หลังอาคารพาณิชย์

ง. ประเภทที่ 4 (S9): พื้นที่ว่างกิ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโล่งภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

จ. ประเภทที่ 5 (S11): พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)

ฉ. ประเภทที่ 6 (S12): พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

โดยในขั้นตอนการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่ จะใช้หลักในการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ (SWOT)¹ ซึ่งเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพจะต้องครอบคลุมทั้งทางด้านกายภาพและกิจกรรม หลังจากนั้นจะทำการสรุป ข้อเด่น และข้อด้อยของพื้นที่ว่างนั้นๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการกำหนดแนวทางในการพัฒนาต่อไป

5.1.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดของพื้นที่ศึกษา

ในการศึกษาแนวทางในการพัฒนาทางกายภาพและการออกแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ จะมุ่งเน้นที่การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษาโดยจะแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือระดับย่าน และระดับพื้นที่เฉพาะ เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ทั้งสองระดับ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

5.1.1ก. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับย่าน จากการศึกษาลักษณะทางกายภาพ และสภาพพื้นที่ปัจจุบันของพื้นที่ย่านอโคก-นานา ทำให้สามารถสรุปรูปแบบลักษณะเฉพาะของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ได้ อีกทั้งจากการสำรวจพื้นที่ตามลักษณะทางกายภาพโดยทั่วไปจะพบว่าพื้นที่ระดับย่านมีความเปลี่ยนแปลงทั้งลักษณะทางด้านกายภาพและรูปแบบของกิจกรรม ซึ่งมีประเด็นที่ปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างไม่เต็มศักยภาพ บางพื้นที่ไม่มีความเหมาะสมของกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่าง กล่าวคือมีกิจกรรมที่ขัดแย้งกับพื้นที่หรือขัดแย้งกันระหว่างกิจกรรม เช่นการจับจองพื้นที่สาธารณะเช่นพื้นที่ถนน หรือทางเดินเท้าเพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนตัว การวางสินค้าบนทางสาธารณะ ในการวิเคราะห์พื้นที่ระดับย่านทำให้ทราบถึงปัญหาภายในพื้นที่โดยมีประเด็นดังนี้ ภายในพื้นที่ศึกษาขาดพื้นที่ว่างสาธารณะที่ออกแบบมาเพื่อคนภายในพื้นที่ ขาดทัศนียภาพหรือไม่มีการเน้นทัศนียภาพเมืองที่สำคัญ ระบบการสัญจรบนทางเดินเท้าไม่มีมาตรฐานเนื่องจากถูกรุกล้ำโดยแผงลอยและโครงสร้างของทางขึ้น-ลงรถไฟฟ้าและสะพานลอย แต่ยังมีพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่น่าสนใจในหลายพื้นที่ที่สามารถปรับปรุงและเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ แต่ในพื้นที่ว่างนั้นขาดความเชื่อมต่อและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ถึงแม้ว่าในบางพื้นที่มีศักยภาพในการเชื่อมต่อพื้นที่อื่นแต่โดยรวมแล้วระบบโครงข่ายของพื้นที่ว่างยังไม่สมบูรณ์เท่าใดนัก ซึ่งการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับย่านนั้นได้มุ่งเน้นไปที่การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ โดยจะมุ่งเน้นระบบสาธารณูปการและการเชื่อมโยงเส้นทางการสัญจรทางเดินเท้ากับระบบพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเพื่อการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่มีศักยภาพรวมถึงการเชื่อมต่อพื้นที่ว่างภายในโดยถนน และการเชื่อมโยงสู่ระบบขนส่งมวลชน

5.1.1ข. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับพื้นที่เฉพาะ จะมุ่งเน้นที่การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษาโดยจะแบ่งตามประเภทของพื้นที่ เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท ซึ่งจากการศึกษาลักษณะทางกายภาพ และสภาพพื้นที่ปัจจุบันและรูปแบบการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ศึกษาทั้ง 6 ประเภท พบว่าพื้นที่ศึกษามีการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่หลากหลาย มีกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลายและซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลาซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ศึกษาจะมีประเด็นที่ปัญหาที่คล้ายคลึงกันกับปัญหาระดับย่าน คือการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างไม่เต็มศักยภาพ บางพื้นที่ไม่มีความเหมาะสมของกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่าง พื้นที่ว่างขาดความเชื่อมต่อและเชื่อมโยงซึ่งพื้นที่อื่น เนื่องจากการมีระบบทางเดินเท้าที่ไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งไม่มีการพัฒนาพื้นที่ว่างอย่างจริงจัง พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่ง

¹การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) เป็นรูปแบบการประเมินโครงการ/ นโยบาย ประกอบด้วยการนำเสนอจุดเด่นหรือจุดแข็ง (Strengths), จุดด้อยหรือจุดอ่อน (Weaknesses), โอกาส (Opportunities), อุปสรรค (Threats)

สาธารณสุขที่น่าสนใจภายในพื้นที่ส่วนใหญ่มักเป็นที่ที่สามารถจับจองพื้นที่ได้ง่าย สามารถมองเห็นกิจกรรมอื่นๆ ภายในพื้นที่ว่างนั้นๆหรือพื้นที่โดยรอบ รวมถึงพื้นที่ที่อยู่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ แต่พื้นที่ว่างเหล่านั้นส่วนใหญ่ขาดบรรยากาศที่ดี ไม่มีความปลอดภัย การเข้าถึงที่ไม่สะดวก การจัดพื้นที่ไม่เหมาะสม ไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และยิ่งขาดการพัฒนาพื้นที่ที่ต่อเนื่อง เป็นเหตุทำให้เกิดการใช้พื้นที่ไม่เต็มศักยภาพ จากการที่มีการใช้พื้นที่ว่าง สาธารณะและกึ่งสาธารณะที่หลากหลาย ทำให้เห็นโอกาสในการพัฒนาพื้นที่ จากการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ ข้อมูลในระดับย่านนั้นได้มุ่งเน้นไปที่การเชื่อมต่อของพื้นที่ การเชื่อมโยงเส้นทางการสัญจรทางเดินเท้ากับระบบ พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเป็นหลัก ดังนั้นการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ในระดับย่านจึงมุ่งเน้นไปที่รูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ของกลุ่มผู้สัญจรโดยการเดินเท้าเป็นหลัก และเนื่องจากรูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในพื้นที่ศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่จะแตกต่างกันตามลักษณะของประเภทของพื้นที่ว่างและตำแหน่งของพื้นที่ และในการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ ข้อมูลในระดับพื้นที่เฉพาะสามารถแบ่งการวิเคราะห์และลงรายละเอียดตามประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะจากการสำรวจทั้ง 6 ประเภท ได้ดังนี้

- **ประเภทที่ 1 (S2):** พื้นที่ว่างสาธารณะ พบว่ามีการใช้พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะเพื่อการพาณิชย์ ทำให้เกิดปัญหาคือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและลักษณะกายภาพที่เกิดขึ้น มีการรुक้าเขต พื้นที่ทางเดินเท้าด้วยร้านค้าแผงลอยและโครงสร้างทางขึ้นลงรถไฟฟ้า ทำให้เกิดการสัญจรที่ไม่สะดวกและเกิดเป็นชอกมูมและเกิดมูมอับในบางช่วงทางเดิน แต่มีขอบเขตของอุปกรณ์ถนนที่ชัดเจน ทั้งนี้พื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่ทางเดินเท้าและปรับปรุงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุงคือ บริเวณที่ 32 พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าแผงลอยทั้ง 2 ด้านของทางเดินเท้าในระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

- **ประเภทที่ 2 (S7):** พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นของอาคาร พบว่าพื้นที่ที่มีการออกแบบเป็นพิเศษดังนั้นพื้นที่ว่างจึงมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งประเด็นปัญหาส่วนใหญ่ในพื้นที่ว่างลักษณะนี้คือ เป็นพื้นที่ลานโล่งหน้าอาคารซึ่งมีบางพื้นที่มีขนาดกว้างและไม่ค่อยมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ ขาดกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับขนาดพื้นที่ ทำให้เกิดการใช้พื้นที่ไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร แต่ในพื้นที่การออกแบบที่สวยงามและสามารถรับรู้ขอบเขตการใช้งานที่ชัดเจนและเนื่องจากพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะประเภทนี้จะเป็นพื้นที่ติดถนนทำให้มีการเข้าถึงที่ง่ายและเกิดความปลอดภัยทำให้ต้องมีการพัฒนาที่แตกต่างไปจากกลุ่มอื่นคือการปรับปรุงพัฒนาลักษณะทางกายภาพและเพิ่มลักษณะของกิจกรรม โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุงคือ บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

- **ประเภทที่ 3 (S8):** พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) พบว่ามีการใช้งานบนพื้นที่ว่างเพื่อการพาณิชย์อย่างเต็มพื้นที่และไม่สามารถขยายขอบเขตของพื้นที่ว่างได้ ทั้งนี้ยังพบการจับจองพื้นที่ของกลุ่มผู้ใช้งานในบริเวณหลังอาคารพาณิชย์หรือบริเวณชอกมูมของอาคารและส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่เฉพาะกลุ่ม ประเด็นปัญหาของพื้นที่ว่างในลักษณะนี้ส่วนใหญ่คือการไม่ใช้ประโยชน์หลังอาคารพาณิชย์เพื่อการค้าขาย ทำให้พื้นที่มีการเข้าถึงที่ลำบาก ซึ่งในบางพื้นที่เป็นพื้นที่ถนนหรือทางสัญจร แต่ถูกรุก้าด้วยร้านค้าทำให้เกิดการขวางทางสัญจร และบางพื้นที่มีบรรยากาศที่ไม่อำนวยเนื่องจากมีลักษณะแคบและมีดี สร้างความไม่มั่นใจแก่ผู้ใช้งาน แต่ในบางพื้นที่กลับเป็นที่ที่มีผู้ใช้งานหลากหลายกลุ่ม หรือกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่มี ความสัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมและลักษณะทางกายภาพ แต่ทั้งนี้พื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุงคือ บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

● **ประเภทที่ 4 (S9):** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคารที่มีความต่อเนื่องกับภายนอก พบว่ามีพื้นที่ที่มีการออกแบบเป็นพิเศษดังนั้นพื้นที่ว่างส่วนใหญ่จึงมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวของพื้นที่ว่าง ซึ่งประเด็นปัญหาส่วนใหญ่ในพื้นที่ว่างลักษณะนี้คือ พื้นที่โถงภายในอาคารมีขนาดกว้างแต่ไม่ค่อยมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ ขาดกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับขนาดพื้นที่ ทำให้เกิดการใช้พื้นที่ไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร แต่สามารถรับรู้ขอบเขตการใช้งานที่ชัดเจนเนื่องจากเป็นลักษณะกึ่งภายนอกอาคารและมีส่วนภายในอาคารที่ชัดเจน และพื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะประเภทนี้จะเป็นพื้นที่ที่ติดถนนทำให้มีการเข้าถึงที่ง่ายและเกิดความปลอดภัยทำให้ต้องมีการพัฒนาที่แตกต่างไปจากกลุ่มอื่นคือการปรับปรุงพัฒนาลักษณะทางกายภาพและเพิ่มลักษณะของกิจกรรม โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุง คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคาร สุขุมวิทพลาซ่า

● **ประเภทที่ 5 (S10):** พื้นที่นั่งนอนการหรือพื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล พบว่าพื้นที่เป็นพื้นที่ที่กว้างขนาดใหญ่และเป็นพื้นที่สวนสาธารณะและพื้นที่นั่งนอนการเพียงจุดเดียวในพื้นที่ย่าน แต่ประเด็นปัญหาของพื้นที่นี้คือเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลทำให้มีการกำหนดเวลาใช้งานที่ค่อนข้างชัดเจน จึงทำให้ขาดความหลากหลายของการใช้งานและกิจกรรมในบางช่วงเวลา ตัวพื้นที่ว่างมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจนแต่ขาดบรรยากาศที่ดีในการใช้งานและการจัดพื้นที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้พื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่โดยส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายภายในพื้นที่ โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุง คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)

● **ประเภทที่ 6 (S11):** พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน พบว่ามีการใช้งานบนพื้นที่ว่างเพื่อการพาณิชย์อย่างเต็มพื้นที่และไม่สามารถขยายขอบเขตของพื้นที่ว่างได้ โดยกิจกรรมในพื้นที่ในช่วงกลางวันจะเป็นลักษณะตลาดนัดขายสินค้า ส่วนในช่วงเวลากลางคืนจะเป็นร้านอาหารให้บริการถึงเช้า ประเด็นปัญหาของพื้นที่ว่างในลักษณะนี้ส่วนใหญ่คือมีสภาพพื้นที่ทางกายภาพที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้งานเนื่องจากมีอาคารร้างภายในพื้นที่และสภาพเก่าทรุดโทรม มีบรรยากาศที่ไม่ดีเนื่องจากมีลักษณะมืดและสกปรก แต่กลับเป็นจุดที่มีผู้ใช้งานที่เข้ามาใช้บริการค่อนข้างมากเนื่องจากมีกิจกรรมที่น่าสนใจหรือกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมและลักษณะทางกายภาพ แต่ทั้งนี้พื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุงคือ คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

จากการตั้งประเด็นวิจัยไปที่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะทางกายภาพ กิจกรรมของพื้นที่ว่าง ลักษณะการใช้ประโยชน์และศักยภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษาข้างต้นสามารถนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัด โดยมีประเด็นในการพิจารณา 3 ด้านคือ ด้านภูมิทัศน์ ด้านการสัญจร และด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ สามารถสรุปโดยจะแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับย่านและระดับพื้นที่เฉพาะ ได้ดังนี้

1) การวิเคราะห์ศักยภาพในระดับย่าน

ตารางที่ 5.1 ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในพื้นที่ศึกษา

ประเด็นในการพิจารณา	จุดแข็ง /โอกาสในการพัฒนา (strength/opportunity)	จุดอ่อน/ ข้อจำกัด (weakness / threat)
ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ	<ol style="list-style-type: none"> มีเส้นทางบริการที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะได้ มีสภาพถนนที่ดี มีพื้นผิวที่ราบเรียบ มีเครือข่ายการสัญจรไปยังพื้นที่อื่น/เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ มีขนาดทางเท้าที่เหมาะสม กว้าง นำใช้ มีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกและสามารถมองเห็นได้ง่าย มีการคมนาคมที่สะดวก 	<ol style="list-style-type: none"> ระบบการสัญจรบนทางเดินเท้าไม่มีมาตรฐานเนื่องจากถูกรุกล้ำโดยแผงลอยและโครงสร้างของทางขึ้น ลงรถไฟฟ้าและสะพานลอย พื้นที่ทางเดินเท้าในบางช่วงขาดร่มเงากันแดดกันฝน ทางเดินเท้าในบางช่วงแคบและไม่สามารถขยายขนาดทางเดินเท้าได้ คุณภาพถนนขอย/ ตรอกในบางจุดเสื่อมโทรม ไม่ปลอดภัยขาดแสงไฟส่องสว่าง
ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	<ol style="list-style-type: none"> มีความสะดวกในการเข้าถึง มีความเข้มแข็งทางธุรกิจ เป็นแหล่งส่งเสริมพาณิชย์กรรมการท่องเที่ยว มีกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลาย มีกิจกรรมที่น่าสนใจ หลากหลายและซ้อนทับกันในหลายช่วงเวลา 	<ol style="list-style-type: none"> การใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างไม่เต็มศักยภาพ ไม่มีความเหมาะสมของกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่าง ขาดพื้นที่สีเขียว หรือพื้นที่นันทนาการที่เป็นพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ว่างนั้นขาดความเชื่อมต่อและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ไม่ได้ถูกออกแบบให้มีการใช้งานที่เหมาะสม ไม่สามารถขยายตัวได้เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของเอกชนเป็นพื้นที่เอกชนและที่ดินมีราคาสูงบางส่วนเช่า จึงต้องมีการพัฒนาเต็มศักยภาพที่ดิน
ด้านภูมิทัศน์	<ol style="list-style-type: none"> มีกรอบอาคารโดยรอบพื้นที่ว่างที่เป็นระเบียบ มีการจัดระบบของทางเดินเท้าที่เป็นระเบียบและสวยงามในบางช่วงทางเดินเท้า 	<ol style="list-style-type: none"> ไม่มีการเน้นทัศนียภาพเมืองที่สำคัญ มีร้านค้าแผงลอยรูกล้ำบนทางเดินเท้าทำให้บดบังหน้าร้านหรืออาคาร

เมื่อทำการสรุปถึงประเด็นปัญหาและศักยภาพของพื้นที่โดยรวมในแต่ละด้านจะสามารถทำการสรุปแนวทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะช่วยให้แนวทางในการแก้ปัญหาในแต่ละพื้นที่ว่างก็แตกต่างกัน ซึ่งการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาจะสอดคล้องและครอบคลุมกับประเด็นปัญหาได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 ตารางสรุปทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาพื้นที่โดยรวม

แนวทางในการปรับปรุงและแก้ปัญหาแยกตามประเด็นในการพิจารณา		
ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	ด้านภูมิทัศน์
<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะ ปลูกต้นไม้ให้ร่มเงากันแดดกันฝน ขยายทางเดินเท้าสาธารณะ ปรับปรุงตรอกซอยให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่นเพิ่มแสงไฟส่องสว่าง สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัย เชื่อมเส้นทางทางเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้ 	<ul style="list-style-type: none"> สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้าน การเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ ขยายขนาดพื้นที่ว่างและเพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่นันทนาการให้แก่ย่าน ปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่ว่างเพื่อให้รับรู้ถึงขอบเขตที่ชัดเจน ปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภท ปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงทัศนียภาพเมืองในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ การสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ ปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ ควบคุมแนวอาคาร/ กันสาด/ บ้ายโฆษณา ใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด

2) การวิเคราะห์ศักยภาพในระดับพื้นที่เฉพาะ

ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในแต่ละประเภท รวมทั้งสรุปแนวทางในการปรับปรุงพื้นที่และทำตารางเปรียบเทียบแยกตามประเด็นปัญหาในแต่ละด้าน (ดังตารางที่ 5.3 และ 5.4) ซึ่งจะทำให้เห็นถึงแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในลำดับต่อไป โดยจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ตารางที่ 5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในกรณีศึกษา ทั้ง 6 ประเภท

ประเด็นในการพิจารณา พื้นที่ว่าง	จุดแข็ง /โอกาสในการพัฒนา (strength/opportunity)	จุดอ่อน/ ข้อจำกัด (weakness / threat)
ประเภทที่ 1 : พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (street/ walkway)	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. มีเส้นทางบริการที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะได้ 2. มีสภาพถนนที่ดี มีพื้นผิวที่ราบเรียบ 3. มีเครือข่ายการสัญจรไปยังพื้นที่อื่น/เชื่อมต่อนระหว่างพื้นที่ 4. มีขอบเขตของอุปกรณ์ถนนที่ชัดเจน 5. มีความสะดวกในการเข้าถึง	1. ระบบทางเดินเท้าที่ไม่ต่อเนื่อง 2. มีการรुकล้ำเขตพื้นที่ทางเดินเท้าด้วยร้านค้าแผงลอยและโครงสร้างทางขึ้นลงรถไฟฟ้าทำให้เกิดการสัญจรที่ไม่สะดวกและเกิดเป็นชอกมุ่มและเกิดมุ่มอับขาดบรรยากาศที่ดี ไม่มีความปลอดภัย 3. พื้นที่ทางเดินเท้าในบางช่วงขาดร่เงากันแดดกันฝน 4. ทางเดินเท้าในบางช่วงแคบและไม่สามารถขยายขนาดทางเดินเท้าได้
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. มีกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลาย 2. มีกิจกรรมที่น่าสนใจ หลากหลายและซ้อนทับกันหลายช่วงเวลา 3. มีการใช้พื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะเพื่อการพาณิชย์	1. ไม่มีการพัฒนาพื้นที่อย่างจริงจัง 2. การจัดพื้นที่ไม่เหมาะสม 3. ไม่มีความเหมาะสมของกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่าง 4. ไม่สามารถขยายตัวได้เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ติดกับอาคารพาณิชย์กรรม
	ด้านภูมิทัศน์ 1. มีกรอบอาคารโดยรอบพื้นที่ว่างที่เป็นระเบียบ 2. พื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่ทางเดินเท้าและปรับปรุงลักษณะทางกายภาพ	1. มีร้านค้าแผงลอยรुकล้ำบนทางเดินเท้าทำให้ขาดความเป็นระเบียบและสวยงาม

ตารางที่ 5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในกรณีศึกษา ทั้ง 6 ประเภท (ต่อ)

ประเด็นในการพิจารณา พื้นที่ว่าง	จุดแข็ง /โอกาสในการพัฒนา (strength/opportunity)	จุดอ่อน/ ข้อจำกัด (weakness / threat)
ประเภทที่ 2 : พื้นที่ว่างกิ่งสาขา ที่เกิดจากการออกแบบ ลานโล่งหน้าอาคารเป็น พิเศษในบริเวณระยะรัน อาคาร	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. พื้นที่ว่างกิ่งสาขาประเภทนี้จะเป็น พื้นที่ติดถนนทำให้มีการเข้าถึงที่ง่ายเกิด ความปลอดภัยและสามารถมองเห็นได้ง่าย	1. พื้นที่ว่างนั้นขาดความเชื่อมต่อและ เชื่อมโยงกับพื้นที่ว่างอื่น
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. ถูกออกแบบให้มีการใช้งานที่เหมาะสม 2. มีการกำหนดขอบเขตการใช้งานที่ชัดเจน	1. เป็นพื้นที่ที่มีขนาดกว้างแต่ไม่ค่อยมี บรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ 2. ขาดกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับ ขนาดพื้นที่ 3. ไม่สามารถขยายเขตพื้นที่ได้ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของเอกชน 4. ที่ดินมีราคาสูงบางส่วนเช่า จึงต้องม การพัฒนาเต็มศักยภาพที่ดิน
	ด้านภูมิทัศน์ 1. พื้นที่มีการออกแบบที่สวยงามและ สามารถรับรู้ออกแบบที่ชัดเจน	1. ในบางพื้นที่ยังขาดบรรยากาศและ ความน่าสนใจในการใช้งาน
ประเภทที่ 3 : พื้นที่ว่างกิ่งสาขา หน้าอาคารที่เกิดจาก ระยะรันตามข้อบังคับ (set back)	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. มีเส้นทางบริการที่สามารถเชื่อมต่อกับ พื้นที่ว่างสาขาและกิ่งสาขาอื่นๆ	1. การใช้ประโยชน์หลังอาคารพาณิชย์ ทำให้พื้นที่มีการเข้าถึงที่ลำบาก 2. พื้นที่ถนนหรือทางสัญจร ถูกรูกล้ำ ด้วยร้านค้า
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. มีการใช้งานบนพื้นที่ว่างเพื่อการพาณิชย์ อย่างเต็มพื้นที่ 2. มีผู้ใช้งานหลากหลายกลุ่ม 3. สามารถรับรู้ออกแบบที่ชัดเจน	1. ไม่สามารถขยายขอบเขตของพื้นที่ ว่างได้ 2. พื้นที่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง กิจกรรมและลักษณะทางกายภาพ 3. มีบรรยากาศที่ไม่อำนวยเนื่องจากมี ลักษณะแคบและมีด
	ด้านภูมิทัศน์ -	1. พื้นที่ขาดการออกแบบที่สวยงาม 2. ในบางพื้นที่ยังขาดบรรยากาศและ ความน่าสนใจในการใช้งาน

ตารางที่ 5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในกรณีศึกษา ทั้ง 6 ประเภท (ต่อ)

ประเด็นในการพิจารณา พื้นที่ว่าง	จุดแข็ง /โอกาสในการพัฒนา (strength/opportunity)	จุดอ่อน/ ข้อจำกัด (weakness / threat)
ประเภทที่ 4 : พื้นที่ว่างกิ่งสาหรณ ภายในกลุ่มอาคาร	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. มีการเข้าถึงที่ง่ายและเกิดความปลอดภัย	1. พื้นที่ว่างนั้นขาดความเชื่อมต่อและเชื่อมโยงกับพื้นที่ว่างอื่น
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. สามารถรับรู้ขอบเขตการใช้งานที่ชัดเจนเนื่องจากเป็นลักษณะกิ่งภายนอกอาคารและมีสวนภายในอาคารที่ชัดเจน	1. การใช้พื้นที่ไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร 2. พื้นที่โถงภายในอาคารมีขนาดกว้างแต่ไม่ค่อยมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ 3. ขาดกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับขนาดพื้นที่
	ด้านภูมิทัศน์ 1. พื้นที่ว่างมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวของพื้นที่ 2. พื้นที่มีการออกแบบที่สวยงาม	1. ขาดบรรยากาศและความน่าสนใจในการใช้งาน
ประเภทที่ 5 : พื้นที่นั้นหนาหรือ สวนสาหรณที่เป็น พื้นที่เอกชน	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. พื้นที่ว่างกิ่งสาหรณประเภทนี้จะเป็นพื้นที่ติดถนนทำให้มีการเข้าถึงที่ง่ายเกิดความปลอดภัยและสามารถมองเห็นได้ง่าย 2. มีการคมนาคมที่สะดวก	1. พื้นที่ว่างนั้นขาดความเชื่อมต่อและเชื่อมโยงกับพื้นที่ว่างอื่น
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. พื้นที่เป็นพื้นที่กว้างขนาดใหญ่ มีความเพียงพอกับกลุ่มคนที่มาใช้งาน 2. พื้นที่สวนสาหรณและพื้นที่นั้นหนาหรือเพียงจุดเดียวในพื้นที่ย่าน 3. มีศักยภาพพอที่จะส่งเสริมและพัฒนา ระบบการจัดการพื้นที่	1. เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลทำให้มีการกำหนดเวลาใช้งานที่ค่อนข้างชัดเจน 2. ขาดความหลากหลายของการใช้งานและกิจกรรมในบางช่วงเวลา 3. ขาดบรรยากาศที่ดีในการใช้งานและการจัดพื้นที่ไม่เหมาะสม
	ด้านภูมิทัศน์ 1. ตัวพื้นที่ว่างมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจน	1. ขาดบรรยากาศและความน่าสนใจในการใช้งาน

ตารางที่ 5.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในกรณีศึกษา
ทั้ง 6 ประเภท (ต่อ)

ประเด็นในการ พิจารณา พื้นที่ว่าง	จุดแข็ง /โอกาสในการพัฒนา (strength/opportunity)	จุดอ่อน/ ข้อจำกัด (weakness / threat)
ประเภทที่ 6 : พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ ของเอกชน	ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ 1. มีการเข้าถึงที่ง่ายและสามารถมองเห็น จากถนนหลัก	1. ไม่มีรูปแบบของทางเข้าหรือการ เข้าถึงพื้นที่ที่ชัดเจน
	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง 1. มีการใช้งานบนพื้นที่ว่างเพื่อการพาณิชย์ อย่างเต็มพื้นที่ 2. มีผู้ใช้งานหลากหลายกลุ่ม 3. สามารถรับรู้ขอบเขตการจ้างงานที่ชัดเจน	1. ไม่สามารถขยายขอบเขตของพื้นที่ ว่างได้ 2. พื้นที่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง กิจกรรมและลักษณะทางกายภาพ 3. มีบรรยากาศที่ไม่อำนวยเนื่องจากมี ลักษณะสกปรกและมีดี เนื่องจากขาด ไฟฟ้าแสงสว่าง
	ด้านภูมิทัศน์ -	1. พื้นที่ขาดการออกแบบที่สวยงาม 2. พื้นที่ยังขาดบรรยากาศและความ น่าสนใจในการใช้งาน

เมื่อทำการสรุปถึงประเด็นปัญหาและศักยภาพของพื้นที่กรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท ในแต่ละด้านจะสามารถ
ทำการสรุปแนวทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะช่วยให้แนวทางในการแก้ปัญหาใน
แต่ละพื้นที่ว่างก็แตกต่างกันอีกด้วย ในการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาจะสอดคล้องและครอบคลุมกับประเด็น
ปัญหา ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4 ตารางสรุปแนวทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาภายในกรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท

แนวทางในการปรับปรุงและแก้ปัญหาแยกตามประเด็นในการพิจารณา		
ด้านการสำรวจและเส้นทางเชื่อมต่อ	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	ด้านภูมิทัศน์
ประเภทที่ 1 : พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (street/ walkway)		
1.ปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะ 2.ปลูกต้นไม้ร่มเงากันแดดกันฝนขยายทางเดินเท้าสาธารณะ 3.สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัย 4.เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้	1.เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ 2. ปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทหรือปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน	1.ปรับปรุงทัศนียภาพในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ 2.การสร้างบรรยากาศที่ดี 3.ปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ 4.ใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด
ประเภทที่ 2: พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรั้วของอาคาร		
1.สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยเชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้	1.สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก 2.เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ 3.ปรับปรุงระดับและปรับปรุงพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทให้เหมาะสม 5.เพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวิตชีวา	1.ปรับปรุงทัศนียภาพในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ 2.การสร้างบรรยากาศที่ดี 3.ควบคุมแนวอาคาร/ กันสาด/ บ้ายโฆษณา 4.ใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด
ประเภทที่ 3: พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะรั้วตามข้อบังคับ (set back)		
1.ปรับปรุงตรอกซอยให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่นเพิ่มแสงไฟส่องสว่าง 2.สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยเชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้	1.สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก 2.เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบ 3.เพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่นั่งนอนการให้แก่ย่าน 4.ปรับปรุงระดับและพื้นผิวบริเวณของพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งานที่หลากหลายประเภท	1.ปรับปรุงทัศนียภาพ 2.การสร้างบรรยากาศที่ดี 3.สร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ 4.ปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ 5.ควบคุมแนวอาคาร/ กันสาด/ บ้ายโฆษณา 6.ใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด

ตารางที่ 5.4 ตารางสรุปแนวทางการปรับปรุงและแก้ปัญหาภายในกรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท (ต่อ)

แนวทางในการปรับปรุงและแก้ปัญหาแยกตามประเด็นในการพิจารณา		
ด้านการสำรวจและเส้นทางเชื่อมต่อ	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	ด้านภูมิทัศน์
ประเภทที่ 4 : พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร		
1. สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัย เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้	1. สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก 2. เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ 3. ปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภท ปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน	1.ปรับปรุงทัศนียภาพในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ 2. การสร้างบรรยากาศที่ดี 3. สร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ 4. ปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ 5.ควบคุมแนวอาคาร/ กันสาด/ ป้ายโฆษณา
ประเภทที่ 5 : พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน		
1.เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้	1. เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ 2. เพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวิ 3. ปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่โล่งว่างเพื่อให้รับรู้ถึงขอบเขตที่ชัดเจน	1.ปรับปรุงทัศนียภาพในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ 2. การสร้างบรรยากาศที่ดี
ประเภทที่ 6 : พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน		
1.ปรับปรุงลักษณะการเข้าถึงพื้นที่ให้มีความชัดเจน	1.ปรับปรุงระดับและพื้นผิวบริเวณของพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งานที่หลากหลายประเภท 2.เพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวิตชีวา 3.เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่เช่นเพิ่มไฟฟ้าแสงสว่าง	1.ปรับปรุงทัศนียภาพ 2.การสร้างบรรยากาศที่ดี 3.สร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ 4. ใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด

5.1.2 โปรแกรมในการออกแบบเพื่อพัฒนาพื้นที่

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดภายในพื้นที่ศึกษา ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษา ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท จะทำให้เห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่โปรแกรมและการพัฒนาแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะและเข้าสู่รายละเอียดในการปรับปรุงพื้นที่ว่างแต่ละประเภทได้ครอบคลุม ทั้งนี้มีขั้นตอนการกำหนดโปรแกรมการออกแบบดังนี้

5.1.2ก. การกำหนดกรอบในการพัฒนาพื้นที่ จากการวิเคราะห์ในหัวข้อข้างต้นจะสามารถกำหนดกรอบในการพัฒนาพื้นที่ได้ 2 ระดับคือ ระดับย่านและระดับพื้นที่เฉพาะโดยเกณฑ์ในการกำหนดกรอบจะกล่าวถึงกรอบในการพัฒนาให้มีความครอบคลุมและคำนึงถึงความสอดคล้องกับบทบาทและความสำคัญของพื้นที่รวมทั้งวัตถุประสงค์หลักในการศึกษา คือการพัฒนาเชิงกายภาพให้มีกรใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนในพื้นที่บริเวณย่านอโศก-นานา ถนนสุขุมวิท ดังนั้นกรอบในการพัฒนาจึงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาการเชื่อมต่อระบบพื้นที่ว่างกับทางสัญจร รวมถึงการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนและสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระยะยาว

5.1.2ข. แนวทางในการพัฒนาพื้นที่ จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในด้านต่างๆข้างต้นพบว่าในประเด็นการวิเคราะห์จะประกอบด้วยปัญหา ศักยภาพและประเด็นที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเสนอการปรับปรุงพื้นที่ โดยจะนำเอาแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การทบทวนวรรณกรรมและมาตรฐานการออกแบบชุมชนเมือง หรือกฎหมายเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบพื้นที่ เพื่อทำการเสนอเป็นไปตามหลักวิชาการและอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นจริงทั้งนี้การศึกษาครั้งนี้จะเน้นไปที่เรื่องการปรับปรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอน และเพื่อให้การนำเสนอชัดเจนขึ้นจึงแปลงความคิดในการปรับปรุงพื้นที่ตามประเด็นในแต่ละด้าน ดังนี้

1) **แนวความคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพ** โดยแบ่งการพัฒนาพื้นที่เป็น 2 ระดับได้ดังนี้

- **ระดับย่าน** จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมของพื้นที่ทำให้ได้ข้อสรุปแนวคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ว่างแยกไปในแต่ละประเด็นคือ ตารางที่ 5.5 ตารางแนวความคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพระดับย่าน

ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	ด้านภูมิทัศน์
<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะ ● ปรับปรุงตรอก/ซอยให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่นขยายทางเดินเท้าสาธารณะ เพิ่มแสงไฟส่องสว่าง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก ● ปรับปรุงการเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงทัศนียภาพเมืองในเพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่และสร้างบรรยากาศที่ดี

● **ระดับพื้นที่เฉพาะ** จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาข้างต้นพบว่าพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะโดยส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้พื้นที่ว่างกับลักษณะทางกายภาพ ซึ่งจากการแบ่งกลุ่มพื้นที่ทั้ง 6 ประเภทจะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะกายภาพของพื้นที่โดยจะมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เกิดการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและมีศักยภาพของพื้นที่ ซึ่งจะสามารถนำไปพัฒนาพื้นที่ว่างอื่นๆภายในพื้นที่ศึกษาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพได้ และสามารถสรุปแนวคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ว่างแยกไปในแต่ละประเด็นคือ

ตารางที่ 5.6 ตารางแนวความคิดเบื้องต้นในการปรับปรุงพื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพระดับพื้นที่เฉพาะ

ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ	ด้านการใช้พื้นที่ว่าง	ด้านภูมิทัศน์
<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงทางเดินเท้าภายในพื้นที่ว่างให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่นขยายทางเดินเท้า เพิ่มแสงไฟส่องสว่าง ปูลูกดันให้ร่มเงากันแดดกันฝน ปรับปรุงระบบทางเดินเท้าภายในพื้นที่ว่างให้มีความต่อเนื่อง สะดวกสบาย ปลอดภัยและเชื่อมเส้นทาง การเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ ปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะทางลักษณะทางกายภาพ ปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เกิดประโยชน์สูงสุดและใช้งานเต็มประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงทัศนียภาพภายในพื้นที่ว่าง และการสร้างบรรยากาศที่ดี

2) แนวความคิดหลักในการพัฒนาพื้นที่จากการทบทวนวรรณกรรม

● แนวความคิด The new Urbanism ถือว่าเป็นการเสนอทางเลือกให้กับการสร้างเมืองในอนาคตโดยการสร้างชุมชนที่กระชับ (compact) มีความหลากหลายทางกิจกรรม (mixed-use) และให้ความสำคัญกับทางเดินเท้า (pedestrian friendly) มีย่านและมีลักษณะตำแหน่งที่เหมาะสม และมีเส้นทางเชื่อมต่อที่ใช้งานได้ดีและมีความสวยงามผสมผสานกันอย่างกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น จึงจะทำให้ชุมชนสามารถเป็นไปได้อย่างยั่งยืน โดยที่ Elizabeth Moue & Stefanos Polyzoides (In Katz, 1994) กล่าวถึง ถนน บล็อก และอาคารว่า เป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุดของการพัฒนาเมือง และการจัดการกับสภาพแวดล้อมที่มีทั้ง ทางเท้า จักรยาน รถโดยสาร และรถยนต์ เป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึงในการออกแบบชุมชน สถาปัตยกรรม หรือภูมิทัศน์คือการนิยามลักษณะทางกายภาพของถนนและพื้นที่ว่างสาธารณะ (public space) ว่าเป็นสถานที่สำหรับใช้งานร่วมกันและการออกแบบถนนและอาคารจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมและคน เช่นเดียวกับการฟื้นฟูอาคารสาธารณะ (urban places) ในเมืองใหญ่ การพัฒนาเมืองจะต้องมีถนนให้กับรถยนต์ที่พอเพียงในขณะเดียวกันก็ต้องเคารพทางเท้าและ public spaces ซึ่งจะต้องมีความปลอดภัย สะดวก และส่งเสริมให้คนเดินและสามารถทำความรู้จักกับเพื่อนบ้านในชุมชนได้มากขึ้น

- แนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมของการเดินเท้า Jacobs (1961) กับแนวความคิดที่ว่าถนนและทางเท้าคือดัชนีวัดคุณภาพของเมือง เมืองใดมีถนนและทางเท้าที่มีชีวิตชีวา เมืองนั้นก็จะมีควมน่าสนใจ แต่ในทางตรงกันข้ามเมืองที่มีถนนเรียบเหงาจะรู้สึกน่าเบื่อหน่ายและไม่ปลอดภัย การออกแบบถนนให้มีชีวิตชีวา ทำได้โดยการตั้งคูดให้มีผู้คนเดินผ่านไปมาอยู่ตลอดเวลา เช่นมีร้านรวงที่หลากหลาย จำหน่ายสินค้าพิเศษ หรือให้บริการซึ่งที่อื่นๆ ไม่มี การออกแบบถนนให้มีความปลอดภัยจะต้องสร้างแนวอาณาเขต (territory) ส่วนบุคคล-ส่วนสาธารณะ ให้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด อาคารชั้นบนที่ชิดขอบทางเท้าก็ควรออกแบบให้มีส่วนที่ยื่นล้ำออกไปในลักษณะ bay window เพื่อให้ผู้ที่อยู่อาศัยภายในอาคารสามารถกวาดสายตามองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นบนถนนทั้งทางซ้ายทางขวาให้มากที่สุด อนึ่งถนนที่ยาวเกินไปก็ควรตัดลงครึ่งหนึ่งเพื่อสร้างเส้นทางลัดให้เดินสั้นลง และเพิ่มร้านหัวมุมถนนให้มากขึ้น ถนนซึ่งไม่ค่อยมีผู้คนเดินผ่านหรือสายตาคอยเฝ้าระวังมักจะกลายเป็นแหล่งอาชญากรรมของแก๊งวัยรุ่นและพวกมิจฉาชีพ

- พื้นที่ที่สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานเป็นพื้นที่สาธารณะได้นั้น (ใน Downtown Austin Design Guideline และ Urban Plazas: design review checklist ในหนังสือ Time-Saver Standards for Urban Design โดย Clare Cooper Marcus, Carolyn Francis และ Rob Russell) สามารถออกแบบพื้นที่ให้เป็น "plaza" ซึ่งสามารถแบ่งออกได้หลายแบบตามขนาด การใช้ ความสัมพันธ์กับถนน รูปแบบ การใช้งานหลัก สถาปัตยกรรม ตำแหน่งที่ตั้ง และอื่นๆ โดยรูปแบบของ plaza ที่นำมาใช้เพื่อการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

- street plaza เป็นส่วนเล็กๆของที่ว่างสาธารณะที่ติดกับทางเดินเท้าและถนนหรือทางเดินเท้าที่กว้างขึ้นหรือการขยายของทางเดินเท้าได้อาเขต พื้นที่ลักษณะนี้มักจะใช้เป็นระยะเวลาสั้นๆของการนั่ง การคอย

- the corporate foyer เป็นการร่นหน้าอาคารหลักการของการใช้งานคือ เพื่อสร้างให้มีจุดทางเข้าที่น่าสวยใจ สง่างาม และบางพื้นที่เอกชนจะเป็นเจ้าของแต่ยอมให้สาธารณะเข้ามาได้ และบางครั้งจะมีการปิดพื้นที่เมื่อบริษัทปิดทำการ

- pedestrian mall เป็นลักษณะถนนที่มีต้นไม้สองข้างเป็นแนว เพื่อเน้นความสำคัญของจุดปลายทางและสร้างร่มเงาให้กับอาคารได้

- the urban oasis เป็นชนิดหนึ่งของ plaza ที่มีการปลูกต้นไม้มาก มีภาพลักษณ์เป็นส่วนสาธารณะและมักจะแยกออกมาจากถนน ด้วยตำแหน่งและการออกแบบทำให้สถานที่นี้มีความสงบ ปลอดภัยและความอุ่นใจของกิจกรรมในเมือง

- Girling and Helpland (1994:222,224) ในหนังสือ "Residential Streets" แนวความคิดการคืนพื้นที่ผิวถนน ตรอก/ ซอย และจุดเล็กๆที่สามารถนำเอามาใช้เป็นพื้นที่สาธารณะได้ มาใช้เป็นพื้นที่สาธารณะที่เกิดประโยชน์ เพราะพื้นที่ในเมืองลักษณะนี้เป็นพื้นที่ที่มีความแออัดและไม่สามารถขยายตัวให้เกิดพื้นที่ว่างได้มากนัก

- จากการวิเคราะห์ศักยภาพ ประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไขพื้นที่ในขั้นต้นรวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการออกแบบพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ติดนั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- 1) ต้องมีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกโดยผู้ใช้งานทุกความสามารถ
- 2) พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก

- 3) มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน โดยมีพื้นที่ว่างมีรูปร่างที่เรียบง่าย มีทิศทางที่ไม่สับสน มีลักษณะการปิดล้อมเหมาะสม รวมทั้งมีการเปลี่ยนระดับพื้นหรือมีพื้นผิวที่เหมาะสมตามเงื่อนไขการออกแบบพื้นที่ที่ดี
- 4) มีการใช้งานที่ง่ายและเป็นธรรมชาติของผู้ใช้งานโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้ใช้งาน
- 5) มีการป้องกัน แดด ลม ฝนและมีความสบายสอดคล้องกับสภาวะท้องถิ่น
- 6) ใช้ได้โดยทุกคน คือต้องเอื้อให้เกิดประโยชน์การใช้งานโดยคนทั่วไปรวมทั้งเอื้อต่อคนพิการ
- 7) พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี ควรออกแบบให้คำนึงถึงข้อผิดพลาดของการใช้งานที่จะเกิดขึ้น ให้ความรู้สึกปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ดี
- 8) ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่มากพอที่จะรองรับกิจกรรมหรือมีพื้นที่ให้ทำกิจกรรมอย่างที่ไม่จำเป็นต้องการอย่างเพียงพอและให้ความสบายใจในการใช้สถานที่กับผู้อื่น
- 9) กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง พื้นที่ว่างมีความสามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพของพื้นที่
- 10) ใช้งานได้หลายช่วงเวลา
- 11) มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม พื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพควรมีกิจกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวเพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายในพื้นที่เดียวกัน
- 12) มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นไว้บริการ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ที่นั่ง เป็นต้น

3) **แนวความคิดในการออกแบบ** เนื่องจากในบริเวณพื้นที่ย่านนอศอก-นานา ถนนสุขุมวิท มีความหลากหลายของกลุ่มคนหลายเชื้อชาติ จนเกิดเป็นจุดรวมวัฒนธรรมที่หลากหลาย เกิดกิจกรรมที่รองรับกับกลุ่มคนที่เข้ามา จากการศึกษาสภาพทางกายภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยรวมจะพบว่าภายในพื้นที่ย่านนอศอก-นานามีความเป็นลักษณะเฉพาะดังนั้นก็ได้นำเอาลักษณะดังกล่าวมาเป็นแนวความคิดในการออกแบบ ดังนี้

- เป็นพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางในการพบปะ หรือนัดพบ (meeting places) เป็นจุดรวมหรือนัดพบ (nodes) ของคนหลากหลายเชื้อชาติเพื่อเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันซึ่งจะใช้ในการออกแบบ โดยจะนำไปสู่การปรับปรุงพื้นที่พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะภายในพื้นที่
- เป็นสถานที่ที่จับจ่ายซื้อของ ตลาดหรือสถานที่แลกเปลี่ยนสินค้า (markets) ซึ่งจะใช้ในการออกแบบ (pedestrian streets) โดยจะนำไปสู่ปรับปรุงพื้นที่พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ เช่นพื้นที่บนทางเดินเท้าที่มีลักษณะของร้านค้าหรือแผงลอย หรือพื้นที่ร้านค้า
- เป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย (variety activities) เพื่อรองรับกับกลุ่มคนที่เข้ามาในพื้นที่ โดยจะนำไปสู่การออกแบบปรับปรุงพื้นที่พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะภายในพื้นที่
- เป็นจุดหยุดพักหรือพักผ่อน (relaxation place) พื้นที่นันทนาการหรือเป็นพื้นที่สีเขียว (recreation areas and parks) ซึ่งจะใช้ในการออกแบบ street plaza/ thru-block pedestrian corridor /the urban oasis เช่น พื้นที่ว่างสาธารณะ ทางเดินเท้าสาธารณะ จุดหยุดรถโดยสารประจำทาง สวนสาธารณะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่และการพิจารณาประเด็นต่างๆทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาในภาพรวม โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะทำการส่งเสริมพาณิชย์กรรมการท่องเที่ยวและส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำข้อมูลเหล่านี้มากำหนดโปรแกรมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ โดยจะเห็นได้ว่าประเด็นปัญหาหลักในระดับย่านนั้นเป็นเรื่องเส้นทางทางสัญจรและเรื่องการเชื่อมต่อโครงข่ายพื้นที่ว่างเป็นหลัก ส่วนในระดับพื้นที่เฉพาะจะเป็นเรื่องการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวกถนนและการเชื่อมต่อกับพื้นที่โดยรอบ จากแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ทั้ง 2 ระดับสามารถสรุปหัวข้อแนวทางการออกแบบได้ดังนี้

- แนวทางในการพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา
- แนวทางการพัฒนาทางด้านภูมิทัศน์เมือง
- แนวทางในการพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะตามแนวกถนนภายในพื้นที่ศึกษา

5.1.2ค. โปรแกรมการออกแบบ จากแนวทางการพัฒนาพื้นที่ สามารถนำมากำหนดรายละเอียดในการกำหนดโปรแกรมในการออกแบบเพื่อพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) แนวทางในการพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา

จุดมุ่งหมาย เพื่อทำการส่งเสริมระบบการสัญจรทางเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะเพื่อสนับสนุนประเด็นที่ว่า ต้องการสร้างความมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่ดังนั้น จุดมุ่งหมายหลักคือ การพัฒนาการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างนั้นๆเพื่อสร้างความน่าสนใจ ทั้งยังสร้างทางเลือกให้กับคนเดินเท้ามากขึ้น และส่งเสริมกิจกรรมภายในพื้นที่ โดยทำการเลือกเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งทางสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นตัวช่วยในการพัฒนาพื้นที่ภายใต้แนวความคิดการพัฒนาชุมชนเมือง

การดำเนินการพัฒนา

- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองที่ดีจากถนนหลักและถนนรอง โดยทำการเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ
- สร้างความรู้สึกในการรับรู้พื้นที่ให้ชัดเจนขึ้น โดยการปรับปรุงปรับป้ายบอกทาง ป้ายร้านค้า หรือการแบ่งเขตพื้นที่ใช้งานให้มีความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ปรับปรุงพื้นที่หน้าอาคาร รูปแบบอาคาร หรือการปรับปรุงอาคารเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงที่สะดวกทั้งทางด้านมุมมองและกายภาพ เช่นการสร้างความปลอดภัยของร้านค้าและถนน
- ปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่ว่าง หรือลักษณะการปิดล้อมเพื่อให้รับรู้ถึงขอบเขตที่ชัดเจน เช่นการสร้างรั้วเดียวกันหน้าร้านเพื่อสร้างขอบเขตแต่ยังคงสามารถมองเห็นกิจกรรมภายนอก
- ปรับปรุงระดับหรือปรับปรุงพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทเพื่อสร้างขอบเขตการใช้งานหรือเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัวในบางพื้นที่และเหมาะสมกับการใช้งาน

- การใช้พื้นที่ภายนอกกร่วมกัน (shared outdoor space) เนื่องจากการใช้พื้นที่ร่วมกันจพลร้างควมามีชีวิตชีวาให้แก่พื้นที่ เช่น พื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลแต่มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาเป็นพื้นที่สาธารณะได้ เช่น การใช้พื้นที่ส่วนหน้าอาคารเพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะ เป็นต้น

2) แนวทางการพัฒนาทางด้านภูมิทัศน์เมือง

จุดมุ่งหมาย จากการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของพื้นที่ว่างส่วนใหญ่ลักษณะอาคารตามแนวถนนภายในพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะเป็นอาคารพาณิชย์สูงประมาณ 4-5 ชั้น (ในฝั่งเลขคี่) และจะมีอาคารสูงกระจายตัวตามแนวถนนโดยที่อาคารสูงจะมีระดับฐานอาคารที่ความสูงใกล้เคียงกับอาคารพาณิชย์ โดยที่อาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะขาดการดูแลรักษาอาคารโดยเฉพาะพื้นที่หน้าอาคาร กรอบอาคาร กัน facade สาดหรือระเบียง และบริเวณห้วมุมอาคาร หรือชอกอาคาร ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเสื่อมโทรม เกิดทัศนอุจาดภายในพื้นที่เนื่องจากเกิดจากการควบคุมที่จริงจังทำให้ผู้ใช้งานเกิดความไม่มั่นใจในการใช้พื้นที่

การดำเนินการพัฒนา

- ปรับปรุงทัศนียภาพเมืองในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่
- สร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ (ต่อเนื่องจากการพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา)
- การสร้างบรรยากาศที่ดี โดยการปรับปรุงหน้าร้าน/ การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจดึงดูดและมีระเบียบ รวมทั้งการจัดการพื้นที่ระหว่างอาคาร
- กำหนดแนวทางในการควบคุมแนวอาคาร/ แนวกันสาด/ ฝ้าไปกันแดด/การติดตั้งป้ายโฆษณา หรือพื้นที่ระเบียงเพื่อความเป็นระเบียบ
- การปรับปรุงอาคารบริเวณห้วมุมถนนและบริเวณจุดตัดของถนนเพื่อสร้างความกลมกลืนกับบริบทโดยรอบ และสร้างเอกลักษณ์ของย่าน
- ปรับปรุงพื้นที่เชื่อมต่อกับระบบขนส่งมวลชน ทางข้าม ทางเชื่อม รวมทั้งพื้นที่ใต้โครงสร้างของรถไฟฟ้า บีทีเอส เช่น สร้างการให้ข้อมูลข่าวสารแบบเคลื่อนไหว(interactive information)บนโครงสร้างอาคาร/ พื้นที่กร้าง/ พื้นที่ที่กำลังก่อสร้าง/ พื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อสร้างความมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่
- เพิ่มพื้นที่สาธารณะเช่น พื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการภายในพื้นที่

3) แนวทางในการพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวถนนภายในพื้นที่ศึกษา

จุดมุ่งหมาย จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่เฉพาะพบว่าพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะโดยส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้พื้นที่ว่างกับลักษณะทางกายภาพที่เกิดขึ้น ซึ่งจากการแบ่งกลุ่มพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท จะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะกายภาพของพื้นที่โดยจะมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะเกิดการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและมีศักยภาพของพื้นที่ ซึ่งจะสามารถนำไปพัฒนาพื้นที่ว่างอื่นๆภายในพื้นที่ศึกษาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพได้ จากแนวความคิดในการพัฒนาพื้นที่ในข้างต้น จะเป็นแนวความคิดพัฒนาพื้นที่ทั้งทางด้านกายภาพ (ด้านการสัญจรและเส้นทางเชื่อมต่อ/ด้านการใช้พื้นที่ว่าง/ ด้านภูมิทัศน์) จะครอบคลุมทั้งลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ รวมทั้งแนวความคิดจากการ

ทบทวนวรรณกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการพัฒนา สามารถแบ่งขอบเขตในการพัฒนาเป็น 6 ประเภทพื้นที่ คือ

ก. ประเภทที่ 1: พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเท้า (street/ walkway)

- ปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะ โดยการจัดระเบียบการขายสินค้าที่กีดขวางทางเดินเท้า หาบเร่แผงลอย ร้านอาหารริมทาง รวมถึงการติดตั้งป้ายโฆษณา

- สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยโดยการขยายทางเดินเท้าสาธารณะ ปลูกลงให้ร่มเงากันแดดกันฝน

- เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าสาธารณะให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้และสร้างขอบเขตที่ชัดเจนระหว่างพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะกับพื้นที่ส่วนบุคคล

- ปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทหรือปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน

- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยการควบคุมแนวอาคาร/ กั้นสาด/ ป้ายโฆษณา และทำการปรับปรุงปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจดึงดูด และจัดระเบียบและรูปแบบของร้านค้าแผงลอย

ข. ประเภทที่ 2: พื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรั้วของอาคาร

- เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าในพื้นที่ว่างให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้ โดยการสร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก

- เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ

- ปรับปรุงลักษณะกายภาพของพื้นที่ว่างทั้งการปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่โล่งว่างเพื่อให้รับรู้ถึงขอบเขตที่ชัดเจน ปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภท ปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน

- เพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวิตชีวา

- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยการปรับปรุงอาคาร พื้นที่หน้าอาคาร หรือการใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนียภาพ

ค. ประเภทที่ 3: พื้นที่ว่างหน้าอาคารที่เกิดจากระยะรั้วตามข้อบังคับ (set back)

- ปรับปรุงตรอกซอย หรือพื้นที่ระหว่างอาคารให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่น เพิ่มแสงไฟส่องสว่าง หรือใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนียภาพ

- สร้างระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยโดยการเชื่อมเส้นทางการเดินเท้าให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้

- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก

- เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่

โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่นันทนาการให้แก่พื้นที่
- ปรับปรุงระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้งาน
- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยการปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ และควบคุมแนวอาคาร/ กันสาด/ ป้ายโฆษณา

ง. ประเภทที่ 4: พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร

- สร้างระบบทางเดินเท้าภายในพื้นที่ให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยและสามารถเชื่อมกับเส้นทางการเดินเท้าภายนอกให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้
- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก
- เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ
- ปรับปรุงลักษณะกายภาพของพื้นที่ว่างทั้งการปรับปรุงระดับของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภท ปรับปรุงพื้นผิวบริเวณพื้นที่ว่างให้เหมาะสมกับการใช้งาน
- การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ
- เชื่อมโยงกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกที่น่าสนใจเพื่อเพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์ได้เต็มประสิทธิภาพ

จ. ประเภทที่ 5: พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน

- เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าภายในพื้นที่ว่างให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้
- ปรับปรุงทัศนียภาพในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่
- เชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ

- เพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวิตชีวา
- ปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่โล่งว่างเพื่อให้รับรู้ถึงขอบเขตที่ชัดเจนตามประเภทการใช้งาน

ฉ. ประเภทที่ 6: พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน

- ปรับปรุงพื้นที่ว่างให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่น เพิ่มแสงไฟส่องสว่าง หรือใช้ต้นไม้เพื่อบังทัศนอุจาด
- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก โดยเชื่อมต่อพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะให้เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบทั้งในแง่ของกิจกรรมและทางกายภาพ
- เพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่นันทนาการให้แก่พื้นที่
- ปรับปรุงระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้งาน
- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี ปรับปรุงทางเข้าให้ที่น่าสนใจและดึงดูด

5.2 แผนงานการออกแบบ

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ในหัวข้อข้างต้นทำให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาทางกายภาพ และการออกแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ โดยการนำปัญหาและศักยภาพในพื้นที่มาเป็นข้อมูลในการหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงพื้นที่ให้มีความสัมพันธ์กันทั้งทางด้านกายภาพและกิจกรรมภายในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่กระบวนการออกแบบที่มีการใช้พื้นที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้ได้ทำการออกแบบพื้นที่อยู่ 2 ระดับ คือพื้นที่ในระดับย่านและระดับพื้นที่เฉพาะโดยใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะทั้ง 6 ประเภท มาเป็นตัวอย่างในการออกแบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่อื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มพื้นที่กรณีศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 ผังแม่บทบริเวณย่านอโศก-นานา

ก. แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา

ข. แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาทางด้านภูมิทัศน์เมือง

5.2.2 แผนผังการออกแบบและปรับปรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษา (กรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท) โดยแบ่งตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ คือบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย 2 ด้านของทางเดินเท้าในระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคารมี 4 พื้นที่ คือ บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

ค. ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ง. ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโล่งภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

จ. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)

ฉ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

5.3 ผลงานการออกแบบ

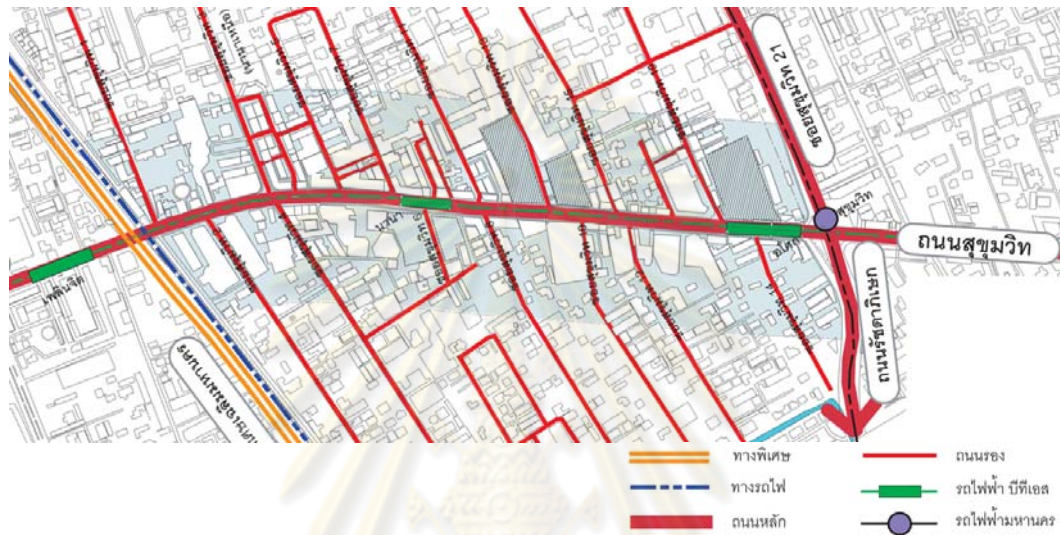
5.3.1 ผังแม่บทบริเวณย่านอโศก-นานา

การออกแบบผังแม่บทนั้นเกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลหลายด้านส่วนแรกคือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมาตรฐาน ส่วนที่สองคือการวิเคราะห์ลักษณะกายภาพของพื้นที่ทั้งจากผังข้อมูลและการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ ส่วนที่สามคือได้นำเอาข้อมูลทั้งหมดมาพิจารณาหาคำจำกัด เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงและเสนอแนวความคิดในการออกแบบ

ก. **แนวความคิดในการออกแบบผังแม่บท** ในการได้มาของผังแม่บทเป็นการรวมเอาแนวความคิดจากแหล่งต่างๆ ข้อจำกัดและศักยภาพที่สัมพันธ์กับพื้นที่ศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

รายละเอียดและแผนผังแสดงแนวความคิด

- 1) ระบบทางเดินเท้าและการเชื่อมโยงการสัญจรภายในพื้นที่ศึกษา พื้นที่ศึกษายังขาดระบบทางเดินเท้าที่ดี และขาดความเป็นระเบียบ ในบางจุดยังไม่มีความต่อเนื่องและไม่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่โดยรอบได้ ดังนั้นพื้นที่จึงต้องการมาตรฐานการพัฒนาการส่งเสริมทางเดินเท้า เช่น การปรับปรุงความกว้างของทางเดินเท้าและสร้างการเชื่อมต่อเพื่อความสะดวกสบาย ความปลอดภัย สร้างความเป็นเอกลักษณ์ และภาพลักษณ์ที่ดี

แสดงเส้นทางระบบทางเดินเท้าและการเชื่อมโยงการสัญจรภายในพื้นที่ศึกษา

- 2) การเชื่อมโยงกับพื้นที่ภายนอก กล่าวคือการเชื่อมโยงกับโครงข่ายภายนอกที่สะดวกและเข้าถึงง่ายสามารถเป็นการนำพากลุ่มคนที่หลากหลายเข้าสู่พื้นที่ดังนั้นในการออกแบบผังแม่บทจะต้องคำนึงถึงการรองรับกลุ่มคนขนาดใหญ่ที่เข้าสู่พื้นที่ และสร้างหรือกำหนดกิจกรรมที่น่าสนใจ ดึงดูดและเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของพื้นที่

แสดงรูปแบบการเชื่อมโยงกับพื้นที่ภายนอก

รายละเอียดและแผนผังแสดงแนวความคิด

3) ระบบพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ พบว่าพื้นที่ศึกษายังขาดพื้นที่ว่างสาธารณะเพื่อคนในชุมชน ส่วนพื้นที่ว่างเดิมที่มีอยู่ยังไม่ได้มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และในบางพื้นที่ยังมีมีการออกแบบเพื่อรองรับกับกิจกรรมทำให้พื้นที่ขาดศักยภาพ หากพื้นที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงการใช้ประโยชน์บนพื้นที่ว่าง ปรับปรุงลักษณะกายภาพเพื่อเกิดทัศนียภาพที่สวยงามก็จะทำให้พื้นที่มีชีวิตชีวา

แสดงตำแหน่งพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ ภายในพื้นที่ศึกษา

4) แนวความคิดหลักในการออกแบบและรูปแบบการจัดกลุ่มของพื้นที่ (zoning) ประกอบไปด้วย

1. พื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางในการพบปะ (meeting places) เป็นจุดรวมหรือนัดพบ (nodes)
2. ตลาดหรือสถานที่แลกเปลี่ยนสินค้า (markets)
3. เป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย (variety activities)
4. เป็นจุดหยุดพักหรือพักผ่อน (relaxation place) พื้นที่นันทนาการหรือเป็นพื้นที่สีเขียว (recreation areas and parks)

A: ซอยแอฟริกัน B: ซอยอาหรับ(สุขุมวิท 3/1) C: สุขุมวิท 4 D: สุขุมวิท 8 E: สุขุมวิท 12 (korean town)

แสดงรูปแบบการจัดกลุ่มของพื้นที่ (zoning) ตามแนวความคิดในการออกแบบ

5) โปรแกรมการออกแบบ

- แนวทางในการพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา
- แนวทางการพัฒนาทางด้านภูมิทัศน์เมือง

ข. แนวทางการปรับปรุงผังแม่บท จากแนวความคิดข้างต้นสามารถนำมาพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการปรับปรุงผังแม่บทของพื้นที่ศึกษาเป็นเกณฑ์ในการออกแบบ (design guidelines) ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อควบคุมภาพลักษณ์ของย่าน ให้สอดคล้องกันทั้งหมดและจะช่วยให้ผู้ออกแบบพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบซึ่งสามารถแบ่งแผนงานการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่ได้ดังนี้

1) แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายทางเดินเท้าและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในเรื่องการเข้าถึงและการเชื่อมต่อกับระบบพื้นที่ว่างภายในพื้นที่ศึกษา จากการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพ ประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไขพื้นที่ในขั้นต้นรวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมจะสามารถกำหนดแนวทางการออกแบบและกำหนดรายละเอียดในการปรับปรุงพื้นที่ได้ โดยมีแนวความคิดหลักดังนี้

- สร้างมาตรฐานด้านเอกลักษณ์และการรับรู้ขอบเขตระหว่างพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะกับโครงข่ายทางเดินเท้า โดยการกำหนดระบบโครงสร้างที่เอื้อต่อการรับรู้ทิศทาง รวมทั้งสร้างความต่อเนื่อง ความน่าสนใจ ความเป็นระเบียบให้กับระบบทางเดินเท้า เพื่ออำนวยความสะดวกเข้าถึงทั้งทางกายภาพและมุมมอง

- สร้างองค์ประกอบที่แสดงถึงเอกลักษณ์และจุดหมายตา (landmarks) ของย่านเพื่อสร้างการจดจำพื้นที่

- ส่งเสริมกิจกรรมภายในพื้นที่และสร้างความมีชีวิตชีวาโดยทำการเลือกเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งทางสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นตัวช่วยในการพัฒนาพื้นที่ภายใต้แนวความคิดการพัฒนาชุมชนเมือง

รายละเอียดในการออกแบบ

- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองที่ดีจากถนนหลักและถนนรอง โดยออกแบบระบบโครงข่ายการสัญจรให้มีความต่อเนื่องและสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ว่างได้ สร้างความน่าสนใจและเป็นระเบียบ โดยเน้นทั้งระบบทางเดินเท้าสาธารณะและการใช้ทางเชื่อม/ ทางข้ามสู่อาคารหรือรถไฟฟ้าและบนพื้นที่ทางเดินเท้า

- ปรับปรุงพื้นที่หน้าอาคาร รูปแบบอาคาร หรือการปรับปรุงอาคารเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงที่สะดวกทั้งทางด้านมุมมองและกายภาพและเพื่อเป็นการส่งเสริมการเดินทาง เช่น การสร้างความต่อเนื่องของร้านค้าและถนน

- จัดหาพื้นที่ว่างสาธารณะภายในพื้นที่ โดยการใช้พื้นที่ภายนอกร่วมกัน (shared outdoor space) เนื่องจากการใช้พื้นที่ร่วมกันจะสร้างความมีชีวิตชีวาให้แก่พื้นที่ เช่น พื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลแต่มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาเป็นพื้นที่สาธารณะได้ การใช้พื้นที่สวนหน้าอาคารเพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยการปรับปรุงให้เป็นลักษณะของ street plaza ที่เป็นส่วนเล็กๆของที่ว่างสาธารณะที่ติดกับทางเดินเท้าและถนนหรือการปรับทางเดินเท้าที่กว้างขึ้น เพื่อเป็นจุดพักผ่อน หรือป้ายหยุดรถประจำทาง และการปรับปรุงพื้นที่เป็นลักษณะของ the corporate foyer โดยการทำการร่นหน้าอาคารหลักการของการใช้งานคือ เพื่อสร้างให้มีจุดทางเข้าที่น่าพอใจ สว่างงาม และสนับสนุนพื้นที่ลานโล่งหน้าอาคารให้มีการใช้งานโดยการเพิ่มสนับสนุนให้เป็นที่พักผ่อนขนาดใหญ่ (large urban living room) ของคนภายในพื้นที่หรือผู้เข้ามาใช้งานประติมากรรม หรือภูมิทัศน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์และเอกลักษณ์ (image and identity)

- การส่งเสริมกิจกรรมและออกแบบพื้นที่ที่เหมาะสมกับลักษณะการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะ และกิ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา ดังนี้

- 1) กำหนดพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางในการพบปะ หรือนัดพบ (meeting places) เป็นจุดรวมหรือนัดพบ(nodes) ของคนหลากหลายเชื้อชาติเพื่อเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันซึ่งจะใช้ในการออกแบบ โดยจะนำไปสู่การปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะภายในพื้นที่ เช่น การส่งเสริมกิจกรรมร้านอาหารในซอยสุขุมวิท 3/1 (ซอยอาหาร) และซอยแอฟริกัน โดยทำการออกแบบภาพลักษณ์ของพื้นที่ให้เป็นระเบียบ สวยงาม และสามารถส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมทางพาณิชยกรรมและส่งเสริมการส่องเที่ยว โดยทำการปรับปรุงพื้นที่ทางเดินเท้าโดยการเปลี่ยนวัสดุผิวถนนและยกระดับพื้นที่หน้าร้านเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และสร้างขอบเขตการรับรู้โดยการใช้รั้วเตี้ย

- 2) ปรับปรุงพื้นที่ที่เป็นสถานที่จับจ่ายซื้อของ ตลาดหรือสถานที่แลกเปลี่ยนสินค้า (markets) ซึ่งจะใช้ในการออกแบบ (pedestrian streets) โดยจะนำไปสู่ปรับปรุงพื้นที่พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ เช่นพื้นที่บนทางเดินเท้าที่มีลักษณะของร้านค้าหรือแผงลอย หรือพื้นที่ร้านค้า

- 3) สร้างหรือปรับปรุงจุดหยุดพักหรือพักผ่อน (relaxation place) พื้นที่นันทนาการหรือเป็นพื้นที่สีเขียว (recreation areas and parks) พื้นที่ว่างสาธารณะ ทางเดินเท้าสาธารณะ จุดหยุดรถโดยสารประจำทาง สวนสาธารณะ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในพื้นที่ระหว่างอาคาร block (the urban oasis)

- สร้างความรู้สึกในการรับรู้พื้นที่ให้ชัดเจนขึ้น โดยการปรับปรุงปรับป้ายบอกทาง ป้ายร้านค้า หรือการแบ่งเขตพื้นที่ใช้งานให้มีความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย

- 2) **แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาทางด้านภูมิทัศน์เมือง** จากกรณีวิเคราะห์ศักยภาพประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไขพื้นที่ในขั้นต้นรวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมจะสามารถกำหนดแนวทางการออกแบบและกำหนดรายละเอียดในการปรับปรุงพื้นที่ได้ โดยมีแนวความคิดหลักดังนี้

- การกำหนดพื้นที่ย่านและสร้างภาพลักษณ์ของย่าน (places & districts) โดยอยู่ในกรอบแนวความคิดในการออกแบบ และรูปแบบดั้งเดิมของพื้นที่โดยทำการส่งเสริมในด้านดี และทำการปรับปรุงในจุดที่เป็นประเด็นปัญหา

- กำหนดตำแหน่งที่เป็นจุดหมายตา(landmark) จากพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะในพื้นที่หรืออาจเป็นการปรับปรุงพื้นที่ห้วมถนนเพื่อสร้างการจดจำพื้นที่

- การกำหนดพื้นที่สีเขียวสาธารณะ หรือพื้นที่นันทนาการเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของย่าน หรือปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในพื้นที่

รายละเอียดในการออกแบบ

- ปรับปรุงทัศนียภาพเมืองในจุดที่สำคัญ เพื่อเปิดมุมมองที่ดีแก่พื้นที่ และเนื่องจากพื้นที่ย่านมีความหลากหลายของกิจกรรมและรูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ ดังนี้ในการออกแบบเพื่อปรับปรุงพื้นที่ย่านจึงเน้นที่การปรับพื้นที่ห้วมถนน หรือสร้างเกณฑ์ในการออกแบบอาคารห้วม หรือจุดตัดของถนนเพื่อสร้างความกลมกลืนกับบริบทโดยรอบ และสร้างเอกลักษณ์ของย่าน

- การสร้างบรรยากาศที่ดี โดยการปรับปรุงหน้าร้าน/ การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจดึงดูด และมีระเบียบ รวมทั้งการจัดการพื้นที่ระหว่างอาคาร ให้มีลักษณะที่สอดคล้องกับการใช้งานและสัดส่วนของคน ทั้งนี้ยังสร้างความต่อเนื่องทั้งภายในและภายนอก

- กำหนดแนวทางในการควบคุมแนวอาคาร/ แนวกันสาด/ ฝ้าใบกันแดด/ การติดตั้งป้ายโฆษณา หรือพื้นที่ระเบียงเพื่อความเป็นระเบียบ
- ปรับปรุงพื้นที่เชื่อมต่อกับระบบขนส่งมวลชน ทางข้าม ทางเชื่อม รวมทั้งพื้นที่ใต้โครงสร้างของรถไฟฟ้า บีทีเอส เช่น สร้างการให้ข้อมูลข่าวสารแบบเคลื่อนไหว(interactive information) บนโครงสร้างอาคาร/ พื้นที่รกร้าง/ พื้นที่ที่กำลังก่อสร้าง/ พื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อสร้างควมมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่
- เพิ่มพื้นที่สาธารณะเช่น พื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการภายในพื้นที่ โดยการใช้พื้นที่ภายนอกร่วมกัน (shared outdoor space) เนื่องจากการใช้พื้นที่ร่วมกันจะสร้างควมมีชีวิตชีวาให้แก่พื้นที่ เช่น พื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลแต่มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาเป็นพื้นที่สาธารณะได้

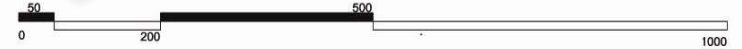
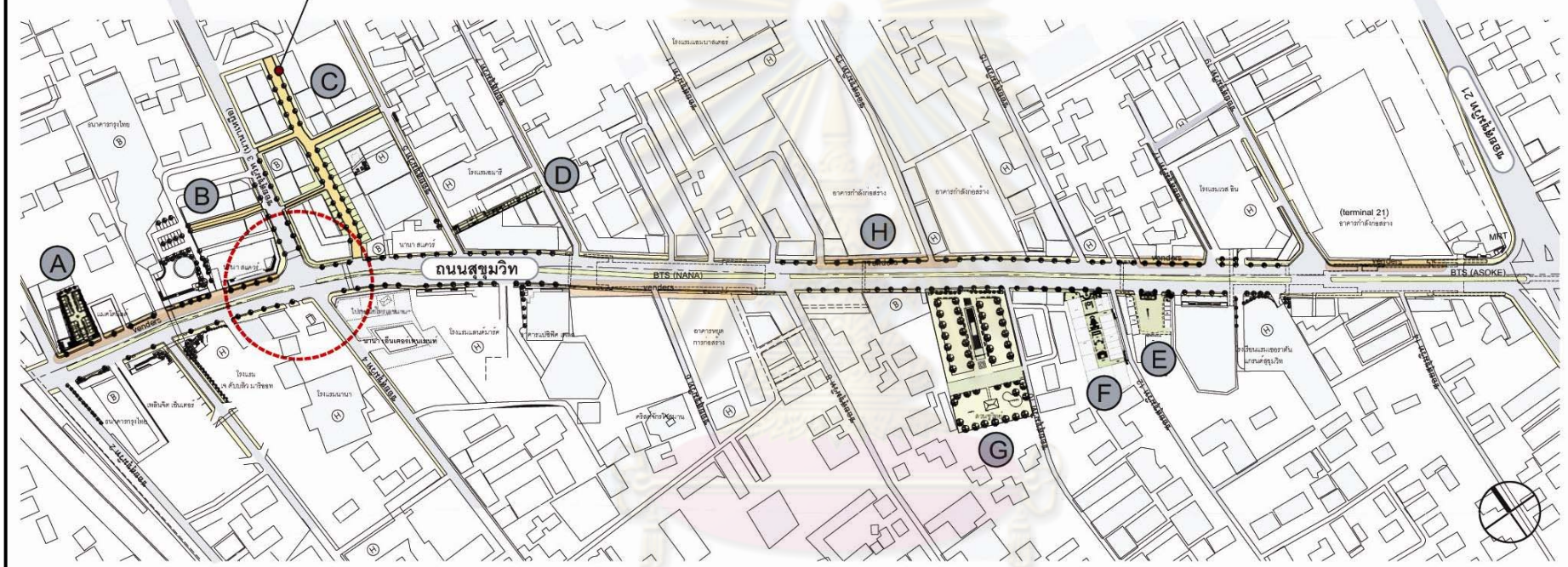
จากรายละเอียดการออกแบบแผนงานข้างต้นสามารถสรุปรูปแบบการพัฒนาและปรับปรุงย่านอโศก-นานาพื้นที่ โดยแบ่งการนำเสนอแผนงาน ได้ดังนี้

- **แผนผังแม่บทย่านอโศก-นานา (master plan)**

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การส่งเสริมกิจกรรมและออกแบบพื้นที่ที่เหมาะสม
กับลักษณะการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
ภายในพื้นที่ศึกษา

- ตำแหน่งการปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
- การปรับปรุงพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะ
- ตำแหน่ง landmark

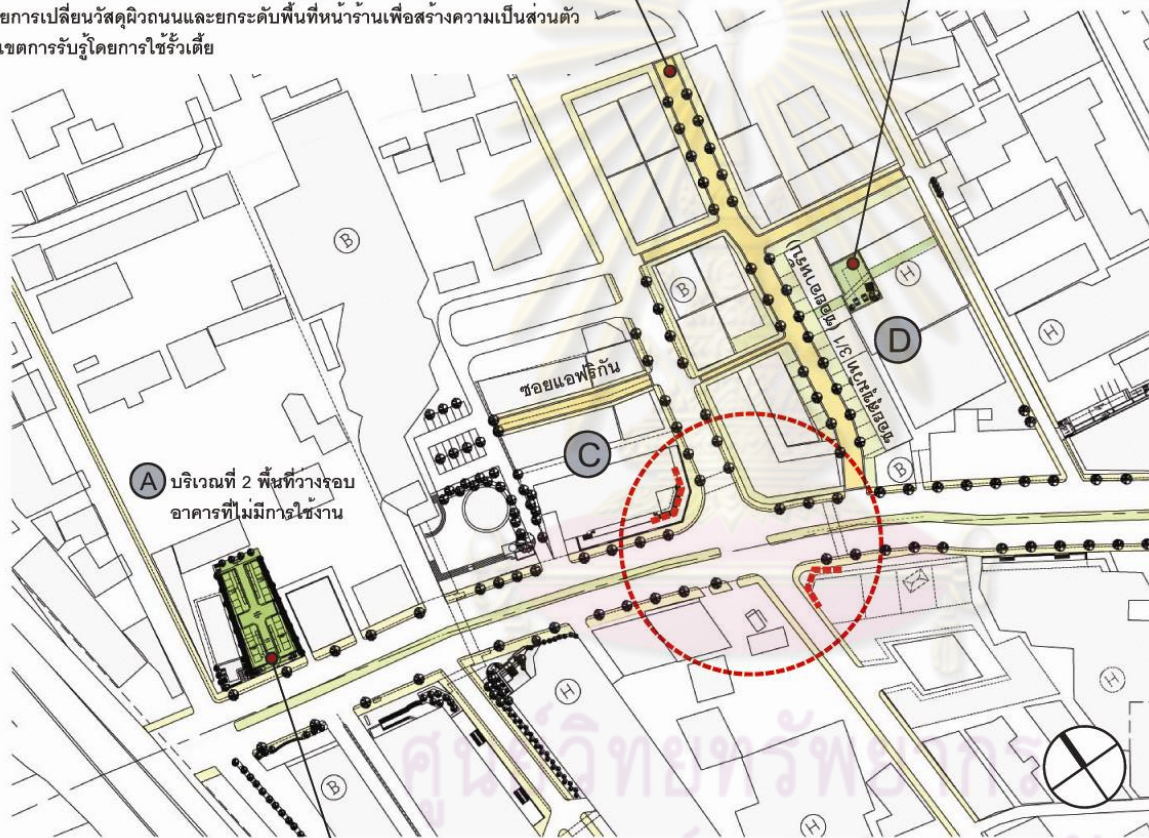
- A** บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน
- B** บริเวณที่ 5 ถนนส่วนบุคคลระหว่างอาคารพาณิชย์
- C** บริเวณที่ 6 พื้นที่หน้าอาคารและข้างอาคารพาณิชย์
- D** บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

- E** บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต
- F** บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า
- G** บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)
- H** บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ

แผนที่ 5.1 แผนผังแม่บทย่านอโศก-นานา (master plan)

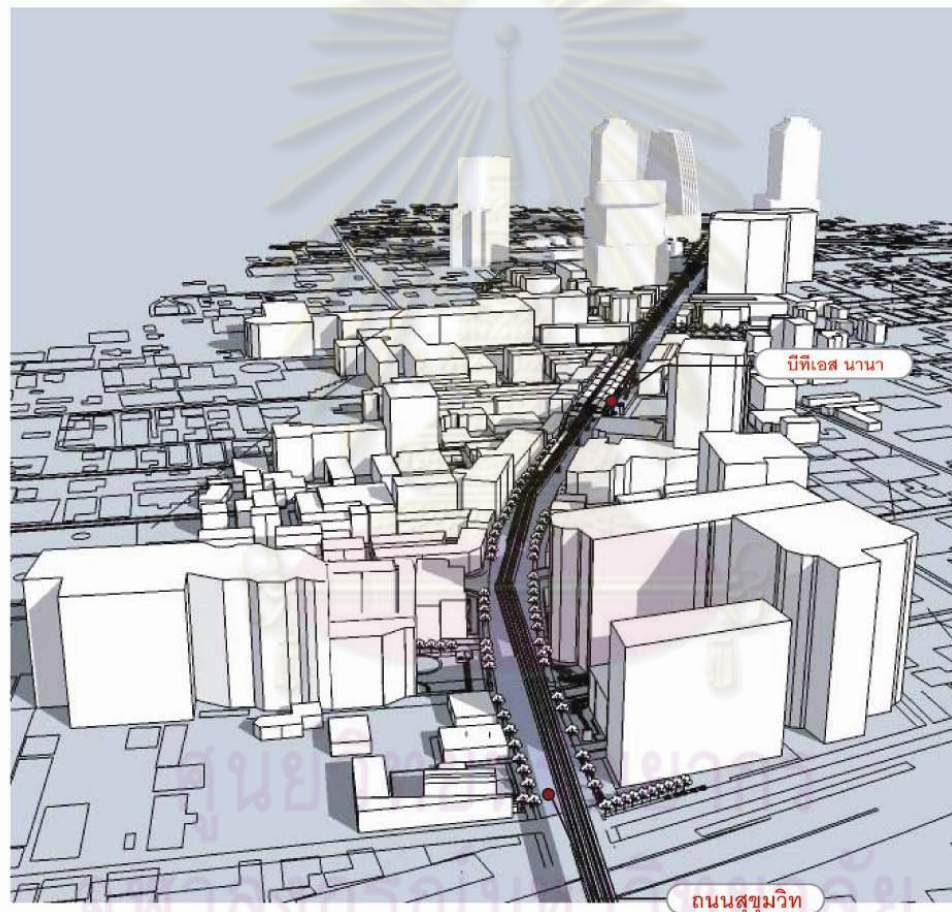
การส่งเสริมกิจกรรมร้านอาหารในซอยสุขุมวิท 3/1 (ซอยอาหรับ) และซอยแอฟริกัน โดยทำการออกแบบภาพลักษณ์ของพื้นที่ให้เป็นระเบียบ สวยงาม และสามารถส่งเสริมรูปแบบกิจกรรมทางพาณิชย์กรรมและส่งเสริมการสองเที่ยว โดยทำการปรับปรุงพื้นที่ทางเดินเท้าโดยการเปลี่ยนวัสดุผิวถนนและยกระดับพื้นที่หน้าร้านเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และสร้างขอบเขตการรับรู้โดยใช้รั้วเดียว

จัดหาพื้นที่ว่างสาธารณะภายในพื้นที่ โดยการใช้พื้นที่ภายนอกจรมกัน (shared outdoor space) เนื่องจากการใช้พื้นที่ร่วมกันจะสร้างควมมีชีวิตชีวาให้แก่พื้นที่

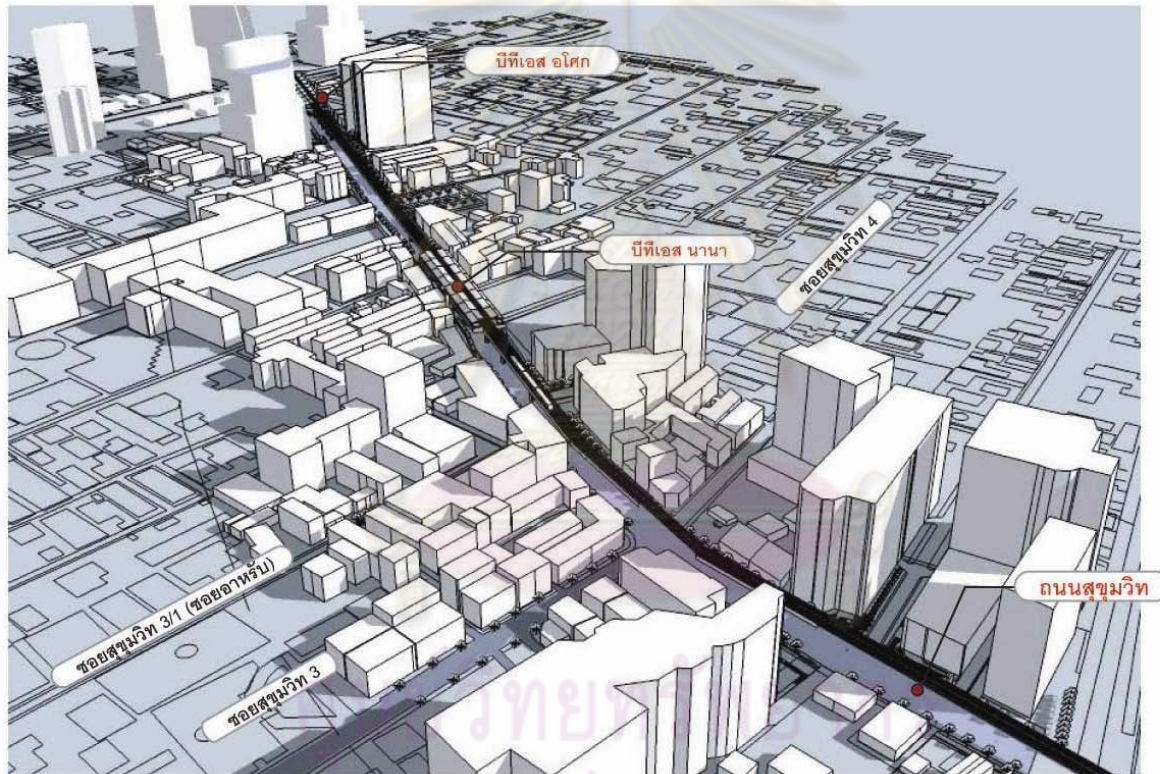

ปรับปรุงพื้นที่ที่เป็นสถานที่จับจ่ายซื้อของ ตลาดหรือสถานที่แลกเปลี่ยนสินค้า(markets) ซึ่งจะใช้ในการออกแบบ (pedestrian streets) โดยจะนำไปสู่ปรับปรุงพื้นที่ที่พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ เช่นพื้นที่บนทางเดินเท้าที่มีลักษณะของร้านค้าหรือแผงลอย หรือพื้นที่ร้านค้า

แผนที่ 5.2 แผนผังขยายพื้นที่ออกแบบหลังการปรับปรุง

ภาพที่ 5.1 ทักษณียภาพหลังการปรับปรุงของพื้นที่ย่านนอโตก - นานา

ภาพที่ 5.2 ทัศนียภาพหลังการปรับปรุง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3.2 แผนผังการออกแบบและปรับปรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษา (กรณีศึกษาทั้ง 6 ประเภท)

ในการออกแบบและปรับปรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษานั้นเกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลหลายด้าน คือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมาตรฐาน การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพของพื้นที่ทั้งจากผังข้อมูลและการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ การนำเอาข้อมูลจากการพิจารณาศักยภาพและข้อจำกัด เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงและเสนอแนวความคิดในการออกแบบ จากการวิเคราะห์ศักยภาพ ประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไขพื้นที่ในชั้นต้นรวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมพบว่าในการออกแบบพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- 1) ต้องมีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกโดยผู้ใช้งานทุกความสามารถ
- 2) พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก
- 3) มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน โดยมีพื้นที่ว่างมีรูปร่างที่เรียบง่าย มีทิศทางที่ไม่สับสน มีลักษณะการปิดล้อมเหมาะสม รวมทั้งมีการเปลี่ยนระดับพื้นหรือมีพื้นผิวที่เหมาะสมตามเงื่อนไขการออกแบบพื้นที่ที่ดี
- 4) มีการใช้งานที่ง่ายและเป็นธรรมชาติของผู้ใช้งานโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้ใช้งาน
- 5) มีการป้องกัน แดด ลม ฝนและมีความสบายสอดคล้องกับสภาวะท้องถิ่น
- 6) ใช้ได้โดยทุกคน คือต้องเอื้อให้เกิดประโยชน์การใช้งานโดยคนทั่วไปรวมทั้งเอื้อต่อคนพิการ
- 7) พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี ควรออกแบบให้คำนึงถึงข้อผิดพลาดของการใช้งานที่จะเกิดขึ้นให้ความรู้สึกปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ดี
- 8) ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรมหรือมีพื้นที่ให้ทำกิจกรรมอย่างที่ใช้ต้องการอย่างเพียงพอและให้ความสบายใจในการใช้สถานที่กับผู้อื่น
- 9) กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง พื้นที่ว่างมีความสามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพของพื้นที่
- 10) ใช้งานได้หลายช่วงเวลา
- 11) มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม พื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพควรมีกิจกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวเพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายในพื้นที่เดียวกัน
- 12) มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นไว้บริการ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ที่นั่ง เป็นต้น

ในการกำหนดแนวทางการออกแบบและกำหนดรายละเอียดในการปรับปรุงพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่ง
สาธารณะสามารถแบ่งตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

ก. ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะที่มีร้านค้าและแผงลอย 2 ด้าน
ของทางเดินเท้าในระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท มีรายละเอียดดังนี้

• การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

ตารางที่ 5. 7 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน (ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะ และกิ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก	✓			
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก	✓			
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน		✓		
มีการใช้งานที่ง่าย	✓			
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน			✓	
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ			✓	
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี		✓		
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม			✓	
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง	✓			
ใช้งานได้หลายช่วงเวลา	✓			
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม			✓	
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่		✓		อุป กรณ์ ถนน

• การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่

ตารางที่ 5. 8 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะ)

กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- การสัญจรผ่านพื้นที่ - การหยุดพูดคุย และซื้อของ หรือการใช้บริการของร้านค้า และแผงลอยบนทางเดินเท้า - ขนส่งสินค้า	- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ ให้บริการ - กลุ่มคนในพื้นที่	- 09:00- 13:00 น. - 18:00- 23:00 น. (มีปริมาณการ สัญจรและการใช้ พื้นที่หนาแน่น)	- ปรับปรุงระบบและ สร้างมาตรฐานทาง เดินเท้าสาธารณะ - พื้นที่รองรับสำหรับ การสัญจรและ การจับ จองพื้นที่ในการทำ กิจกรรม - การจัดระเบียบการ ขายสินค้าที่กีดขวาง ทางเดินเท้า

จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- ปรับปรุงระบบและสร้างมาตรฐานทางเดินเท้าสาธารณะโดยการขยายทางเดินเท้าสาธารณะให้ได้มาตรฐาน และเอื้อประโยชน์ต่อคนพิการกำหนดขอบเขตพื้นที่สาธารณะและส่วนบุคคล โดยการกำหนดโซนของพื้นที่ใช้สอยมักแบ่งได้ 3 โซนคือ โซนอาคาร โซนทางเดิน และโซนอุปกรณ์ถนน และปรับปรุงต้นไม้ตามแนวถนนและโคนต้นไม้ต้องได้รับการปิดด้วยวัสดุที่เหมาะสม สามารถให้น้ำซึมผ่านวัสดุได้ (ทั้งนี้สำนักงานเขตเป็นผู้จัดหาต้นไม้)

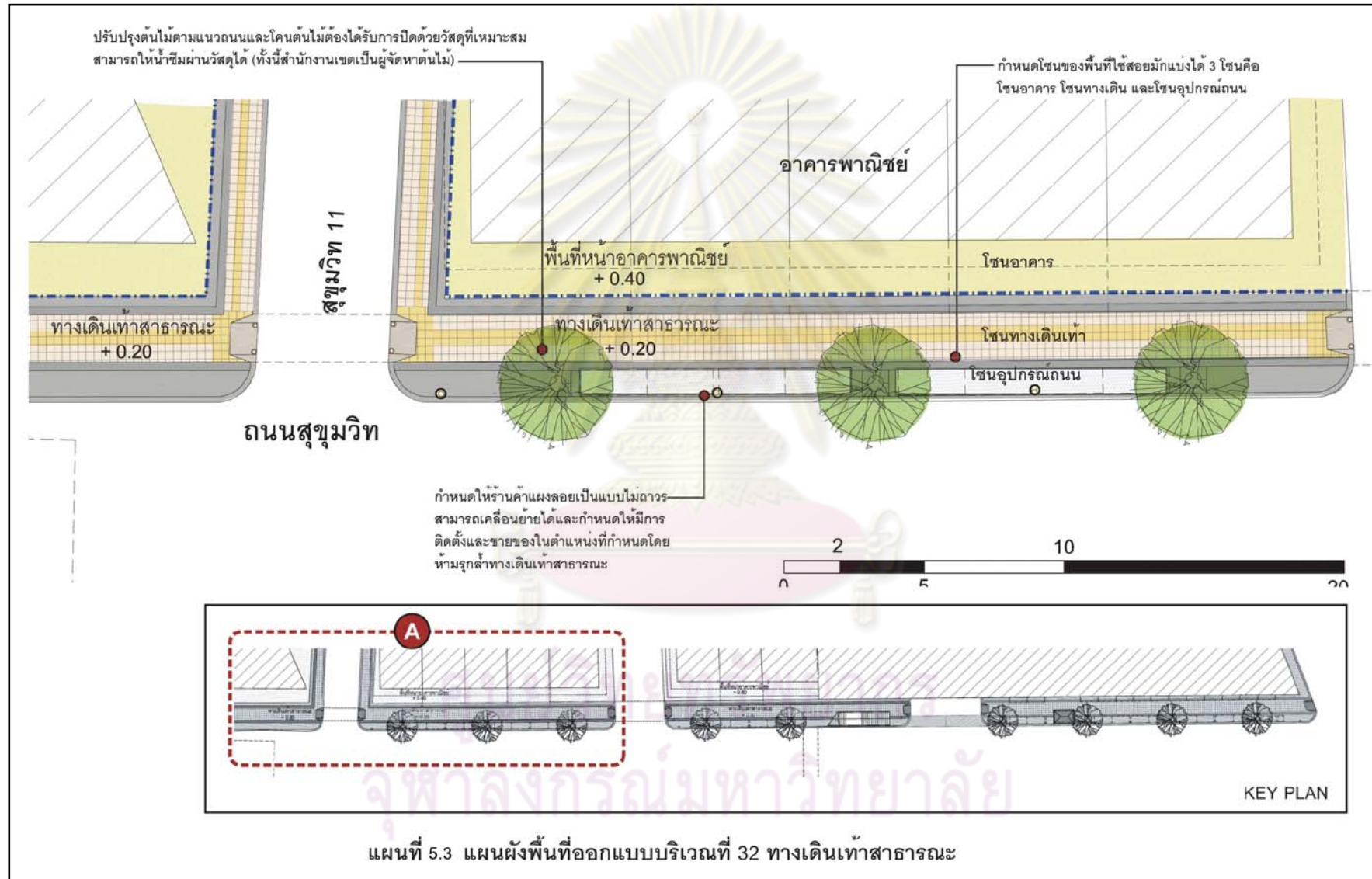
- จัดระเบียบการขายสินค้าที่กีดขวางทางเดินเท้า หาบเร่แผงลอย ร้านอาหารริมทาง กำหนดขอบเขตรวมถึงการติดตั้งป้ายโฆษณา โดยกำหนดระยะพื้นสิ่งกีดขวางทางตั้งกำหนดให้ระยะชั้นต่ำของป้ายติดตั้งได้กั้นสาดให้ติดตั้งแนบผนังอาคารและสูงจากพื้นทางเท้าไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และส่วนต่ำสุดของกั้นสาดหรือส่วนที่ยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากพื้นทางเท้าไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร

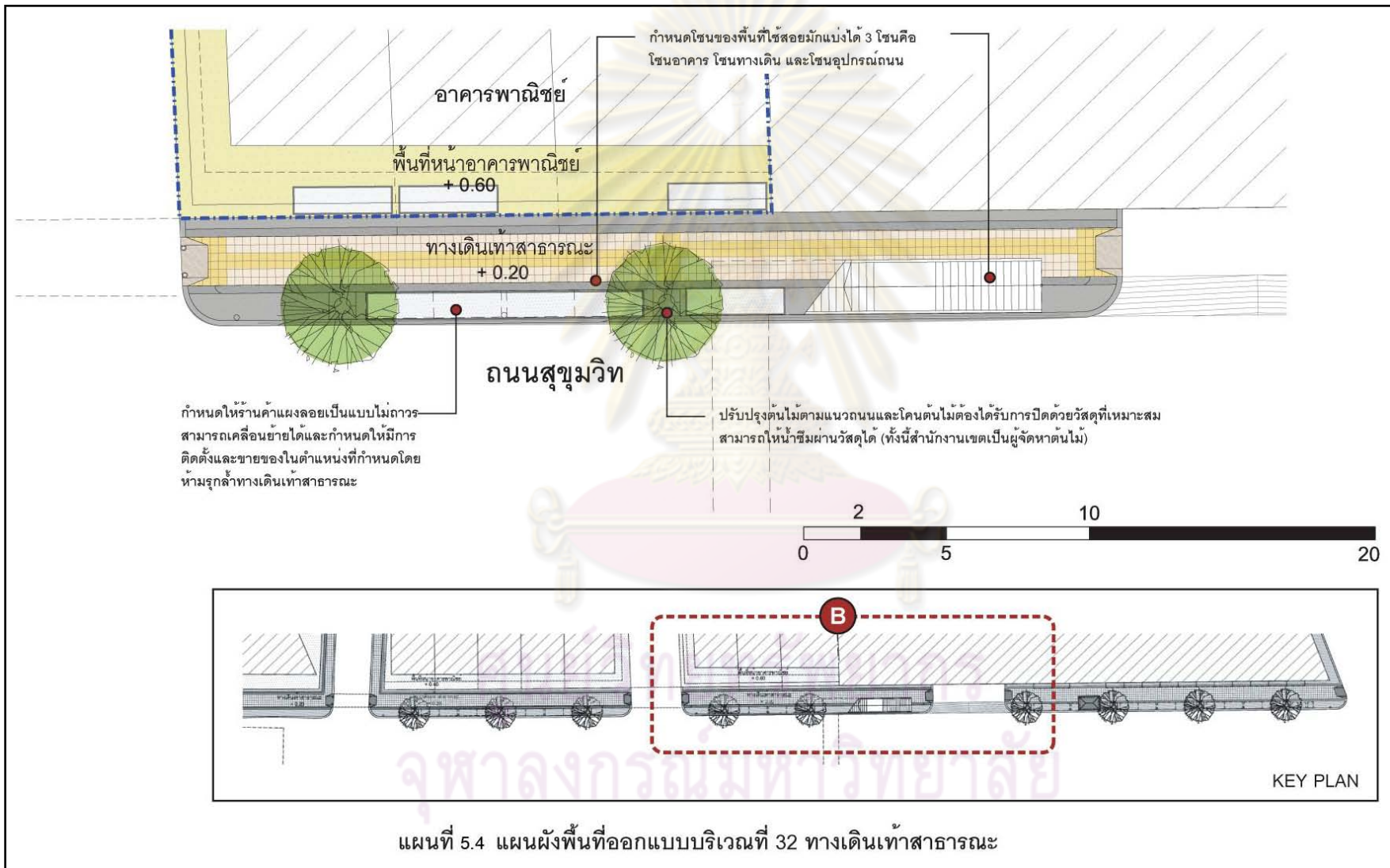
- กำหนดให้ร้านค้าแผงลอยเป็นแบบไม่ถาวรสามารถเคลื่อนย้ายได้และกำหนดให้มีการติดตั้งและขายของในตำแหน่งที่กำหนดโดยห้ามรुकล้ำทางเดินเท้าสาธารณะ

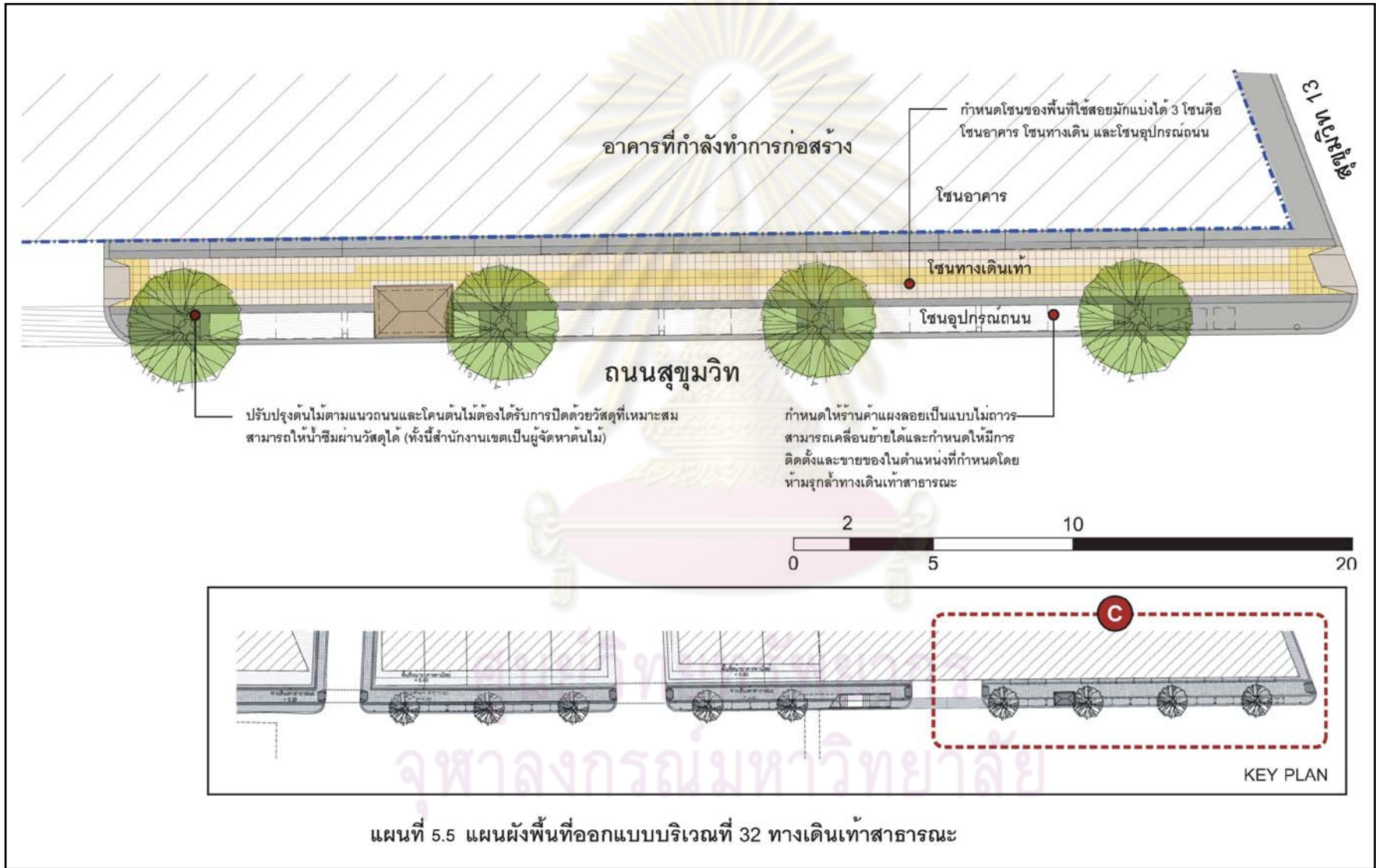
- ทำการปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และกำหนดให้มีการวางสินค้าหรือป้ายโฆษณาในตำแหน่งที่กำหนดโดยห้ามรुकล้ำเขตทางเดินเท้าสาธารณะและในการติดตั้งป้ายโฆษณาเหนือกั้นสาด ห้ามยื่นล้ำออกไปเหนือหรือในเขตทางเดินเท้าสาธารณะและห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคารหรือสูงกว่าแนวขอบหลังคา

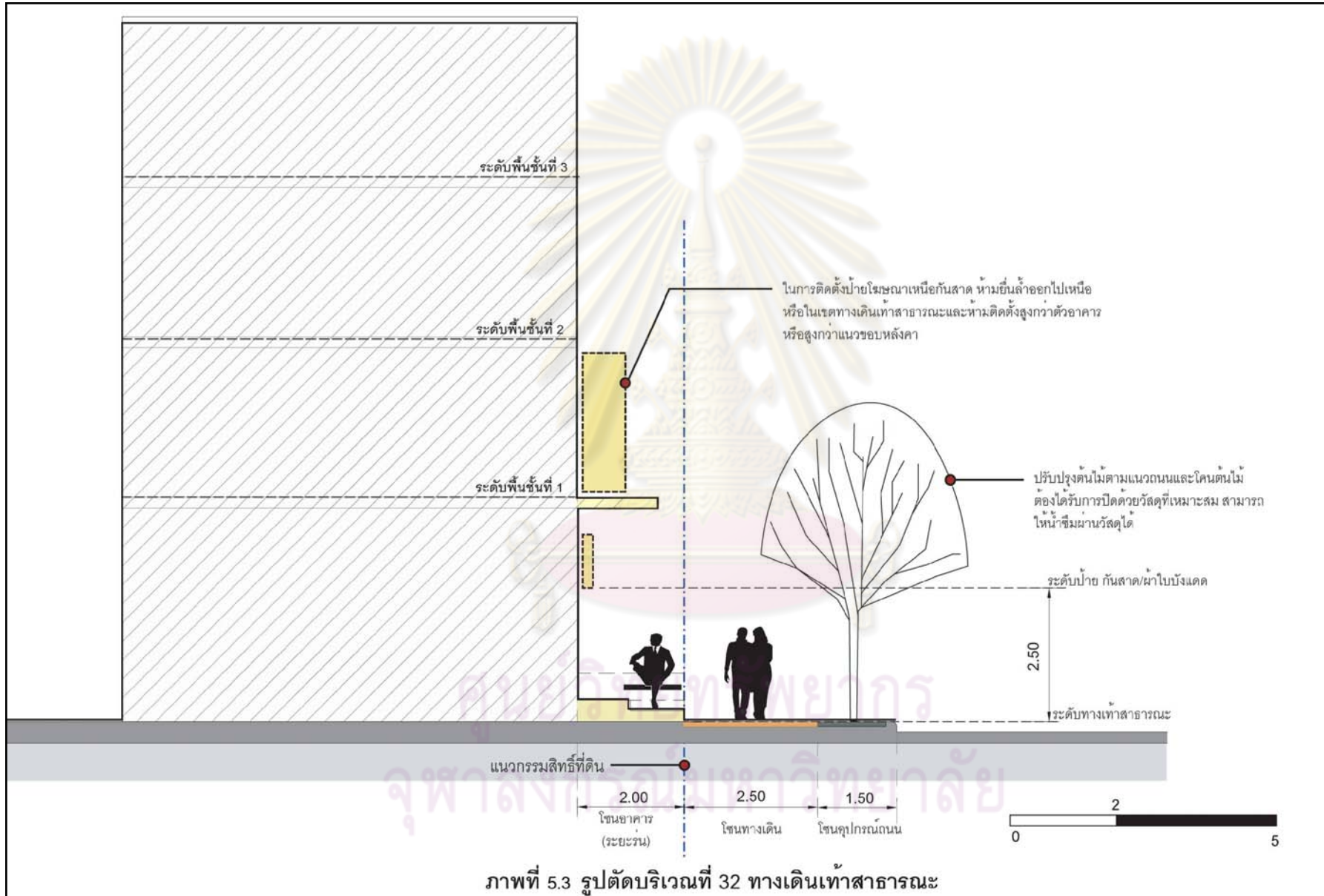
- ปรับปรุงระดับหรือปรับปรุงพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานและได้มาตรฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

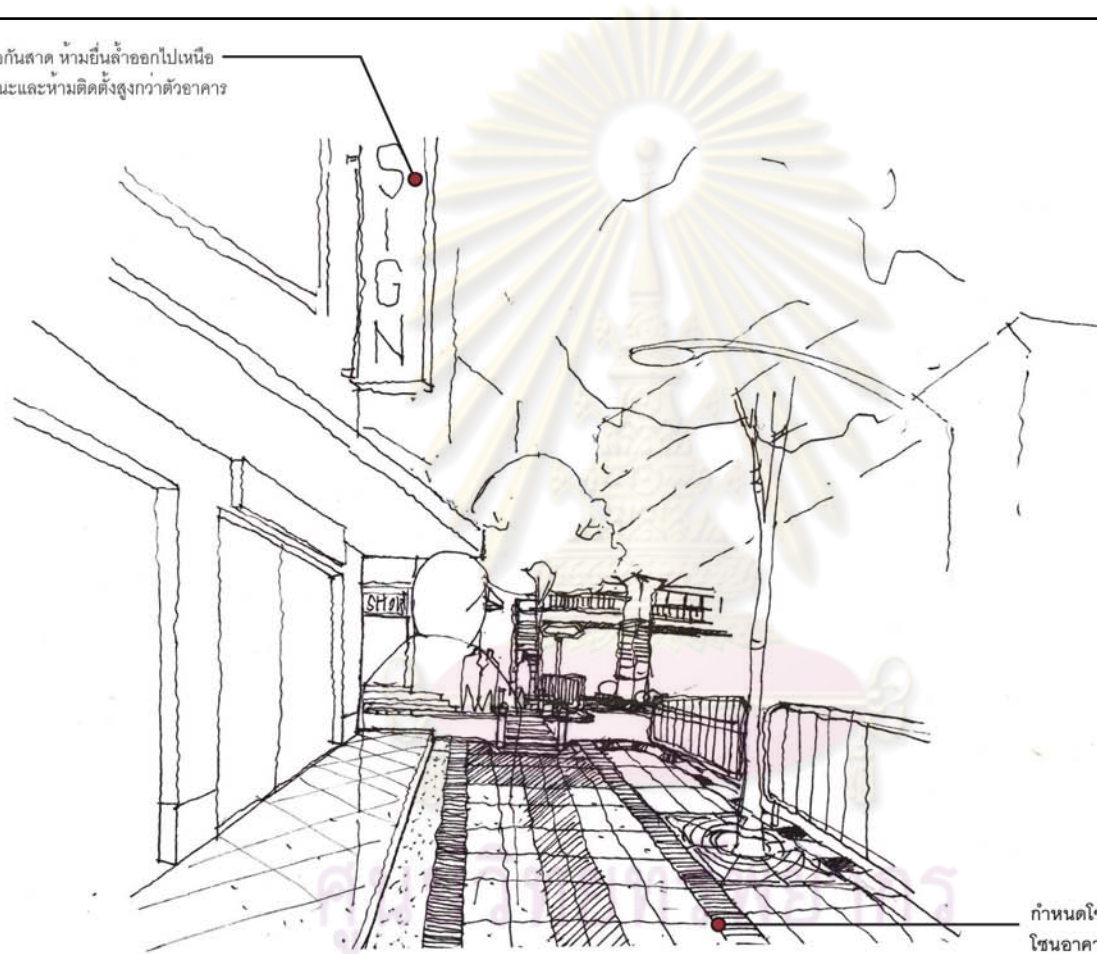

ในการติดตั้งป้ายโฆษณาเหนือกันสาด ห้ามยื่นล้ำออกไปเหนือ
หรือในเขตทางเดินเท้าสาธารณะและห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคาร
หรือสูงกว่าแนวขอบหลังคา

กำหนดโซนของพื้นที่ใช้สอยมักแบ่งได้ 3 โซนคือ
โซนอาคาร โซนทางเดิน และโซนอุปกรณ์ถนน

ภาพที่ 5.4 ทักษณียภาพบริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ

ข. ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคารมี คือ บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีความต่อเนื่องจากระดับถนนซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ และที่จอดรถ โดยรอบพื้นที่ว่างมีร้านอาหารขนาดเล็กให้บริการแก่คนที่สัญจรในพื้นที่

• **การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน**

ตารางที่ 5.9 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

(ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นอาคาร)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก		✓		
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก	✓			
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน	✓			
มีการใช้งานที่ง่าย		✓		
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน			✓	
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ			✓	
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี			✓	
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม			✓	
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง		✓		
ใช้งานได้หลายช่วงเวลา		✓		
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม			✓	
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม			✓	
มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่			✓	

• **การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่**

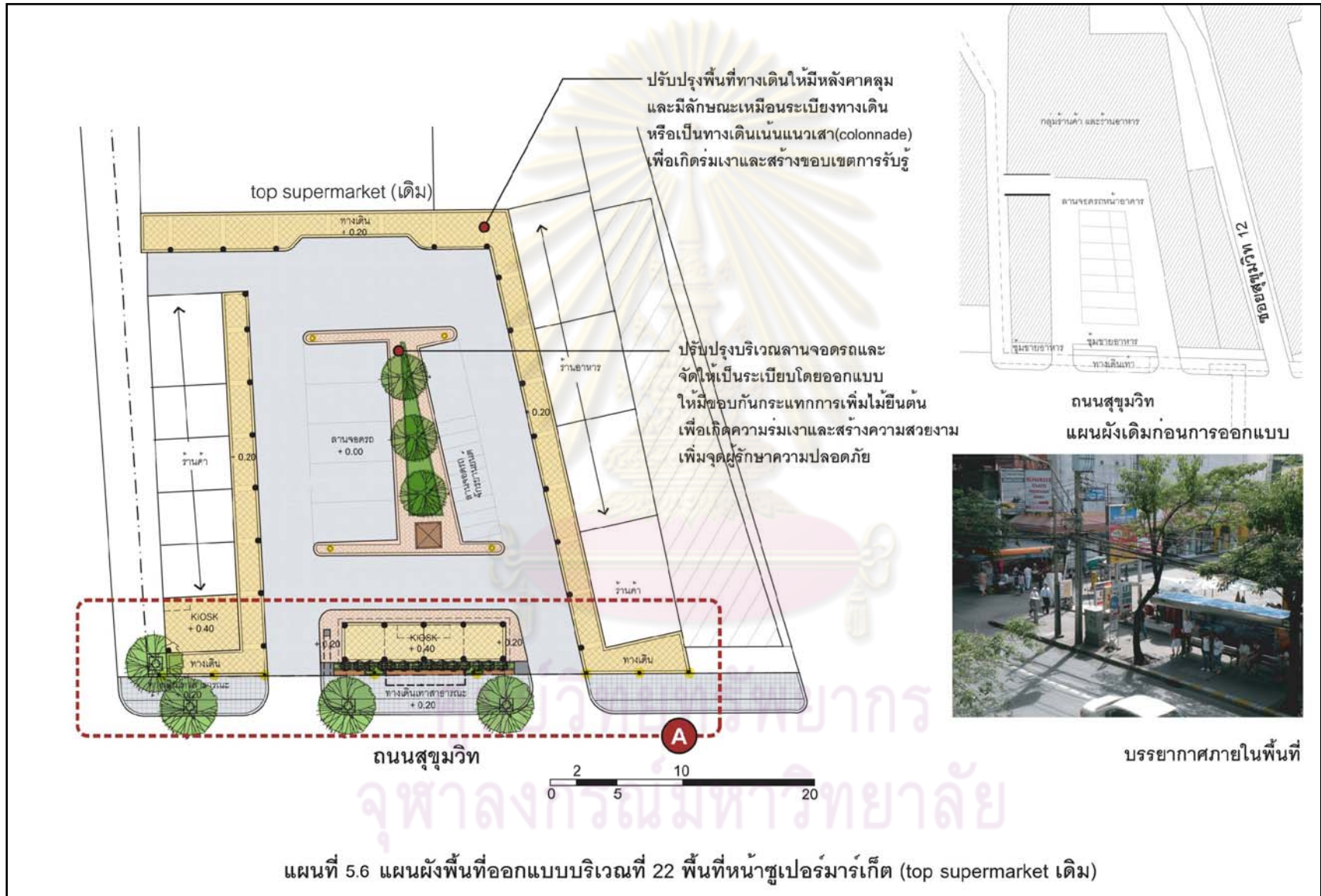
ตารางที่ 5.10 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 2)

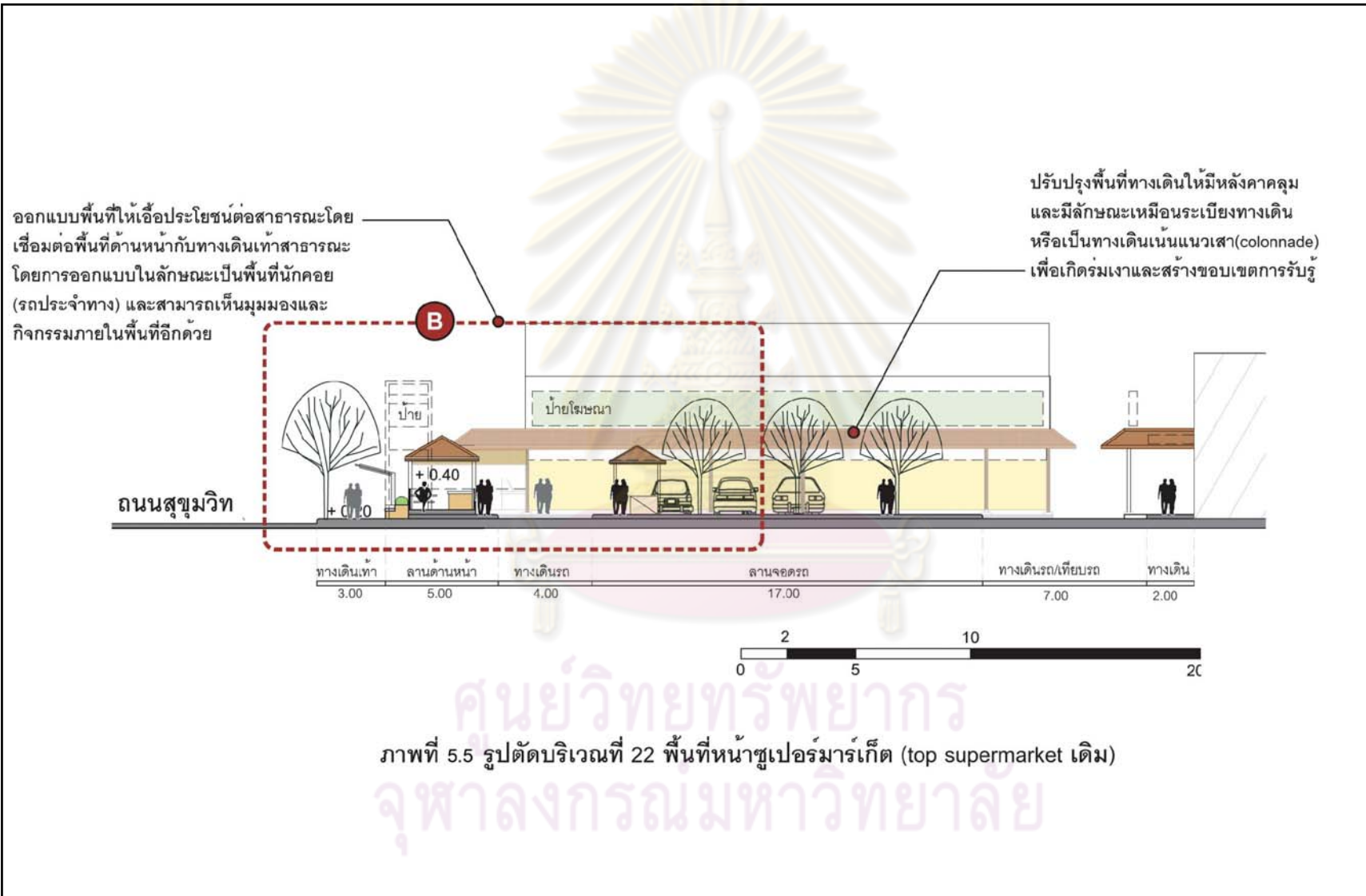
กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- มีการสัญจรผ่านพื้นที่โดยใช้เพื่อเป็นทางเชื่อมสู่พื้นที่อื่นๆ - การหยุดพูดคุย และซื้อของหรือการให้บริการของร้านค้า	- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ - กลุ่มคนในพื้นที่	- 09:00- 13:00 น. (มี ปริมาณ การสัญจรและการใช้พื้นที่หนาแน่น) - 18:00- 23:00 น.	- พื้นที่รองรับสำหรับการสัญจรและ การจับจองพื้นที่ในการทำกิจกรรม - มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ - เพิ่มไฟฟ้าแสงสว่างเพื่อความปลอดภัย

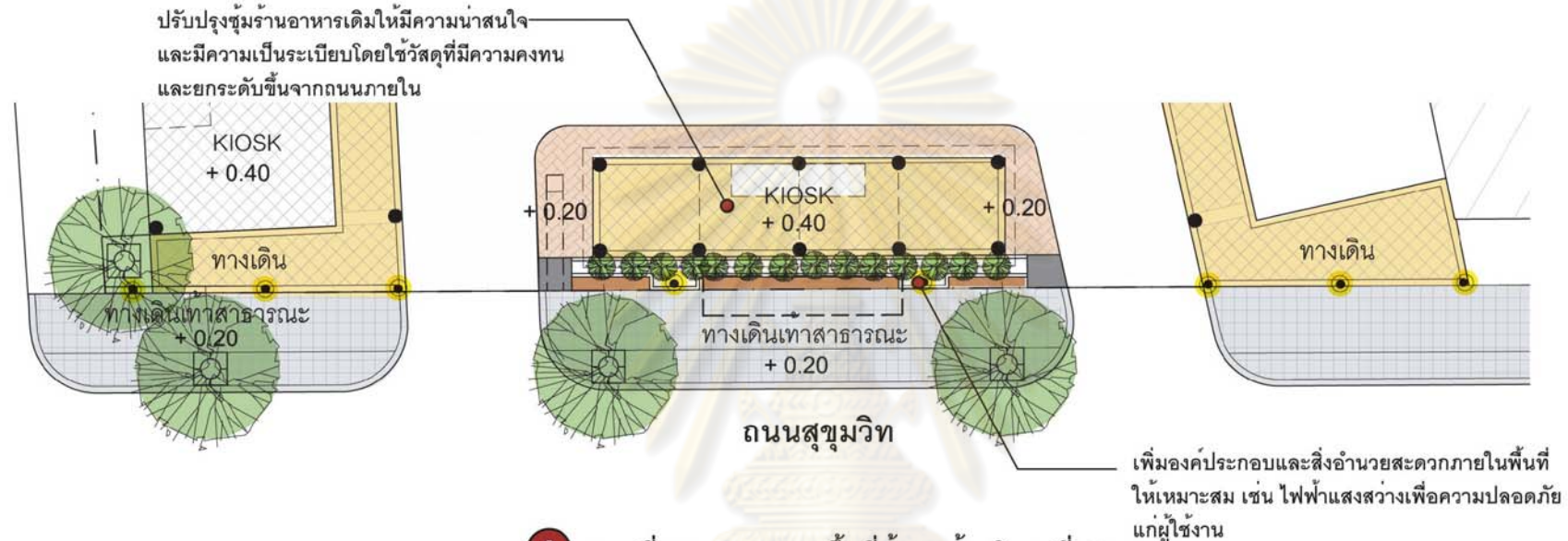
จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- เชื่อมเส้นทางการเดินเท้าในพื้นที่ว่างให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้ โดยการสร้างเส้นทางเชื่อมต่อกันในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก โดยการปรับปรุงทางเดินเท้าหน้าอาคาร
- ปรับปรุงรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของอาคารให้มีความน่าสนใจ และดึงดูดโดยการปรับปรุงพื้นที่ทางเดินให้มีหลังคาคลุมและมีลักษณะเหมือนระเบียงทางเดิน หรือเป็นทางเดินเน้นแนวเสา(colonnade) เพื่อกระตุ้นเงาและสร้างขอบเขตการรับรู้
- ปรับปรุงซุ้มร้านอาหารเดิมให้มีความน่าสนใจและมีความเป็นระเบียบโดยใช้วัสดุที่มีความคงทนและยกระดับขึ้นจากถนนภายใน
- ปรับปรุงบริเวณลานจอดรถและจัดให้เป็นระเบียบโดยออกแบบให้มีขอบกันกระแทกการเพิ่มไม้ยืนต้นเพื่อเกิดความร่มเงาและสร้างความสวยงาม เพิ่มจุดผู้รักษาความปลอดภัย
- ปรับปรุงระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่าง ในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทโดยแบ่งพื้นที่เป็นสองระดับคือระดับทางเดินเท้าอยู่ที่ระดับ + 0.20 เมตร เท่ากับระดับทางเดินเท้าสาธารณะ ส่วนระดับถนนภายในพื้นที่ว่างใช้ระดับเดียวกันกับถนนหลักวัสดุปูพื้นเลือกใช้ชนิดที่มีความคงทนและในส่วนของซุ้มขายอาหารและในส่วนของพื้นที่ระเบียง จะใช้วัสดุปูพื้นที่สามารถทำความสะอาดได้ง่าย เช่นการใช้กระเบื้องดินเผา
- เพิ่มองค์ประกอบและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ให้เหมาะสม เช่น ไฟฟ้าแสงสว่างเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งาน
- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี โดยการสร้างร่มเงาให้กับพื้นที่โดยใช้พืชพรรณ และเนื่องจากด้านหน้าพื้นที่ว่างเป็นป้ายหยุดรถประจำทางทำให้มีผู้สัญจรผ่านพื้นที่เป็นจำนวนมากโดยที่เป็นตำแหน่งที่ตรงกับซุ้มขายอาหารทำให้เกิดความแออัดดังนั้นจึงสร้างขอบเขตของพื้นที่เพื่อความเป็นส่วนตัวโดยใช้กระบะต้นไม้เตี้ย และออกแบบพื้นที่ให้อัปเดตต่อสาธารณะโดยเชื่อมต่อพื้นที่ด้านหน้ากับทางเดินเท้าสาธารณะโดยการออกแบบในลักษณะเป็นพื้นที่พักผ่อน (รถประจำทาง) และสามารถเห็นมุมมองและกิจกรรมภายในพื้นที่อีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

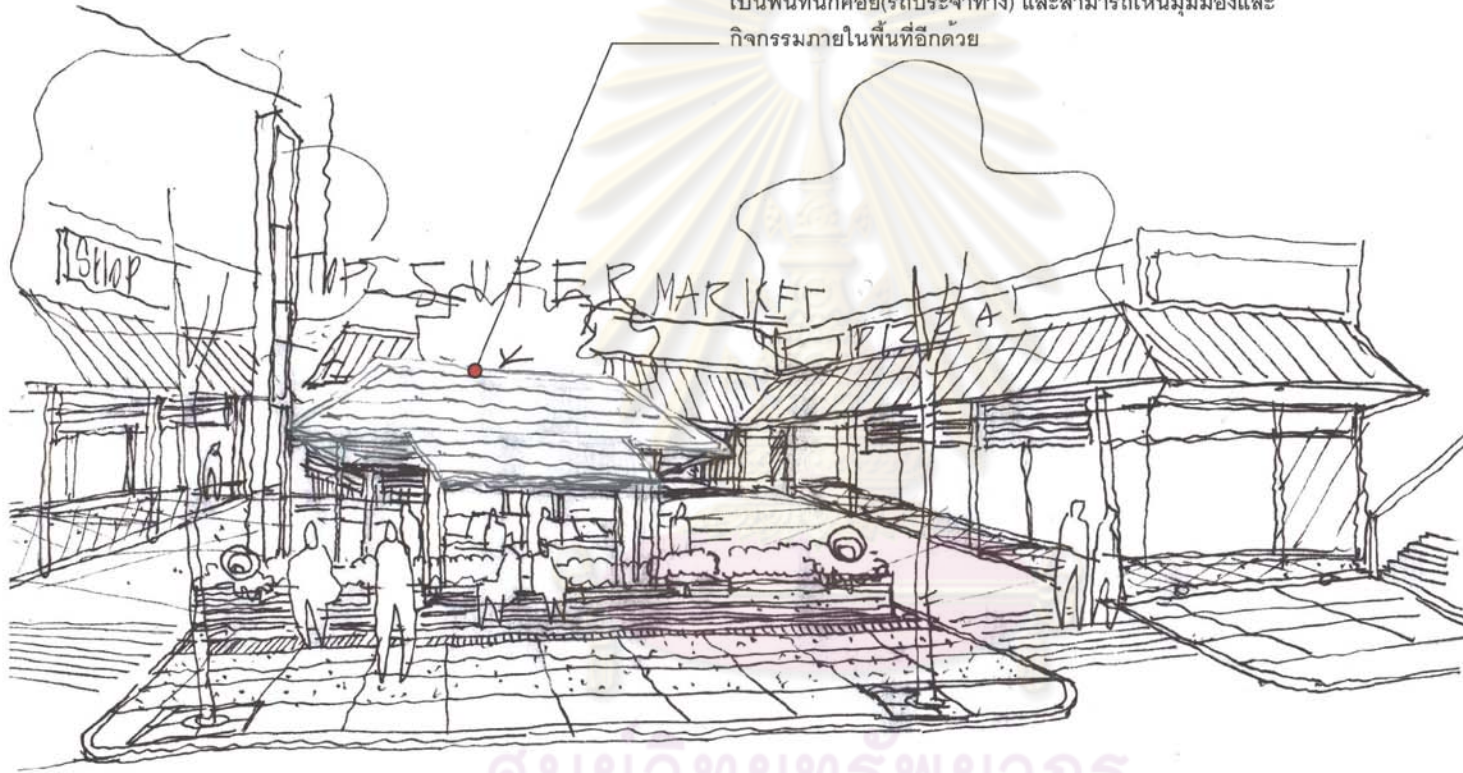
A ภาพที่ 5.6 แบบขยายพื้นที่ด้านหน้าบริเวณที่ 22

ออกแบบพื้นที่ให้เอื้อประโยชน์ต่อสาธารณะโดย
เชื่อมต่อพื้นที่ด้านหน้ากับทางเดินเท้าสาธารณะ
โดยการออกแบบในลักษณะเป็นพื้นที่นั่งพักผ่อน
(รถประจำทาง) และสามารถเห็นมุมมองและ
กิจกรรมภายในพื้นที่อีกด้วย

B ภาพที่ 5.7 รูปตัดขยายพื้นที่ด้านหน้าบริเวณที่ 22

ออกแบบพื้นที่ให้อื้อประโยชน์ต่อสาธารณะโดยเชื่อมต่อพื้นที่
ด้านหน้ากับทางเดินเท้าสาธารณะโดยการออกแบบในลักษณะ
เป็นพื้นที่นั่งคอย(รถประจำทาง) และสามารถเห็นมุมมองและ
กิจกรรมภายในพื้นที่อีกด้วย

ภาพที่ 5.8 ทศนิยมภาพบริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket เดิม)

ค ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) คือ บริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์ มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 และ 7 ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์) มีการใช้พื้นที่เป็นร้านอาหาร สถานบันเทิงยามค่ำคีน และเป็นจุดจับกลุ่มและพักผ่อนของกลุ่มพนักงานร้านอาหารภายในพื้นที่ รวมทั้งเป็นทางสัญจรที่เชื่อมระหว่างซอยย่อย

• **การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน**

ตารางที่ 5. 11 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

(ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก			✓	
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก		✓		
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน		✓		
มีการใช้งานที่ง่าย		✓		
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน		✓		
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ			✓	
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี			✓	
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม			✓	
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง		✓		
ใช้งานได้หลายช่วงเวลา	✓			
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม			✓	
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม			✓	
มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่			✓	

• **การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่**

ตารางที่ 5. 12 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 3)

กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- การสัญจรผ่านพื้นที่ - การหยุดพูดคุย และซื้อของหรือการใช้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้า - มีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก เช่น การยืนและจับกลุ่มพูดคุย พักผ่อน	- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ - กลุ่มคนในพื้นที่	- 09:00- 13:00 น. - 18:00- 23:00 น. (มีปริมาณการสัญจรและการใช้พื้นที่หนาแน่นทั้งสองช่วงเวลา)	- มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ - พื้นที่รองรับสำหรับการสัญจรและ การจับจองพื้นที่ในการทำกิจกรรม - การจัดระเบียบการขายสินค้าหรือร้านค้า

จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- ปรับระบบทางเดินเท้าให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยโดยการเชื่อมเส้นทางเดินเท้าภายในพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงง่ายและสร้างมุมมองจากทางสัญจรหลัก โดยการปรับปรุงทางเข้าให้น่าสนใจคือ รนพื้นที่ทางเข้า (the corporate foyer) ที่ระยะ 4.00 เมตร เพื่อแสดงถึงเน้นการเข้าถึง (approach) โดยกำหนดให้มีส่วนนันทนาการภายนอก หรือซุ้มขายอาหารในพื้นที่ทางเข้าด้านหน้า เพิ่มป้ายหรือสัญลักษณ์ทางเข้าให้ดึงดูดเพื่อดึงความสนใจและใช้ไม้พุ่มเตี้ยหรือรั้วเตี้ยเพื่อสร้างขอบเขต

- กำหนดเขตทางเดินเท้าหรือเขตการสัญจรที่ระยะ 2.00 เมตร และ กำหนด buffer zone บริเวณหลังอาคารพาณิชย์ รวมทั้งกำหนดขอบเขตของพื้นที่ร้านค้าให้ชัดเจน

- ทำการการปรับปรุงร้านค้าหรือพื้นที่ให้เข้าให้มีความเป็นระเบียบสะอาดและเพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือการปรับปรุงซุ้มบริการอาหารจัดระเบียบที่นั่งให้มีระบบเพื่อที่จะสามารถเป็นจุดพักของกลุ่มคนที่เข้ามาใช้งานได้และอนุญาตให้ผู้เช่าทำการออกแบบพื้นที่เช่าได้เป็นลักษณะ kiosk/carts สามารถเคลื่อนย้ายได้หรือรูปแบบอื่นๆแต่ต้องไม่สูงเกินระยะที่กำหนดและไม่รบกวนบริเวณเขตทางเดิน

- เปลี่ยนรูปแบบหลังอาคารพาณิชย์ให้เกิดกิจกรรมพาณิชย์กรรมโดยเสนอให้ปรับปรุงหลังร้านเปรียบเสมือนหน้าร้าน เช่น ออกแบบให้เป็นผนังกระจก ปรับปรุงทางเข้าและส่งเสริมกิจกรรมภายในสร้างความต่อเนื่องสู่ตัวอาคาร ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ทำให้เป็นพื้นที่ที่น่าสนใจ และปลอดภัย

- ปรับปรุงลักษณะกายภาพของพื้นที่ศึกษาเนื่องจากพื้นที่เป็นลักษณะแคบและยาวทำให้รู้สึกอึดอัดและเหมือนถูกกดทับจึงได้ทำการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุมให้มีการถ่ายเท จัดการระบบโครงสร้างให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ที่ใช้มาใช้งาน มีความสวยงามและให้แสงสว่างโดยการเพิ่มหลังคา skylight และเพิ่มตำแหน่งโคมไฟแสงสว่างในบางจุดที่ต้องการในระยะที่เหมาะสม

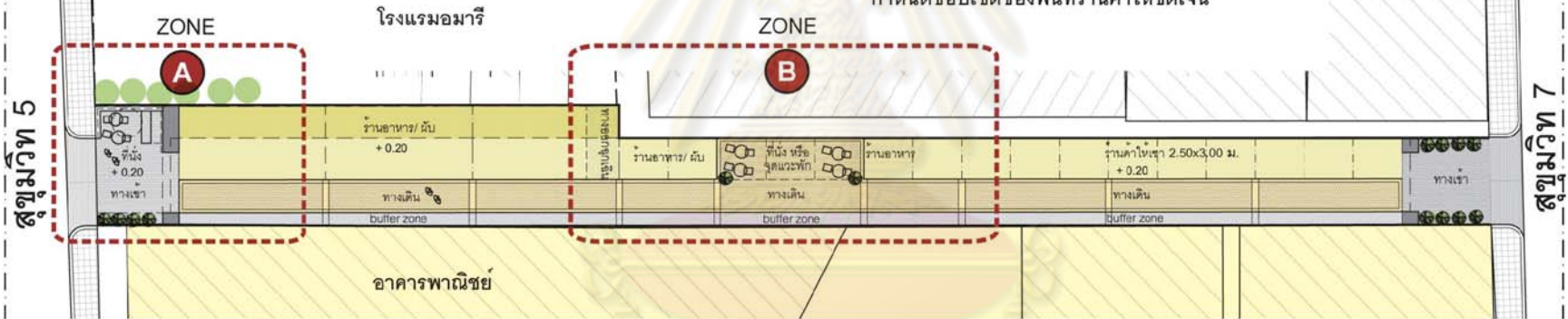
- ปรับปรุงระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้งาน จะออกแบบให้มีระดับเดียวกับทางเดินเท้าสาธารณะ โดยจะไม่ทำการยกระดับแต่จะทำการเปลี่ยนวัสดุผิวโดยใช้วัสดุที่คงทนถาวรในช่วงของทางเดิน ส่วนบริเวณร้านค้าหรือพื้นที่ให้เช่าจะทำการเปลี่ยนวัสดุเพื่อกำหนดขอบเขตการใช้งาน

- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยการปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ ดึงดูด และมีระเบียบ

ปรับปรุงทางเข้าให้หน้าสนใจ
คือ รันพื้นที่ทางเข้า (the corporate foyer)
ที่ระยะ 4.00 เมตร เพื่อแสดงถึงเน้นการ
เข้าถึง (approach)

กำหนดเขตทางเดินเท้าหรือเขตการสัญจรที่ระยะ 2.00 เมตร
และ กำหนด buffer zone บริเวณหลังอาคารพาณิชย์ รวมทั้ง
กำหนดขอบเขตของพื้นที่ร้านค้าให้ชัดเจน

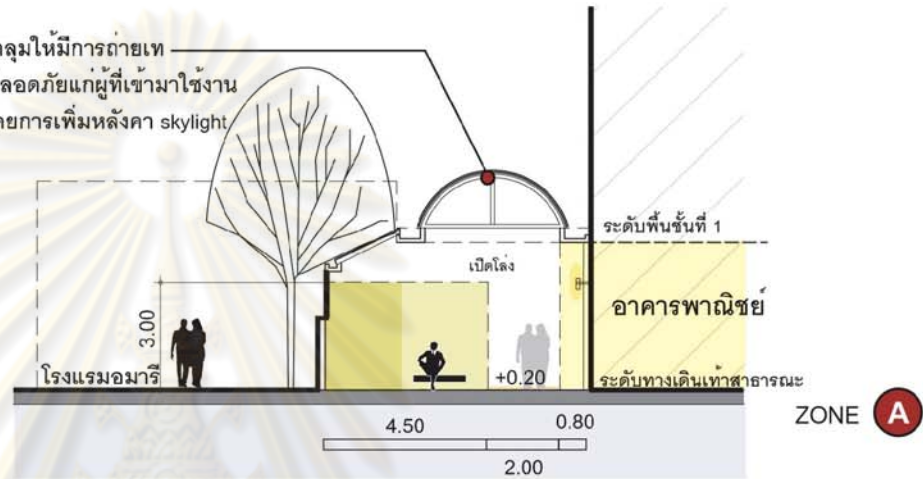
ทำการการปรับปรุงร้านค้าหรือพื้นที่
ให้เข้าให้มีความเป็นระเบียบสะอาด
/จุดพักของกลุ่มคนที่เข้า

แผนที่ 5.7 แผนผังพื้นที่ออกแบบบริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุมให้มีการถ่ายเท
จัดการระบบโครงสร้างให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน
มีความสวยงามและให้แสงสว่างโดยการเพิ่มหลังคา skylight

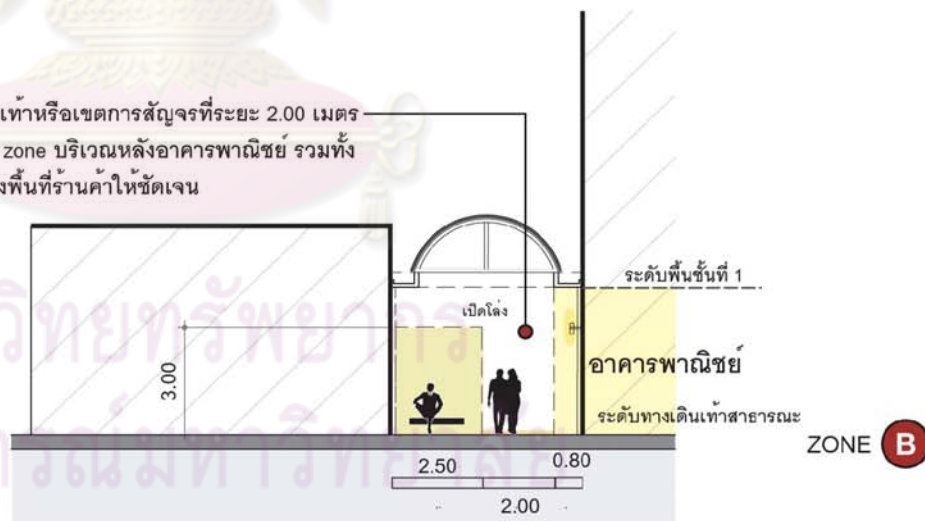

ผังเดิมก่อนการออกแบบ

บรรยากาศภายในพื้นที่

กำหนดเขตทางเดินเท้าหรือเขตการสัญจรที่ระยะ 2.00 เมตร
และ กำหนด buffer zone บริเวณหลังอาคารพาณิชย์ รวมทั้ง
กำหนดขอบเขตของพื้นที่ร้านค้าให้ชัดเจน

ภาพที่ 5.9 รูปตัดบริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุมให้มีการถ่ายเท
จัดการระบบโครงสร้างให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน
มีความสวยงามและให้แสงสว่างโดยการเพิ่มหลังคา skylight

ปรับปรุงทางเข้าให้น่าสนใจ
คือ รันพื้นที่ทางเข้า (the corporate foyer)
ที่ระยะ 4.00 เมตร เพื่อแสดงถึงเน้นการ
เข้าถึง (approach)

ภาพที่ 5.10 ทศนิยมภาพบริเวณที่ 10 พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์

ง. **ประเภทที่ 4** พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร คือ บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่ามีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และทำการยกระดับจากทางเดินเท้า มีการใช้พื้นที่ด้านหน้าและในอาคารเป็นโถงขนาดใหญ่ซึ่งมีความต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอก

• **การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน**

ตารางที่ 5. 13 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

(ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก	✓			
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก	✓			
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน	✓			
มีการใช้งานที่ง่าย	✓			
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน		✓		
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ			✓	
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี	✓			
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม	✓			
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง			✓	
ใช้งานได้หลายช่วงเวลา		✓		
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม		✓		
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม		✓		
มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่		✓		

• **การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่**

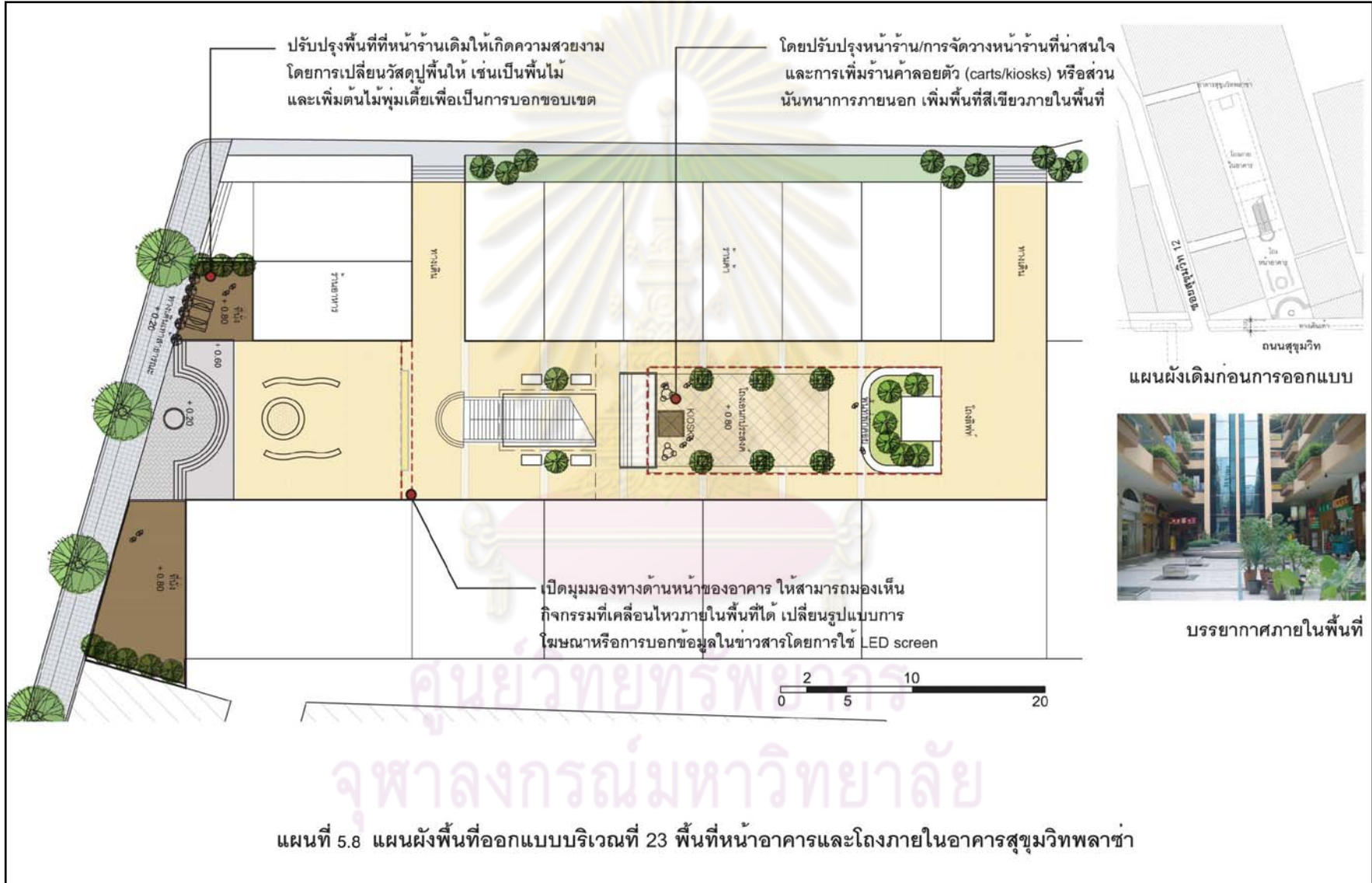
ตารางที่ 5. 14 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร)

กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- การสัญจรผ่านพื้นที่ - การหยุดพูดคุย และซื้อของหรือการใช้บริการของร้านค้า - ขนส่งสินค้า - มีกิจกรรมการจับจองพื้นที่ค่อนข้างมาก เช่น การยืนและจับกลุ่มพูดคุย พักผ่อน รอคอย	- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ	- 09:00- 13:00 น. - 18:00- 23:00 น.	- พื้นที่รองรับสำหรับการสัญจรและ การจับจองพื้นที่ในการทำกิจกรรม - การส่งเสริมหรือการเพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่ - สร้างบรรยากาศการใช้งานที่ดี

จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- สร้างระบบทางเดินเท้าภายในพื้นที่ที่มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและสามารถเชื่อมกับเส้นทางการเดินเท้าภายนอกให้เป็นเครือข่ายเข้าถึงกันได้ โดยทำการปรับปรุงทางเข้าด้านข้างของอาคารให้มีความชัดเจนและสะดวกโดยการใช้สัญลักษณ์ทางเข้าหรือป้ายบอกทาง
- ปรับปรุงทางเข้าด้านหน้าให้มีความน่าสนใจเนื่องจากพื้นที่ลักษณะการเข้าถึงที่ดีหากแต่ขาดความน่าสนใจดังนั้นก็ปรับปรุงพื้นที่ที่หน้าร้านเดิมให้เกิดความสวยงามโดยการเปลี่ยนวัสดุปูพื้น เช่นเป็นพื้นไม้ และเพิ่มต้นไม้พุ่มเตี้ยเพื่อเป็นการบอกรับชมเชย
- การสร้างบรรยากาศที่ดี และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ โดยปรับปรุงหน้าร้าน/การจัดวางหน้าร้านที่น่าสนใจ และการเพิ่มร้านค้าลอยตัว (carts/kiosks) หรือส่วนนั่งนอนตากอากาศภายนอก
- เชื่อมโยงกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกให้น่าสนใจเพื่อเพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์โดยการเปิดมุมมองทางด้านหน้าของอาคาร ให้สามารถมองเห็นกิจกรรมที่เคลื่อนไหวภายในพื้นที่ได้ เปลี่ยนรูปแบบการโฆษณาหรือการบอกข้อมูลในข่าวสารโดยการใช้ LED screen
- เนื่องจากสัดส่วนของพื้นที่ว่างและส่วนสูงของอาคารไม่ค่อยเหมาะสม จึงได้ทำการออกแบบให้มีการจัดทัศนียภาพ โดยการใช้ไม้ทรงสูง ที่มีความสูงลดหลั่นกัน หรือการปลูกต้นไม้บนผนัง หรือการใช้ประติมากรรม เพื่อสร้างจุดเด่นภายในพื้นที่เพื่อเป็นจุดหมายตา และลดทอนความสูงของอาคารลงไปได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 5.11 ทัศนียภาพบริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

จ. ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือพื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล คือ บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชุกวิทย์ การ์เด็น) มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิทและเป็นสวนสาธารณะ แต่เปิดให้ใช้ประโยชน์เพื่อพักผ่อน หย่อนใจของคนภายในพื้นที่

• การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

ตารางที่ 5.15 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน
(ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะ และกิ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก	✓			
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก	✓			
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน	✓			
มีการใช้งานที่ง่าย	✓			
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน			✓	
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ		✓		
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี	✓			
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม		✓		
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง		✓		
สามารถใช้งานได้หลายช่วงเวลา			✓	
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม		✓		
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม		✓		
มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่		✓		

• การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่

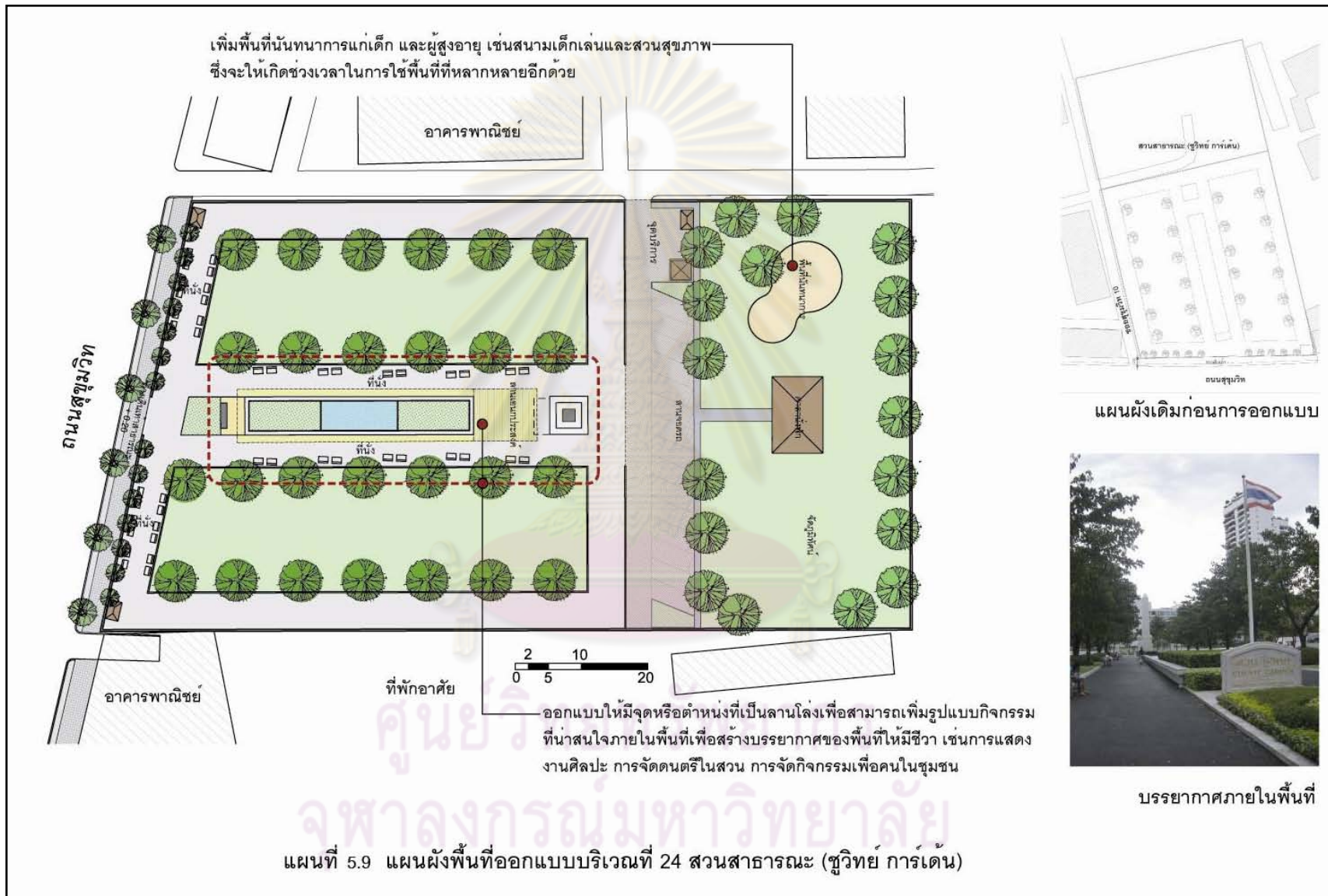
ตารางที่ 5.16 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน)

กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- การสัญจรผ่านพื้นที่ - การจับจองพื้นที่ของโดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะการจับกลุ่มพูดคุย นั่งรอ อ่านหนังสือ นอนพัก และนั่งรอขณะว่างจากการทำงาน - ออกกำลังกาย	- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ - กลุ่มคนในพื้นที่	- 09:00- 13:00 น. - 18:00- 23:00 น.	- การส่งเสริมหรือการเพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่ - สร้างบรรยากาศการใช้งานที่ดี - เพิ่มพื้นที่รองรับสำหรับการ จับจองพื้นที่ในการทำกิจกรรม - ปรับปรุงทัศนียภาพภายในพื้นที่

จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- เนื่องจากพื้นที่มีรูปร่างและขอบเขตที่แน่นอน รวมทั้งมีการออกแบบเต็มพื้นที่และมีการดูแลรักษาพื้นที่ค่อนข้างดีทำให้พื้นที่ได้รับความนิมในการใช้งาน แต่ขาดช่วงเวลาใช้งานที่หลากหลาย ดังนั้นในการปรับปรุงพื้นที่จึงเป็นการเพิ่มกิจกรรมภายในพื้นที่เช่น ออกแบบให้มีจุดหรือตำแหน่งที่เป็นลานโล่งเพื่อสามารถเพิ่มรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจภายในพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศของพื้นที่ให้มีชีวา เช่นการแสดงงานศิลปะ การจัดดนตรีในสวน การจัดกิจกรรมเพื่อคนในชุมชน
- เพิ่มพื้นที่นันทนาการแก่เด็ก และผู้สูงอายุ เช่นสนามเด็กเล่นและสวนสุขภาพ ซึ่งจะให้เกิดช่วงเวลาในการใช้พื้นที่ที่หลากหลายอีกด้วย
- ปรับปรุงรูปร่างของพื้นที่โล่งว่างเพื่อให้เอื้อต่อการใช้งาน เช่น ทำการปรับภูมิทัศน์และการเพิ่มพืชพรรณลงในพื้นที่ เพื่อเพิ่มร่มเงา
- เพิ่มองค์ประกอบและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ให้เหมาะสม เช่น การเพิ่มจุดบริการเครื่องดื่ม หรือ อาหารว่างภายในพื้นที่
- ระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณจะมีระดับการใช้งานอยู่สองระดับคือ แยกพื้นที่ถนนสำหรับทางเดินรถและพื้นที่สวนสาธารณะหรือพื้นที่นันทนาการและใช้วัสดุผิวที่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5.12 ทักษณียภาพบริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชววิทย์ การ์เด็น)

จ. ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน คือ บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ที่มีการใช้พื้นที่ในช่วงกลางวันเป็น ตลาดนัดและกลางคืนเป็นร้านอาหารมีช่วงเวลาการใช้งานอย่างชัดเจน มีอาคารพาณิชย์ล้อมรอบและมีหลังคาคลุมเป็นบางส่วน

• **การเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน**

ตารางที่ 5. 17 สรุปการเปรียบเทียบพื้นที่ศึกษากับเกณฑ์มาตรฐาน

(ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน)

เกณฑ์มาตรฐานรูปแบบของพื้นที่ว่างสาธารณะ และกึ่งสาธารณะที่ดี	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
มีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก	✓			
พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก	✓			
มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน	✓			
มีการใช้งานที่ง่าย		✓		
มีการป้องกัน แดด ลม ฝน		✓		
ใช้ได้โดยทุกคนและเอื้อต่อคนพิการ			✓	
พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี			✓	
ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับกิจกรรม		✓		
กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง			✓	
สามารถใช้งานได้หลายช่วงเวลา		✓		
มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม		✓		
มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม			✓	
มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่			✓	

• **การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์พื้นที่**

ตารางที่ 5. 18 รายละเอียดการใช้พื้นที่ (ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน)

กิจกรรม	ผู้ใช้สอย	ช่วงเวลา	ความต้องการ
- การซื้อของ หรือ การใช้บริการของร้านค้าและแผงลอยบนทางเดินเท้า - ตลาดนัดขายสินค้า - การรับบริการจากร้านอาหาร	- กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย - กลุ่มคนทำงาน พนักงาน หรือผู้ให้บริการ - กลุ่มคนในพื้นที่	- 09:00- 13:00 น. (มีปริมาณการใช้ สัญจรและการใช้พื้นที่หนาแน่น) - 18:00- 23:00 น.	- เพิ่มพื้นที่รองรับสำหรับการจับจองพื้นที่ในการทำกิจกรรม - ปรับปรุงพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานและการใช้พื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ - มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่

จากตารางสามารถสรุปรายละเอียดในการออกแบบได้ดังนี้

- สร้างระบบทางเดินเท้าภายในพื้นที่ว่างให้มีความต่อเนื่องสะดวกสบายและปลอดภัยโดยการออกแบบให้มีเส้นทางการสัญจรขนาดกว้าง 4 เมตรอยู่ตรงกลาง ซึ่งเส้นทางนี้สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานเป็นเส้นทางเดินรถทางเดียวได้ในช่วงเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมหรือเส้นทางขนส่งสินค้า

- สร้างเส้นทางเชื่อมต่อในด้านการเข้าถึงและมุมมองจากถนนหลัก โดยการปรับปรุงทางเข้าให้น่าสนใจโดยการ ร่นพื้นที่ทางเข้า (the corporate foyer) จากขอบทางเดินเท้าสาธารณะ 5 เมตร เพื่อแสดงถึงเน้นการเข้าถึง (approach)

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แก่พื้นที่ โดยการเพิ่มโดยใช้ต้นไม้พุ่มสูงเป็นเสมือนกำแพง และใช้ต้นไม้พุ่มเตี้ยมาช่วยในการแบ่งขอบเขตของพื้นที่

- ปรับปรุงลักษณะกายภาพของพื้นที่ศึกษาโดยการปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุมให้มีความสวยงาม ให้แสงสว่าง เกิดการถ่ายเท และมีความปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน

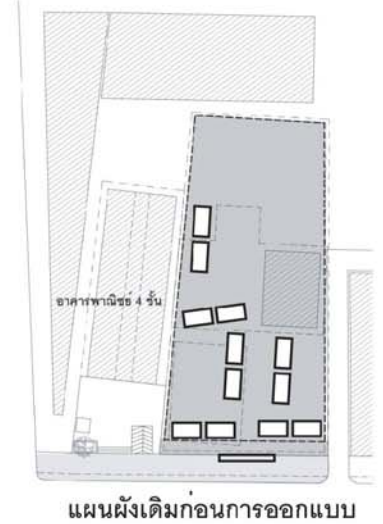
- จัดรูปแบบของพื้นที่ร้านค้าให้เป็นระเบียบ มีระบบและง่ายต่อการเข้าถึงและการดูแลรักษาโดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรก จะเป็นการขายสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม และมีพื้นที่ที่เป็นที่นั่งด้านนอกเพื่อสร้างกิจกรรมและดึงดูดผู้คน ส่วนพื้นที่ด้านในจะเป็นร้านค้า หรือตลาดนัดขายสินค้าทั่วไป และในช่วงเวลากลางคืนร้านขายสินค้าหยุดให้บริการและพื้นที่ถูกปรับเปลี่ยนเป็นร้านอาหารตอนกลางคืนก็สามารถปิดพื้นที่ด้านในได้

- ปรับปรุงระดับหรือพื้นผิวของพื้นที่ว่างในบริเวณที่มีการใช้งานหลายประเภทโดยแบ่งพื้นที่เป็นสองระดับคือระดับทางเดินเท้าอยู่ที่ระดับ + 0.40 เมตรจากระดับถนน ใช้ทางลาดเป็นการเปลี่ยนระดับจากทางเดินเท้าสาธารณะและระดับหน้าลานด้านหน้า + 0.20 เมตร เท่ากับระดับทางเดินเท้าสาธารณะโดยในส่วน of ร้านค้าจะใช้วัสดุปูพื้นที่สามารถทำความสะอาดได้ง่ายและคงทน เช่นการใช้กระเบื้องดินเผา หรือการใช้ stamp concrete และในส่วนของพื้นที่ทางเดินจะใช้บล็อกคอนกรีต

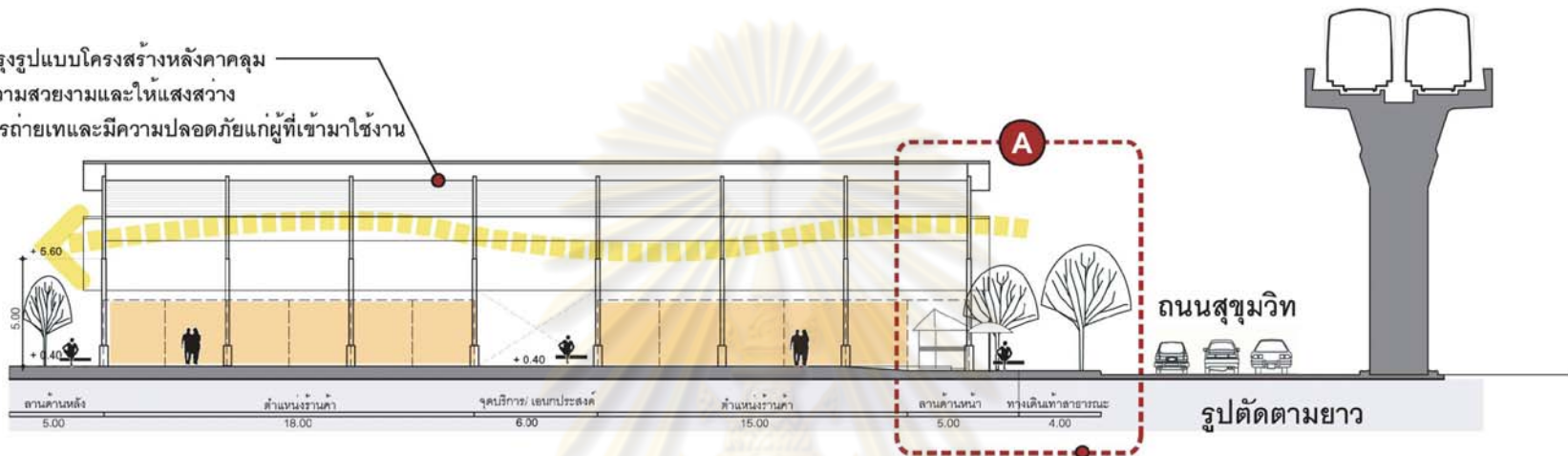
- เพิ่มองค์ประกอบและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ให้เหมาะสม เช่นการเพิ่มที่เก้าอี้ โต๊ะที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ในบางจุด ไฟฟ้าแสงสว่าง หรือซุ้มขายเครื่องดื่มบริเวณด้านหน้าเพื่อดึงกลุ่มผู้ใช้งาน

- ปรับปรุงทัศนียภาพ การสร้างบรรยากาศที่ดี โดยการใช้โคมไฟประดับ ใช้สีเขียวของต้นไม้เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

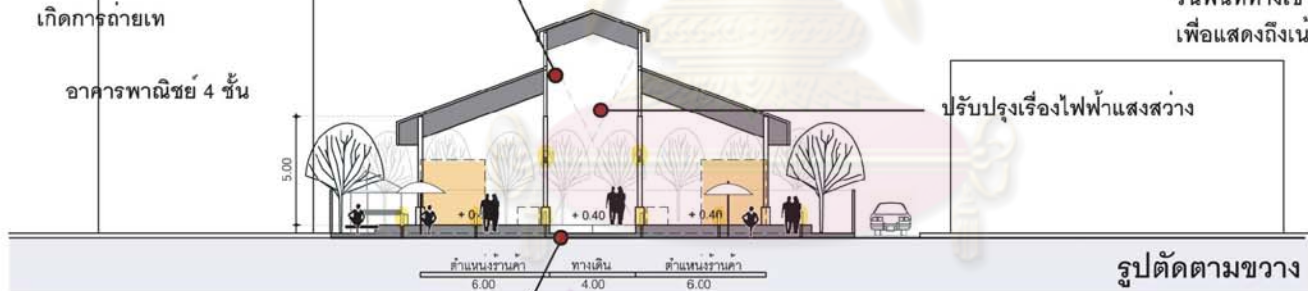

ปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุม
ให้มีความสวยงามและให้แสงสว่าง
เกิดการถ่ายเทและมีความปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน

ปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างหลังคาคลุม
ให้มีความสวยงามและให้แสงสว่าง
เกิดการถ่ายเท

อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น

การปรับปรุงทางเข้าให้น่าสนใจโดยการ
รีนพื้นที่ทางเข้า (the corporate foyer)
เพื่อแสดงถึงเน้นการเข้าถึง (approach)

ปรับปรุงเรื่องไฟฟ้าแสงสว่าง

อนุญาตให้รถขนส่งสินค้าเข้ามาภายใน
พื้นที่เป็นช่วงเวลา และเลือกใช้วัสดุที่
เหมาะสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5.13 รูปตัดบริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

ภาพที่ 5.14 ทักษณียภาพบริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

5.4 สรุปผลการออกแบบปรับปรุง

ผลของการออกแบบพื้นที่โดยรวมนั้นจะช่วยให้การแก้ปัญหาการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่ไม่เต็มประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยังเป็นส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่ได้ถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่า เนื่องจากตัวชี้วัดความสำเร็จของพื้นที่ว่างที่สำคัญคือการใช้ประโยชน์ซึ่งการใช้ประโยชน์ของที่ว่างนั้นเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆอันเนื่องมาจากพฤติกรรมของคนที่เกิดขึ้นตามความต้องการ (Marcus & Francis, 1990) โดยในการศึกษามุ่งเน้นทำการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ว่างแต่ละประเภทให้เอื้อต่อการใช้ประโยชน์สูงสุดซึ่งแนวทางการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ว่างสามารถแสดงออกมาในลักษณะทางกายภาพและข้อกำหนดต่างซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นการปรับปรุงคือ การปรับปรุงการใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ โดยทำการปรับปรุงพื้นที่ว่างในแต่ละประเภทที่มีอยู่เดิมตามแนวคิดสวนชุมชน ย่านอโคก-นานา ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ว่างที่มีการใช้ประโยชน์อยู่จริง ให้เกิดการใช้งานที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยทำการออกแบบตามประเด็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะที่ดี และเกิดประโยชน์สูงสุดทั้ง 12 ปัจจัย ดังนี้

- 1) ต้องมีการมองเห็นได้ง่ายและมีการเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกโดยผู้ใช้งานทุกความสามารถ
- 2) พื้นที่ว่างมีการเชื่อมต่อกับพื้นที่ทางสัญจรหลัก
- 3) มีขอบเขตการรับรู้พื้นที่ว่างที่ชัดเจน โดยมีพื้นที่ว่างมีรูปร่างที่เรียบง่าย มีทิศทางที่ไม่ซับซ้อน มีลักษณะการปิดล้อมเหมาะสม รวมทั้งมีการเปลี่ยนระดับพื้นหรือมีพื้นผิวที่เหมาะสมตามเงื่อนไขการออกแบบพื้นที่ที่ดี
- 4) มีการใช้งานที่ง่ายและเป็นธรรมชาติของผู้ใช้งานโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้ใช้งาน
- 5) มีการป้องกัน แดด ลม ฝนและมีความสบายสอดคล้องกับสภาวะท้องถิ่น
- 6) ใช้ได้โดยทุกคน คือต้องเอื้อให้เกิดประโยชน์การใช้งานโดยคนทั่วไปรวมทั้งเอื้อต่อคนพิการ
- 7) พื้นที่ว่างมีการจัดการและการดูแลที่ดี ควรออกแบบให้คำนึงถึงข้อผิดพลาดของการใช้งานที่จะเกิดขึ้น ให้ความรู้สึกปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ดี
- 8) ขนาดของพื้นที่ว่างมีขนาดใหญพอที่จะรองรับกิจกรรมหรือมีพื้นที่ให้ทำกิจกรรมอย่างที่ใช้ต้องการอย่างเพียงพอและให้ความสบายใจในการใช้สถานที่กับผู้อื่น
- 9) กระจายการใช้งานได้ทั่วถึง พื้นที่ว่างมีความสามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพของพื้นที่
- 10) ใช้งานได้หลายช่วงเวลา
- 11) มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลายกิจกรรม พื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพควรมีกิจกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวเพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายในพื้นที่เดียวกัน
- 12) มีองค์ประกอบภายในพื้นที่ว่างที่เหมาะสม และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นไว้บริการ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ที่นั่ง เป็นต้น

5.5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในย่านอโศก-นานา พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะเป็นพื้นที่ว่างที่รวมอยู่กับอาคารอันเกิดจากข้อบังคับ เช่น พื้นที่ว่างที่เกิดจากระยะร่นของอาคารพาณิชย์ซึ่งจะถูกปรับปรุงเป็นพื้นที่สำหรับการประกอบธุรกิจในเชิงพาณิชย์กรรมมีการใช้งานที่ต่อเนื่องกับกับทางเท้าสาธารณะ ผู้สัญจรสามารถใช้ทางหน้าอาคารเป็นทางสาธารณะได้ รวมทั้งพื้นที่ว่างที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่นของอาคารจากถนนหลัก ทั้งนี้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะในพื้นที่ศึกษาที่มีความแตกต่างกันไปตามประเภทของกิจกรรมรวมทั้งลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่นั้นๆ อีกด้วย จากการวิเคราะห์พบว่าพื้นที่ย่านอโศก-นานามีลักษณะการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่หลากหลายซึ่งมีรูปแบบการใช้ที่หลากหลาย มีการซ้อนทับกันของกิจกรรม โดยเป็นรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างจะเป็นเพื่อการพาณิชย์กรรมการท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ ทั้งนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม

แนวทางการศึกษาการพัฒนาการใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตลอดจนถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างแต่ละประเภท ซึ่งแนวทางการศึกษาเป็นการเริ่มศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมและทบทวนแนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาความหมาย คำจำกัดความของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ แล้วทำการจัดประเภทของพื้นที่ว่างรวมทั้งทำการศึกษาแนวความคิดหรือทฤษฎีต่างๆ เช่น ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะในชุมชนเมือง/ ปัจจัยที่กำหนดสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างสาธารณะ/ ความสำคัญของพื้นที่ว่างสาธารณะในชุมชนเมือง/ ลักษณะของพื้นที่ว่างสาธารณะที่มีคุณภาพ และแนวความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างสาธารณะ โดยในขั้นตอนต่อไปเป็นการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางกายภาพโดยทำการศึกษาเก็บข้อมูลสภาพทางกายภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา เช่น ระบบโครงข่ายการสัญจร สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน แล้วทำการสำรวจลงรายละเอียดพื้นที่ศึกษา โดยจะทำการสำรวจและเก็บข้อมูลของพื้นที่ว่างภายในพื้นที่โดยมีประเด็นในการสำรวจคือ การสำรวจพื้นที่ศึกษาเพื่อหารูปแบบและจัดประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนวนอนภายในพื้นที่ศึกษา โดยจะทำการสำรวจพื้นที่ที่มีรูปแบบและลักษณะตามประเภทของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ โดยจะเลือกศึกษาพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์จากผู้สัญจรทางเท้าเป็นหลัก แล้วจะทำการจัดกลุ่มของพื้นที่ว่างนั้นๆตามลักษณะทางกายภาพและลักษณะเชิงสัญญาณ(ซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามประเภทพื้นที่) พร้อมกับทำการเลือกกลุ่มพื้นที่ตัวอย่าง เพื่อนำไปสู่การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการกำหนดโปรแกรมการออกแบบ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประจักษ์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะและอธิบายปรากฏการณ์หรือการใช้ประโยชน์ของผู้ใช้พื้นที่ กิจกรรม และช่วงเวลาในแต่ละพื้นที่ แล้วทำการวิเคราะห์ศักยภาพ ประเด็นปัญหาของพื้นที่แต่ละประเภทเพื่อนำไปสู่แนวความคิดในการพิจารณาการปรับปรุงพื้นที่ และกำหนดโปรแกรมการออกแบบ หลังจากนั้นได้นำแนวความคิด จากการทบทวนวรรณกรรม และผลการประมวลศักยภาพของพื้นที่ว่างแต่ละประเภทนำมาสรุปหาประเด็นปัจจัยที่สำคัญที่สามารถส่งผลให้เกิดพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะที่ดี มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด และทำการพัฒนากลุ่มพื้นที่ตัวอย่างทั้ง 6 ประเภทเพื่อเป็นต้นแบบหรือแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งแนวทางการแก้ปัญหาของพื้นที่ว่างแต่ละประเภทโดยเสนอเป็นแนวทางในการออกแบบ (design guideline) ทั้งนี้ในแต่ละแนวทางที่เสนอมจะมีโครงการออกแบบ แนวทางการออกแบบ โดยแสดงผ่านผังการออกแบบและทัศนียภาพที่ได้ทำการปรับปรุงโดยจะแตกต่างกันไปแต่ละประเภทพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ว่างได้ดี และเป็นแนวทางในการ

พัฒนาพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะตามแนວถนน ภายในย่านอีกต่อไป ซึ่งเมื่อนำไปพัฒนาพื้นที่ทั้งหมด จะสามารถใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างได้เต็มศักยภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด นำไปสู่แนวทางในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานรัฐภายในพื้นที่ที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง รวมทั้งคนในพื้นที่/ เจ้าของธุรกิจ ที่จะต้องเห็นความสำคัญของปัญหา ก่อน และในขณะเดียวกันควรจะทำประชาพิจารณ์เพื่อฟังเสียงของคนข้างมากในพื้นที่ด้วย เพื่อให้เป็นที่ยอมรับหรือสอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินการพัฒนาไปได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ และจึงจะทำให้เกิดแรงผลักดันในการวางแผนและพัฒนาต่อไป

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ไชศรี ภัคดีสุขเจริญ. วาทกรรมของเมืองผ่านโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์. ใน เอกสารวารสารวิชาการ วิชาการวางแผนภาคและเมือง, หน้า 5-7: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- จิตติศักดิ์ ธรรมภรณ์พิลาศ. พื้นฐานความเข้าใจในการออกแบบชุมชนเมือง. ใน เอกสารประกอบการสอน สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547
- เจนการ เจนการกิจ. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรม ในย่านสุขุมวิท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางผังเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- จุฬวดี สันทัต. การวิเคราะห์โครงข่ายพื้นที่และการสัญจรเพื่อปรับปรุงผังแม่บททางกายภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- ธิติมา กลางกำจัด. สนามทัศน์และรูปแบบการใช้พื้นที่ว่างสาธารณะของชุมชนชานเมือง: กรณีศึกษา ชุมชนท่าทราย นนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางผังชุมชน ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- นิลุบล คล่องเวสสะ. การวางแผนและออกแบบสวนสาธารณะและพื้นที่นันทนาการ. ใน เอกสารคำสอนภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- สกุลชัย ดันติเศรณี. แนวทางพัฒนาด้านกายภาพของพื้นที่โล่งว่างเพื่อการพาณิชย์ภายในย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- สมฤทัย เล็กสกุล. แนวทางการออกแบบเพื่อการประสานระบบพื้นที่โล่งว่างในเมืองย่านธุรกิจ ถนนสีลม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อริยา อรุณินท์. การจัดการกิจกรรมสาธารณะ: บทวิพากษ์ถนนคนเดินและนโยบายการใช้พื้นที่ถนน กรณีศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. เอกสารวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ฉบับที่ 6 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาษาอังกฤษ

- Childs, Mark C . Parking spaces: A design, implementation, and use manual for architects, planners, and engineers. New York: McGraw-Hill, 1999
- Gehl, Jan. Life between buildings: using public space. New York : Van Nostrand Reinhold, c1987
- Gibberd, Frederick . Town design. London: Architectural Press, 1953
- Hiller, B. et al. Natural Movement: or, Configuration and Attraction in Urban Pedestrian Movement. In Environmental and Planning B: Planning and Design. Vol. 20, pp. 29-66, 1993
- Hucksters, August. Open Spaces: The life of American Cities a twentieth century fund essay. New York: Harper & Row, 1997
- Jacobs, Jane. The death and life of great American cities. New York: Vintage, 196
- King, Leslie J. Cities, space, and behavior: the elements of urban geography. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1978
- Lynch, Kevin. The Image of the City. London: The MIT press, 2000.
- Ratcliffe, John. An Introduction to town and country planning. London : Hutchinson, 1974
- Trancik, Roger. Finding lost space: Theories of Urban Design. USA: John Wiley & Sons, 1986.
- Whyte, William H. The Social Life of small Urban Space. Washington D.C.: Conservation Foundation, 1980.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

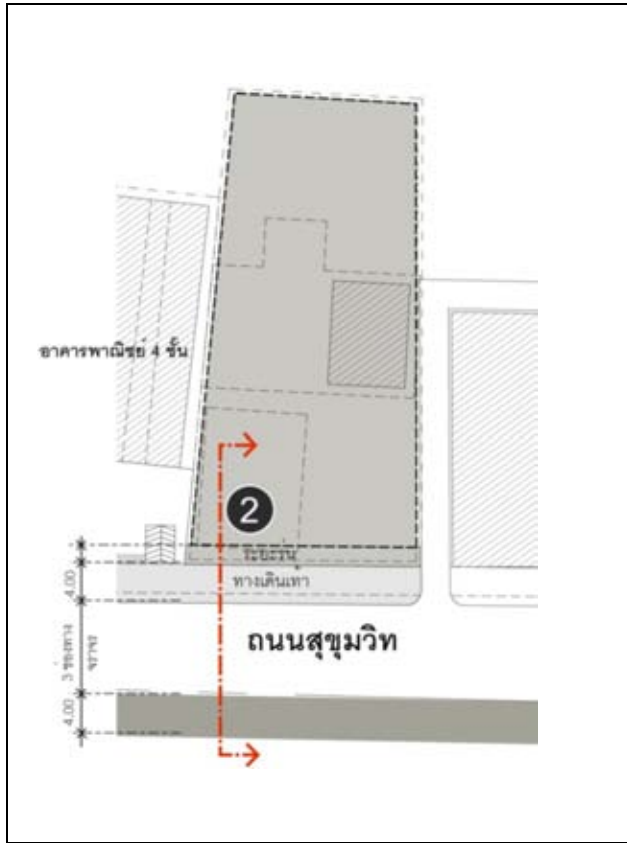
ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะภายในพื้นที่ศึกษา

	<p>บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ปัจจุบันทำการปรับปรุงและก่อสร้าง)</p> <p>เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท แต่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร การใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหารขนาดเล็กมีร้านค้าและแผงลอยในช่วงกลางวัน กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่หยุดนิ่งและมีการใช้พื้นที่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เช่น เป็นที่พักผ่อน พบปะ พูดคุย และการให้บริการร้านค้า และร้านอาหาร</p>
	<p>ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร</p>
<p>สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>ตารางที่ ก.1 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 1</p> <p>ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย</p>

บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างระหว่างอาคาร

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ที่มีการใช้พื้นที่ในช่วงกลางวันเป็นตลาดนัดมีช่วงเวลาการใช้งานอย่างชัดเจน มีอาคารพาณิชย์ล้อมรอบและมีหลังคาคลุมเป็นบางส่วน

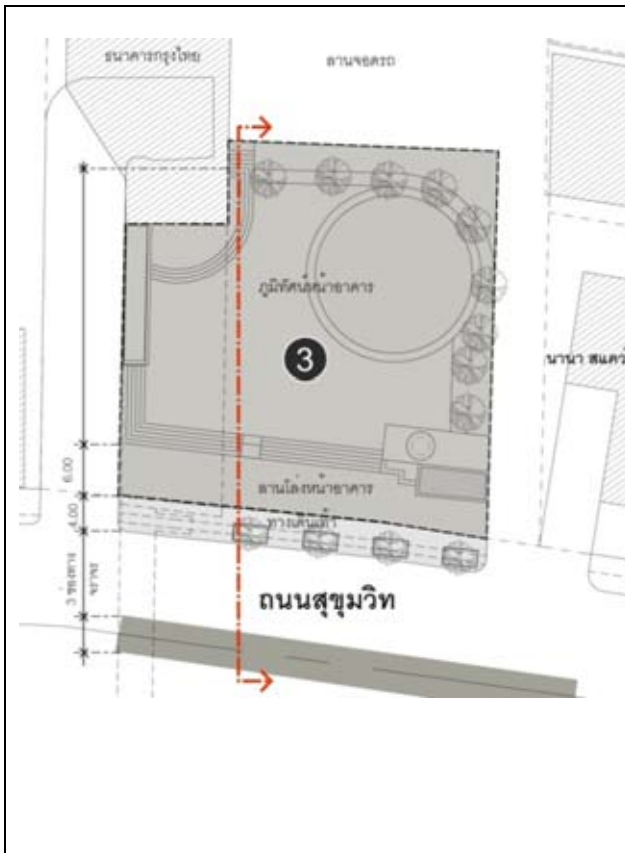
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

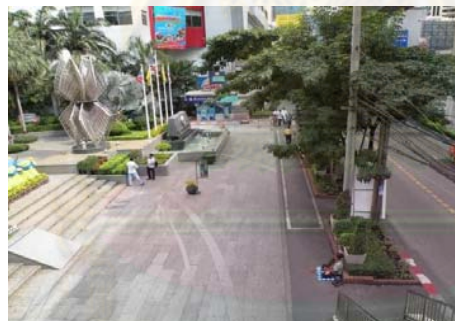
ตารางที่ ก.2 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 2

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 3 พื้นที่ด้านหน้าอาคารกรุงเทพฯ

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการใช้งานที่ต่อเนื่องกับกับทางเท้าสาธารณะ ผู้สัญจรสามารถใช้ทางหน้าอาคารเป็นทางสาธารณะได้แต่จะมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร มีอาคารล้อมรอบทั้งสามด้าน มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ลานโถงขนาดใหญ่และจัดภูมิทัศน์หน้าอาคาร

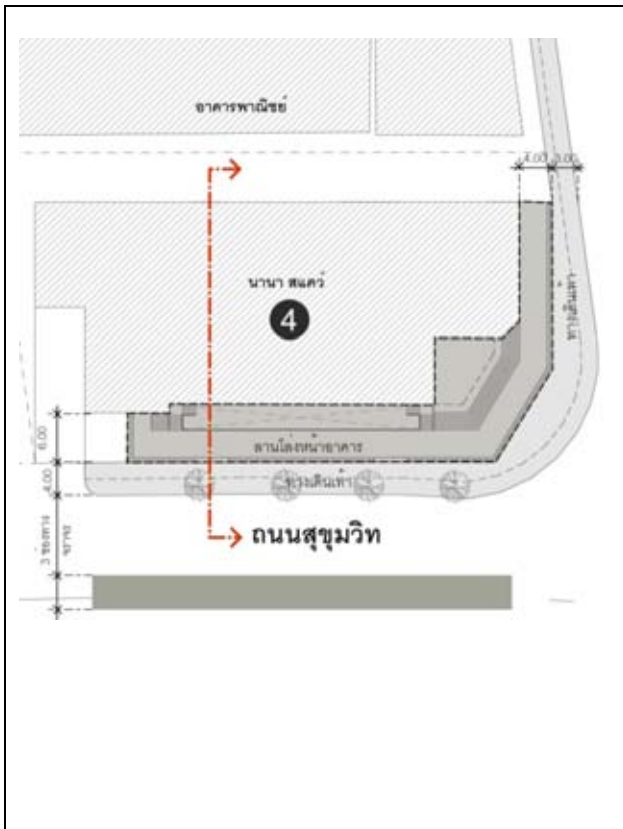
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.3 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 3

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านาคอมเพล็กซ์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิทและซอยสุขุมวิท 3 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านค้าแพคเกจที่มีความต่อเนื่องเข้าไปภายในอาคารและเป็นพื้นที่พักผ่อนเป็นกิจกรรมที่หยุดนิ่งและใช้ระยะเวลาสั้นๆ

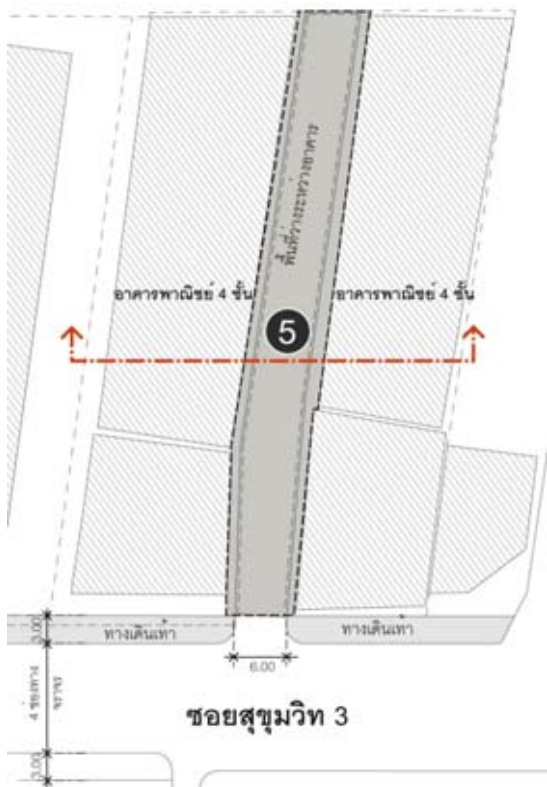
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.4 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 4

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 5 พื้นที่ว่างระหว่างอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนชอยสุวมวิท 3 ซึ่งเชื่อมต่อกับถนนหลัก ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์มีการใช้พื้นที่เป็นที่พักผ่อน และจับกลุ่มกันของชาวแอฟริกันเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์เป็นร้านอาหารแอฟริกัน มีการใช้พื้นที่ว่างภายในผสมผสานกันระหว่างกิจกรรมหยุดนิ่งและเคลื่อนไหวของผู้ใช้งาน

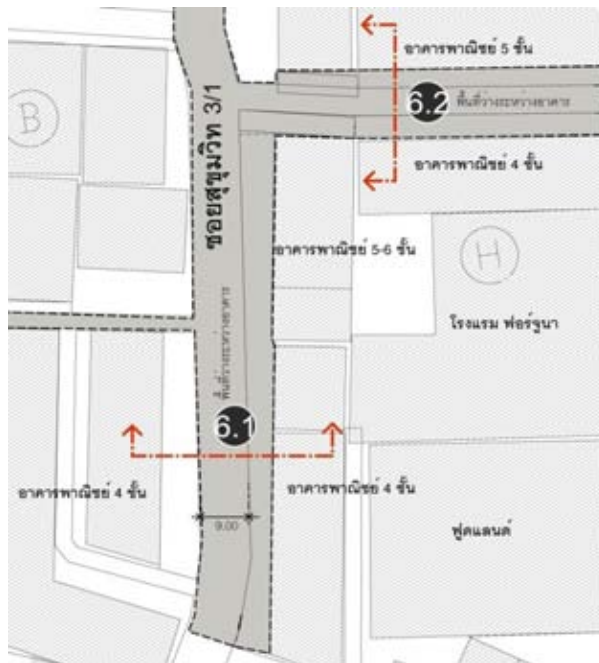
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.5 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 5

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 6 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 3 และ 3/1 ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ที่เกิดจากระยะร่นมีการใช้พื้นที่เป็นที่จับกลุ่มกันของชาวอาหรับเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์เป็นร้านอาหาร อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ตั้งของร้านจำหน่ายตั๋วเดินทางประเภทต่างๆให้บริการ

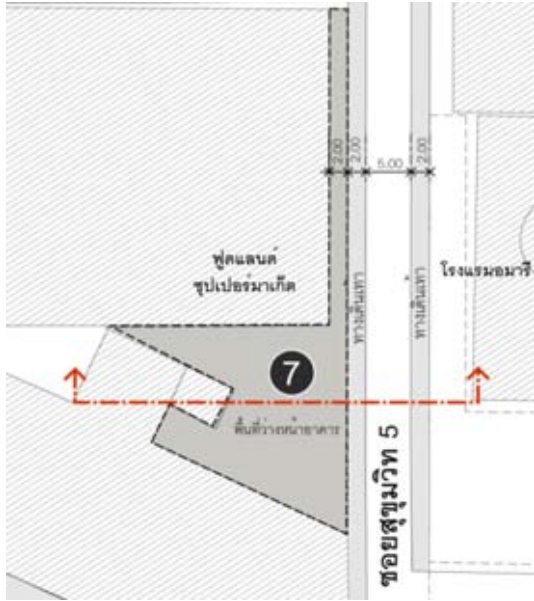
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.6 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 6

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่เพื่อกำหนดขอบเขต มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ตั้งของร้านค้าและแผงลอย จุดรับส่งสินค้าและเป็นที่จัดกิจกรรมเพื่อการพาณิชย์เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะหยุดนิ่งและเคลื่อนไหว

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.7 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 7

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 8 พื้นที่หน้าร้านอาหารกัลลิเวอร์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนชอยสุ่มวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่เพื่อกำหนดขอบเขต มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านอาหารและจุดรับส่งสินค้าเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะหยุดนิ่งและเคลื่อนไหว

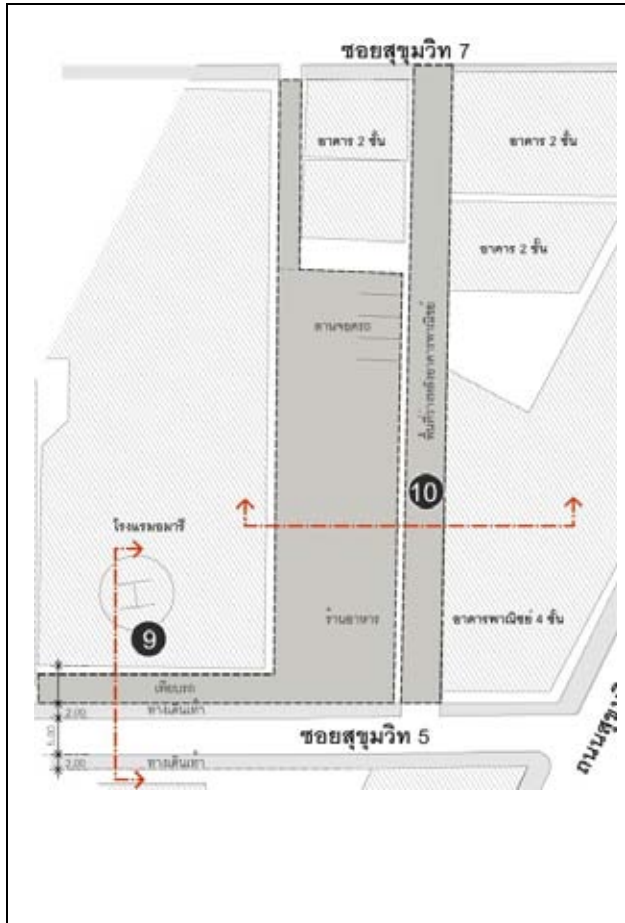
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.8 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 8

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 9 พื้นที่หน้าและด้านข้างของโรงแรมอมารี

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 มีการเปลี่ยนระดับเล็กน้อยเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ และพื้นที่ด้านข้างอาคารเป็นลานเอนกประสงค์เพื่อการพาณิชยกรรมของโรงแรมซึ่งให้บริการในช่วงเวลากลางคืน

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.9 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 9

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 10 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 5 และ 7 ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (พื้นที่ด้านหลังอาคารพาณิชย์) มีการใช้พื้นที่เป็นร้านอาหาร สถานบันเทิงยามค่ำคึก และเป็นจุดจับกลุ่มและพักผ่อนของกลุ่มพนักงานร้านอาหารภายในพื้นที่ รวมทั้งเป็นทางสัญจรที่เชื่อมระหว่างซอยย่อย

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.10 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 10

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 11 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และซอยสุขุมวิท 7/1 มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่และมีรั้วเตี้ยเพื่อกั้นขอบเขตของพื้นที่อย่างชัดเจนสร้างความเป็นส่วนตัว มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นที่ร้านอาหารและร้านกาแฟเพื่อพักผ่อนของผู้สัญจรภายในพื้นที่

ถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.11 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 11

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 12 พื้นที่หน้าโรงแรมรวมจิตต์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่ลานหน้าอาคารเป็นที่เทียบรถและได้ต่อเติมพื้นที่ด้านข้างอาคารเป็นร้านอาหารซึ่งเพิ่มระดับจากทางเดินเท้า

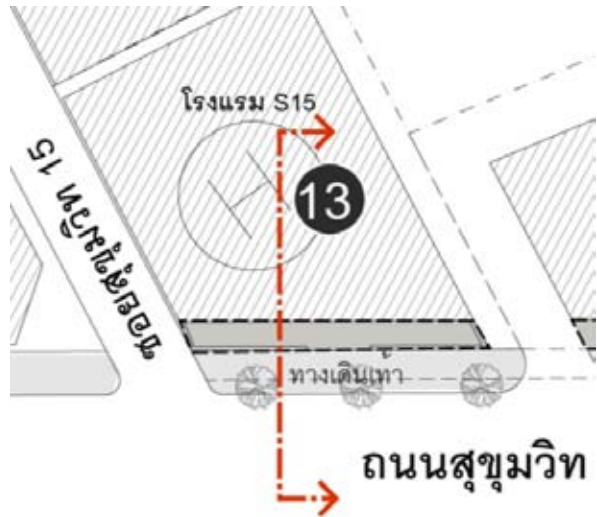
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.12 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 12

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 13 พื้นที่หน้าโรงแรม S15

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ มีการใช้พื้นที่ลานหน้าอาคาร และจัดภูมิทัศน์ เพื่อกำหนดขอบเขตของพื้นที่

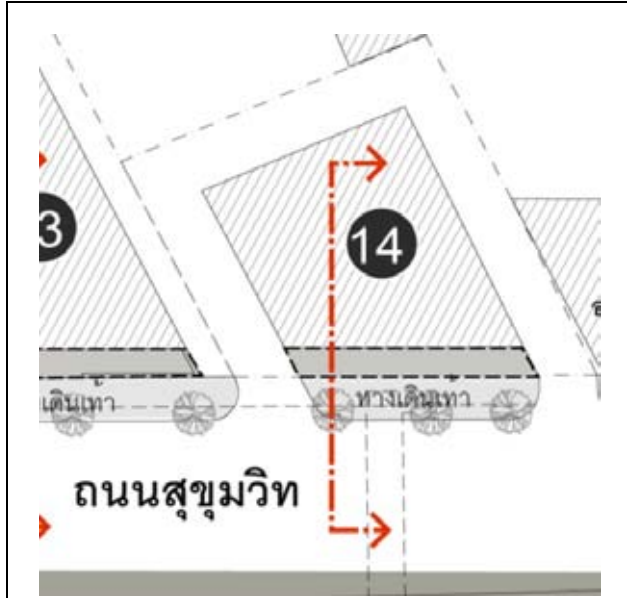
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.13 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 13

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 14 พื้นที่หน้าอาคารและพื้นที่ที่เกิดจากระยะร่นตามกฎหมายของห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก
 เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ลานหน้าอาคาร และเปลี่ยนวัสดุปูพื้นเพื่อแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน

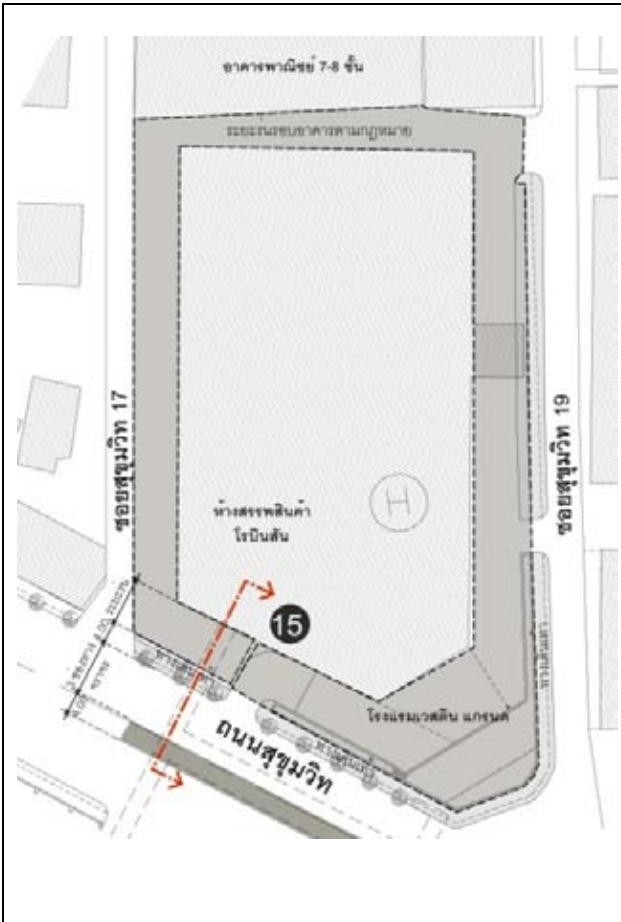

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.14 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 14
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 15 พื้นที่รอบห้างโรบินสันและโรงแรมเวสติน แกรนด์ สุขุมวิท

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิทและถนนซอยสุขุมวิท 19 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ ถนนภายใน และมีการจัดภูมิทัศน์แต่จะไม่มีความปลอดภัยจากทางเดินเท้าสาธารณะ และมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร

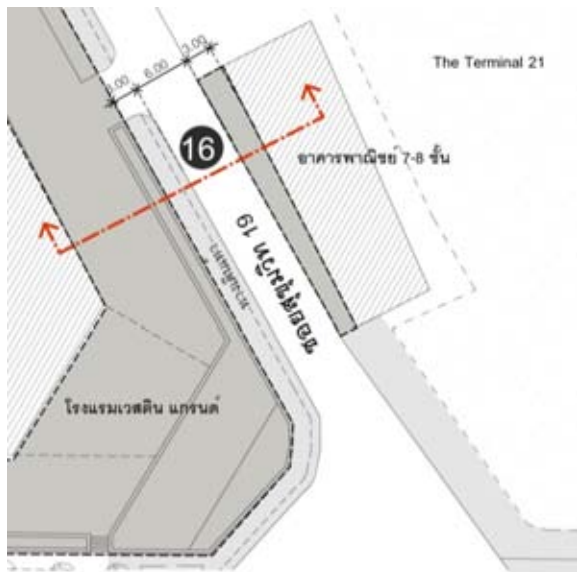
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.15 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 15

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ถนนสุขุมวิท

บริเวณที่ 16 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนซอยสุขุมวิท 19 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ มีความต่อเนื่องจากระดับถนนและอาคารบางอาคารยังเป็นพื้นที่คลองอยู่ด้านหน้า

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.16 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 16

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 17 พื้นที่หน้าอาคาร/ โถงภายในสถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และทำการยกระดับจากทางเดินเท้ามีการใช้พื้นที่หน้าอาคารและภายในอาคารเป็นโถงขนาดใหญ่ซึ่งมีความต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอกเนื่องจากเป็นอาคารสาธารณะและเพื่อรองรับกับปริมาณคนจำนวนมากที่มาใช้บริการรถไฟฟ้า

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

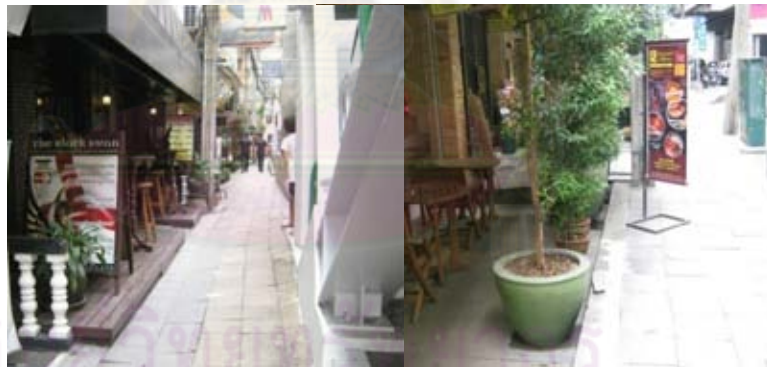
ตารางที่ ก.17 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 17

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 18 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีการเปลี่ยนระดับเล็กน้อยเมื่อเข้าสู่พื้นที่ ใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นพื้นร้านอาหารและร้านกาแฟเพื่อพักผ่อนของผู้สัญจรภายในพื้นที่ เกิดกิจกรรมที่หยุดนิ่งและมีการใช้พื้นที่เป็นระยะเวลาสั้นๆ

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.18 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 18

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 19 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์

เข้าถึงพื้นที่จากถนนซอยสุขุมวิท ไม่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์มีการใช้พื้นที่เป็นร้านอาหารมีความต่อเนื่องจากภายในอาคารพาณิชย์

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

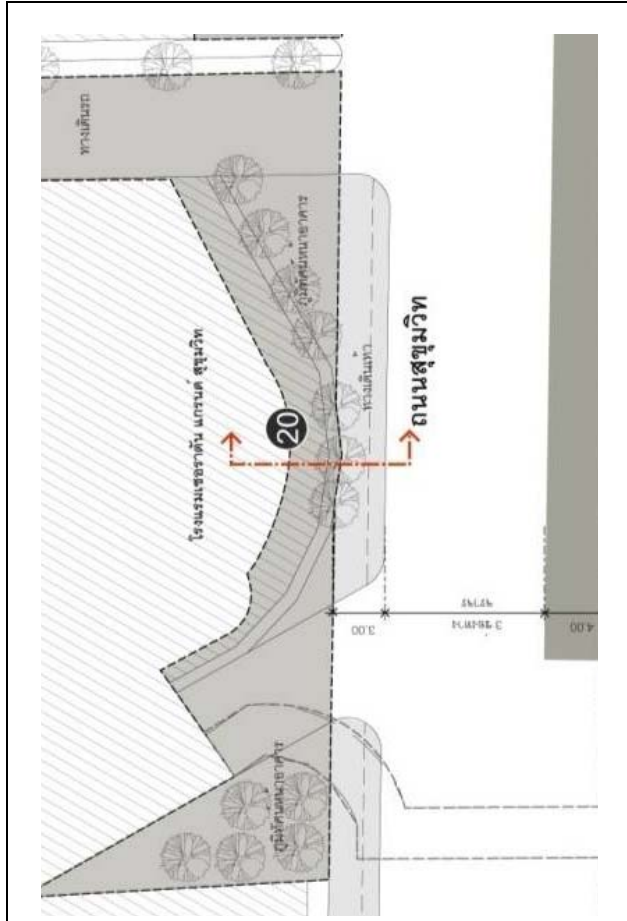

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.19 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 19

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริเวณที่ 20 โรงแรมเซอราตัน แกรนด์

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นการจัดภูมิทัศน์ทำให้เกิดความสวยงามมากขึ้น และมีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ

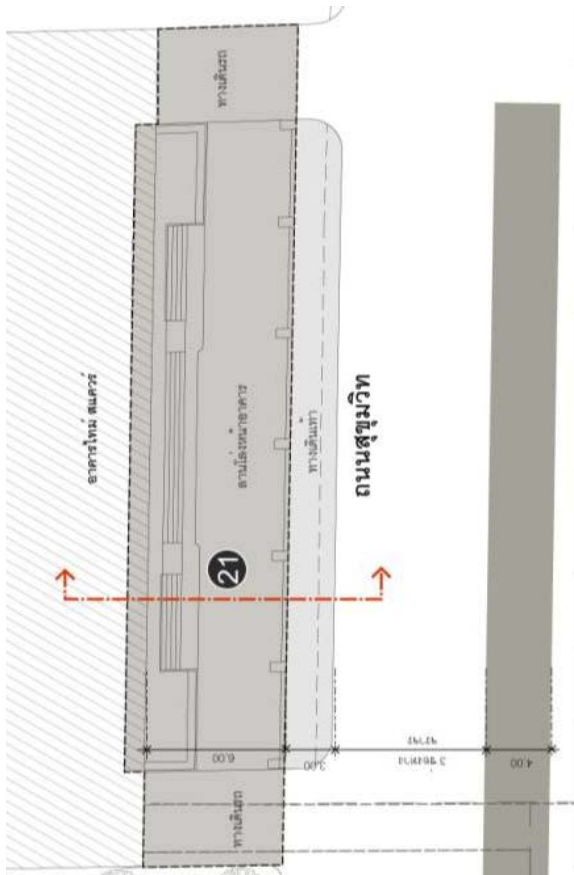
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.20 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 20

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารใหม่ สแควร์(time square)

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานขนาดใหญ่ มีการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะและทำการยกระดับขึ้นที่ลานหน้าอาคาร และเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร

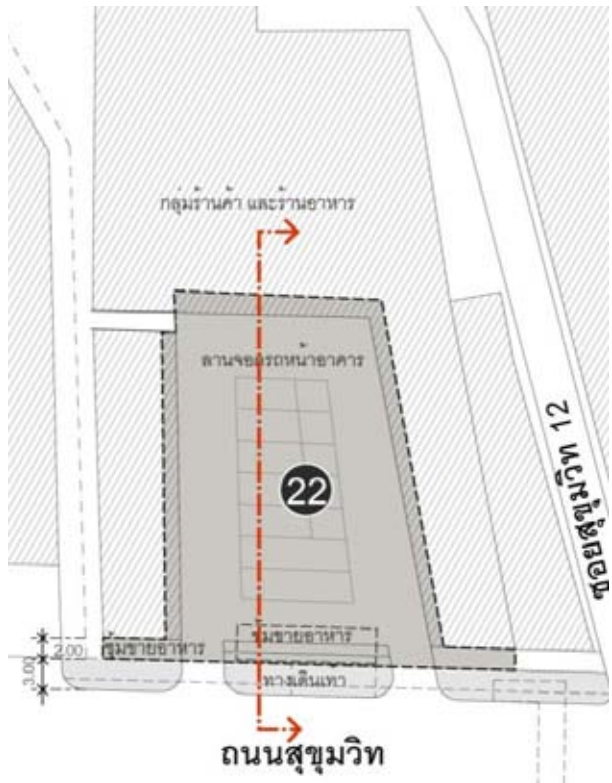
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.21 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 21

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท มีความต่อเนื่องจากระดับถนนซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเทียบรถ และที่จอดรถ โดยรอบพื้นที่ว่างมีร้านอาหารขนาดเล็กให้บริการแก่คนที่สัญจรในพื้นที่

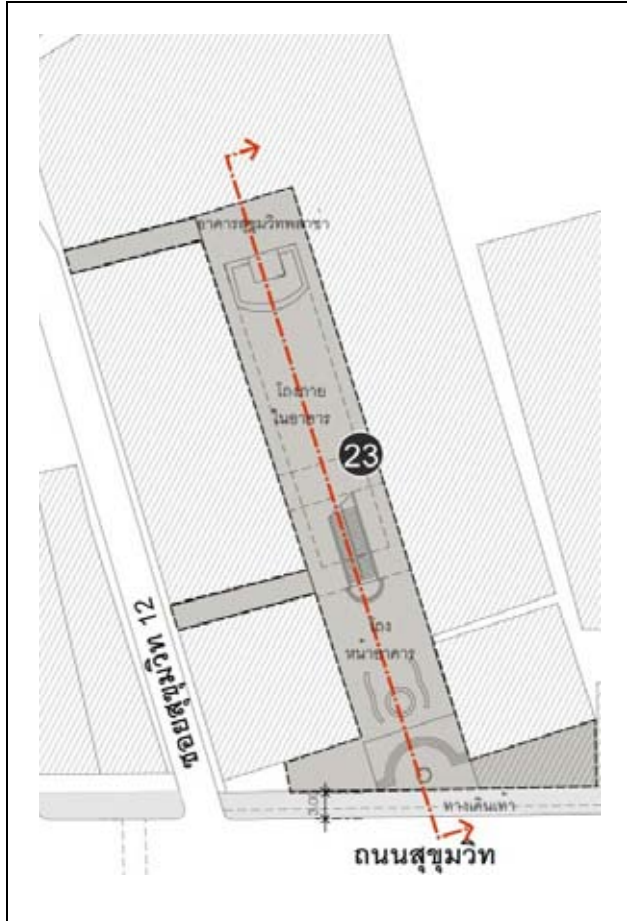
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.22 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 22

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และทำการยกระดับจากทางเดินเท้า มีการใช้พื้นที่หน้าอาคารและภายในอาคารเป็นโถงขนาดใหญ่ซึ่งมีความต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอก เป็นที่พักผ่อนและพักผ่อนและยังเป็นศูนย์กลางของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีเนื่องจากมีภายในร้านอาหารเกาหลีหลากหลายร้าน

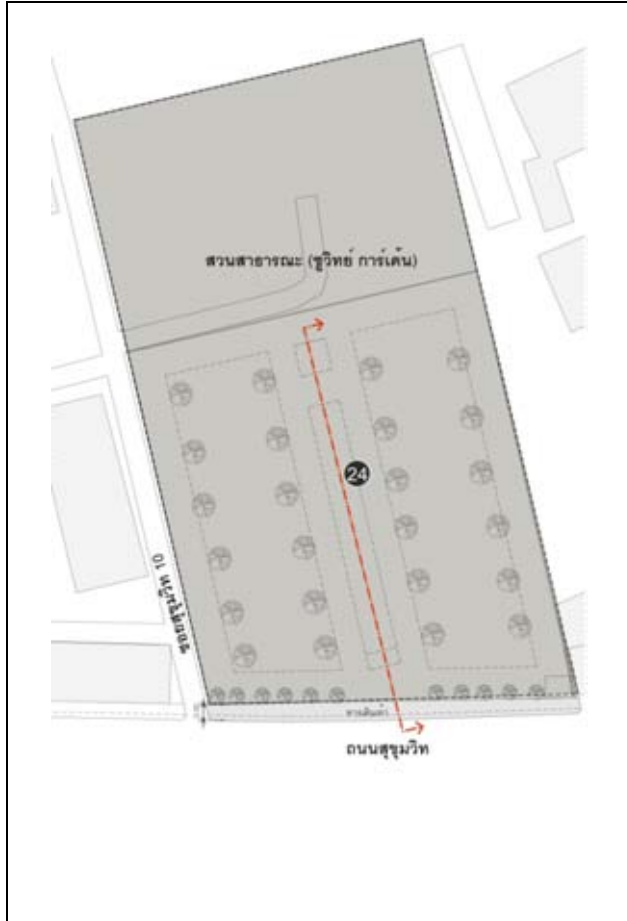
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.23 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 23

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชววิทย์ การ์เด็น)

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และเป็นสวนสาธารณะ(ที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล) แต่เปิดให้ใช้ประโยชน์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจของคนภายในพื้นที่

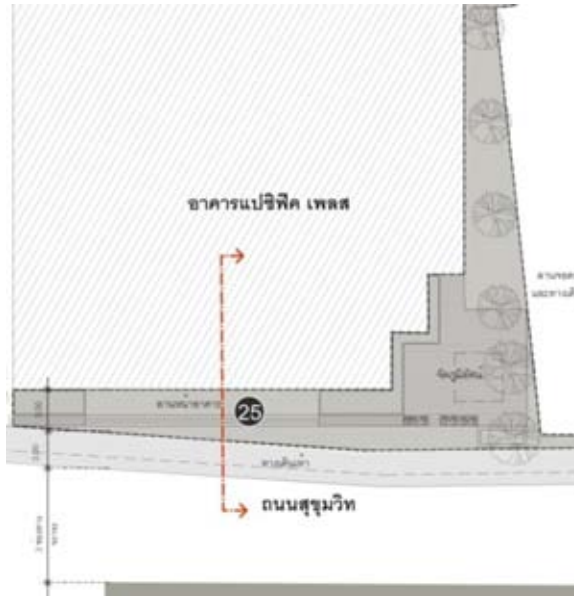
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.24 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 24

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 25 พื้นที่หน้าอาคารและด้านข้างอาคารแปซิฟิก เพลส

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดความสวยงามมากขึ้น และยกระดับจากพื้นที่ทางเดินเท้าสาธารณะแต่มีความต่อเนื่องกันในด้านมุมมอง

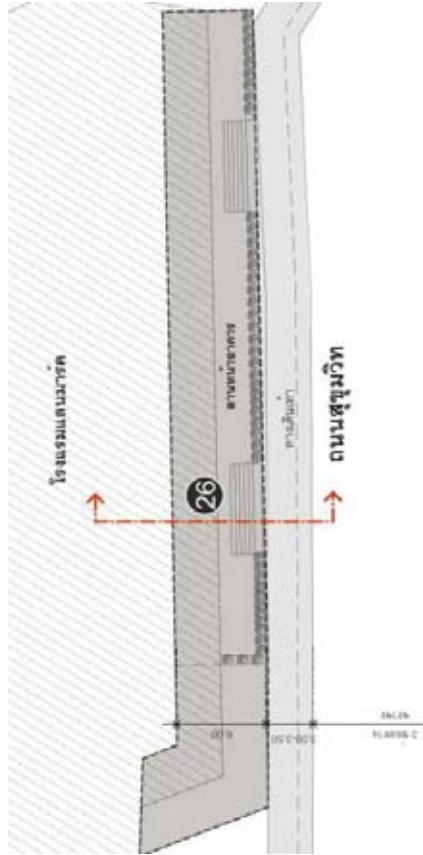
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.25 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 25

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 26 ลานหน้าโรงแรมแลนด์มาร์ค

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหาร ร้านขายสินค้า ของฝาก มีการจัดภูมิทัศน์และพื้นที่เพื่อการค้าจะทำกรวยระดับจากทางเดินเท้าสาธารณะ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.26 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 26

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 27 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์และพื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (นানা เอ็นเตอร์เทนเมนท์)

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท 4 มีการใช้พื้นที่อาคารเพื่อการค้าและสถานบันเทิงยามค่ำคืน มีการใช้พื้นที่หน้าอาคาร และพื้นที่ระหว่างอาคารมีความต่อเนื่องกับตัวอาคารเป็นลักษณะปิดล้อมทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น

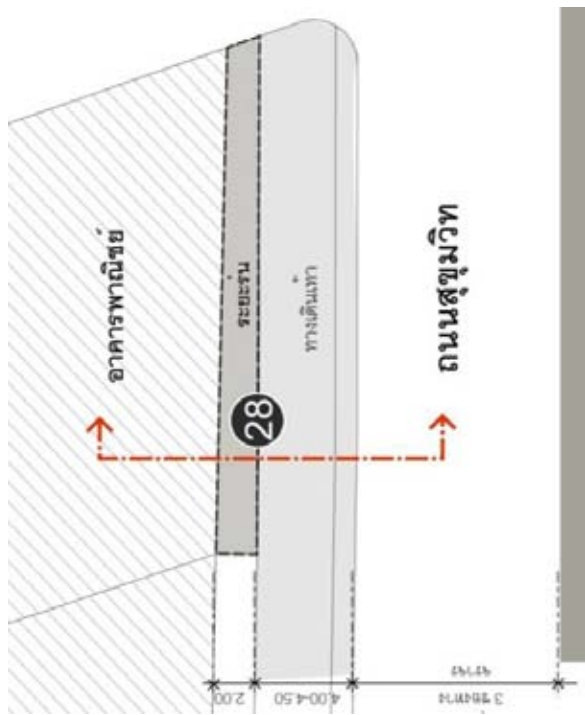
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

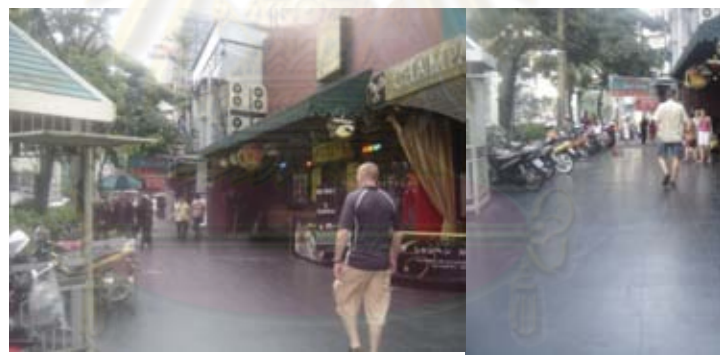
ตารางที่ ก.27 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 27

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 28 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคาร เพื่อการค้าต่อเนื่องกับทางเดินเท้าสาธารณะ

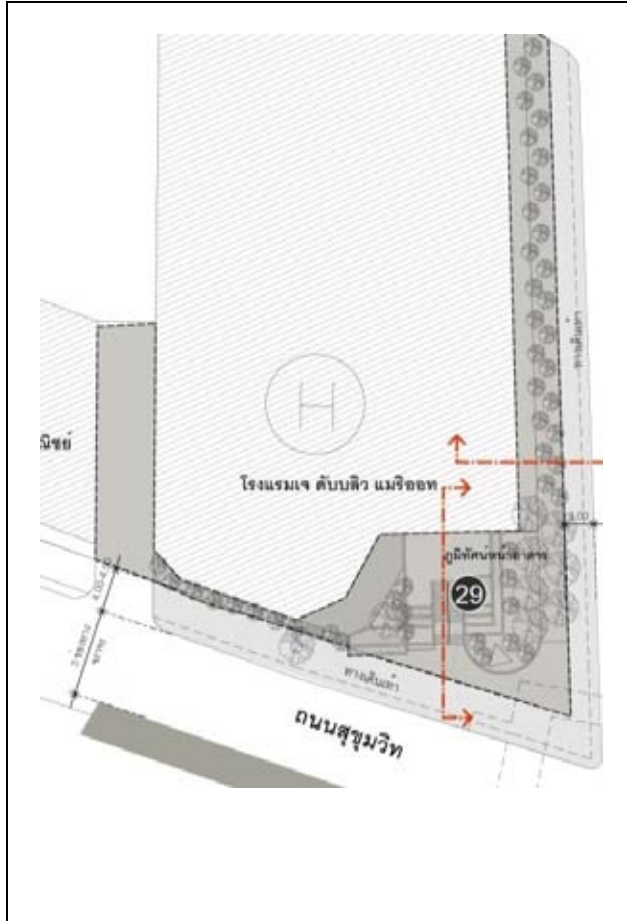
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.28 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 28

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 29 ลานหน้าโรงแรมเจ ดับบลิว แมริออท

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นร้านอาหาร มีการจัดภูมิทัศน์ ทำให้เกิดพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นและมีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ สู่พื้นที่ลานหน้าอาคารแต่จะมีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร

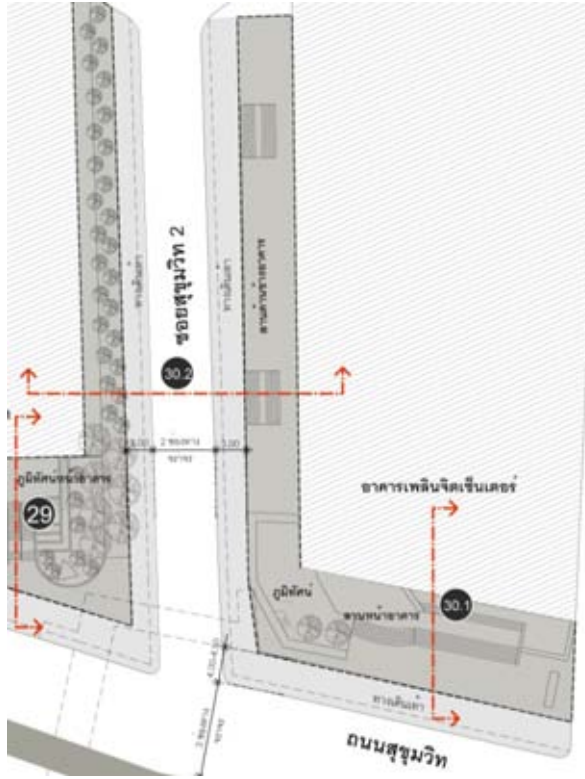
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.29 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 29

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 30 ลานหน้าอาคารและข้างอาคารเพนจินเจอร์เซ็นเตอร์

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท และซอยสุขุมวิท 2 ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเอนกประสงค์ มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ และพื้นที่ลานหน้าอาคาร มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร บริเวณด้านข้างอาคารเป็นพื้นที่ร้านค้าที่มีความต่อเนื่องจากด้านในอาคาร และทำการยกระดับจากพื้นที่สาธารณะ

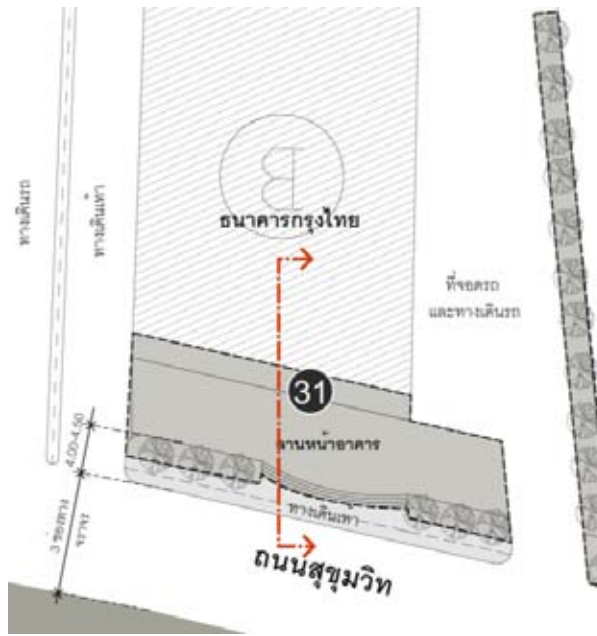
ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.30 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 30

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 31 ลานหน้าอาคารกรุงไทย

มีการเข้าถึงพื้นที่โดยตรงจากถนนสุขุมวิท ซึ่งมีการใช้พื้นที่หน้าอาคารเป็นลานเอนกประสงค์ มีการจัดภูมิทัศน์ มีความต่อเนื่องจากทางเดินเท้าสาธารณะ และพื้นที่ลานหน้าอาคาร แต่มีการเปลี่ยนระดับเมื่อเข้าสู่พื้นที่ตัวอาคาร

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

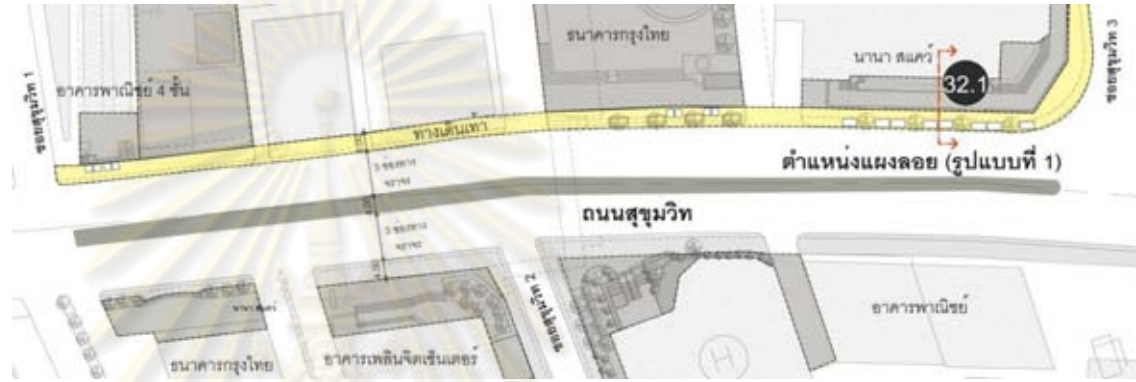
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.31 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 31

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

**บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ
(ที่มีร้านค้าและแผงลอย)**

1) การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้าสาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์ และมีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดินด้านนอก (ริมถนนสุขุมวิท) ในพื้นที่ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่าง ชอยสุขุมวิท 1 ถึงชอยสุขุมวิท 3

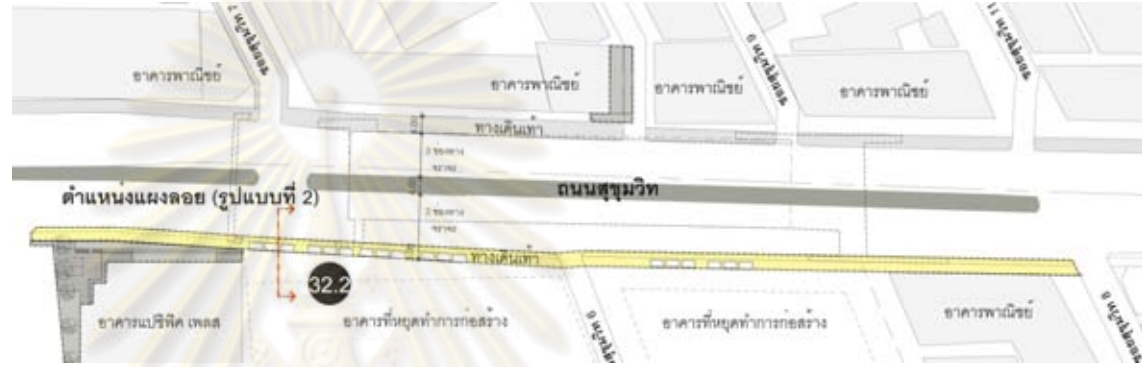
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.32 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะบริเวณที่ 32

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (ที่มีร้านค้าและแผงลอย)

2) การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้าสาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์ และมีร้านค้าแผงลอย 1 ด้านของทางเดิน (ด้านใน) ในที่นี้ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างหน้าอาคารแปซิฟิกเพลสถึงซอยสุขุมวิท 8

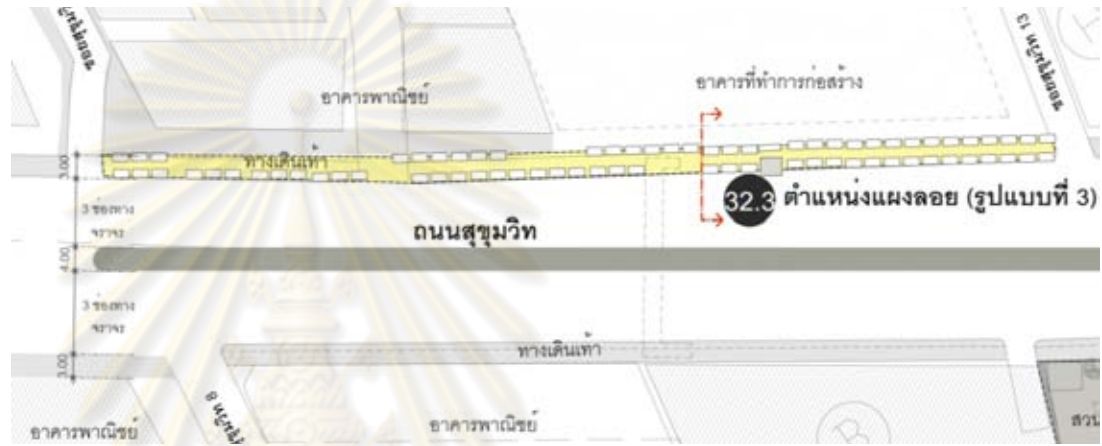
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.33 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 32

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (ที่มีร้านค้าและแผงลอย)

3) การใช้พื้นที่ของทางเดินเท้า สาธารณะที่มีความต่อเนื่องกับลานหน้าอาคารหรืออาคารพาณิชย์และมีร้านค้าแผงลอย 2 ด้านของทางเดิน ในพื้นที่ได้ทำการสำรวจในช่วงทางเดินเท้าระหว่างซอยสุขุมวิท 11 ถึงซอยสุขุมวิท 13

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.34 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 32

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

บริเวณที่ 33 ถนนซอยที่ไม่มีทางเดินเท้าสาธารณะ

เป็นถนนซอยย่อยภายในย่านอโศก - นานา ส่วนใหญ่จะเป็นถนนที่นำไปสู่บ้านพักอาศัยภายในย่าน เช่น ซอยสุขุมวิท 17

ภาพถ่ายแสดงพื้นที่ว่างหน้าอาคาร

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.35 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะบริเวณที่ 33

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

การบันทึกการสำรวจข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา

ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า (S2)						
บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	22	132	32	192	162
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	4	24	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	17	102	0	0	51
	คนในพื้นที่	1	6	1	6	6
รวม			264		222	243
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	6	36	28	168	102
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	20	120	72
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	24	144	9	54	99
	คนในพื้นที่	0	0	2	12	6
รวม			204		354	279
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	5	30	2	12	21
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	7	42	0	0	21
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	8	48	6	36	42
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			120		48	84
บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารแปซิฟิค เพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	12	72	42	252	162
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	5	30	16	96	63
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	72	36	216	144
	คนในพื้นที่	2	12	0	0	6
รวม			186		564	375

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารแปซิฟิค เพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	17	102	26	156	129
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	18	13	78	48
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	20	120	17	102	111
	คนในพื้นที่	2	12	4	24	18
รวม		252		360	306	
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	13	78	22	132	105
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	1	6	6	36	21
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	72	0	0	36
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		156		168	162	
ด้านที่ 4	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	14	84	6	36	60
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	0	0	0	0	0
	คนในพื้นที่	5	30	0	0	15
รวม		114		36	75	
บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	10	60	56	336	198
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	6	36	18
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	13	78	3	18	48
	คนในพื้นที่	2	12	0	0	6
รวม		150		390	270	
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	19	114	22	132	123
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	1	6	10	60	33
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	72	4	24	48
	คนในพื้นที่	3	18	5	30	24
รวม		210		246	228	

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะรั่น (S7)						
บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้าง ห้างสรรพสินค้านาสาแคว		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	8	48	8	48	48
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	6	36	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	6	2	12	9
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			66		96	81
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	6	36	30	180	108
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	6	36	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	3	18	0	0	9
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			66		216	141
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	13	78	16	96	87
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	6	36	30
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	12	0	0	6
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			114		132	123
บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าพุดแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4	24	6	36	30
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	1	6	9
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	24	2	12	18
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			60		54	57
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	8	48	12	72	60
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	18	2	12	15
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	0	0	3	18	9
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม			66		102	84

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคาร ไทม์ สแควร์		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	13	78	10	60	69
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	18	6	36	27
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	72	0	0	36
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		168		96	132	
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	5	30	6	36	33
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	8	48	11	66	57
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	18	108	7	42	75
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		186		144	165	
บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket)		09:00-13:00 น.		17:00-22:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	1	6	1	6	6
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	5	30	3	18	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	24	0	0	12
	คนในพื้นที่	9	54	2	12	33
รวม		114		36	75	
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	2	12	1	6	9
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	4	24	12
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	12	0	0	6
	คนในพื้นที่	1	6	0	0	3
รวม		30		30	30	
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	2	12	1	6	9
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	12	3	18	15
	คนในพื้นที่	4	24	3	18	21
รวม		48		42	45	

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) (S8)						
บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ต้นซอยสุขุมวิท 1)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4	24	4	24	24
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	5	30	27
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	28	168	3	18	93
	คนในพื้นที่	0	0	8	48	24
รวม			216		120	168
บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ในซอยสุขุมวิท 3)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	14	84	24	144	114
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	1	6	3
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	3	18	6	36	27
	คนในพื้นที่	1	6	2	12	9
รวม			108		198	153
บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (ทางเดินเชื่อมระหว่างซอยสุขุมวิท 5-7)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	9	54	14	84	69
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	9	54	33
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	36	5	30	33
	คนในพื้นที่	2	12	2	12	12
รวม			114		180	147
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	7	42	12	72	57
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	4	24	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	5	30	7	42	36
	คนในพื้นที่	2	12	3	18	15
รวม			108		156	132

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร (S9)						
บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถง ภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	10	60	14	84	72
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	7	42	8	48	45
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	36	3	18	27
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		138		150	144	
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	1	6	2	12	9
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	3	18	15
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	36	3	18	27
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		54		48	51	
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4	24	1	6	15
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	1	6	2	12	9
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	24	3	18	21
	คนในพื้นที่	0	0	0	0	0
รวม		54		36	45	
ประเภทที่ 5 พื้นที่ถนนทางการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอksen (S10)						
บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ชววิทย์ การ์เด้น)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	10	60	13	78	69
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	24	4	24	24
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	6	2	12	6
	คนในพื้นที่	6	36	10	60	51
รวม		126		174	150	
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	7	42	5	30	36
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	12	0	0	6
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	6	1	6	6
	คนในพื้นที่	2	12	5	30	21
รวม		72		66	69	

ตารางที่ ข.1 การบันทึกอัตราการสัญจรผ่านพื้นที่ของคนเดินเท้าในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน (S11)						
บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคาร ที่ไม่มีมีการใช้งาน		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.		ค่าเฉลี่ย
		คน/10 น.	คน/ชม.	คน/10 น.	คน/ชม.	(คน/ชม.)
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4	24	10	60	42
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	8	48	7	42	45
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	30	180	3	18	99
	คนในพื้นที่	10	60	3	18	39
รวม			312		138	225

(ที่มา: จากการสำรวจของพื้นที่ศึกษา)

ตารางที่ ข.2 สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องสะกดรอยในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา

ประเภทที่ 1 พื้นที่ว่างสาธารณะที่เป็นถนนหรือทางเดินเท้า (S2)					
บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	22	6	32	8
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	1	4	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	17	5	0	0
	คนในพื้นที่	1	1	1	1
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	6	2	28	7
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	1	20	5
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	24	6	9	3
	คนในพื้นที่	0	1	2	1
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	5	2	2	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	7	2	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	8	2	6	2
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
รวม			29		29

ตารางที่ ข.2 สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องสะกดรอยในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารแปซิฟิกเพลตถึงซอยสุขุมวิท 8)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	12	3	42	11
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	5	2	16	4
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	3	36	9
	คนในพื้นที่	2	1	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	17	4	26	7
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	1	13	4
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	20	5	17	4
	คนในพื้นที่	2	1	4	1
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	13	4	22	6
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	1	1	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	3	0	1
ด้านที่ 4	คนในพื้นที่	0	0	0	0
	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	14	4	6	2
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	0	0	0	0
รวม	คนในพื้นที่	5	2	0	0
			34		54
บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	10	3	56	14
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	13	4	3	1
	คนในพื้นที่	2	1	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	19	5	22	6
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	1	1	10	3
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	3	4	1
	คนในพื้นที่	3	1	5	2
รวม			18		29

ตารางที่ ข.2 สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องสะกดรอยในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

ประเภทที่ 2 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะที่เกิดจากการออกแบบลานโล่งหน้าอาคารเป็นพิเศษในบริเวณระยะร่น (S7)					
บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้าง ห้างสรรพสินค้านาสาแควร์		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	8	2	8	2
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	1	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	1	2	1
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	6	2	30	8
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	1	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	3	1	0	0
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	13	4	16	4
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	1	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	1	0	0
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
รวม			14		21
บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนค์ ซูเปอร์มาร์เก็ต		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4	1	6	2
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	1	1	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	1	2	1
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	8	2	12	3
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	1	2	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	0	0	3	1
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
รวม			6		8

บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารไทม์ สแควร์ (time square)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	13	4	10	3
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	1	6	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	12	3	0	0
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	5	2	6	2
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	8	2	11	3
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	18	5	7	2
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
รวม		17		12	
บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket)		09:00-13:00 น.		17:00-22:00 น.	
		คน/10 น.	สัดส่วน	คน/10 น.	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	1	1	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	5	2	3	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	1	0	0
	คนในพื้นที่	9	3	2	1
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	2	1	1	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	4	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	1	0	0
	คนในพื้นที่	1	1	0	0
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	2	1	1	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	2	1	3	1
	คนในพื้นที่	4	1	3	1
รวม		13		8	
ประเภทที่ 3 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะหน้าอาคารที่เกิดจากระยะร่นตามข้อบังคับ (set back) (S8)					
บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ต้นซอยสุขุมวิท 1)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	4	1	4	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	1	5	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	28	7	3	1
	คนในพื้นที่	0	0	8	2
รวม		9		6	

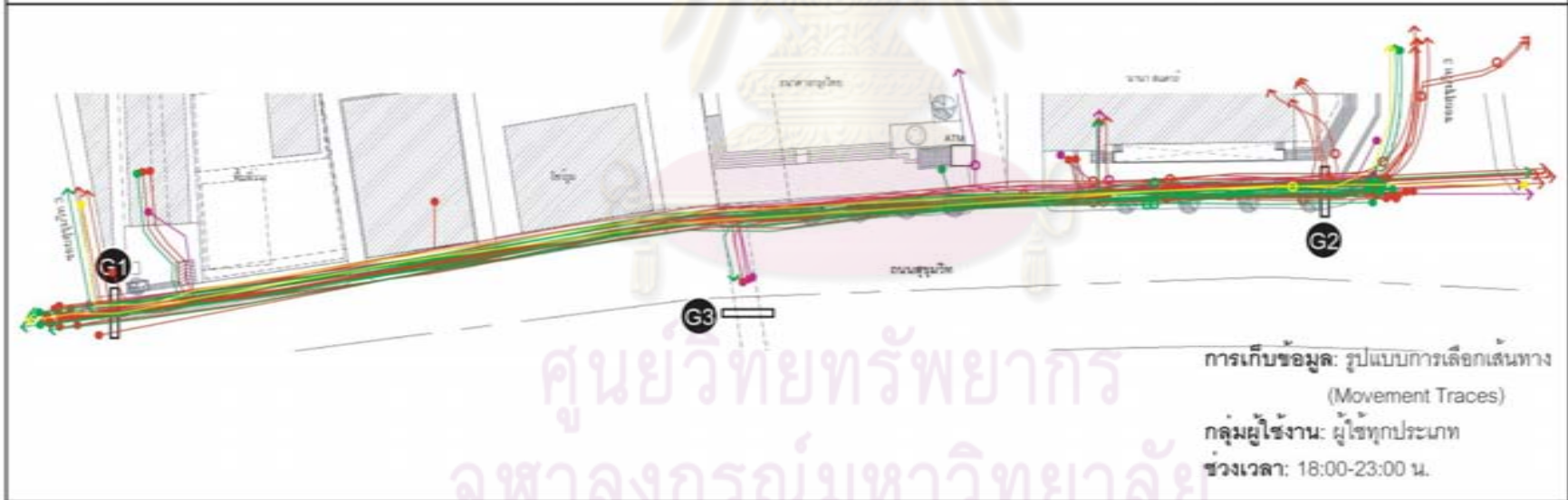
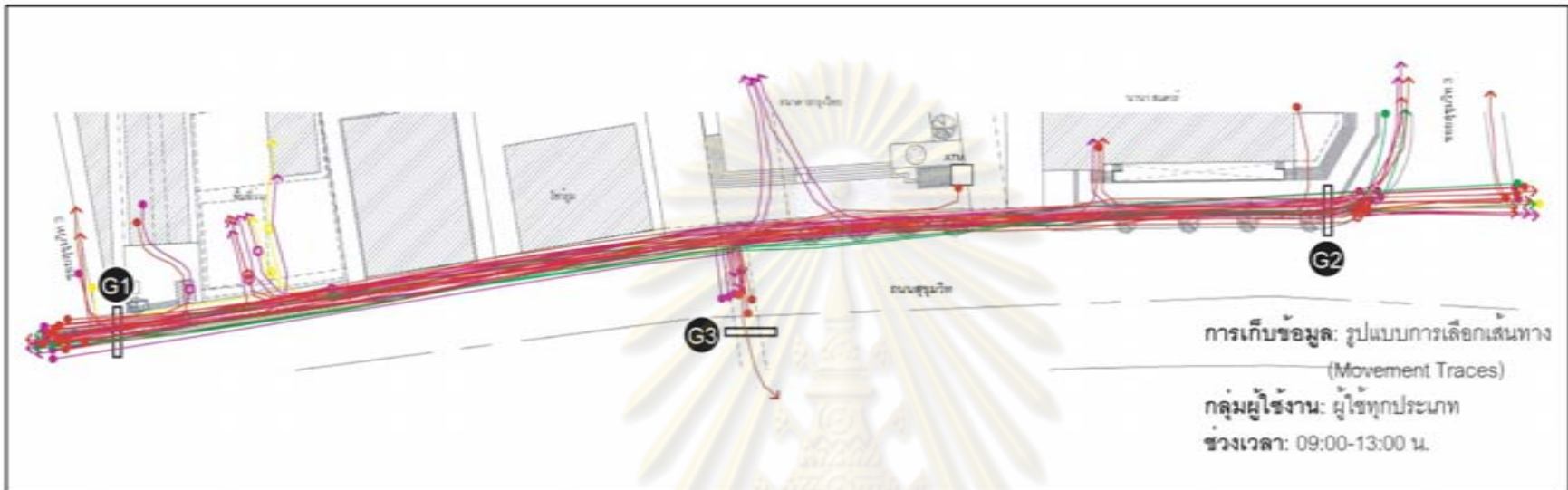
ตารางที่ ข.2 สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องระงับการอยู่ในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (ในซอยสุขุมวิท 3)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	14	4	24	6
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	1	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	3	1	6	2
	คนในพื้นที่	1	1	2	1
รวม		6		10	
บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์ (ทางเดินเชื่อมระหว่างซอยสุขุมวิท 5-7)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	9	3	14	4
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	1	9	3
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	2	5	2
	คนในพื้นที่	2	1	2	1
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	7	2	12	3
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	1	4	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	5	2	7	2
	คนในพื้นที่	2	1	3	1
รวม		13		17	
ประเภทที่ 4 พื้นที่ว่างกึ่งสาธารณะภายในกลุ่มอาคาร (S9)					
บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถง ภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	10	3	14	7
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	7	2	8	4
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	2	3	2
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	1	2	1
	นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	1	3	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	6	2	3	1
	คนในพื้นที่	0	0	0	0

ตารางที่ ข.2 สัดส่วนของผู้ใช้แต่ละประเภทที่ต้องสะกดรอยในแต่ละด้านตามกรณีศึกษา (ต่อ)

บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถง ภายในอาคารสุขุมวิทพลาซ่า		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 3	นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติด	4	1	1	1
	นักท่องเที่ยวยุโรปไทย	1	1	2	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	4	1	3	1
	คนในพื้นที่	0	0	0	0
รวม			14		19
ประเภทที่ 5 พื้นที่นันทนาการหรือสวนสาธารณะที่เป็นพื้นที่เอกชน (S10)					
บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด้น)		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติด	10	3	13	4
	นักท่องเที่ยวยุโรปไทย	4	1	4	1
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	1	2	1
	คนในพื้นที่	6	2	10	3
ด้านที่ 2	นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติด	7	2	5	2
	นักท่องเที่ยวยุโรปไทย	2	1	0	0
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	1	1	1	1
	คนในพื้นที่	2	1	5	2
รวม			12		14
ประเภทที่ 6 พื้นที่ว่างที่เป็นพื้นที่ของเอกชน (S11)					
บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคาร ที่ไม่มีมีการใช้งาน		09:00-13:00 น.		18:00-23:00 น.	
		คน/10 นาที	สัดส่วน	คน/10 นาที	สัดส่วน
ด้านที่ 1	นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติด	4	1	10	3
	นักท่องเที่ยวยุโรปไทย	8	2	7	2
	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	30	8	3	1
	คนในพื้นที่	10	3	3	1
รวม			14		7

(ที่มา: จากการสำรวจของพื้นที่ศึกษา)

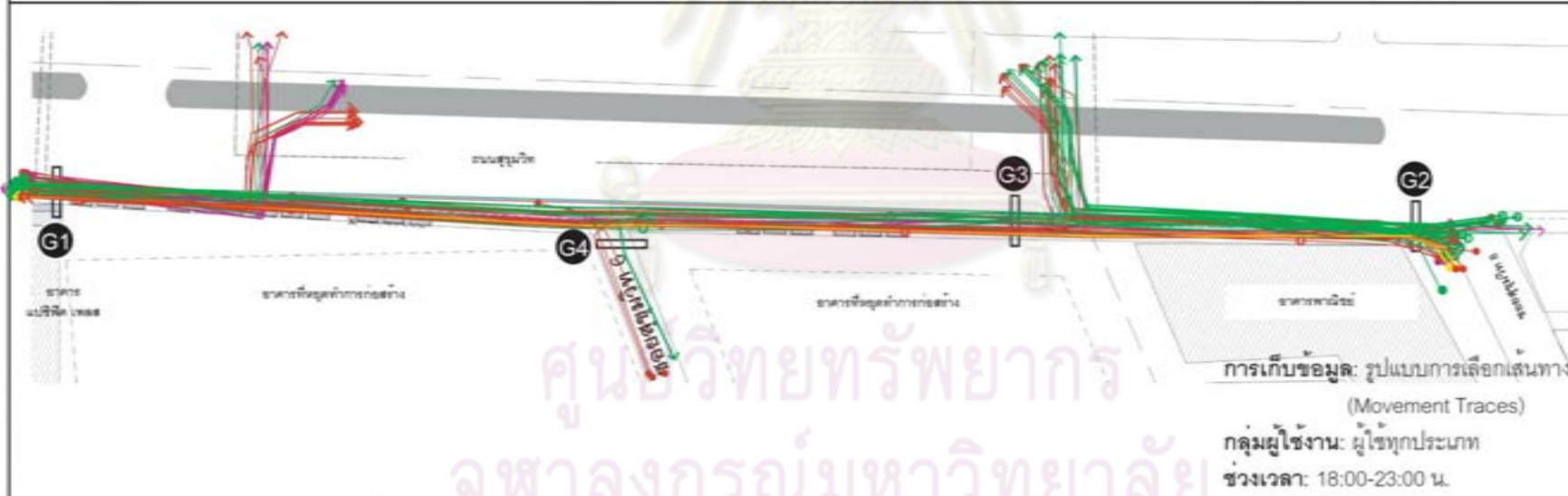
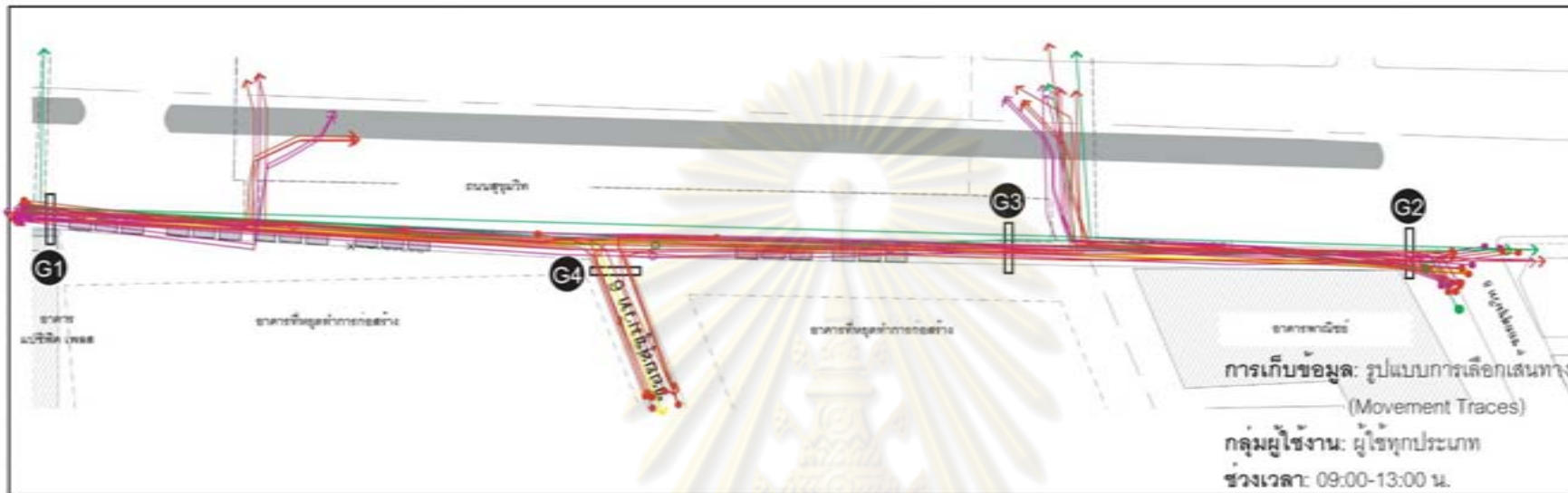
ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.1 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3)
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม จุด	หยุดชั่วคราว
นักออกแบบสถาปัตย์	● (Red)	○ (Red)
นักออกแบบวิศวกรรม	● (Green)	○ (Green)
คนทำงานสำนักงาน ผู้ใช้บริการ	● (Purple)	○ (Purple)
นักเรียน	● (Yellow)	○ (Yellow)

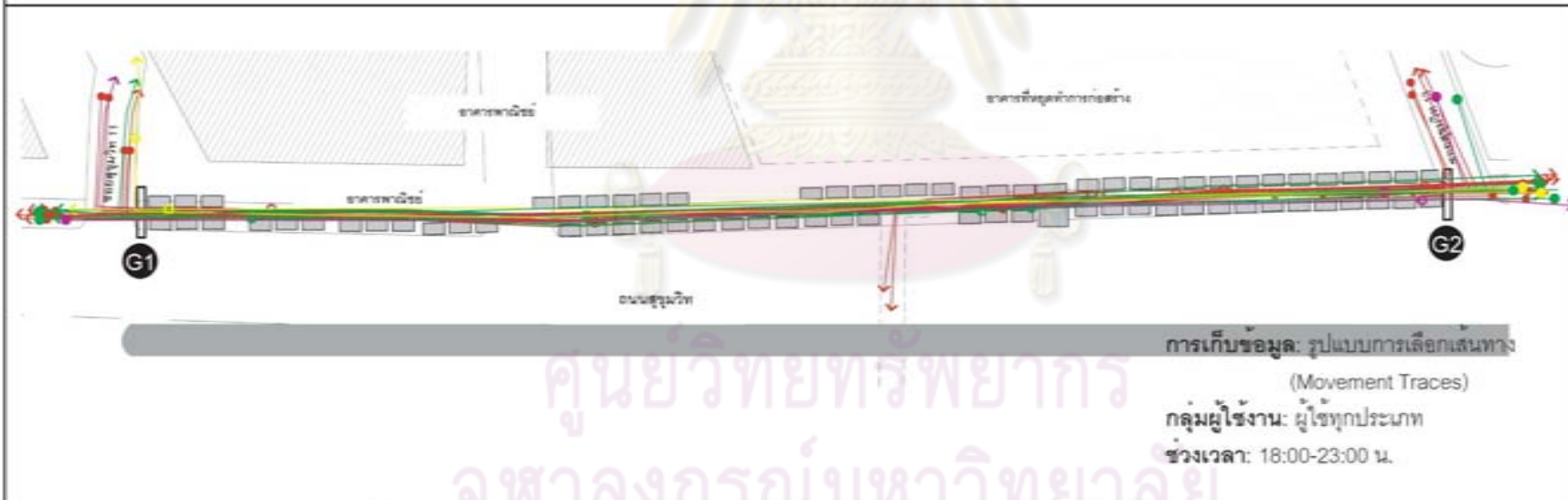
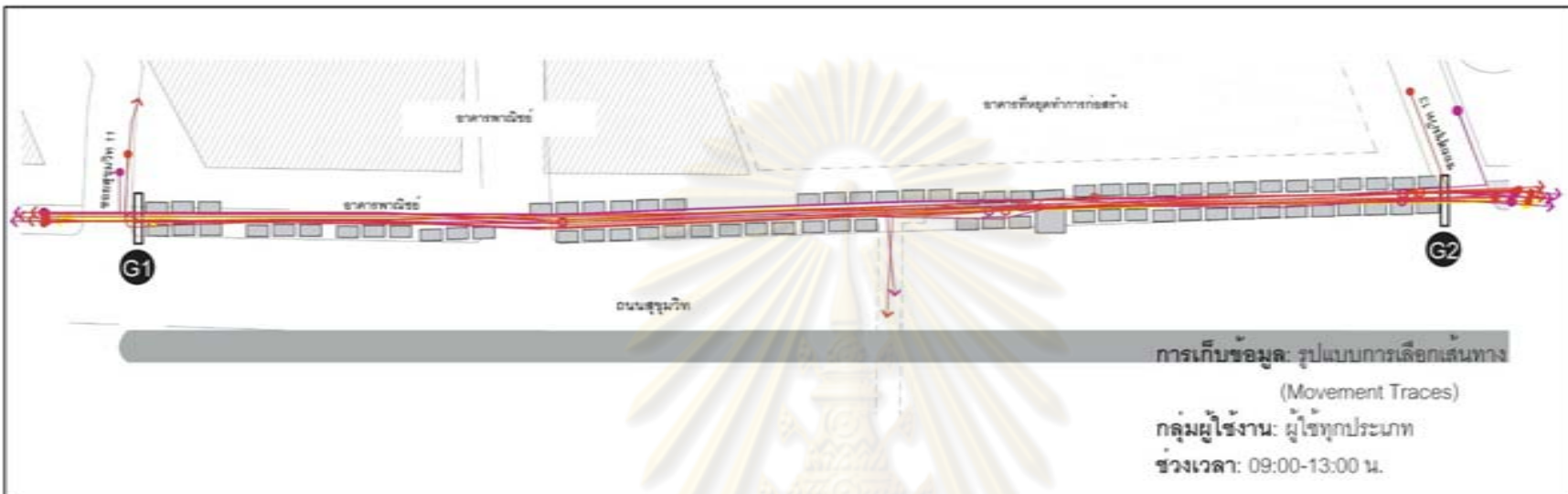

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.2 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่วางสาธารณณะและกิ่งสาธารณณะ
ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารแปซิฟิกเพลส ถึง รอยสุขุมวิท 8)
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม จุด	จุดสิ้นสุด
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○
คนทำงาน พนักงาน ผู้โดยสาร คนวัยเด็ก	●	○
	●	○

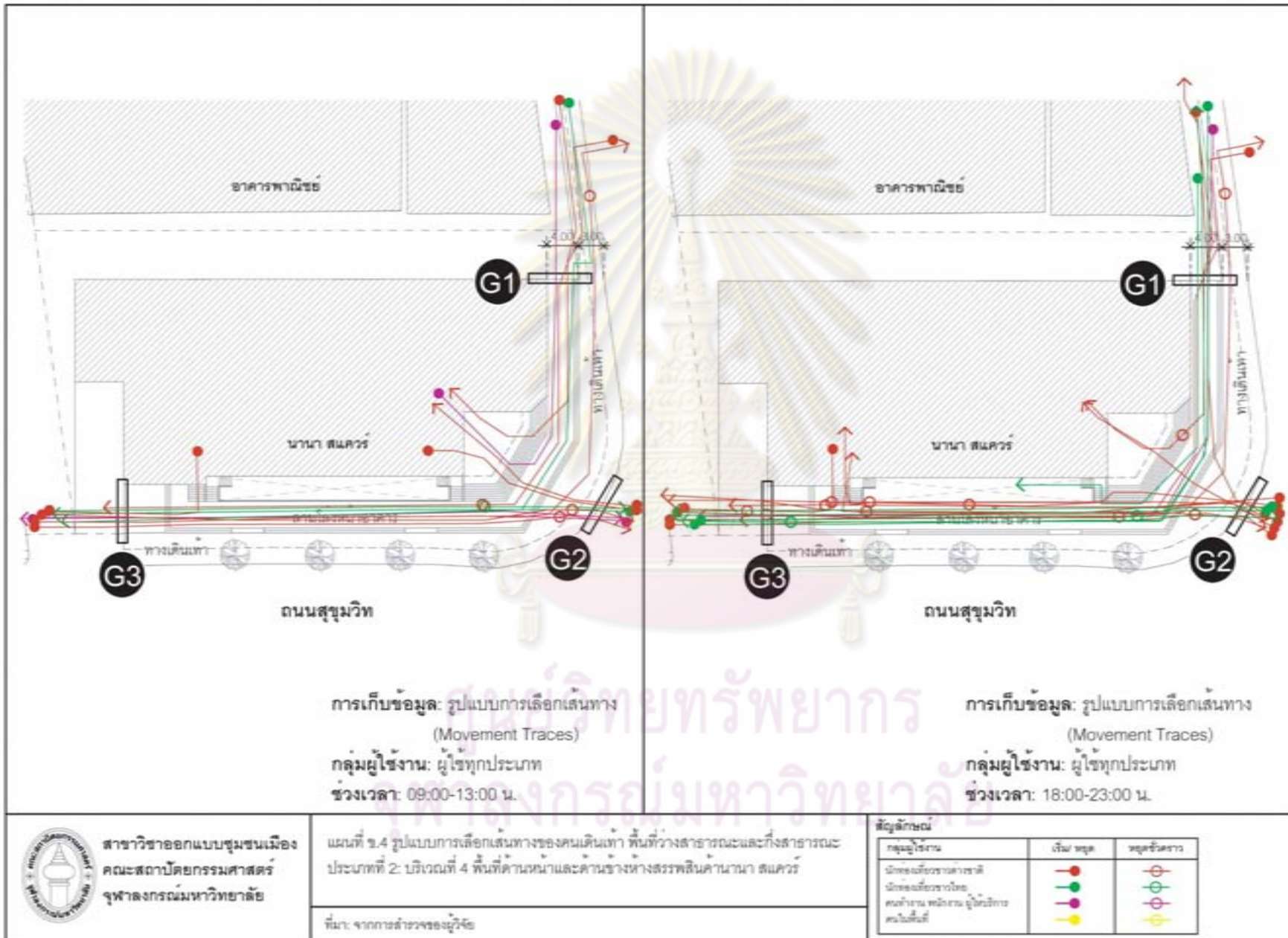

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ร.3 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)
 ที่มา: จากการสำรวจของมูลนิธิฯ

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว
นักออกแบบชาวต่างชาติ			
นักออกแบบชาวไทย			
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ			
คนในท้องถิ่น			

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

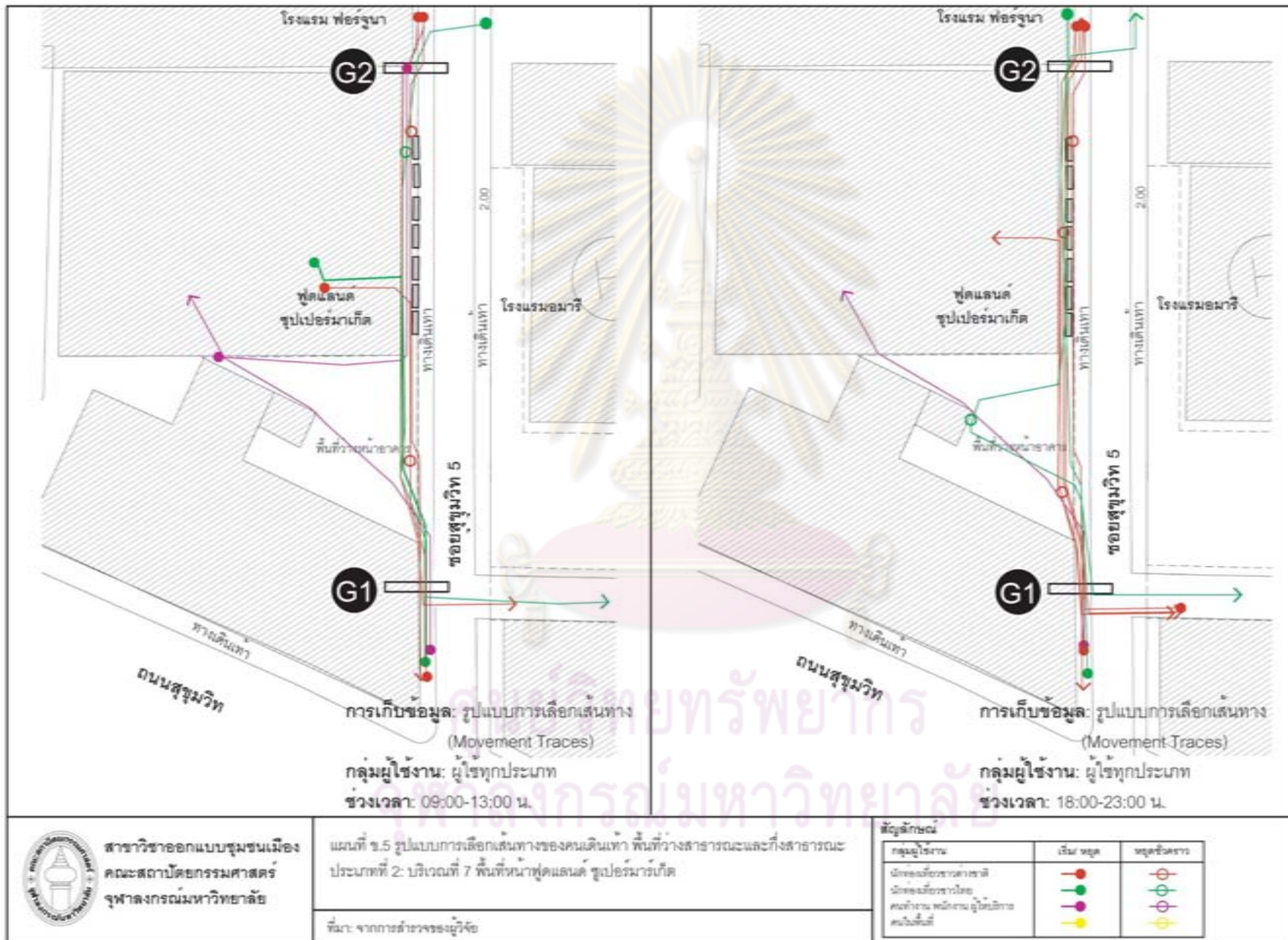
การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

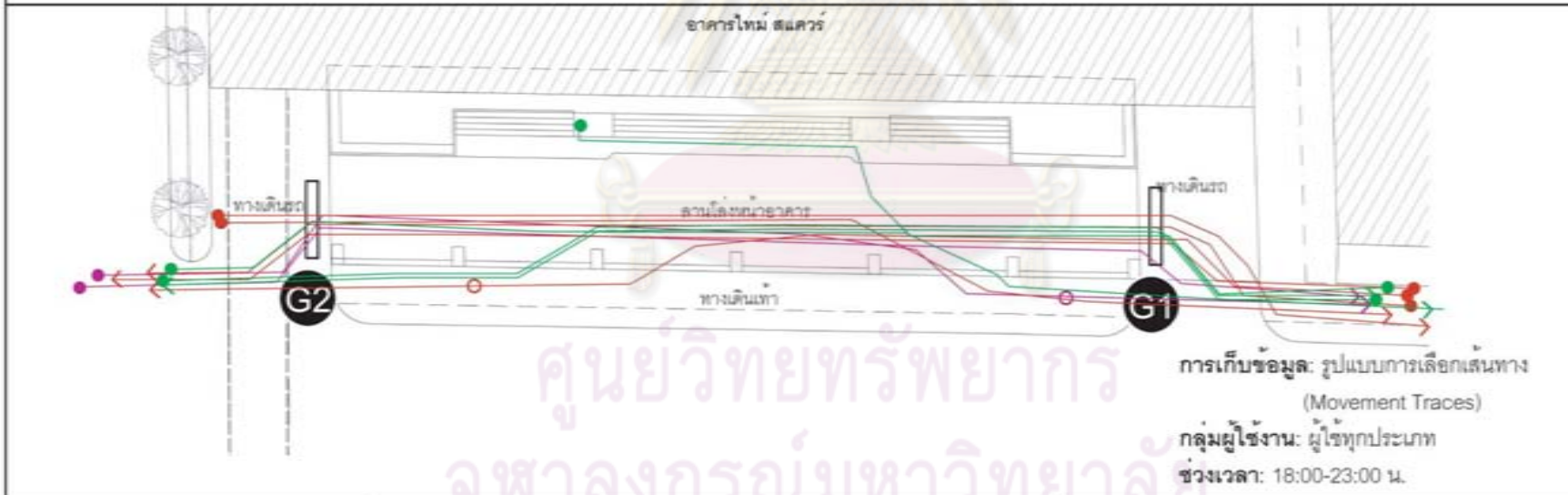
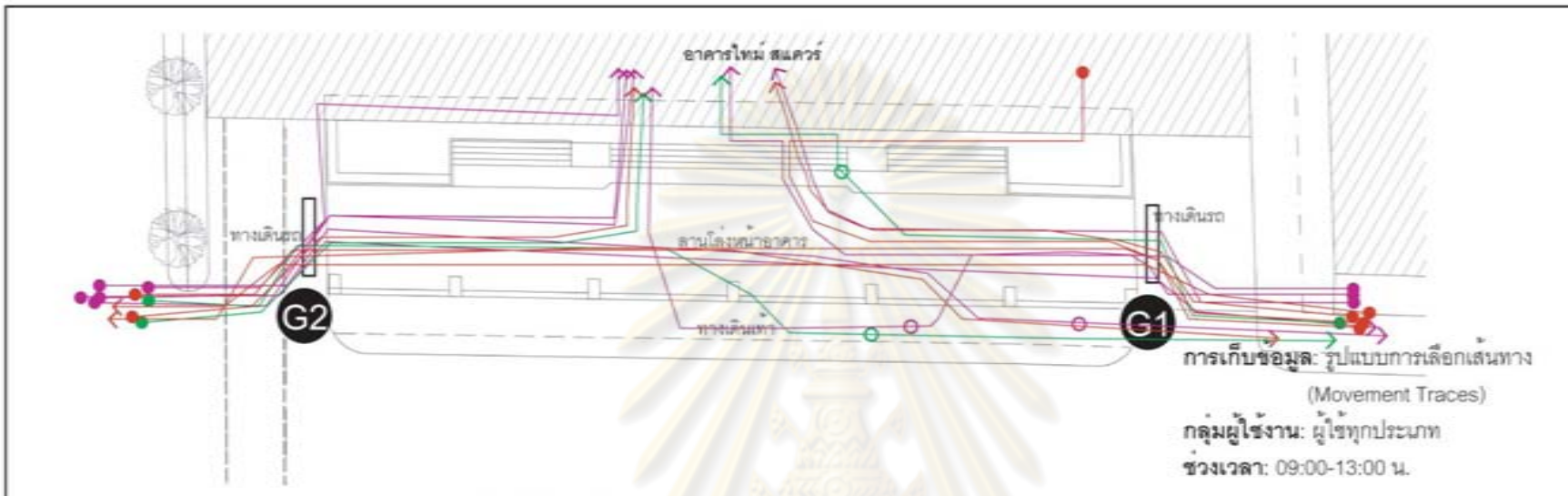

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.4 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้า นานา สแควร์
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ			
นักท่องเที่ยวชาวไทย			
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ คนในพื้นที่			

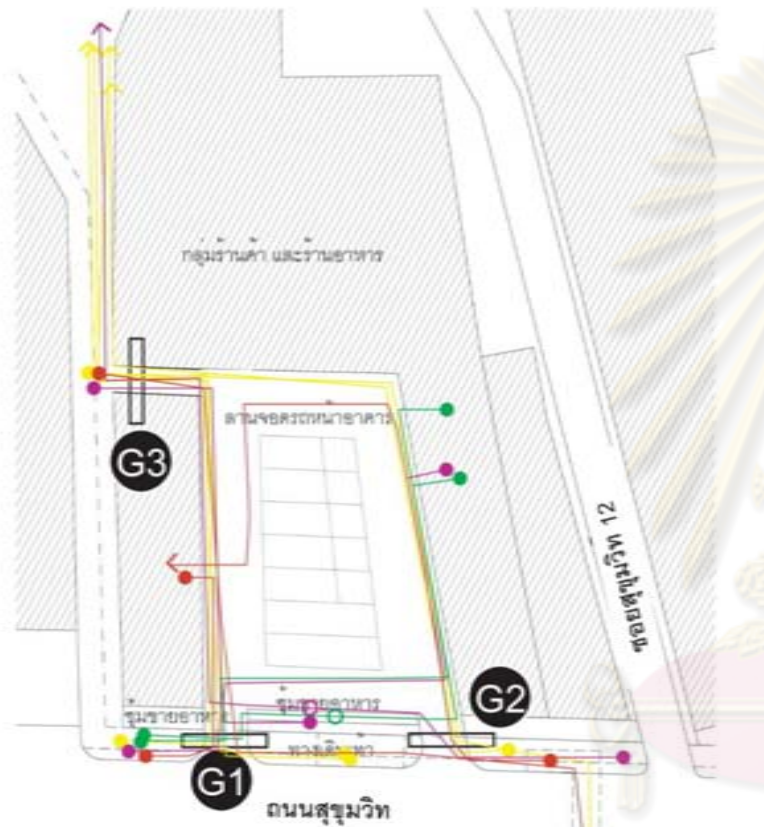
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.6 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารใหม่ สแควร์ (time square)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

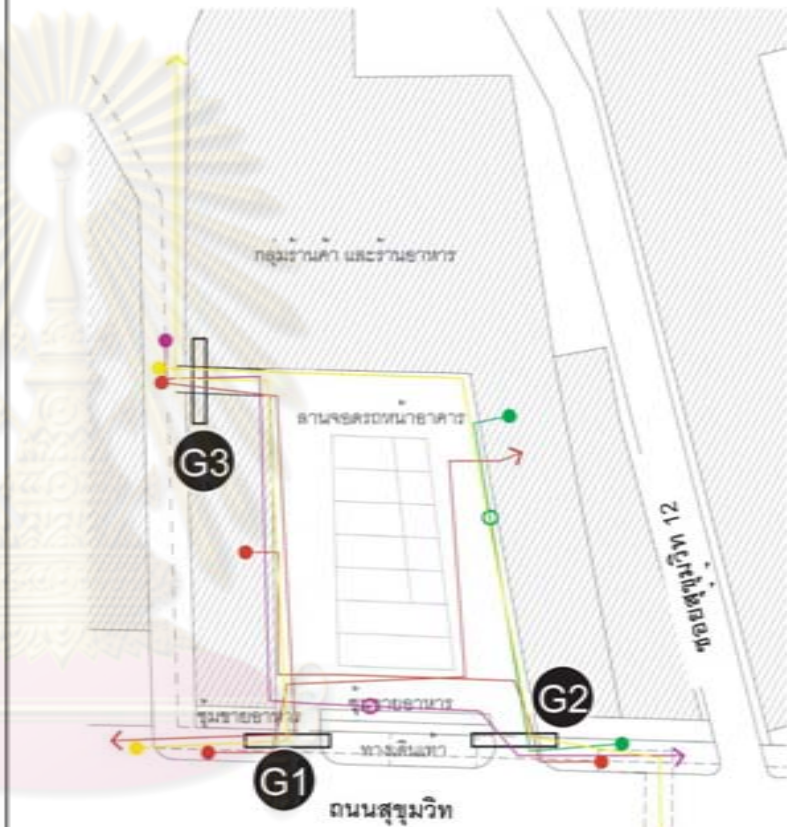
กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม จุด	จุดสิ้นสุด
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	● (Red)	○ (Red)
นักช้อปปิ้งชาวไทย	● (Green)	○ (Green)
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	● (Purple)	○ (Purple)
คนวัยเกษียณ	● (Yellow)	○ (Yellow)

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง
(Movement Traces)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท

ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง
(Movement Traces)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท

ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

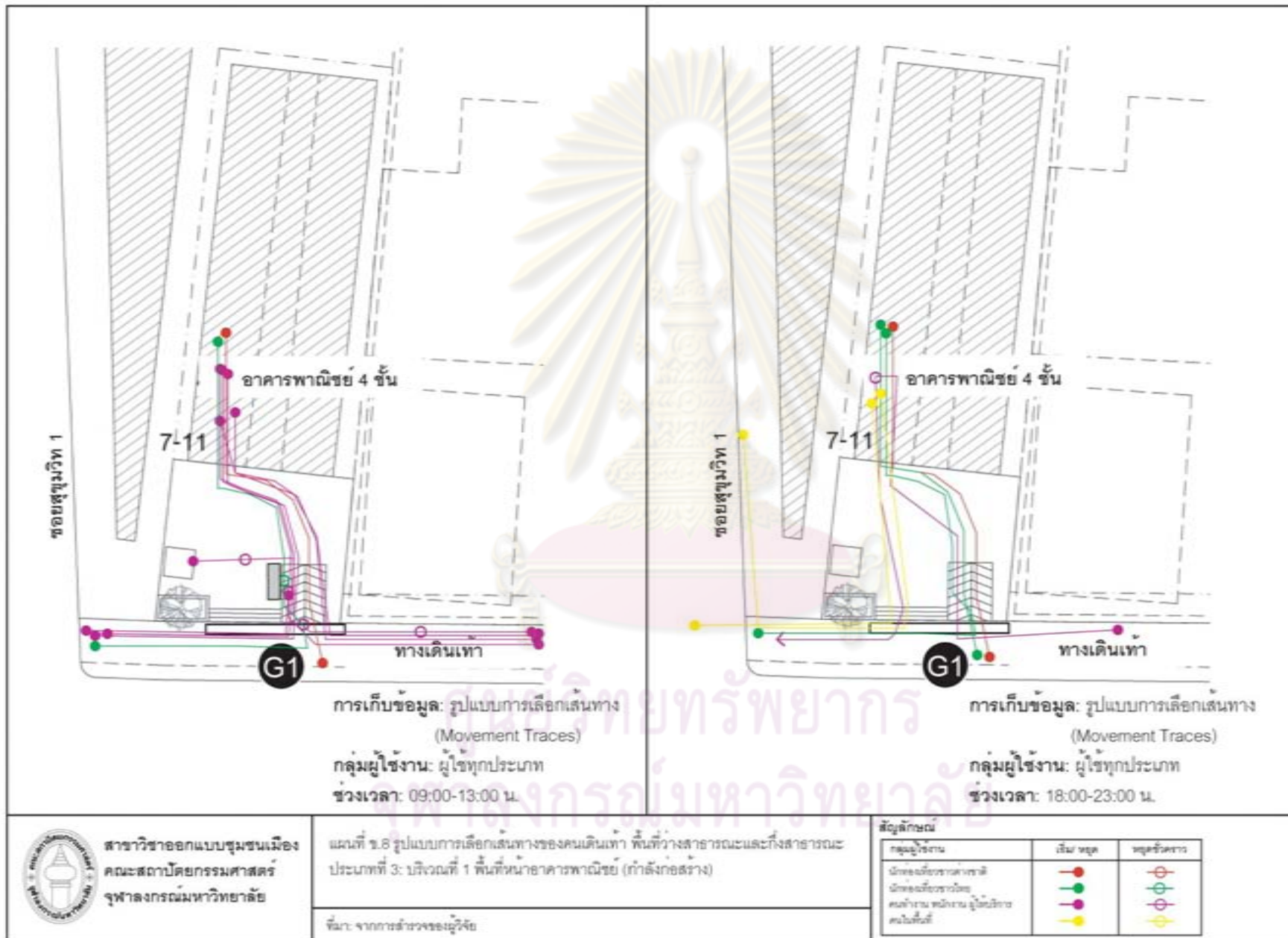
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

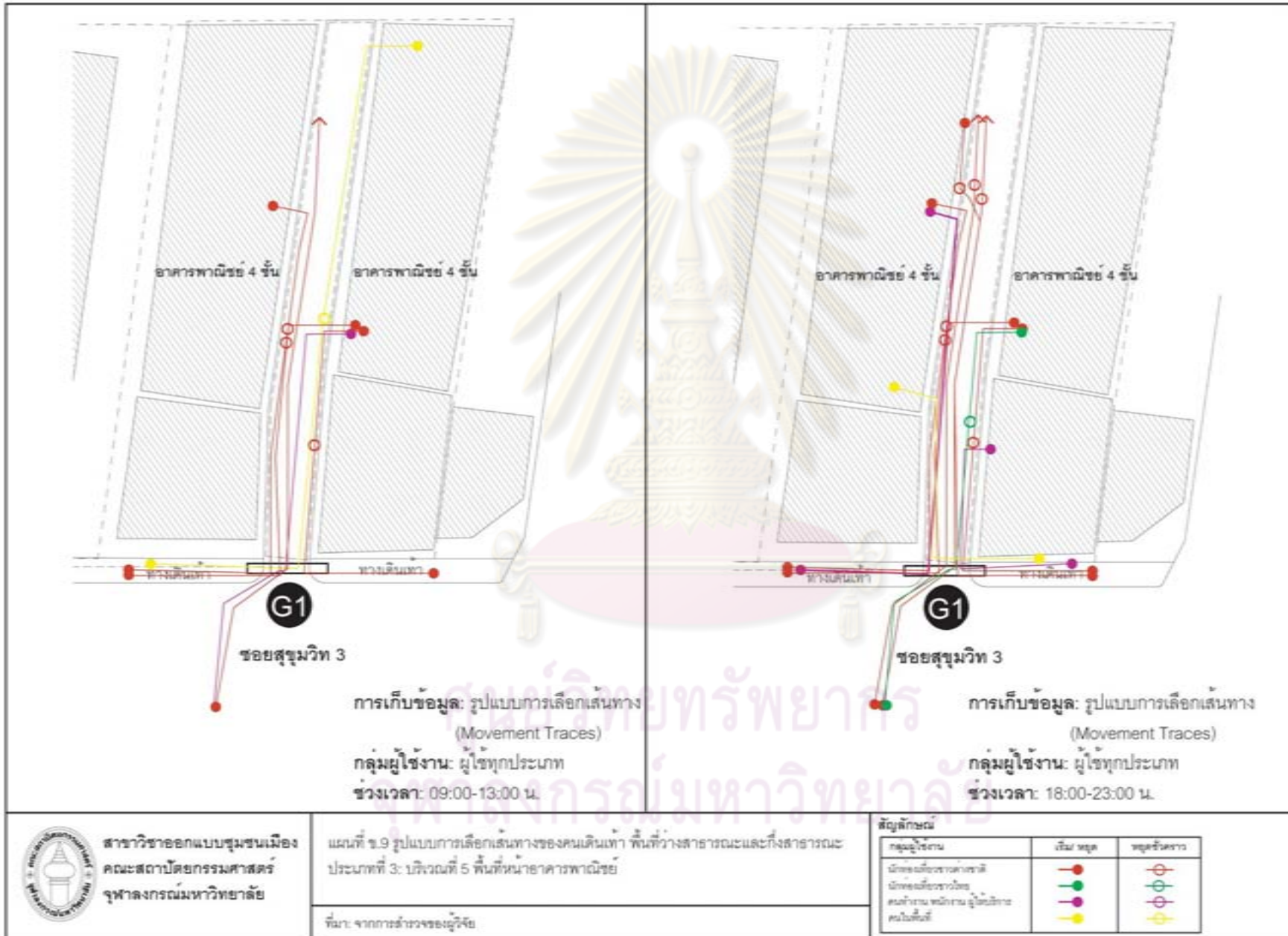
แผนที่ 3.7 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket)

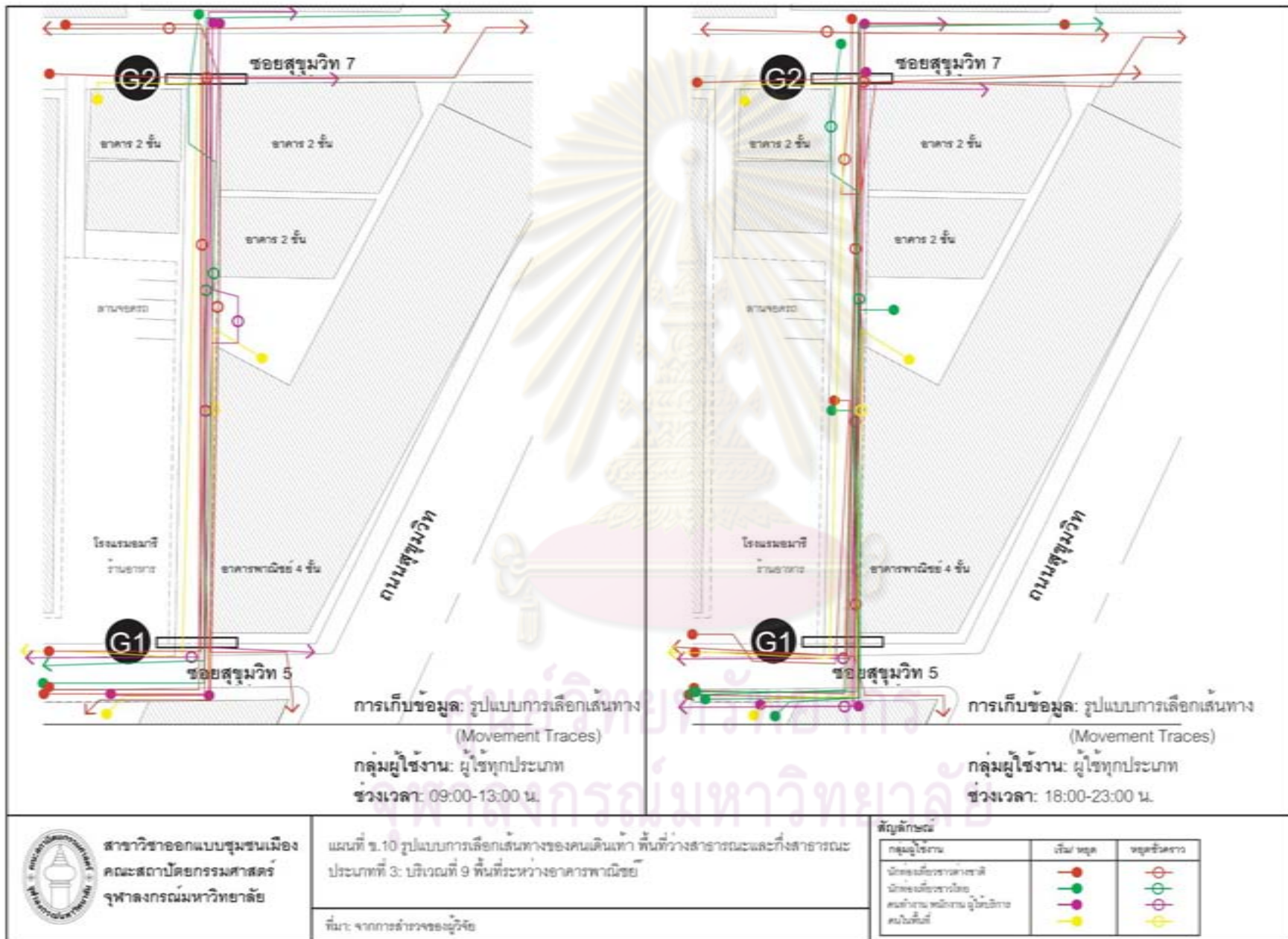
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว
นักช้อปปิ้งอาคารพาณิชย์		
นักช้อปปิ้งอาคารโลตัส		
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ		
คนวัยอื่น		

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

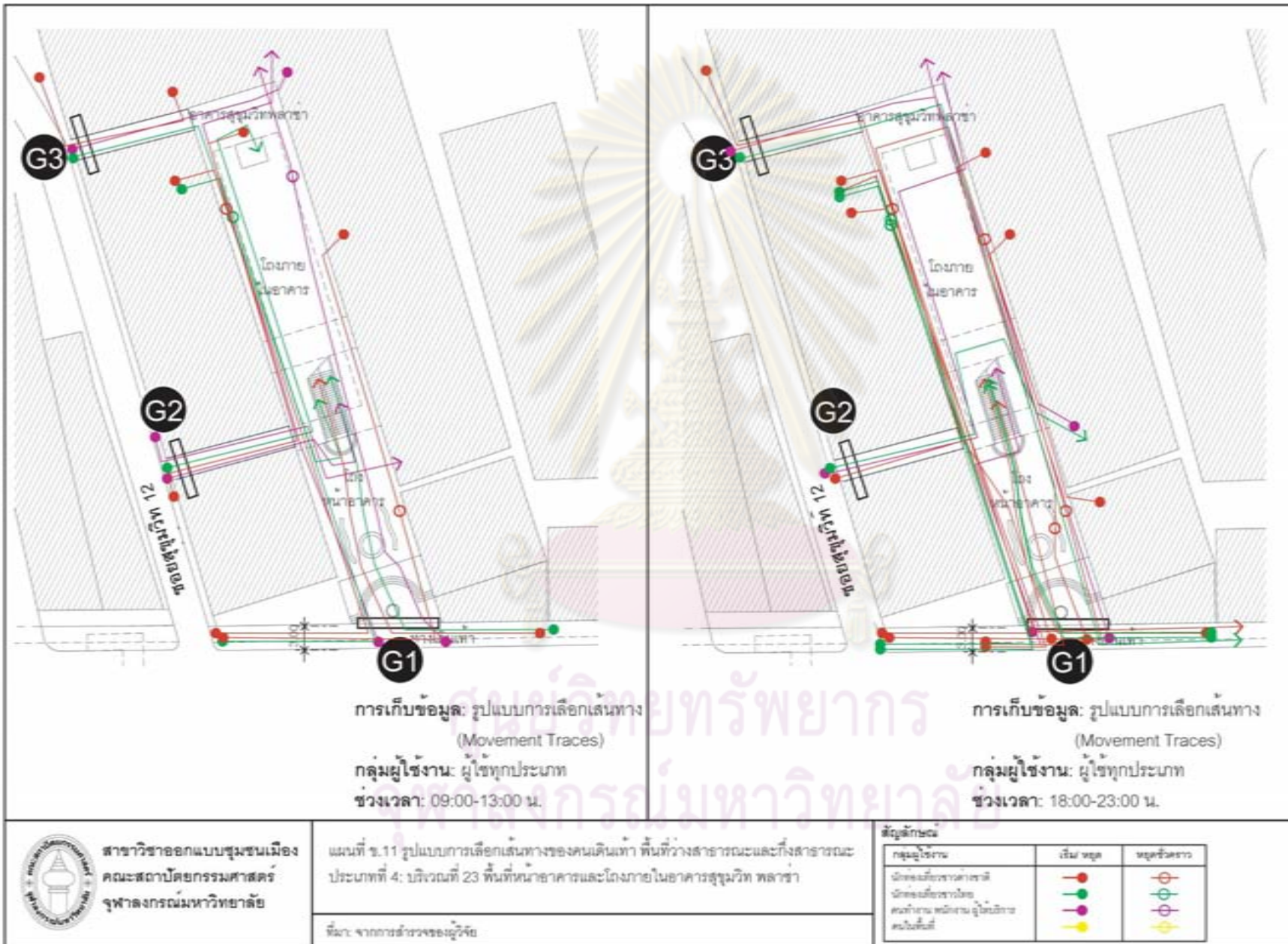
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

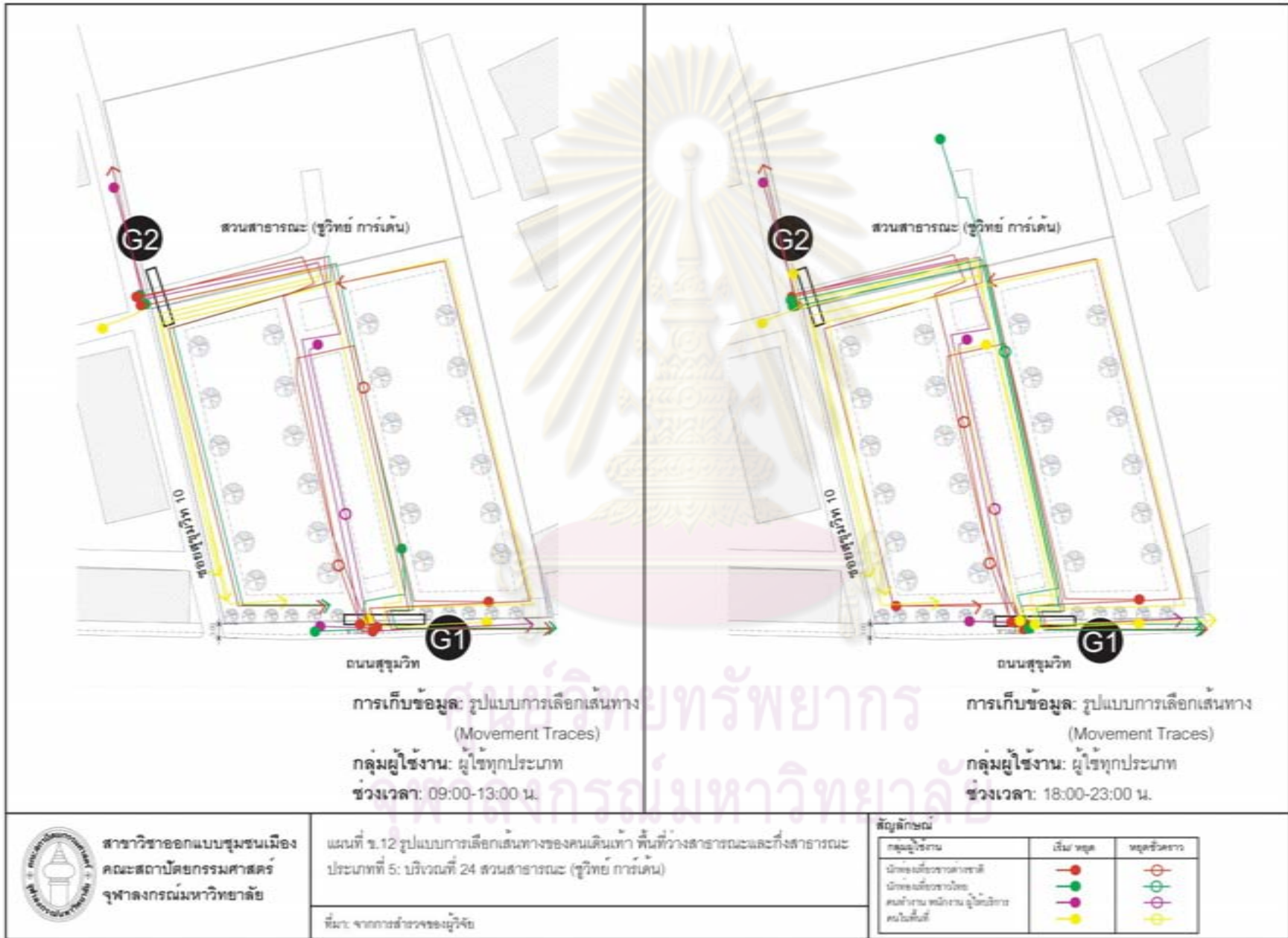
แผนที่ ร.10 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 3: บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม/หยุด	จุดขึ้น/ลง
นิเทศและบริหารงาน	● (Red)	○ (Red)
นิเทศและบริหารงาน	● (Green)	○ (Green)
คนทำงาน พนักงาน ผู้รับบริการ	● (Purple)	○ (Purple)
คนทั่วไป	● (Yellow)	○ (Yellow)

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

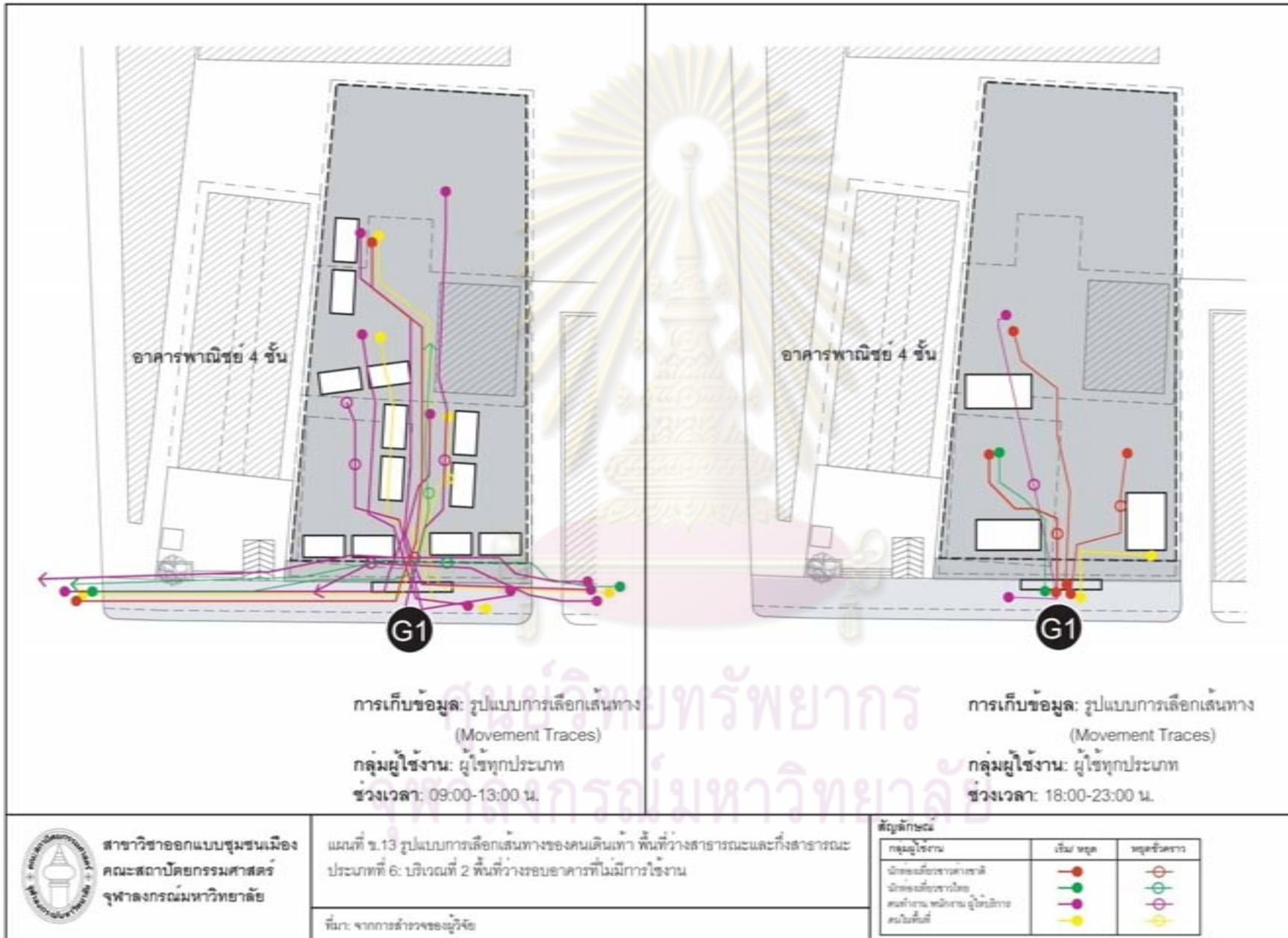
การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทาง (Movement Traces)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

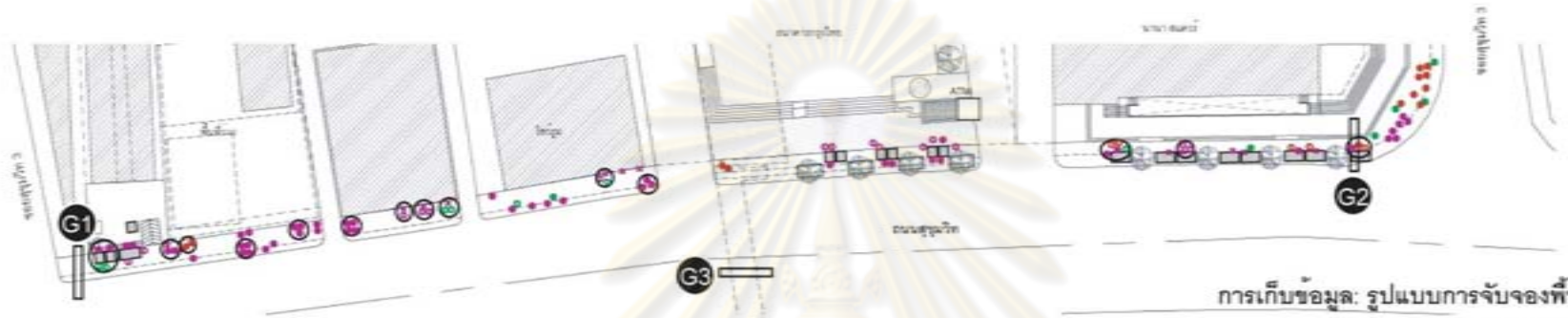

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 3.12 รูปแบบการเลือกเส้นทางของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 5: บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (ซูวิทย์ การ์เด็น)
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

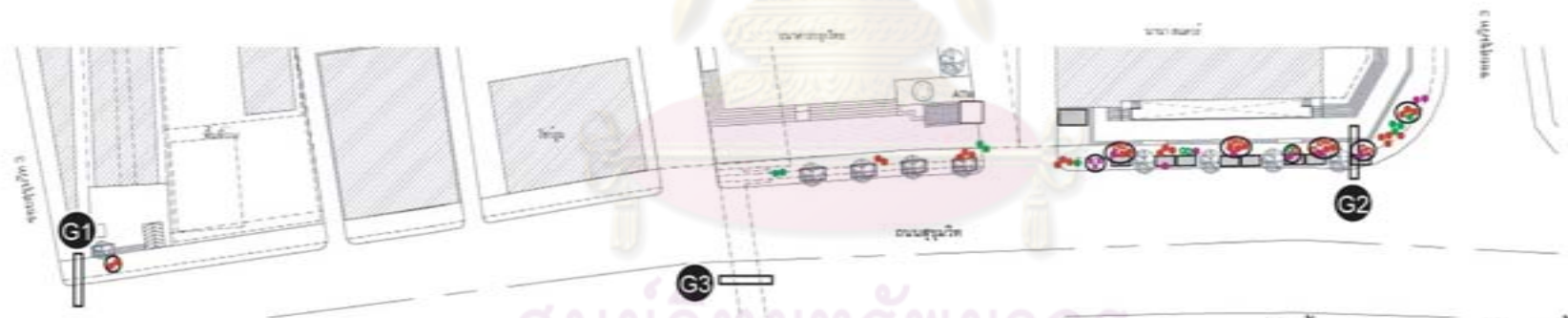
สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว
นักสอนหรือราชการ			
นักสอนหรือราชการ			
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ			
คนในวัยเด็ก			

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

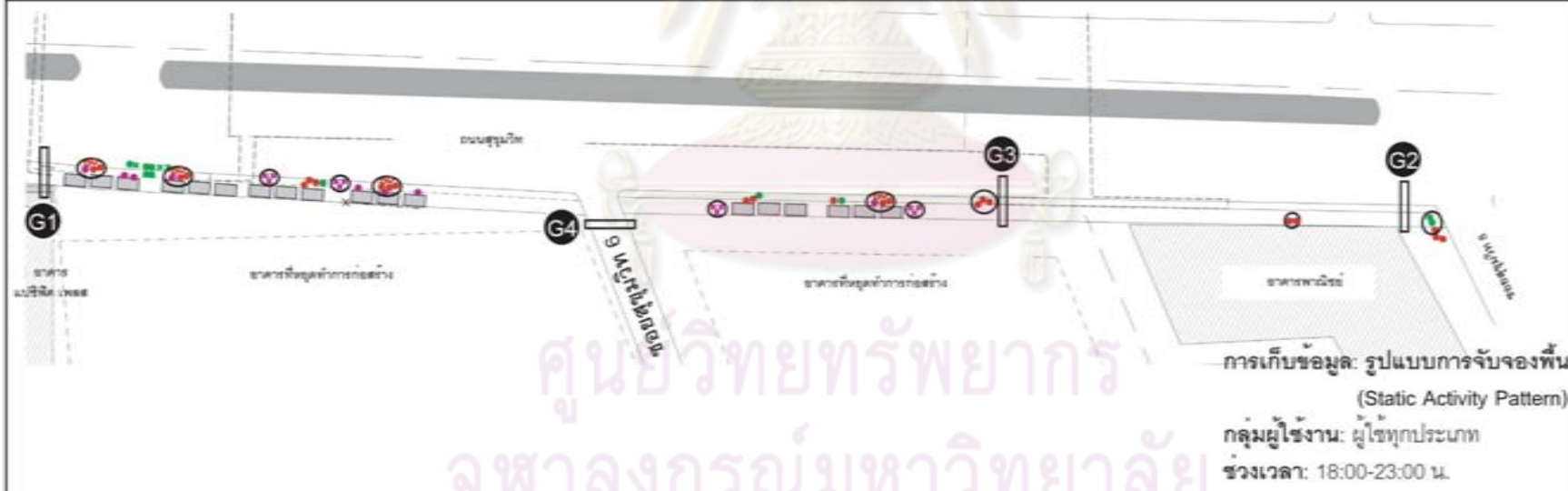
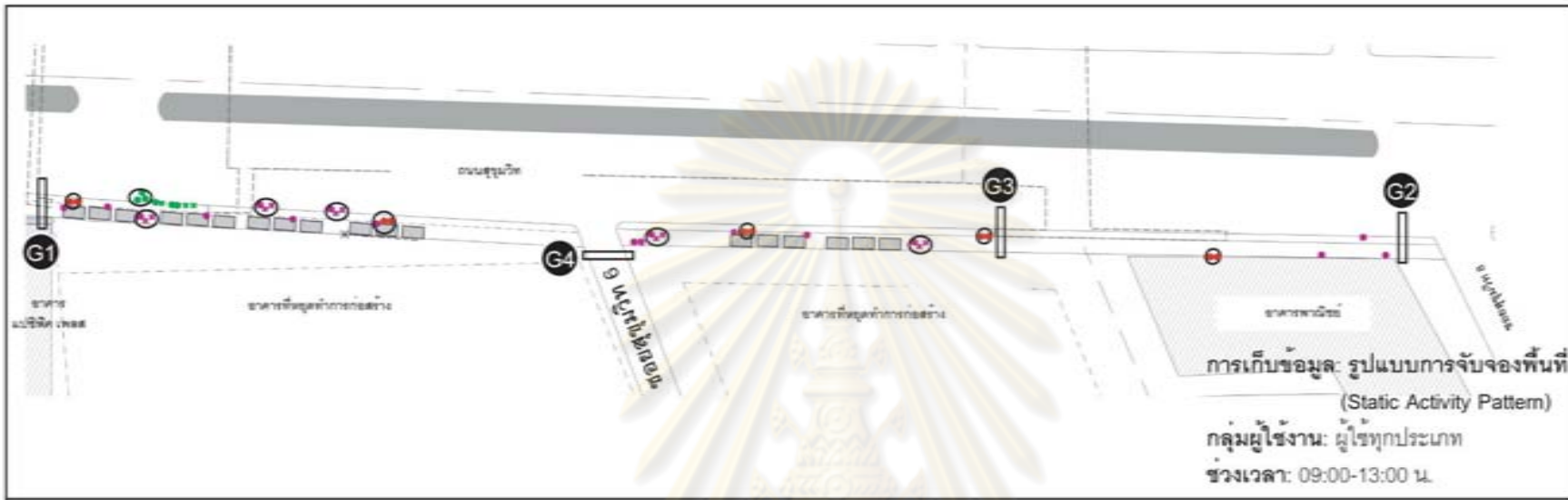
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.14 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3)

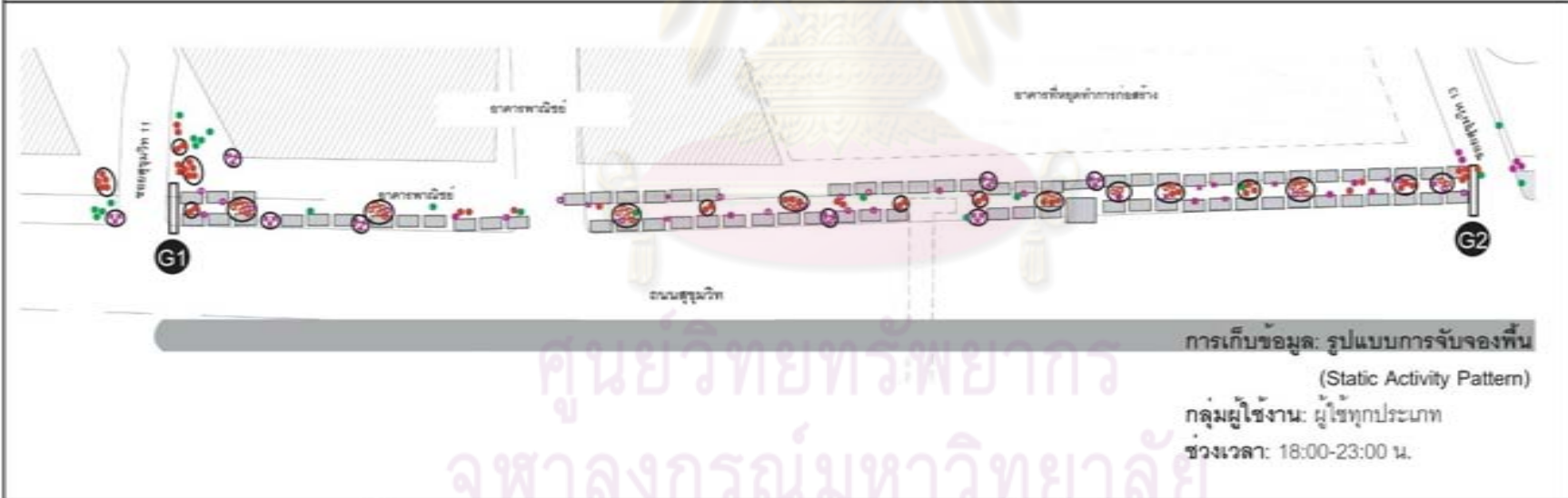
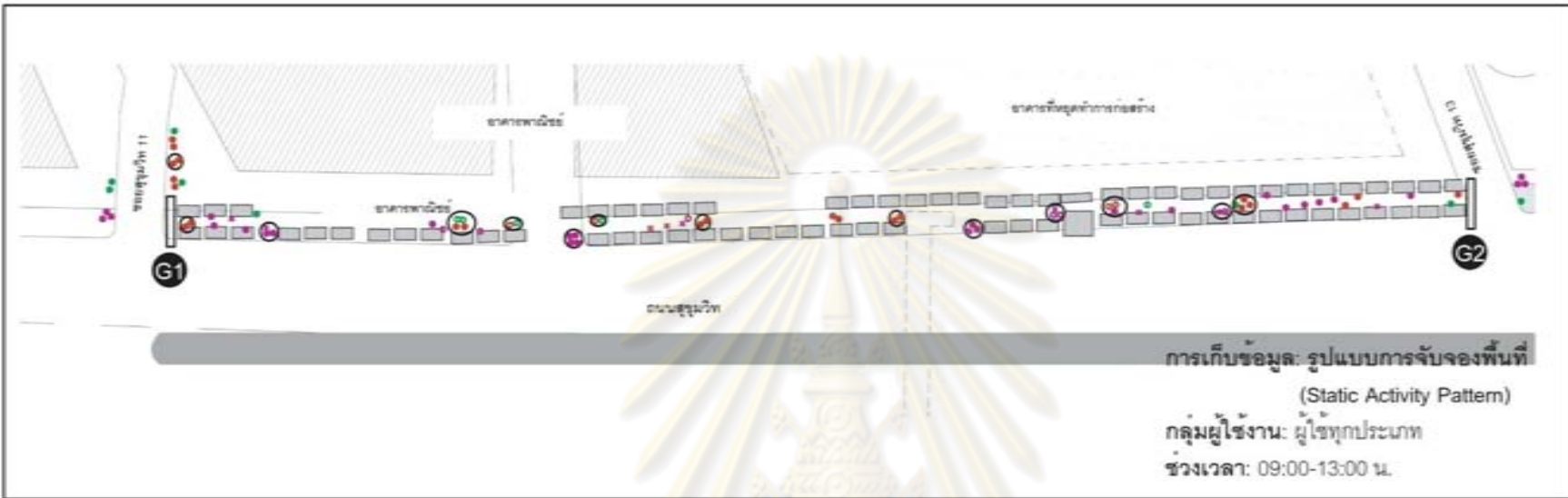
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม / จุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นลิฟต์	นั่ง
นักช้อปปิ้ง/พาณิชยกรรม	● (Red)	○ (Red)	● (Red)	○ (Red)	×
นักท่องเที่ยว/ชาวต่างชาติ	● (Green)	○ (Green)	● (Green)	○ (Green)	×
คนทำงาน/พนักงาน ผู้ใช้บริการ	● (Purple)	○ (Purple)	● (Purple)	○ (Purple)	×
คนในวัยเด็ก	● (Yellow)	○ (Yellow)	● (Yellow)	○ (Yellow)	●

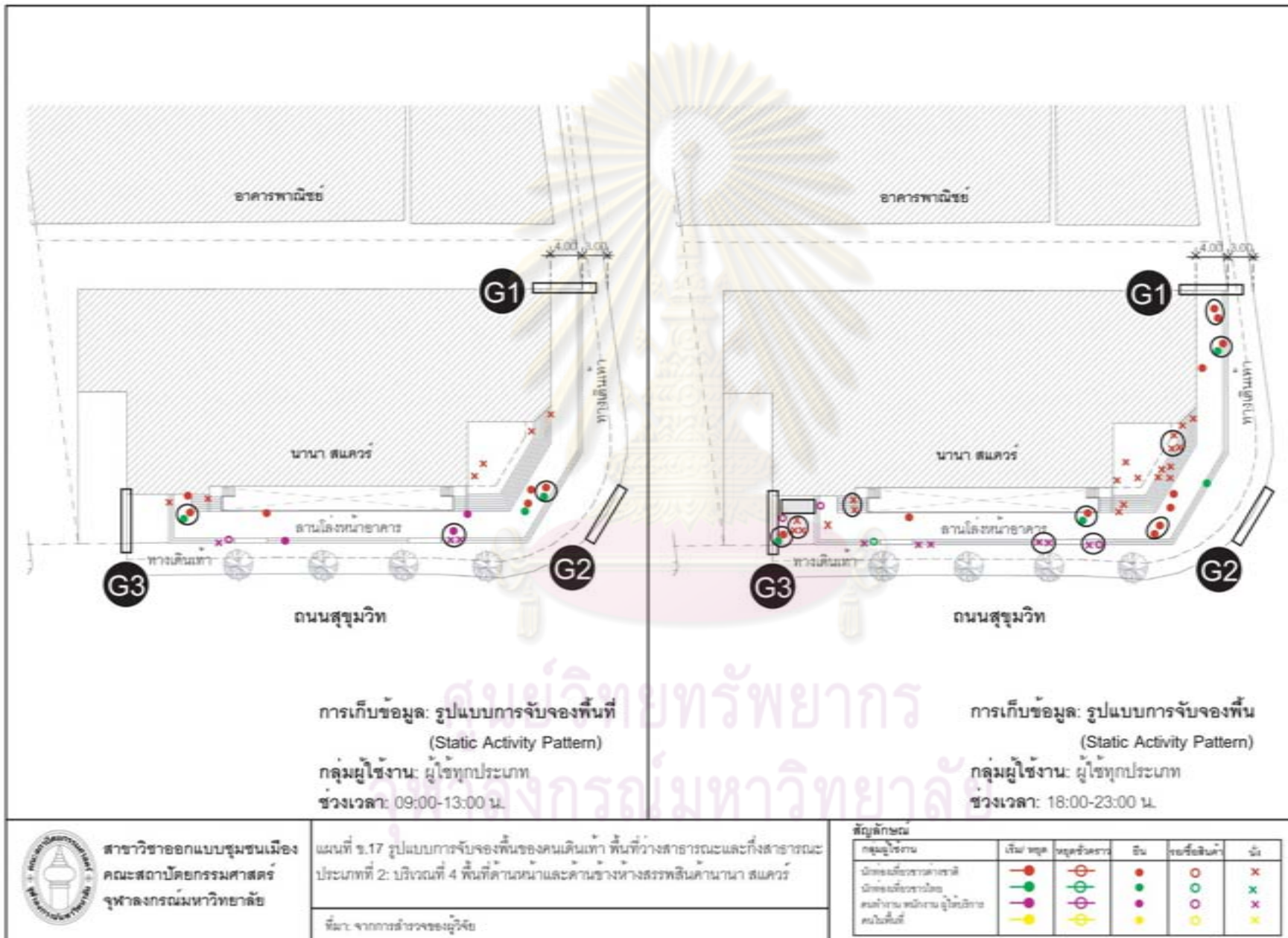
 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ ข.15 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของถนนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารแปซิฟิกเพอซ ถึง ซอยสุขุมวิท 8)	สัญลักษณ์ <table border="1"> <thead> <tr> <th>กลุ่มผู้ใช้งาน</th> <th>เดิน</th> <th>หยุด</th> <th>หยุดชั่วคราว</th> <th>ยืน</th> <th>รอขึ้นลิฟต์</th> <th>นั่ง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>นักท่องเที่ยวชาวไทย</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>พนักงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>คนในพื้นที่</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> </tbody> </table>	กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นลิฟต์	นั่ง	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×	นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×	พนักงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×	คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×
	กลุ่มผู้ใช้งาน		เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นลิฟต์	นั่ง																													
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×																															
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×																															
พนักงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×																															
คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×																															
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย																																					

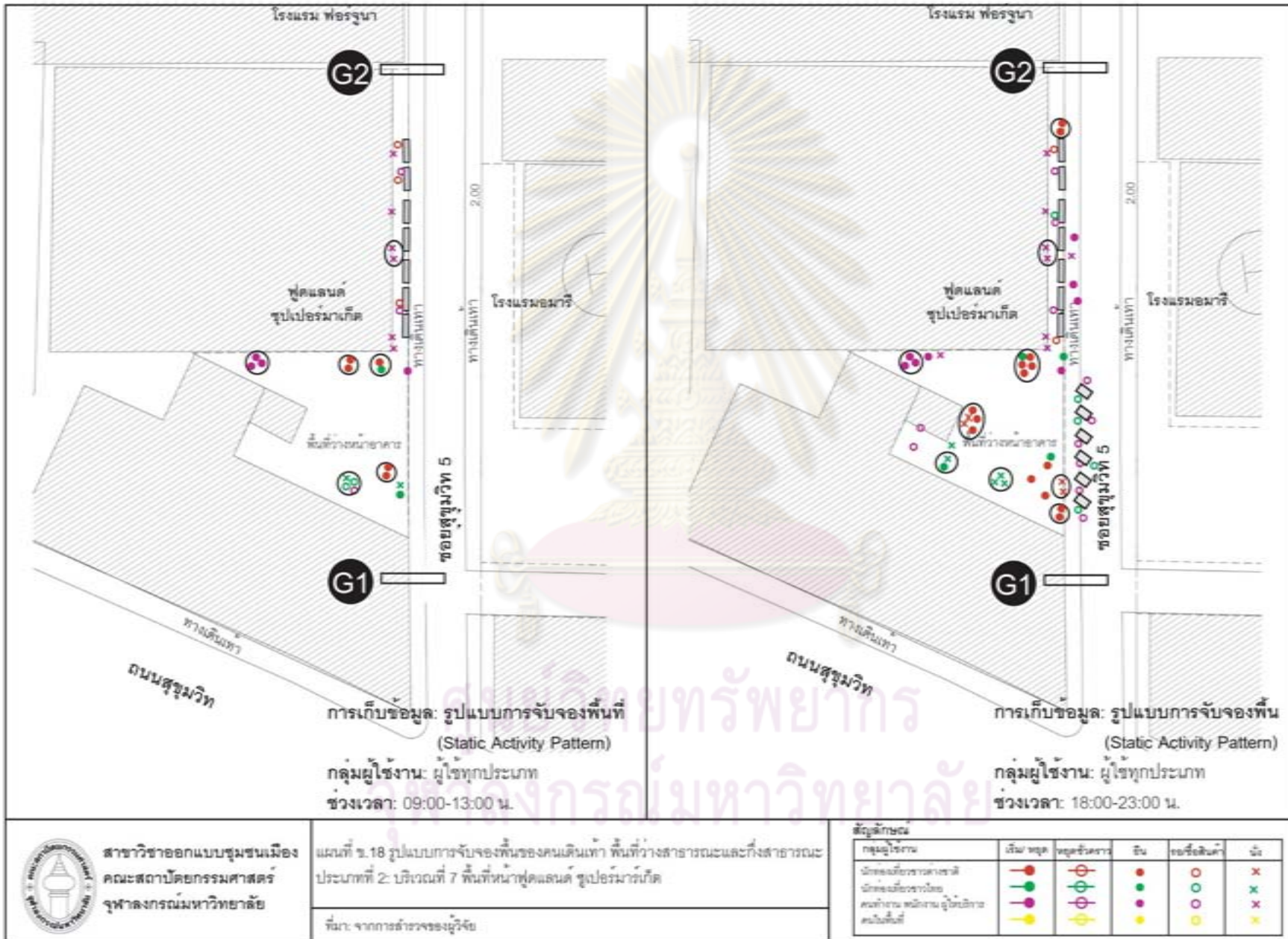

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 แผนที่ ข.16 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ซอยสุขุมวิท 11 ถึง ซอยสุขุมวิท 13)
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว	เดิน	รอหรือสินค้า	นั่ง
นักออกแบบชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักออกแบบชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ	●	○	●	○	×
คนในละแวก	●	○	●	○	×

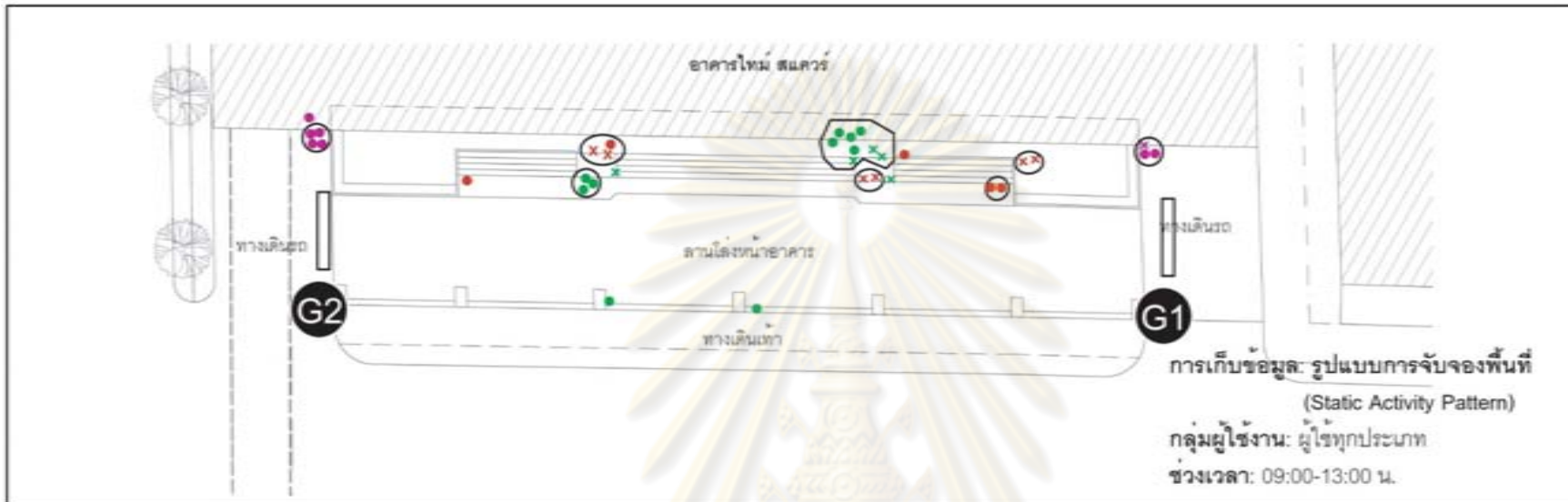

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.18 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าฟุตแลนด์ ซูเปอร์มาร์เก็ต

ที่มา: จากการสำรวจจริงผู้วิจัย

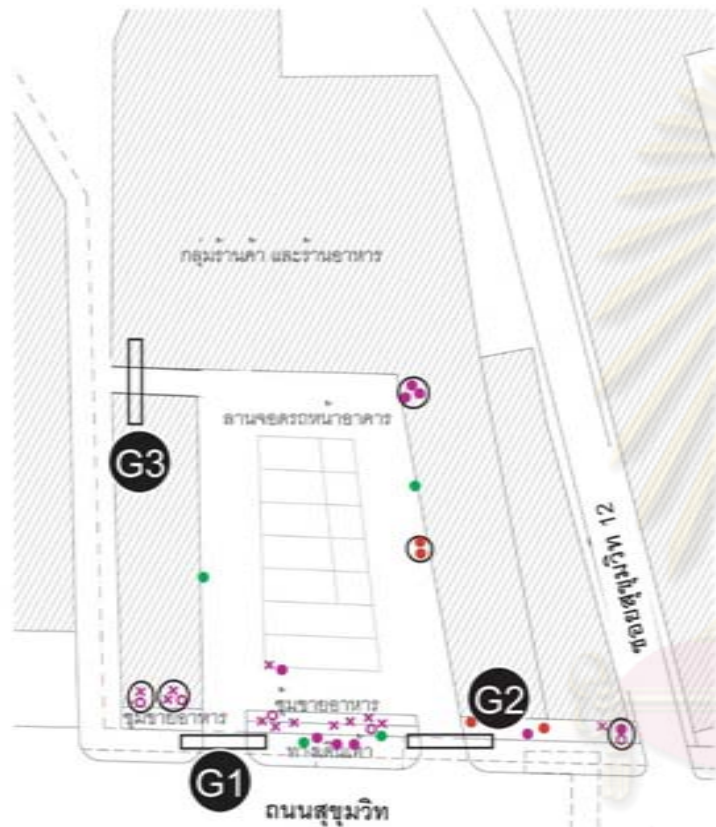
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.19 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารใหม่ สแควร์ (time square)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นสินค้า	นั่ง
นักช้อปปิ้งราคาต่ำ	●	○	○	●	○	×
นักช้อปปิ้งราคาสูง	●	○	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×
คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

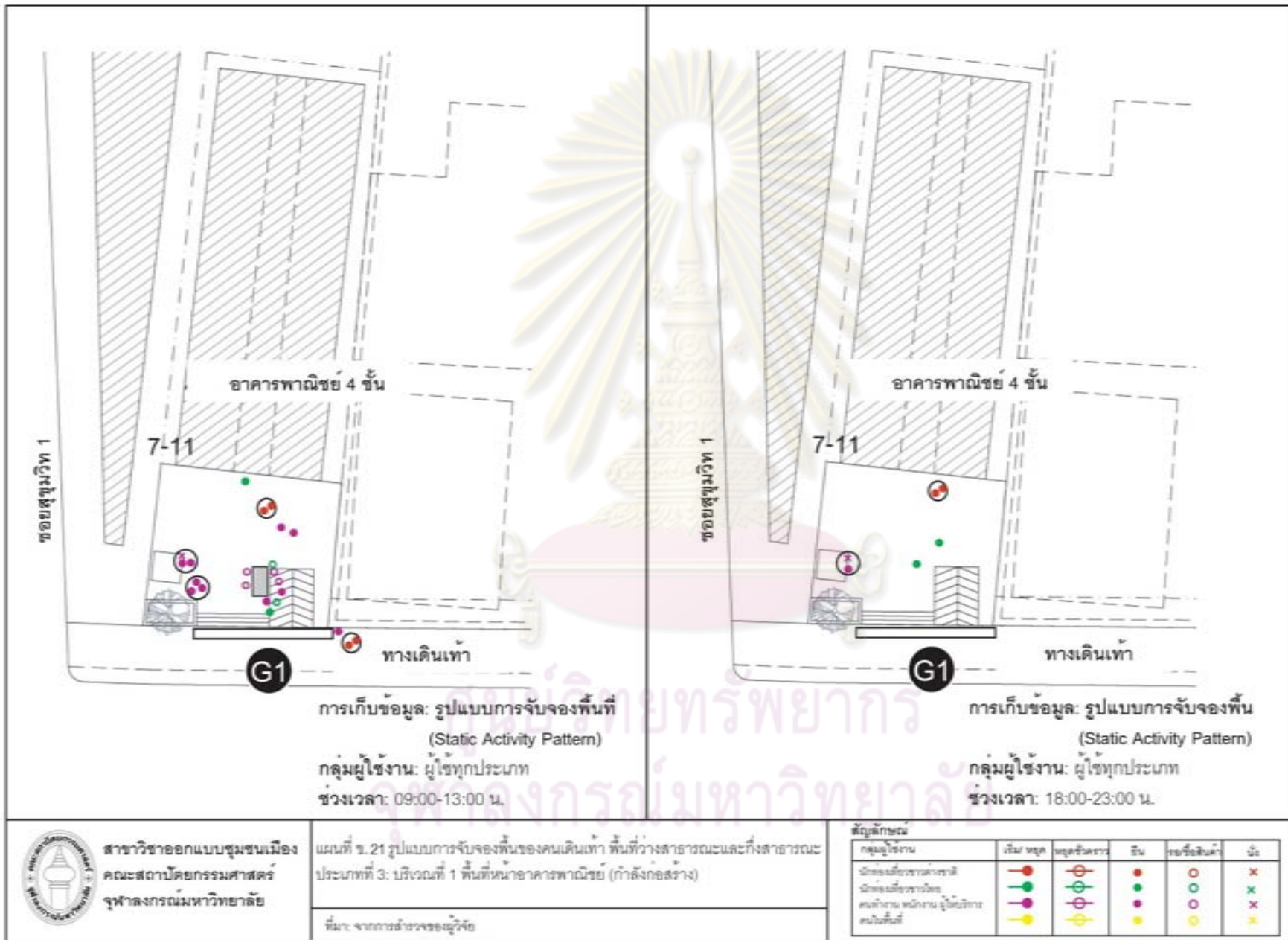
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

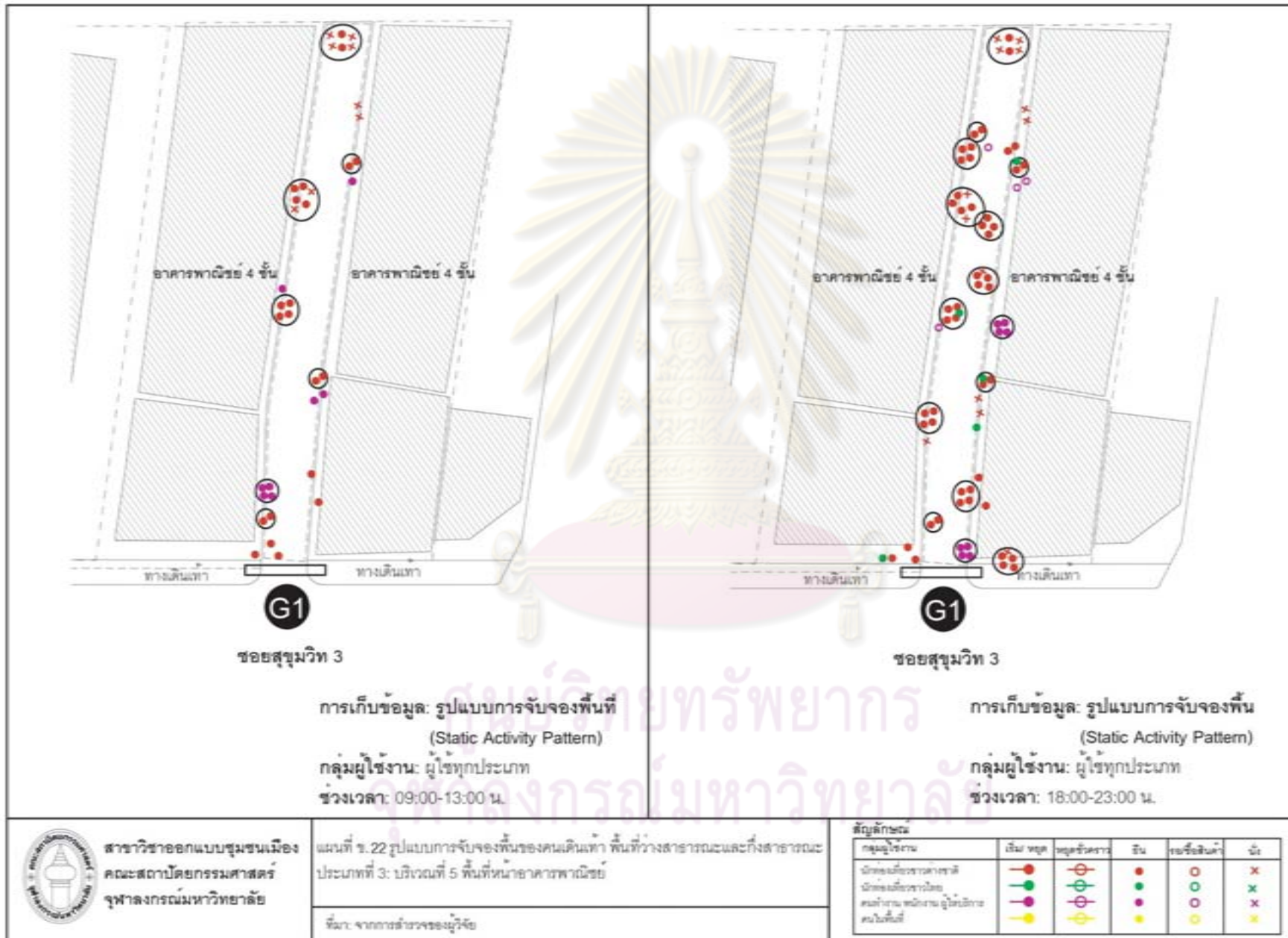
แผนที่ ข.20 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะประเภทที่ 2: บริเวณที่ 22 พื้นที่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต (top supermarket)

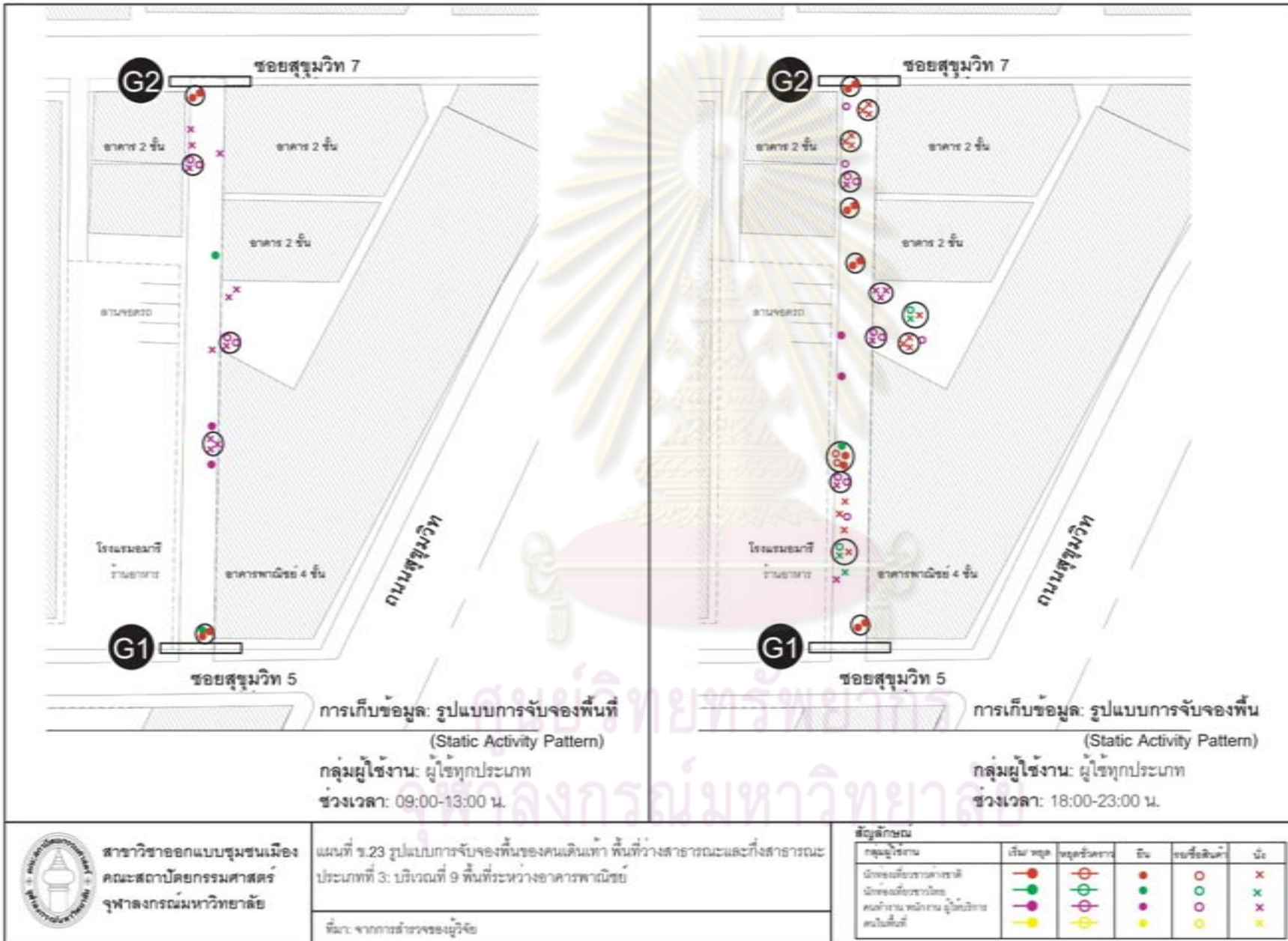
ที่มา: จากการศึกษาของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน/หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอหรือสินค้า	นั่ง
มีกิจกรรมทางกาย	●	○	●	○	×
มีกิจกรรมทางกาย	●	○	●	○	×
สนใจงาน พักผ่อน ดูโทรทัศน์	●	○	●	○	×
สนใจพื้นที่	●	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่ (Static Activity Pattern)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

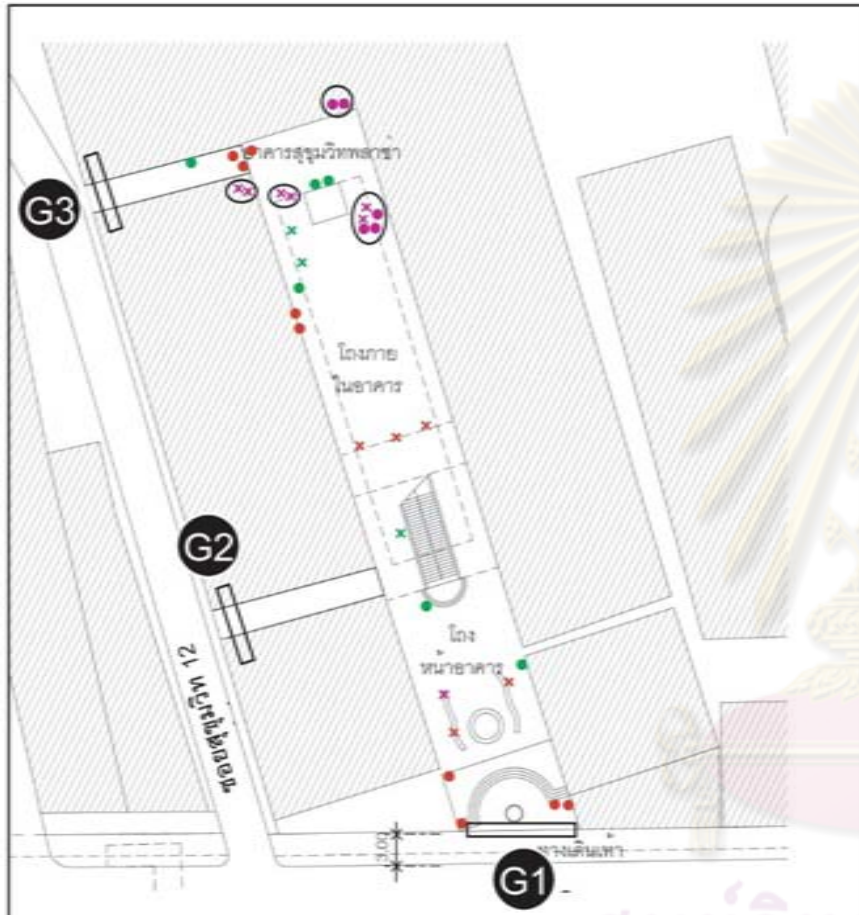
การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่ (Static Activity Pattern)
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

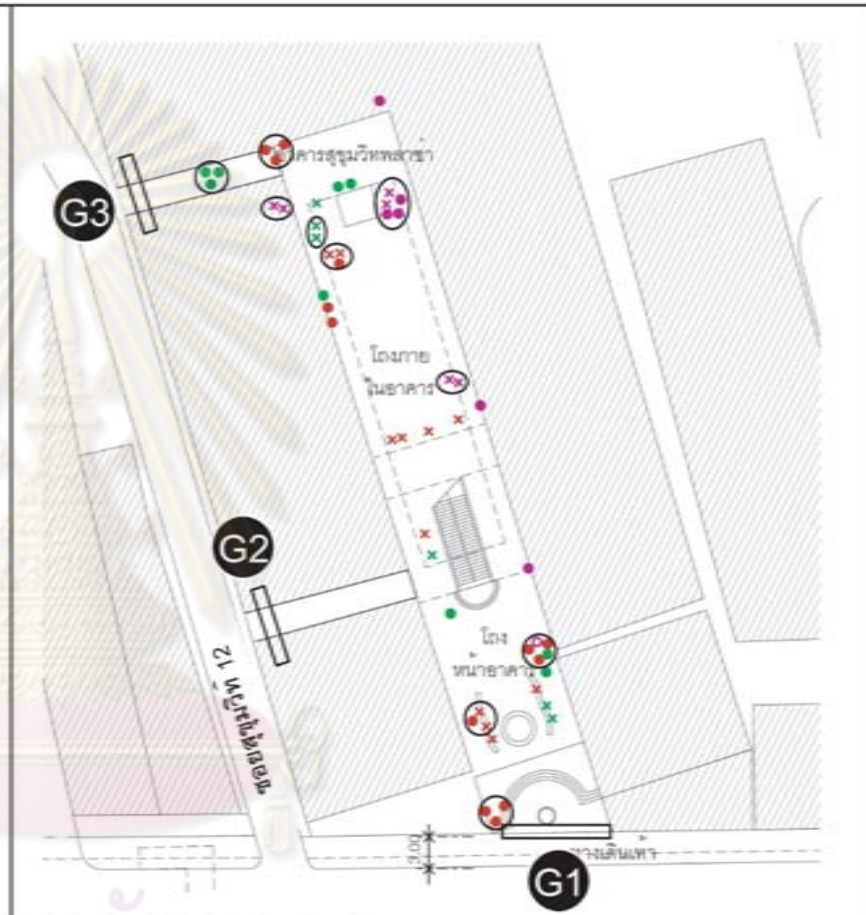
แผนที่ ร.23 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกึ่งสาธารณะ
 ประเภทที่ 3: บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นลิฟต์	นั่ง
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×
นักช้อปปิ้งชาวไทย	●	○	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×
คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.24 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 4: บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารศูนย์วิท ฬาศาสตร์

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม จุด	จุดสิ้นสุด	อื่น	รอขึ้นลิฟต์	นั่ง
นิสิตและบุคลากรคณะ	●	○	●	○	×
นิสิตและบุคลากรโถง	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ	●	○	●	○	×
คนเดินเท้า	●	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

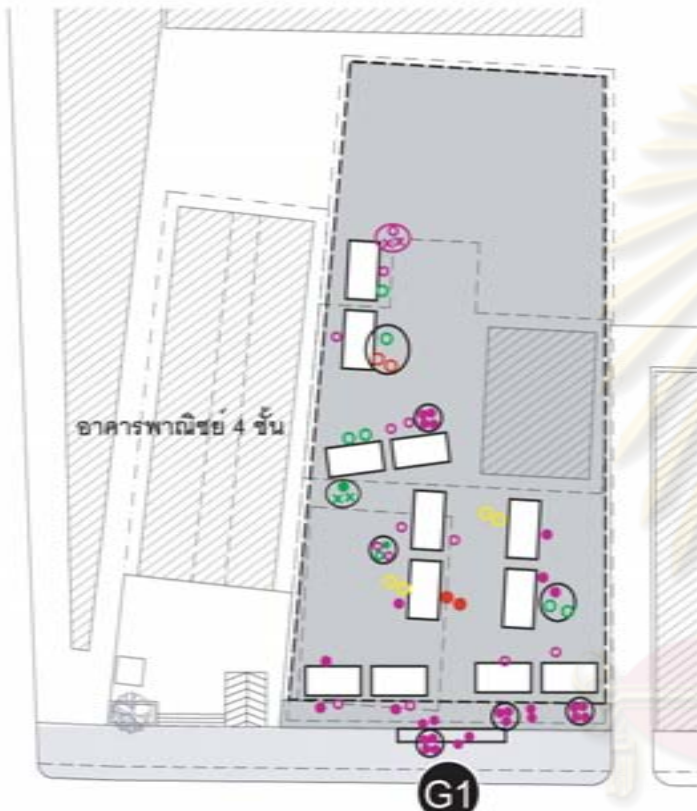

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ร.25 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 5: บริเวณที่ 24 สวนสาธารณะ (คูวิทย์ การ์เด็น)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

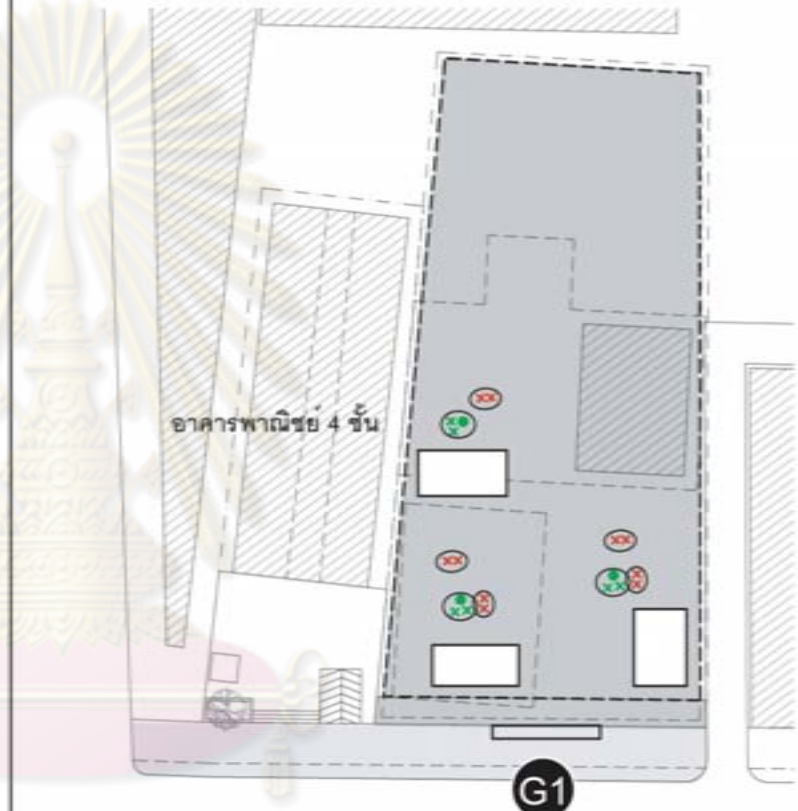
สัญลักษณ์	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว	อื่น	ขยเข็ดสินค้า	อื่น
นิเทศนิเทศสาธารณะ	●	○	●	○	×
นิเทศนิเทศสาธารณะ	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	●	○	×
คนอื่นที่	●	○	●	○	×

อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น

G1

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น

G1

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการจับจองพื้นที่
(Static Activity Pattern)
กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

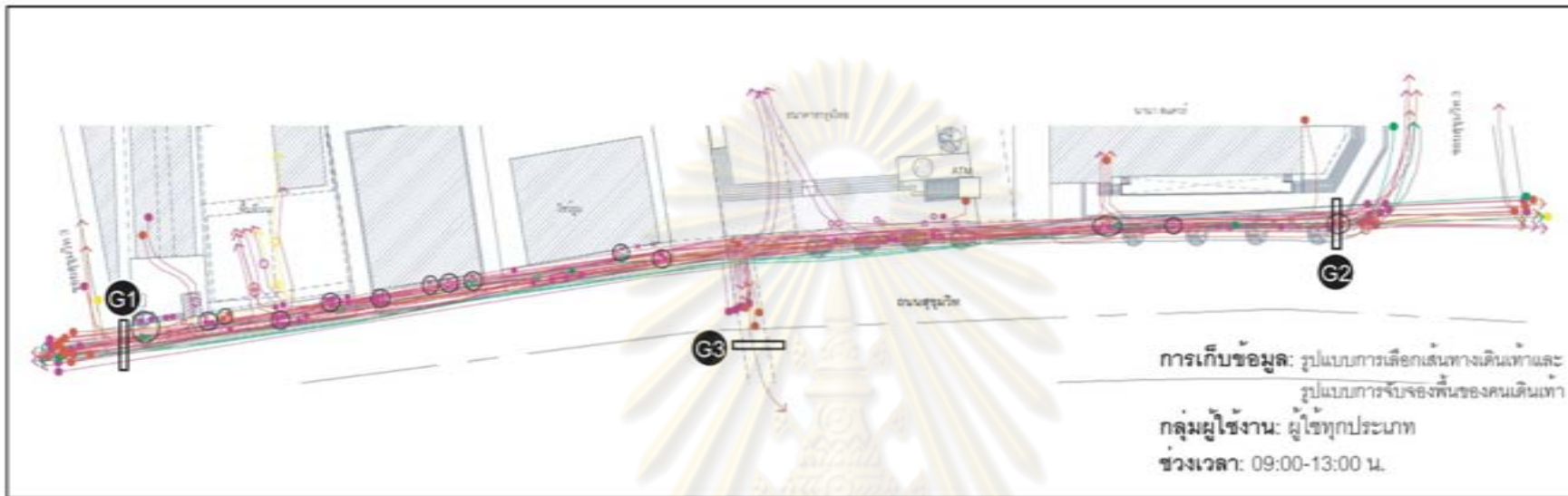

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.26 รูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า พื้นที่ว่างสาธารณะและกิ่งสาธารณะ
ประเภทที่ 6: บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เท้า/รถเข็น	รถเข็นวีลแชร์	อื่น	รถเข็นสินค้า	นั่ง
นักโทษเมื่อชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักโทษเมื่อชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ คนในท้องถิ่น	●	○	●	○	×
	●	○	●	○	×

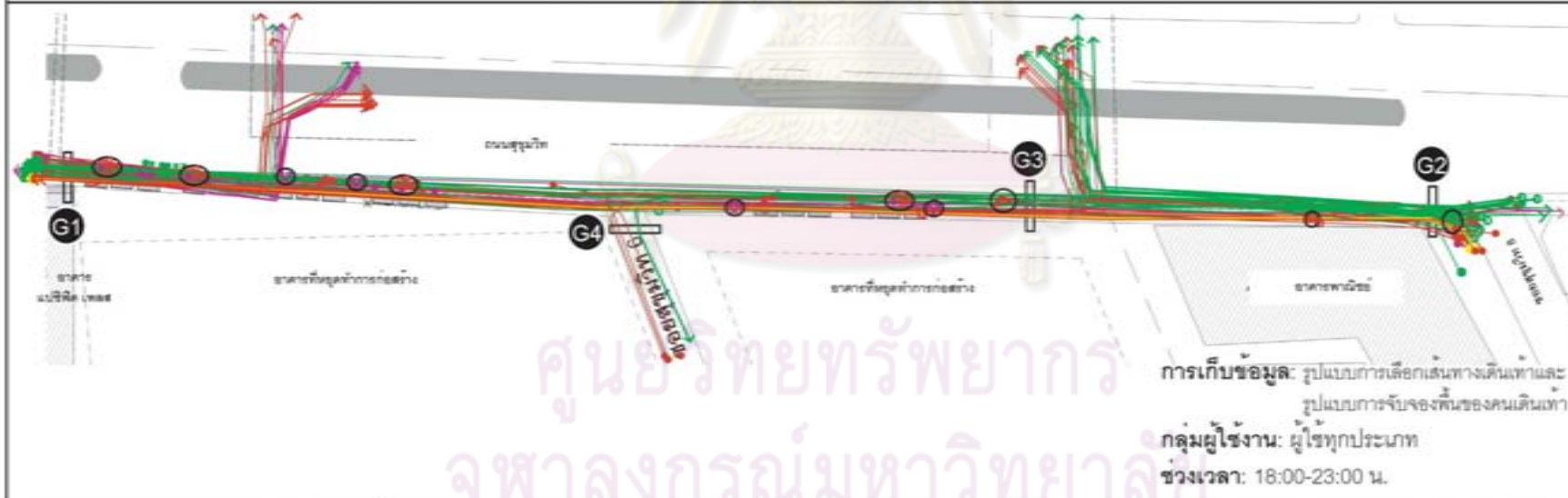
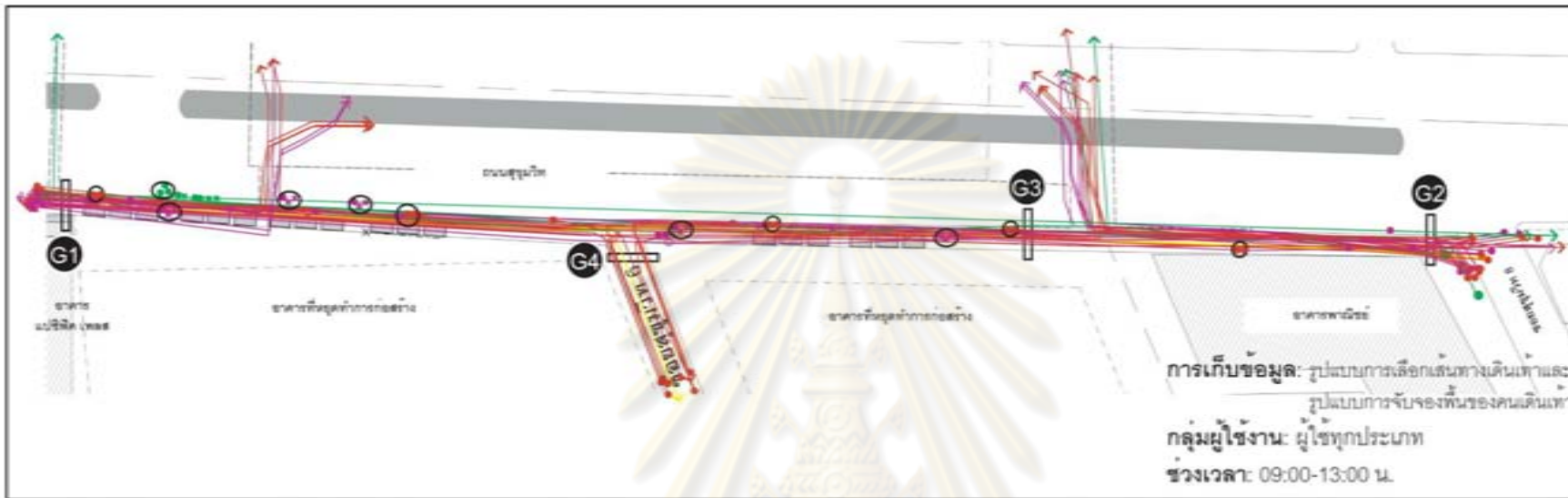

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข. 27 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (1: ซอยสุขุมวิท 1 ถึง ซอยสุขุมวิท 3)

ที่มา: จากการสำรวจของผู้นวิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม	หยุด	หยุดชั่วคราว	ขึ้น	รอขึ้นลิฟต์	ขึ้น
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ	●	○	○	●	○	×
คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×

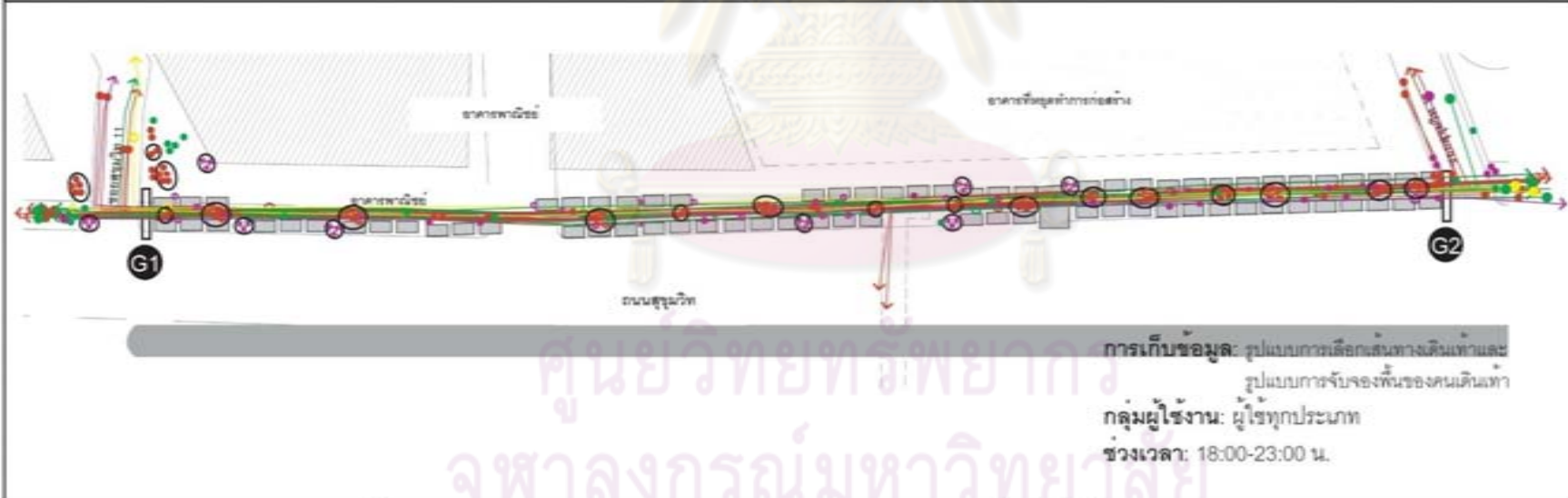
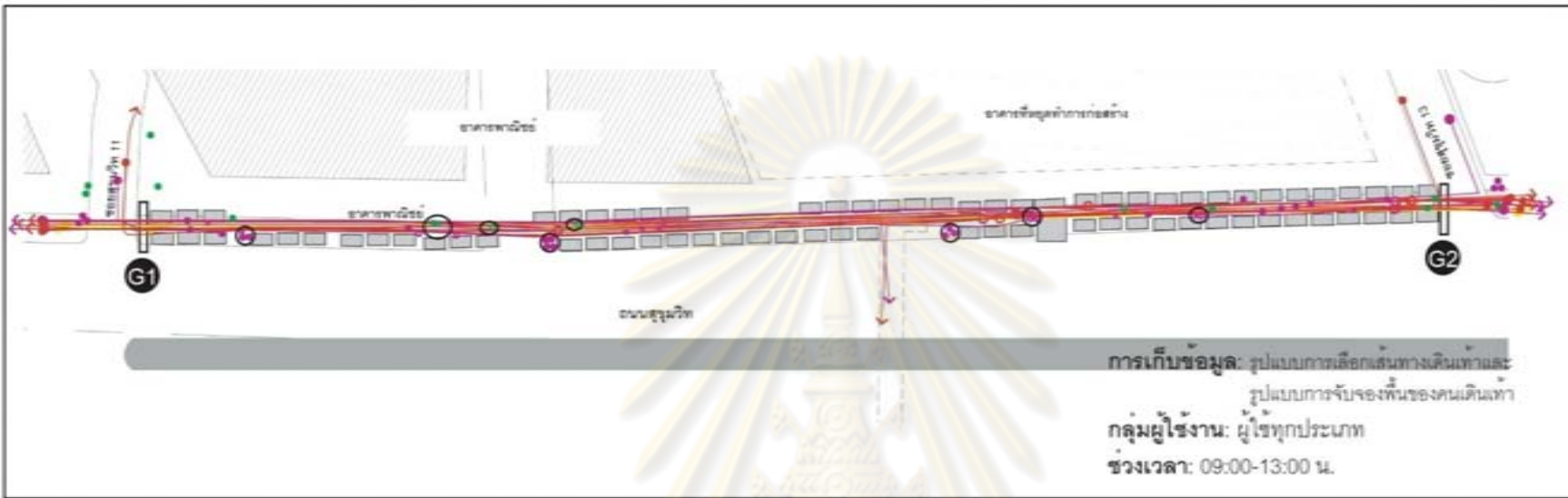

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 1.28 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองที่นั่งของคนเดินเท้า
ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (2: อาคารปริศนิเพลส ถึง ซอยสุขุมวิท 8)
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

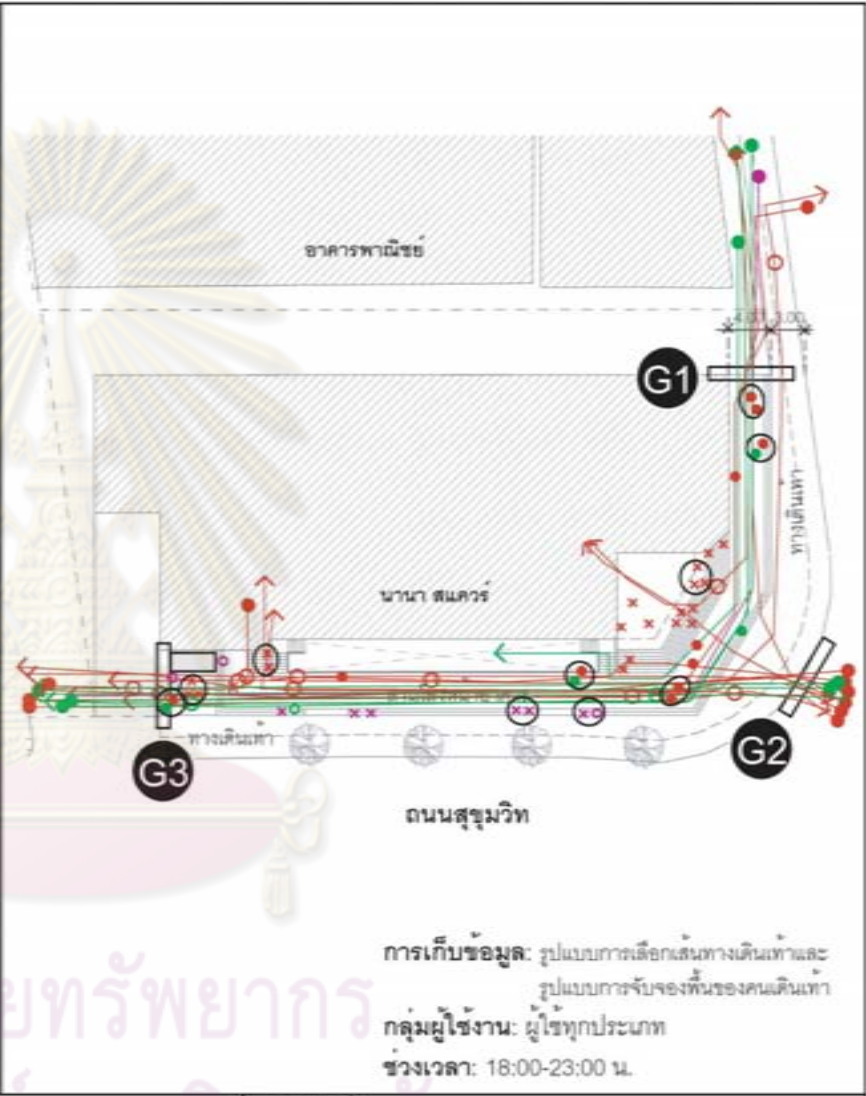
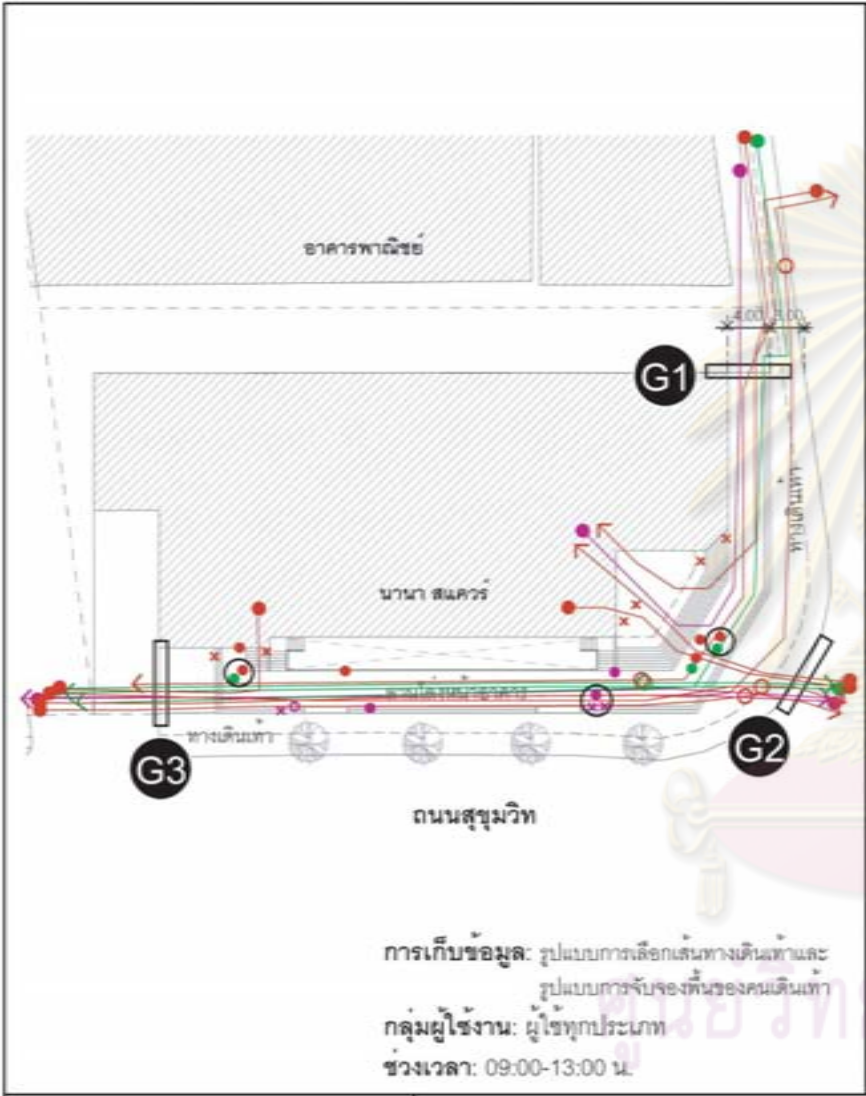
กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	จุดขึ้นรถ	ขึ้น	รอขึ้นสินค้า	นั่ง
นักออกแบบวิชาการ	●	○	●	○	×
นักออกแบบวิชาการ	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ	●	○	●	○	×
คนเดินเท้า	●	○	●	○	×

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 แผนที่ ข.29 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองที่นั่งของคนเดินเท้า
 ประเภทที่ 1: บริเวณที่ 32 ทางเดินเท้าสาธารณะ (3: ชอยสุ่มวิท 11 ถึง ชอยสุ่มวิท 13)
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นสินค้า	นั่ง
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการ	●	○	●	○	×
คนเฝ้า	●	○	●	○	×

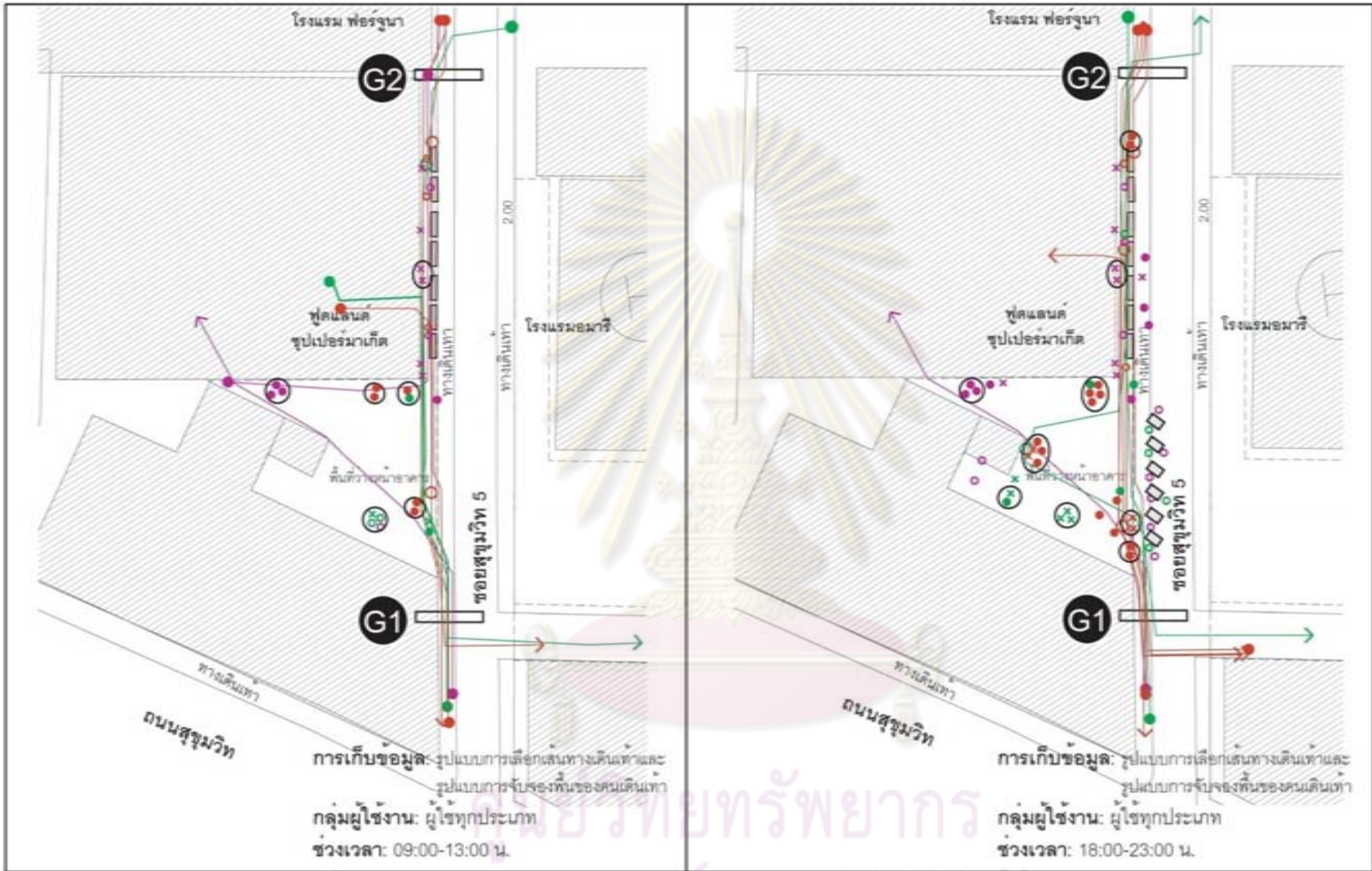

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.30 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 4 พื้นที่ด้านหน้าและด้านข้างห้างสรรพสินค้านาฬิกา สแควร์
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอขึ้นสินค้า	นั่ง
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ประกอบการ	●	○	○	●	○	×
คนในพื้นที่	●	○	○	●	○	×

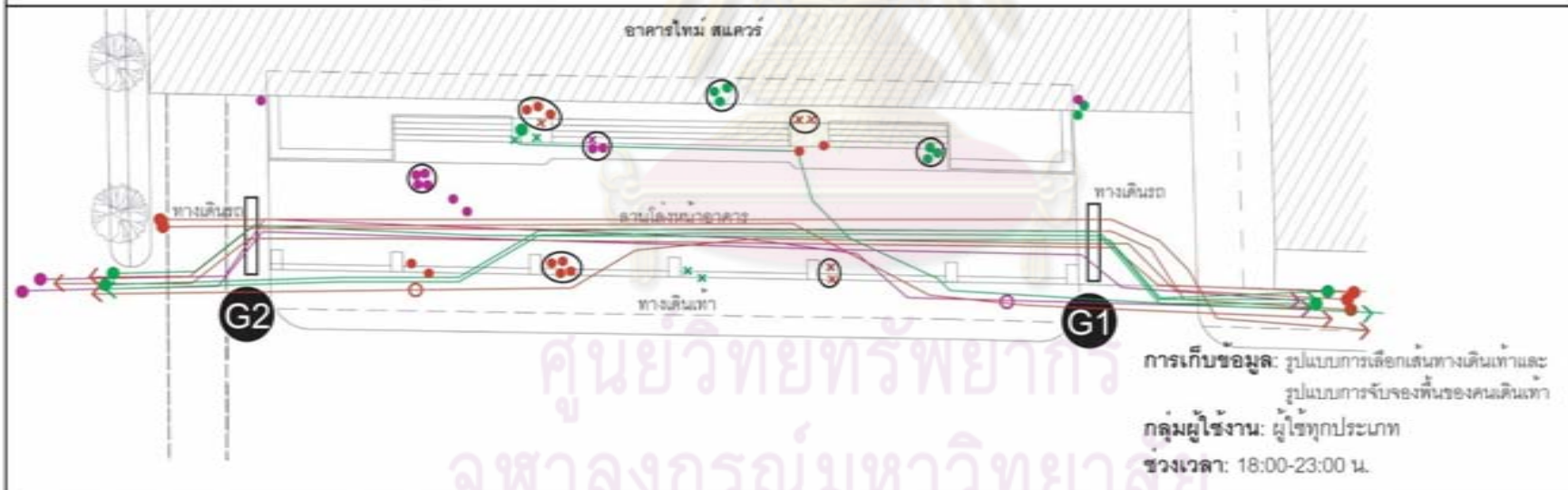
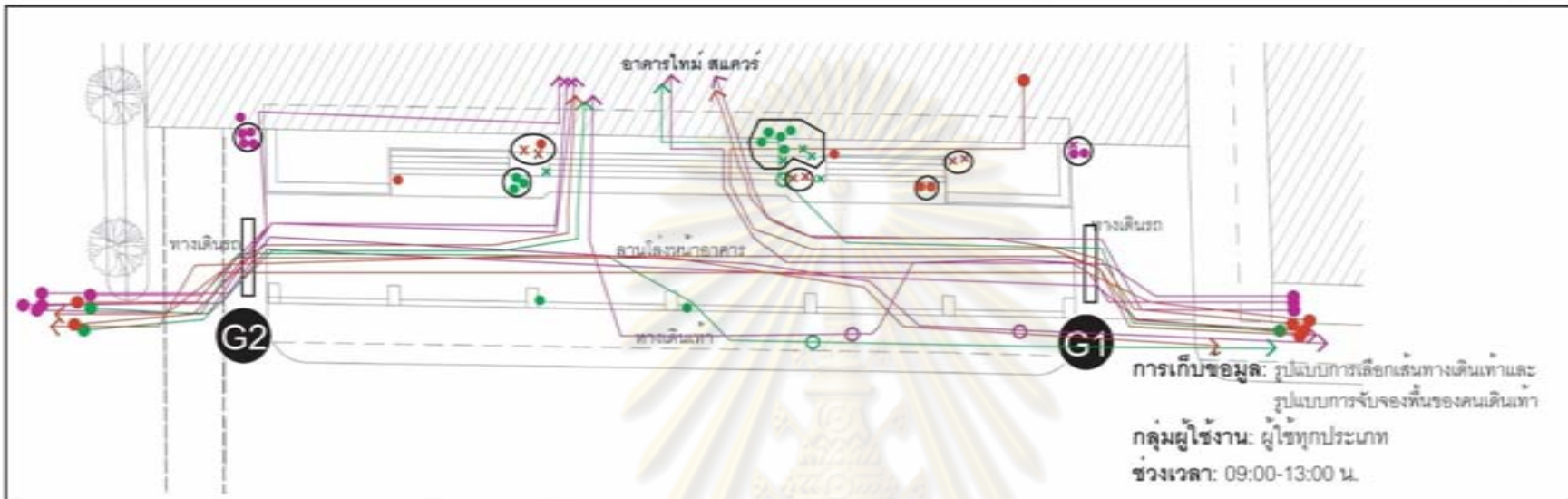
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.31 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 7 พื้นที่หน้าจุดแลนด์ชูปเปอร์มาเก็ต

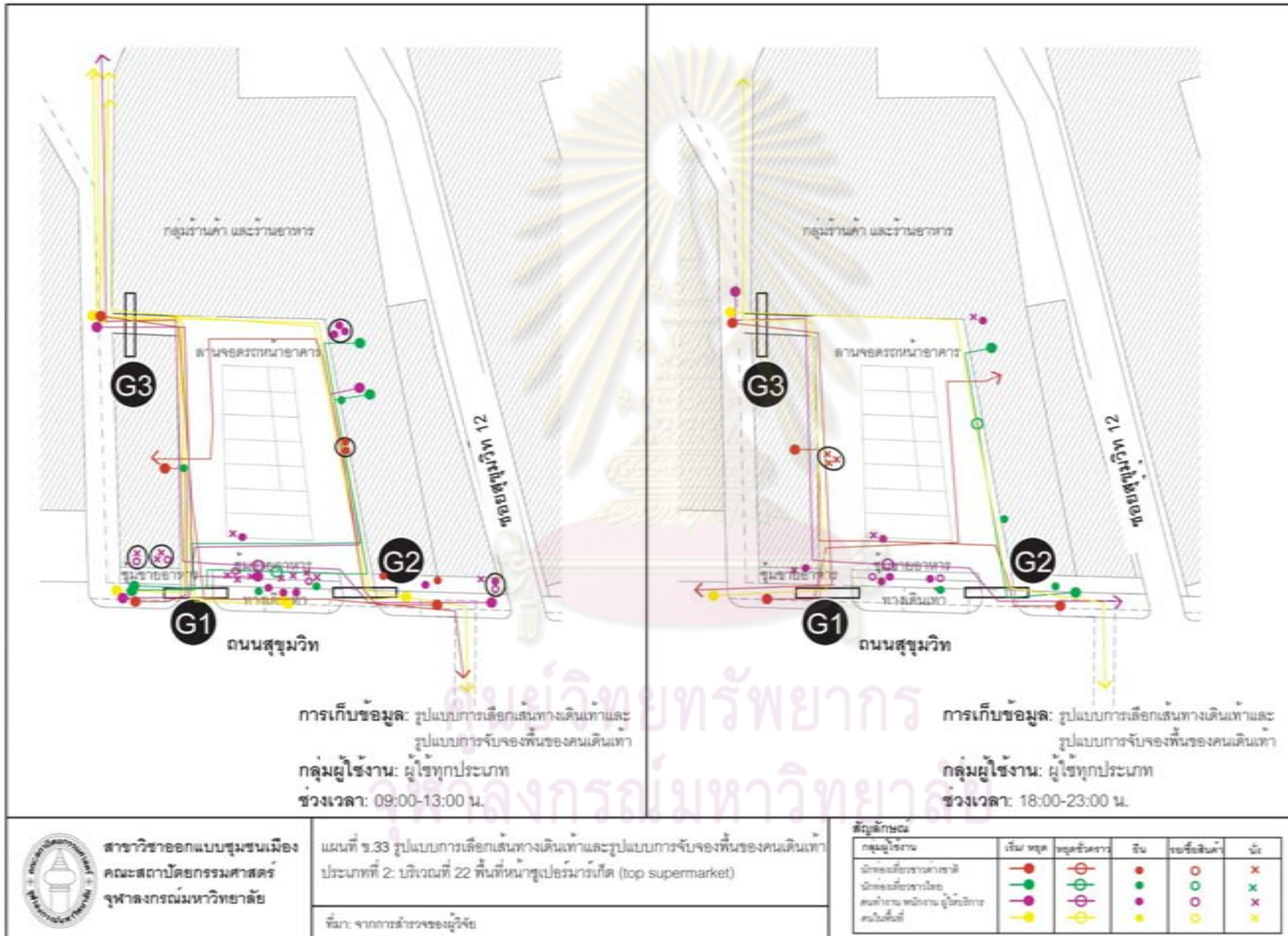
ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

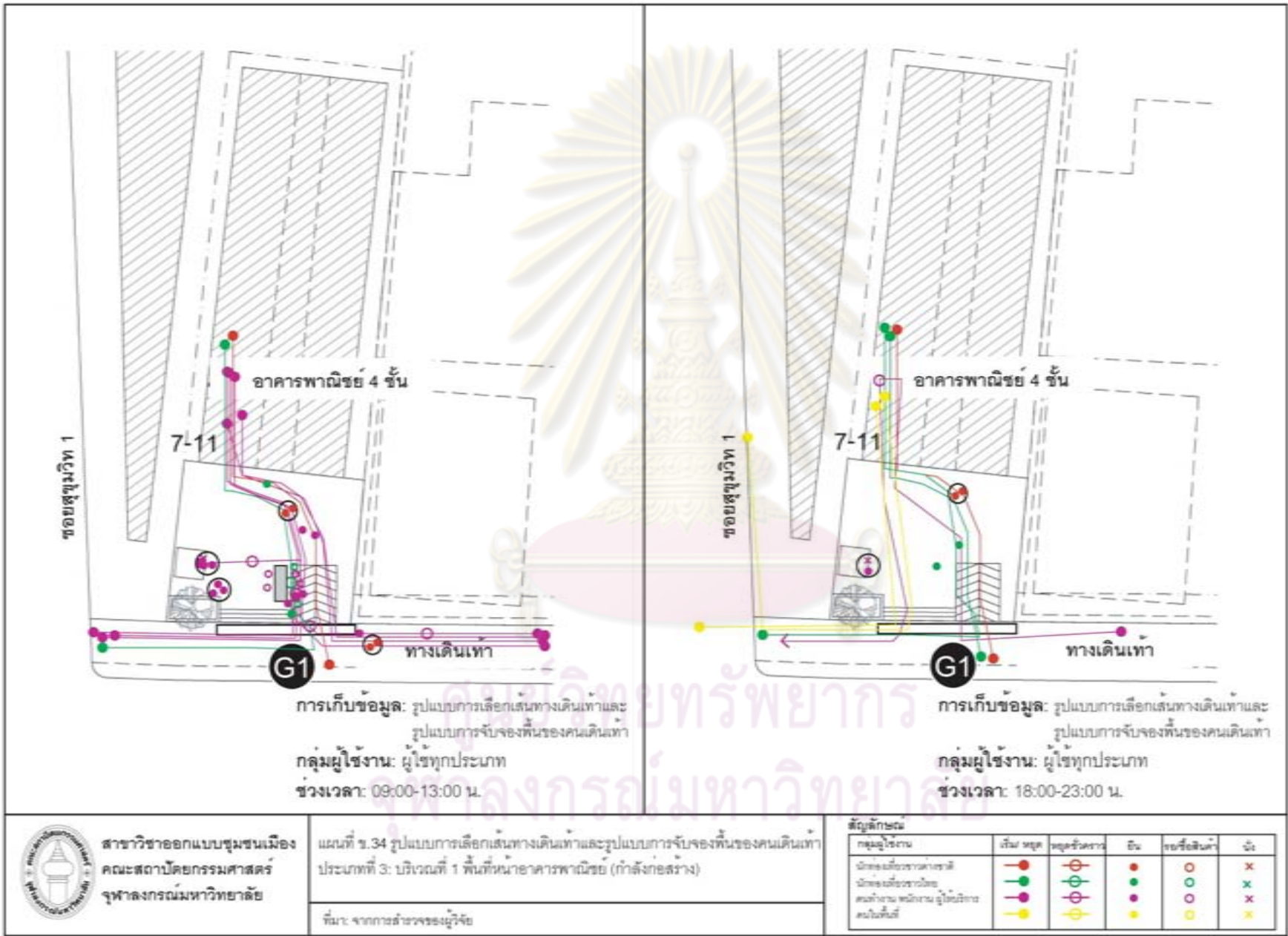
สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม/หยุด	จุดขึ้นรถ	อื่น	รถเข็นสินค้า	น้ำ
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักช้อปปิ้งชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน อธิการ ผู้ใช้บริการ	●	○	●	○	×
คนวัยเด็ก	●	○	●	○	×

 สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ ข.32 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า ประเภทที่ 2: บริเวณที่ 21 พื้นที่หน้าอาคารใหม่ สแควร์ (time square)	สัญลักษณ์																																		
	ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย	<table border="1"> <thead> <tr> <th>กลุ่มผู้ใช้งาน</th> <th>เดิน</th> <th>หยุด</th> <th>หยุดชั่วคราว</th> <th>ยืน</th> <th>รอซื้อสินค้า</th> <th>นั่ง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>นักท่องเที่ยวชาวไทย</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> <tr> <td>คนในวัยเด็ก</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>○</td> <td>●</td> <td>○</td> <td>×</td> </tr> </tbody> </table>	กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอซื้อสินค้า	นั่ง	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×	นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×	คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×	คนในวัยเด็ก	●	○	○	●	○
กลุ่มผู้ใช้งาน	เดิน	หยุด	หยุดชั่วคราว	ยืน	รอซื้อสินค้า	นั่ง																														
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	○	●	○	×																														
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	○	●	○	×																														
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	○	●	○	×																														
คนในวัยเด็ก	●	○	○	●	○	×																														

ชอยสุภูมิวิท 1

อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น

7-11

ทางเดินเท้า

G1

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและ
รูปแบบการจับจองที่นั่งของคนเดินเท้า

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท

ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

ชอยสุภูมิวิท 1

อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น

7-11

ทางเดินเท้า

G1

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและ
รูปแบบการจับจองที่นั่งของคนเดินเท้า

กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท

ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

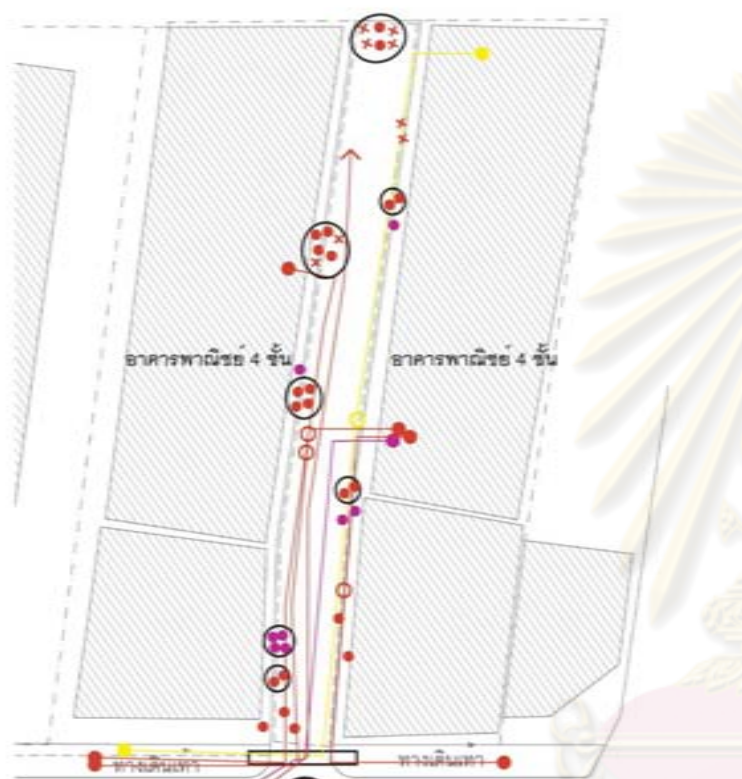
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.34 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองที่นั่งของคนเดินเท้า
ประเภทที่ 3: บริเวณที่ 1 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์ (กำลังก่อสร้าง)

ที่มา: จากเอกสารของผู้นวิจัย

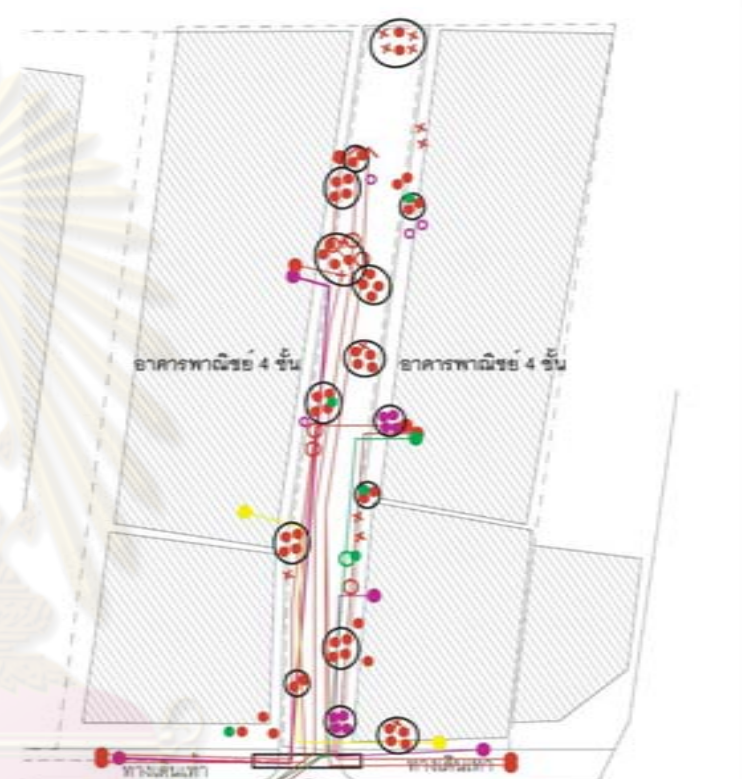
สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว	อื่น	รอซื้อสินค้า	นั่ง
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	●●●	○●○	●●●	○●○	×
นักช้อปปิ้งชาวไทย	●●●	○●○	●●●	○●○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●●●	○●○	●●●	○●○	×
คนในวัยนี้	●●●	○●○	●●●	○●○	×

G1
ชอยสุ่มวิท 3

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

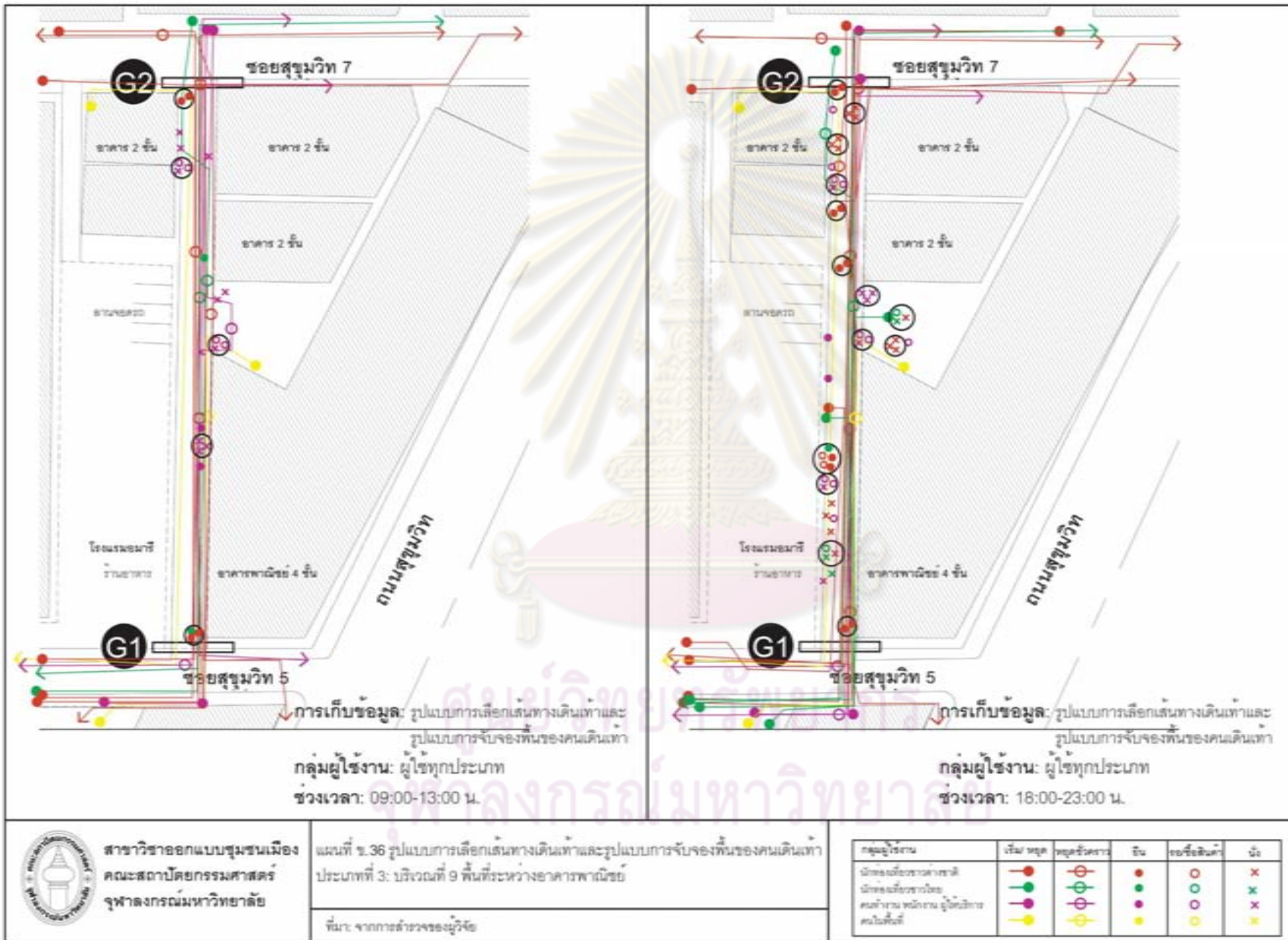
G1
ชอยสุ่มวิท 3

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.35 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้าประเภทที่ 3: บริเวณที่ 5 พื้นที่หน้าอาคารพาณิชย์
 ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว	อื่น	รอหรือสินค้า	นั่ง
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	●●	○	●	○	×
นักช้อปปิ้งชาวไทย	●●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้โดยสาร คนในตึกนี้	●●	○	●	○	×

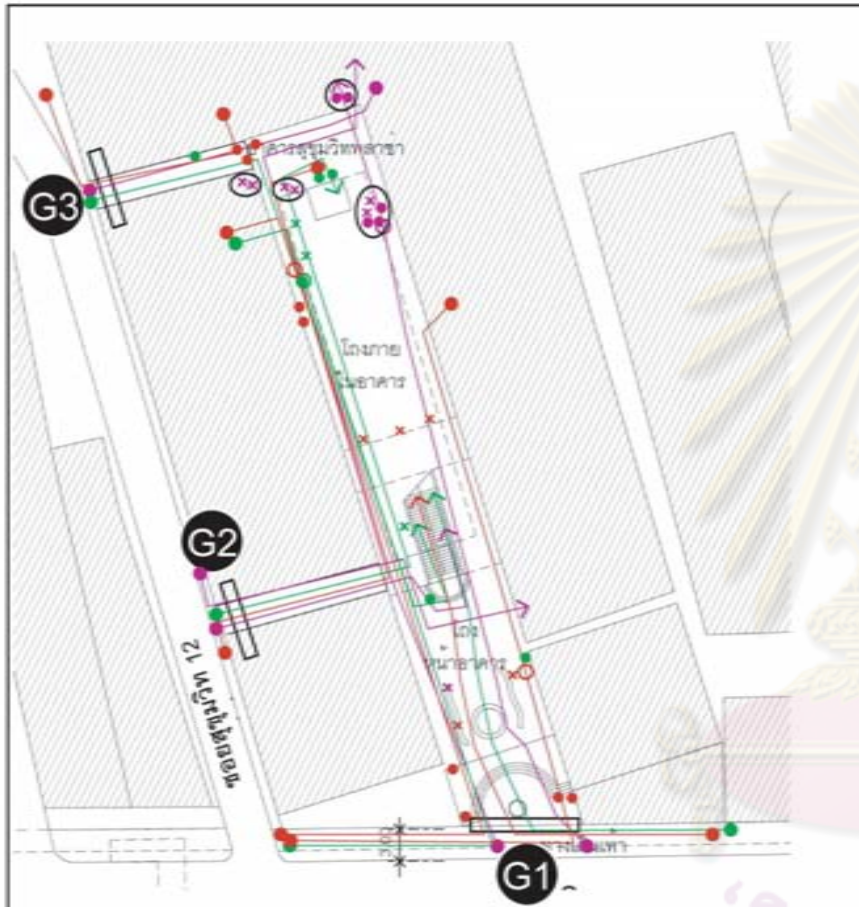

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

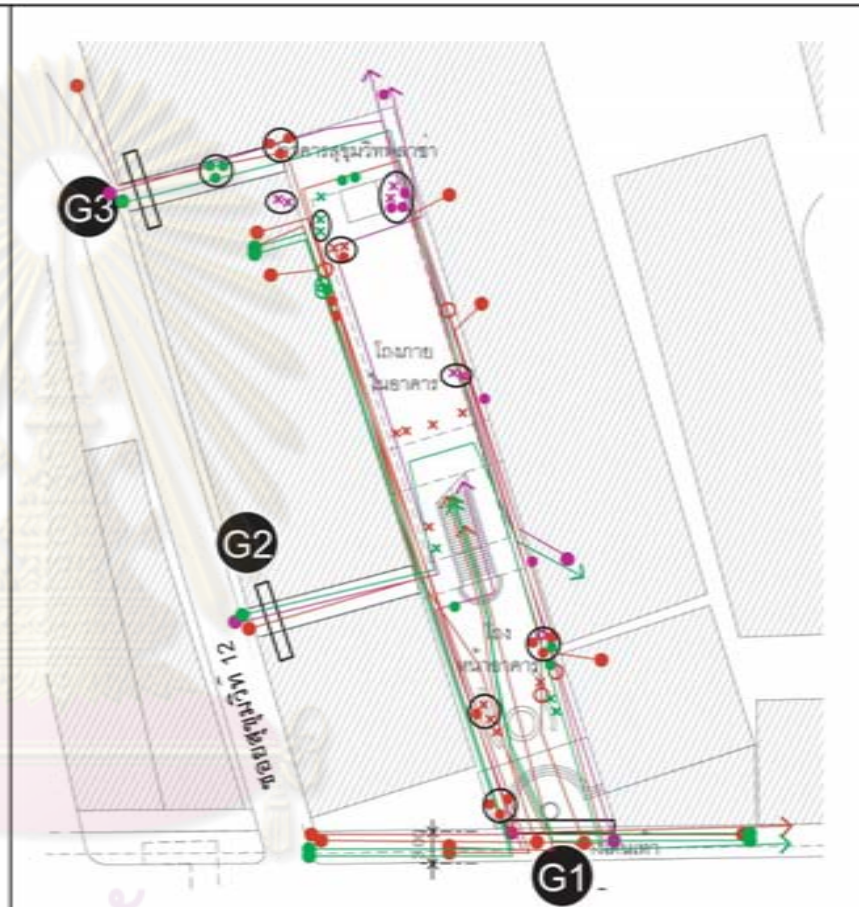
แผนที่ ข.36 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
ประเภทที่ 3: บริเวณที่ 9 พื้นที่ระหว่างอาคารพาณิชย์

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม หยุด	หยุดชั่วคราว	อื่น	รอซื้อสินค้า	นั่ง
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักท่องเที่ยวชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ให้บริการ	●	○	●	○	×
คนในท้องถิ่น	●	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

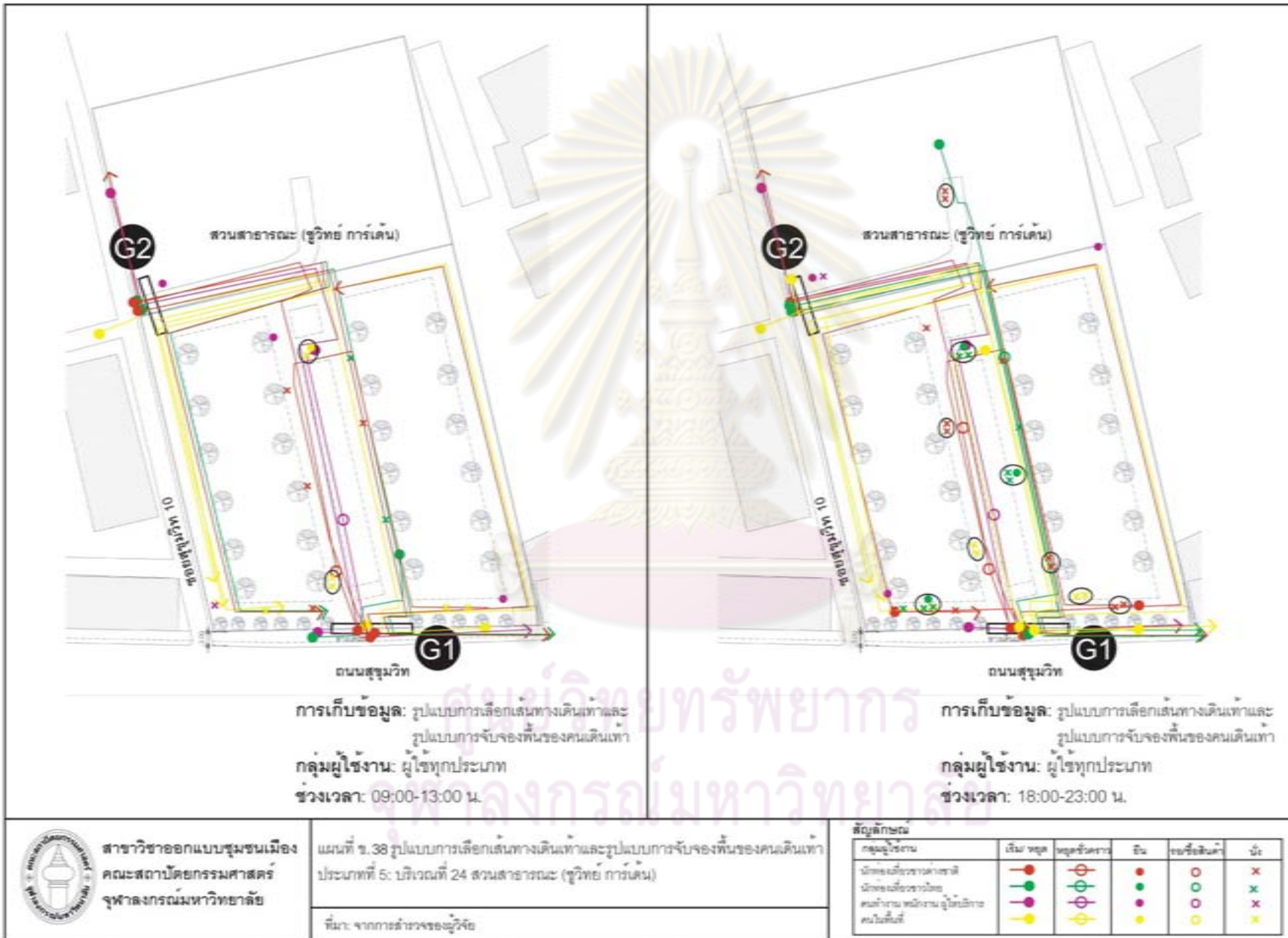
สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

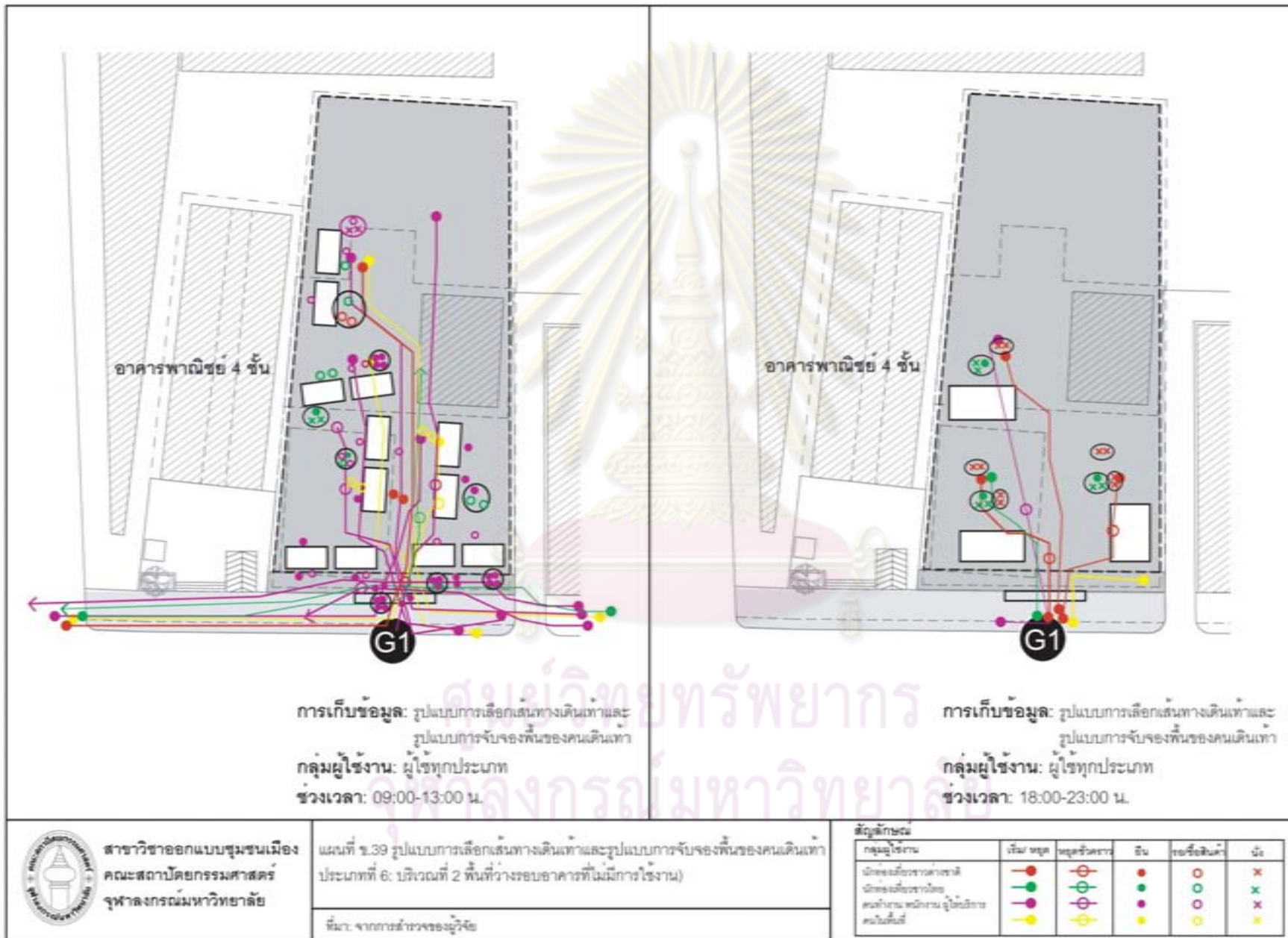
แผนที่ ข.37 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 ประเภทที่ 4: บริเวณที่ 23 พื้นที่หน้าอาคารและโถงภายในอาคารสุมนวิท พลาซ่า

ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เริ่ม จุด	หยุดชั่วคราว	อื่น	รอขึ้นสินค้า	บัน
นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ	●	○	●	○	×
นักช้อปปิ้งชาวไทย	●	○	●	○	×
คนทำงาน พนักงาน ผู้ใช้บริการคนเดินเท้า	●	○	●	○	×

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 09:00-13:00 น.

การเก็บข้อมูล: รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 กลุ่มผู้ใช้งาน: ผู้ใช้ทุกประเภท
 ช่วงเวลา: 18:00-23:00 น.

สาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ ข.39 รูปแบบการเลือกเส้นทางเดินเท้าและรูปแบบการจับจองพื้นที่ของคนเดินเท้า
 ประเภทที่ 6: บริเวณที่ 2 พื้นที่ว่างรอบอาคารที่ไม่มีการใช้งาน)

ที่มา: จากการสำรวจของวิจัย

สัญลักษณ์

กลุ่มผู้ใช้งาน	เท้า ชาย	เท้า หญิง	อื่น	รถเข็น	อื่น
นิสิต	●	○	●	○	×
นิสิตต่างชาติ	●	○	●	○	×
บุคลากร	●	○	●	○	×
คนในพื้นที่	●	○	●	○	×

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสกวเนตร สะไบ เกิดวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2524 ที่โรงพยาบาลอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาคณะสถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อปีการศึกษา 2547 หลังจากนั้นได้เข้าทำการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการออกแบบชุมชนเมือง ในปีการศึกษา 2550

ประวัติการทำงาน หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้เข้าทำงานกับบริษัท Massive Design และเข้าร่วมทำการสำรวจและเก็บข้อมูลสภาพการใช้ประโยชน์อาคาร ในโครงการปรับปรุงอาคารเชิงอนุรักษ์ชุมชนเลื่อนฤทธิ์ ถนนเยาวราช กรุงเทพมหานคร ในระหว่างที่ทำการศึกษาในระดับปริญญาโท ได้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์แนวทางออกแบบเพื่อปรับปรุงพื้นที่ริมแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี หลังจากนั้นได้เข้าทำงานกับบริษัท RDG Planning & Design ในปี พ.ศ. 2551จนถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย